

ВТОРНИК, 9 МАРТ 2010 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

1. Откриване на сесията

Председател. – Сесията на Европейския парламент 2010-2011 г. се открива

2. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 09,00 ч.)

3. Разисквания по случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава (обявяване на внесените предложения за резолюции): вж. протокола

4. Индекс на вътрешния пазар – Защита на потребителите – SOLVIT (разискване)

Председател. – Първата точка от дневния ред е изключително важното общо разискване по трите доклада относно вътрешния пазар и защитата на потребителите:

- A7-0084/2009 на г-жа Von Thun Und Hohenstein, от името на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, относно индекса на вътрешния пазар (SEC (2009)/1007 - 2009/2141(INI));

- A7-0024/2010 на г-жа Hedh, от името на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, относно защитата на потребителите (2009/2137(INI)) и

- A7-0027/2010 на г-н Buşoi, от името на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, относно СОЛВИТ (2009/2138(INI)).

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein, докладчик. – (PL) За мен е удоволствие, че мога да ви представя деветнадесетия доклад относно индекса на вътрешния пазар, който беше изготвен през юли миналата година. Този документ показва, че държавите-членки се справят все по-добре с транспонирането на правото на Европейския съюз. И отново целта е постигната – целта, която държавните и правителствените ръководители си поставиха по отношение на средния размер на дефицита по транспонирането, който не трябва да надхвърля 1%. Въпреки това все още е твърде голям броят на директивите, които до този момент не са транспонирани в законодателството на една или повече държави-членки, с други думи, фрагментарността на пазара е голяма. Това са над 100 директиви в областта на вътрешния пазар. Освен това не по-малко от 22 директиви не са транспонирани две години след изтичането на крайния срок за транспонирането им. Държавите-членки трябва да работят дори по-усърдно, за да превърнат вътрешния пазар във фактор, който е от полза за всички европейци.

В настоящия момент, когато представям доклада пред вас, аз държа в ръцете си следващия, двадесети доклад на тази тема, който е кръгло число и показва по-нататъшния напредък при транспонирането на законодателството на Европейския съюз. Размерът на дефицита по транспонирането спада до 0,7%, което е значително по-ниско равнище спрямо поставената цел. Това е най-добрият резултат, който някога сме постигали. Може много ясно да се види, че работата на Европейската комисия, довела до настоящата публикация, има мобилизиращ ефект върху държавите-членки. Ние можем искрено да поздравим Комисията за продуктивната и усърдна работа.

Друга добра новина е, че разпокъсаността на пазара се е понижила от 6% на 5%. Все още обаче 74 директиви не са транспонирани в една или повече държави-членки на Европейския съюз, което означава, че бариерите, причиняващи вреди, продължават да оказват своето влияние върху гражданите и предприемачите на вътрешния пазар. Ние заедно трябва да отстраним тези бариери.

Ето защо докладът на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите предлага по-тясно сътрудничество между всички институции, които носят обща отговорност за транспонирането и

заинтересованите страни. Ние предлагаме свикване на годишен форум, посветен на единния пазар, или SIMFO, който ще обедини европейските институции, но също и държавите-членки, членовете на националните парламенти и представителите на бизнеса и потребителите. Такъв форум би дал възможност за обмяна на опит и най-добри практики в областта на транспонирането на правото на Европейския съюз, както и за подготвянето на стратегии за справяне с предизвикателствата, които все още ни предстоят.

За да отстраним тези причиняващи вреди бариери, ние призоваваме Европейската комисия да приложи „теста на вътрешния пазар“ по отношение на цялото ново законодателство на Европейския съюз, за да гарантира, че новите мерки не са в ущърб на четирите свободи на Европейския съюз. Изключително важно е също така да се предостави на гражданите ясна информация за начина на функциониране на вътрешния пазар, като се има предвид, че той беше създаден именно за тях преди 20 години.

За да представи по-пълна картина на развитието на вътрешния пазар, комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите призовава да се публикуват едновременно индексът на вътрешния пазар, докладът SOLVIT, докладът на Службата за ориентиране на гражданите и индексът за развитие на пазарите на дребно.

В заключение бих искала да благодаря на всички, които работиха върху доклада, както и да помоля колегите от Парламента да гласуват „за“ него, защото съм сигурна, че това ще доведе в бъдеще до по-бързо, коректно транспониране на законодателството на Европейския съюз в рамките на правния ред на държавите-членки. Благодарение на това европейците ще срещат все по-малко бариери във вътрешния пазар, а това несъмнено е от основно значение за развитието на европейската икономика и за европейската ни идентичност.

Anna Hedh, докладчик. – (SV) Г-н председател, на първо място, бих искала да благодаря на докладчиците в сянка и на всички онези, които участваха, за доброто сътрудничество, което имахме през целия период на работата върху индекса на вътрешния пазар. Аз изразявам и моето задоволство, че отново подготвихме доклад, който има подкрепата на преобладаващото мнозинство от комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите.

Винаги съм поддържала тезата, че се нуждаем от уверени и удовлетворени потребители в Европейския съюз, за да може вътрешният пазар да функционира правилно. Поради това бяхме доволни, че през 2007 г. беше избран член на Комисията, чиято конкретна отговорност са проблемите на потребителите. До известна степен благодарение на силната лична ангажираност и голяма откритост на г-жа Кунева политиката по защита на потребителите и проблемите им осъществиха напредък. Индексът за развитие на пазарите на дребно е дело също и на г-жа Кунева.

Независимо от загрижеността относно това, че отговорността за проблемите на потребителите се разделя от двама членове на Комисията, ние се надяваме, че работата в тази област ще напредва и ще даде резултати, а също, че вниманието, насочено към потребителите, няма да отслабне и по време на работата на новата Комисия. Отговорността всъщност сега е още по-голяма, защото член 12 от Договора от Лисабон предвижда да се вземат под внимание изискванията за защита на потребителите при изготвянето и изпълнението на другите политики и действия на Европейския съюз. Това е важна стъпка по отношение на потребителите и в бъдещата ни политическа дейност няма да позволя на никого да забрави това.

Силно приветствам второто издание на доклада относно индекса за развитие на пазарите на дребно. Той е един от инструментите, с които разполагаме, за да подобрим вътрешния пазар и аз мисля, че перспективата, на основата на която е изграден индексът, представлява особен интерес, защото той засяга очакванията и проблемите на гражданите и защото обогатява вътрешния пазар, по-конкретно, в полза на потребителите. Индексът анализира потребителския пазар в съответствие със същите показатели, които се използваха и преди – а именно, цена, смяна на доставчик, сигурност, подадени жалби и удовлетвореност на клиента.

В крайна сметка те несъмнено трябва да се доразвият и усъвършенстват, като е необходимо да се включат и нови показатели. Аз смятам обаче, че понастоящем те осигуряват адекватна основа за установяване на приоритетите и изводите относно бъдещите анализи, които ще се извършват. Изключително важно е да бъдем търпеливи и да дадем на индекса време да се развие. Той все още е в най-ранния си стадий.

Във второто издание на индекса за развитие на пазарите на дребно ние виждаме, наред с другото, ясни признаци, че потребителите имат повече проблеми с услугите, отколкото със стоките, и цените се увеличават по-рядко в секторите, в които потребителите често сменят доставчика. Трансграничната електронна търговия също се развива по-бавно поради гранични препятствия, които предизвикват загриженост и липса на доверие у потребителите. Освен това ние можем да видим, че ефективното прилагане на законодателството и действителните механизми за обжалване от страна на потребителите са от решаващо значение за правилното функциониране на пазара.

Данните показват също, че съществуват огромни различия между държавите-членки и че има възможности за подобряване на механизмите за обжалване. Ето защо аз призовавам Комисията да предприеме последващи действия вследствие на Зелената книга относно колективната защита на потребителите.

Ефективното прилагане и контролиране на изпълнението на разпоредбите на Европейския съюз относно защитата на потребителите са от съществено значение, ако искаме да повишим доверието на потребителите. Надзорът в Европейския съюз обаче далеч не е унифициран и според статистиката съществуват значителни различия между държавите-членки по отношение на бюджета за надзор на пазара и броя на работещите инспектори. Следователно Комисията и националните органи за надзор трябва да увеличат усилията си, ако искаме да постигнем целта за добра защита на потребителите и гарантиране, че те се чувстват достатъчно сигурни при използването на всички възможности, предлагани от вътрешния пазар.

Изключително важно е да се заздравят механизмите за надзор на пазара с цел повишаване на доверието на потребителите. В крайна сметка потреблението ще бъде решаващият фактор за икономическото възстановяване на Европа.

Cristian Silviu Buşoi, докладчик. – (RO) Бих искал в началото да благодаря на колегите, с които имам възможност да работя по доклада относно SOLVIT, на секретариата на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, на всички докладчици в сянка и останалите колеги, които проявиха интерес към този документ и дадох своя принос за крайния резултат.

SOLVIT е мрежа, която предлага неформални решения на проблемите, които могат да възникнат в резултат на неправилното прилагане на законодателството в областта на вътрешния пазар. Това е особено полезно нововъведение за европейските потребители и предприятията в Европейския съюз от гледна точка на ползите, получени в резултат от прилагането на европейското законодателство. Ние често имаме проблеми при прилагането на законодателството в областта на европейския вътрешен пазар. Струва ми се, че SOLVIT е жизнеспособна алтернатива на съдебния процес, тъй като съдилищата са задръстени с най-различни по вид дела.

Ние не можем да пренебрегнем факта, че мрежата SOLVIT е все по-затрупвана от дела и от тази гледна точка по някакъв начин е жертва на собствения си успех. За да може SOLVIT да предложи висококачествена помощ на гражданите и предприятията в Европейския съюз, центровете на SOLVIT, които нямат необходимия персонал, трябва да получат допълнителни кадри.

Допълнителният персонал трябва да се набира по разумен и контролиран начин, като се вземе предвид броят на населението на страната и наличният брой дела, по които центърът е работил в миналото. Този анализ трябва да се направи с оглед на осигуряването на допълнителен персонал единствено в местата, където той действително е необходим. Осигуряването на допълнителен персонал за SOLVIT очевидно е свързан и с някои разходи. Докладът приканва държавите-членки да използват всички налични средства за финансиране на допълнителен персонал, включително алтернативни начини за финансиране.

Друга област, към която ни насочва докладът, е популяризирането на мрежата SOLVIT, което аз лично възприемам като изключително важно, и считам, че всички ще се съгласят с мен по този въпрос. Като използват услугите на SOLVIT, малките и средните предприятия могат да спестят огромни суми пари и да ги инвестират в други области, които могат да генерират икономически растеж и са по-благоприятни за развитието им от съдействието за обжалване, което ще им бъде необходимо за решаване на проблемите. Що се отнася до отделните потребители, SOLVIT им предлага да се възползват от възможността да избегнат продължителните и скъпоструващи съдебни производства.

За да се възползват обаче от облагите, предлагани от мрежата SOLVIT, гражданите и предприятията преди всичко трябва да са наясно с ефективността на мрежата. Ето защо считам, че трябва активно да включваме националните органи, Европейската комисия, както и членовете на Парламента, в популяризирането на SOLVIT. Съществуват много начини това да се направи, като се започне от средствата за масова информация и информационните кампании, организирани от държавите-членки, и се стигне до създаването на единен портал на мрежата SOLVIT. Освен това публичните услуги, които участват в прилагането на европейското законодателство в областта на вътрешния пазар, могат да назначат служител, който да отговаря за комуникациите на SOLVIT, което от своя страна също ще допринесе за повишаване на ефективността на мрежата и за популяризирането ѝ. Като членове на Парламента, ние самите можем да поемем инициативата за насърчаване и популяризиране на мрежата и да помогнем да се повиши осведомеността за нея сред нашите колеги на равнище на национални парламенти.

Обменът на добри практики между държавите-членки във връзка с популяризирането на SOLVIT и решаването на оперативните проблеми на мрежата е другата мярка, която настоящият доклад силно препоръчва. Всъщност добрите идеи могат да се разпространяват и прилагат на европейско равнище за благо на всички граждани.

Накрая, ние не можем да пренебрегнем факта, че SOLVIT често се сблъсква с много случаи, които не попадат в обхвата на правомощията му или които са необичайно сложни и изискват решения, за които се използват алтернативни методи. Петициите, внесени в комисията по петиции на Европейския парламент, могат да предложат решение за тези случаи, които са твърде сложни, за да бъдат решени на равнище SOLVIT. Ето защо едно от предложенията в доклада е такива случаи да се пренасочват от портала на SOLVIT към уебсайта на комисията по петиции на Европейския парламент, както и към специализираните комисии в националните парламенти.

Това са само няколко от идеите, върху които се основава докладът относно SOLVIT. Считам, че тези предложения могат да подобрят дейността на мрежата от гледна точка на предлагането на висококачествена помощ на потребителите и предприятията. SOLVIT има огромен потенциал и ние трябва постоянно да анализираме резултатите от дейността ѝ, за да оползотворяваме в пълна степен нейния потенциал.

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, на първо място, считам за много важно това, че ние с моя колега г-н Дали сме застанали рамо до рамо, за да отговорим на вашите въпроси и да ви информираме за приложението на редица инструменти и текстове.

В моята политическа кариера, госпожи и господа, аз често съм си мислил, че ефектът на наблюдението е също толкова важен, колкото и ефектът на обявяването на дадена инициатива. Ето защо аз мисля, че е много важно, независимо дали като част от национален парламент, или от Европейския парламент, или от Комисията, да разполагаме с инструменти за проверка и оценка на конкретното, действително прилагане на текстовете, за които гласуваме. Считам също така, че за да се действа правилно, нещата трябва да се разбират правилно и именно върху това съсредоточиха вниманието си вашите докладчици, проявявайки изключителни умения и бдителност.

Аз бих искал да благодаря най-искрено на г-жа Thun Und Hohenstein и г-н Buşoi във връзка с въпросите, които ме засягат по-пряко, както и на г-жа Hedh за качествените доклади.

За какво става дума? Става дума за вътрешния пазар. Аз казах в тази зала доста късно вчера вечерта, че в настоящия период на криза и икономически затруднения ние не можем да си позволим да не се възползваме от всички възможности. Ако вътрешният пазар, големият европейски пазар, функционираше нормално, както ще трябва да функционира, ние бихме могли да постигнем сами, между нас, допълнителен растеж от 0,5 до 1,5%.

В момента ние не можем да си позволим да изпуснем тази възможност. Ето защо вътрешният пазар трябва да функционира пълноценно във всички аспекти и това е, разбира се, задачата, която г-н Барозу ми възложи да изпълня под ваш контрол. Ето защо аз придавам такова значение на индекса на вътрешния пазар и на инструмента SOLVIT, както и на правилното им функциониране. Мисля, че г-н Дали ще каже абсолютно същото по отношение на важния проблем, свързан с потребителите.

Г-жа Thun Und Hohenstein току-що ни сподели добрите и не толкова добрите новини, свързани с индекса. Става въпрос за 1 521 директиви или текстове, които позволяват на вътрешния пазар да функционира, а това е огромно количество. В настоящия момент дефицитът по транспонирането, както Вие ясно казахте, е на най-ниското досега равнище. Това е добра новина и ние трябва да благодарим на всички онези, които в държавите-членки, а в някои случаи и в регионите, са отговорни за прилагането на тази директива. Бих желал да отправя благодарности и на моите колеги от Генерална дирекция „Вътрешен пазар“.

Има и една новина, която не е толкова добра, а тя е, че качеството на транспонирането, качеството на прилагането, е незадоволително. Поради това ние трябва да работим заедно с Европейския парламент, с националните парламенти, с длъжностните лица във всяка държава-членка. Това е целта, както ви казах и по време на изслушването в Парламента, на посещенията, които ще направя, а аз вече започнах, във всички 27 столици, за да се срещна лично под ръководството на компетентните министри с длъжностните лица, които отговарят за прилагането на директивите за вътрешния пазар и за разработването на отделните елементи на индекса, както и за пускането в ход и функционирането на SOLVIT, както ясно каза и г-н Buşoi.

Ето защо аз споделих с г-жа Thun Und Hohenstein, че съм съгласен с идеята за форум – това е една много добра идея. Ние трябва да обединим хората и следва да го направим заедно тук в Парламента, с Комисията, националните парламенти и всички, които са отговорни в държавите-членки за споделянето, оценяването и

обмена на добри практики. Аз по принцип вярвам в ползата от обединяването на отговорните лица – по-добре единомислие, отколкото принуда, първо, единомислие, взаимно доверие и споделени усилия.

Що се отнася до SOLVIT, г-н Buşoi изтъкна значението на този инструмент, който започва да функционира добре. Понастоящем имаме 1 500 случая, по които работим в сътрудничество чрез решаване на проблемите, чрез посредничество най-вече в името на гражданите, но и от името на голям брой предприятия. Както съвсем правилно посочи г-н Buşoi, това позволява да се спестят пари и време и по този начин гражданите, потребителите и предприятията са поставени отново в центъра на единния пазар, без да се налага да стават част от прекомерно тромави процедури, за да се намери решение на проблемите им, включено и осигурено чрез прилагането на една или друга свързана с вътрешния пазар процедура, която ги засяга.

Това в известна степен е същия дух, с който е пропит и планът за действие относно услугите за подпомагане в областта на единния пазар, планът SMAS, чиято цел е да предоставя по-добра информация и по-добро обслужване на гражданите и предприятията. Тук също се наблюдава напредък. Планът позволява обединяването на различни услуги и общи форми онлайн между SOLVIT и Службата за ориентирване на гражданите.

Както беше предложено от вашите докладчици, аз считам, че под ръководството на г-н Дали ние можем да положим усилия, трябва да положим усилия да представим всички тези документи, всички тези резултати и съобщения по едно и също време, за да обединим и по-добре координираме различните инструменти, които очертават прилагането на текстовете и директивите, свързани с вътрешния пазар.

Във всеки случай, аз подкрепям по-добрата координация и потвърждавам личната си ангажираност за ефективното използване на различните инструменти за оценяване и наблюдение на 1 500-те директиви, свързани с функционирането на вътрешния пазар.

Джон Дали, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, аз ще изкажа мнението си за доклада, представен от г-жа Hedh, във връзка с двете изключително важни европейски политики – индекса за развитие на пазарите на дребно и пакета от мерки за прилагането на законодателството за защита на потребителите. Бих желал да благодаря на г-жа Hedh за отличната ѝ работа като докладчик.

Политиката за защита на потребителите е в центъра на предизвикателствата в икономически и социален план, пред които сме изправени днес. Всичко е заради хората. Информираните и оправомощени потребители дават стимул на иновациите и конкурентоспособността, но може би най-важното е да накараме вътрешния пазар да работи за потребителите, което е верният път към възстановяване на връзките с гражданите. Централната роля, отредена на политиката за защита на потребителите, е отразена в редица портфейли. Всъщност колегията ще работи усърдно заедно, за да гарантира, че приетите правила се преобразуват в реални ползи за потребителите. Аз съм тук днес с моя приятел Мишел Барние, което е знак, че това е верният път за бъдещата ни съвместна работа. Такъв ще бъде начинът ни на работа.

Потребителското измерение следва да се включи във всички портфейли, като предстои да се приемат референтни критерии в Комисията за измерване на напредъка или липсата на такъв. Индексът за развитие на пазарите на дребно служи като сигнална система, известяваща ни, дори когато потребители са подведени от пазара. Индексът служи и за наблюдаване на напредъка при интегрирането на вътрешния пазар на дребно за потребителите, малките и средните предприятия и дребните търговци. Освен това с негова помощ става ясно дали държавите-членки правят достатъчно, за да прилагат новото законодателство за защита на потребителите, както и да ги информират, образуват и оправомощават.

По въпроса за прилагането със задоволство отбелязвам, че Парламентът споделя виждането на Комисията относно това колко е важно на хората да се дадат действително правата, които имат на хартия. В това отношение трябва да извървим дълъг път. Съобщението от юли 2009 г. имаше за цел да намери начини прилагането на законодателството да стане по-ефикасно, ефективно и последователно на територията на Европейския съюз. Сега трябва да се превърне в конкретни действия. Един от приоритетите ще бъде да се ускорят усилията за повишаване на ефективността и ефикасността на трансграничните ни мрежи, което ще изпрати убедително послание на търговците, че в Европейския съюз няма сигурни убежища, където те могат да се скрият от преследване. Същото се отнася до сътрудничеството с органите на трети страни. За да се постигне това, националните правоприлагащи органи се нуждаят от достатъчно персонал и средства. В това трудно за икономиката време всички публични услуги са подложени на натиск, но ако намаляваме средствата за прилагането на законодателството, свързано с потребителските права, това може да бъде единствено погрешен ход за икономиката. Свободните, отворени, добре контролирани пазари насърчават конкуренцията по отношение на качеството и цените и дават тласък на конкурентоспособността. Това носи полза не само на потребителите, но и на цялата икономика на Европейския съюз. И Комисията, и Парламентът следва да работят заедно, за да гарантират, че това послание ще прозвучи ясно и отчетливо във всички държави-членки.

Възнамеряваме също така да продължим полезната работа за извършване на съгласувано на правоприлагане в рамките на Европа – т. нар. „едновременни проверки“. Тези проверки обаче показват, че понякога обединените национални усилия не са достатъчни. Необходими са решения на европейско равнище. Ето защо аз с радост приемам вашата покана да проуча правното основание в Договора с оглед на укрепване на защитата на потребителите, по-конкретно, разширявайки възможностите на Комисията, но това ще стане реалност и ние ще тръгнем по този път, ако първо сме убедени, че това ще добави стойност към работата на национално равнище.

Що се отнася до обжалването, аз съм съгласен, че алтернативните механизми за решаване на споровете могат да предложат евтина, опростена и експедитивна защита на потребителите, като в същото време се запазва репутацията на предприятията. Един от елементите на тази стратегия се отнася до уреждането на колективните искове. По този въпрос възнамерявам да се уверя заедно със заместник-председателите Алмуния и Рединг, че Комисията осъществява напредък по координиран начин.

В заключение, разчитам на вашата подкрепа, за да осигурим достатъчно финансиране след 2013 г., когато изтича настоящата програма за защита на потребителите, за да подкрепим амбициозната политика за защита на потребителите и не на последно място, да продължаваме да разширяваме индекса на вътрешния пазар. Убеден съм, че заедно можем да посрещнем сложните предизвикателства на днешния и утрешния ден и да работим в партньорство, за да гарантираме, че вътрешният пазар предоставя пълния си потенциал на нашите граждани.

Simon Busuttil, докладчик по становището на комисията по петиции. – (MT) От името на комисията по петиции, изготвих становище относно мрежата SOLVIT, която напълно подкрепям, тъй като тя е средство, подпомагащо гражданите в затруднено положение. Бих искал обаче да отбележа един важен въпрос, който ще развия – необходимостта от максимално сътрудничество между всички заинтересовани страни, към които се обръщат гражданите. Какви възможности съществуват за гражданите, които се сблъскват с различни трудности? Те могат да подадат петиция до Европейския парламент, упълномощен съгласно член 194 от Договора, да изпратят жалба до Европейската комисия или да подадат жалба чрез SOLVIT. Гражданите могат да търсят защита и като се обърнат към Европейския омбудсман, но всичко това създава голямо объркване, тъй като накрая те не знаят точно от кого да търсят защита и помощ. Следователно по мое мнение и от името на комисията по петиции аз апелирам за по-ясно сътрудничество между всички засегнати институции, така че гражданите да са наясно именно към коя от тях да се обръщат за защита.

Zuzana Roithová, от името на групата PPE. – (CS) Г-н член на Комисията, госпожи и господа, интернет услугата SOLVIT работи вече осем години и е успяла да придвижи 83% от жалбите на граждани и предприятия, причина за които е неправилното прилагане на европейското законодателство в държавите-членки, като тя успява да го прави в рамките на 10 дни. През 2008 г. бяха избегнати съдебни спорове и обезщетения в размер на 32 млн. евро благодарение на неформалните решения на SOLVIT.

Посоченият и в трите доклада проблем има две равнища: на първо място, това е мудността на редица държави-членки при въвеждането на европейското законодателство в националните практики, като 100 директиви, свързани с вътрешния пазар, все още не са влезли в сила. Знам, че това е малък процент, но той е важен. На второ място, е изключително слабо използване на SOLVIT като практически инструмент. Например в Чешката република той е добре известен сред професионалистите, но само 7% от регистрираните предприемачи знаят нещо за тази услуга. Положението във Франция е още по-лошо. Според статистиката мрежата SOLVIT се обслужва само от един стажант.

Отбелязвам със задоволство, че нашата комисия също подкрепи предложенията, които направих като докладчик в сянка; например мярката, насочена към увеличаване на професионалния административен персонал на мрежата SOLVIT в държавите-членки. Става въпрос обаче главно за популяризирането на мрежата сред предприемачите, емигрантите, различните сдружения, националните парламенти, а също Парламента. Бих искала да спомена необходимостта от свързването на SOLVIT с единните центрове за контакт и консултивните служби, ръководени от Комисията, като, разбира се, е важно Комисията да информира всички страни своевременно относно проблемите, решени чрез мрежата SOLVIT. Комисията следва да представи тези анализи в годишните си доклади и по този начин ние бихме могли, разбира се, да подобрим използваемостта на мрежата SOLVIT.

Радвам се, че нашата комисия подкрепи всичките три доклада, като подкрепата е в широк политически спектър, и се надявам, че Парламентът също ще ги подкрепи. Искам да благодаря на всички докладчици за свършената работа.

Evelyne Gebhardt, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-н председател, г-н Барние, г-н Дали, госпожи и господа, днес говорим за вътрешния пазар, защитата на потребителите и мобилността на хората в рамките на Европейския съюз. Това са основни проблеми по отношение на трите инструмента и именно тях искам да засегна, по-конкретно.

Обединяването на тези три теми представлява изключително голямо предимство за нас днес, тъй като икономиката и правата на потребителите и работниците вътрешно не се противопоставят; те трябва да се разглеждат в единство. Именно в тази област трябва да осъществим напредък в бъдеще. Ето защо е добре, че днес провеждаме това общо разискване.

За да превърнем тази цел в реалност, трябва преди всичко да поставим на преден план три политически принципа. Първо – членът на Комисията Барние по-рано се изрази много добре – протекционизмът, който все още често се проявява от националните правителства на държавите-членки, трябва да бъде преодолян. Това е нещо, което трябва да направим, при всички случаи и то стои на дневен ред.

Вторият политически принцип е, че ние трябва да гарантираме високо равнище на защита на правата на потребителите и работниците. С други думи, вътрешният пазар не означава премахване на правата, както и дерегулиране. Той означава гарантиране, че ние запазваме нашето изключително високо равнище на общи права в тези области. Поради тази причина ние не сме съгласни с един от параграфите в доклада на г-жа Von Thun Und Hohenstein. Той се отнася до т. нар. индекс на вътрешния пазар, или тест за вътрешния пазар. Това е погрешен подход. Той оставя впечатлението, че единственото важно нещо е как функционира пазарът. А това не е така. Трябва да попитаме какво влияние ще има законодателството на Европейския съюз върху правата на работниците и потребителите. Ето защо ние отхвърляме тази идея, защото тя е погрешна.

На трето място, необходимо ни е истинско осъществяване на тези права на европейско равнище. Ето защо се нуждаем от система за колективно обезщетяване, така че потребителите да не са сами във вътрешния пазар, а да могат действително да отстояват правата си.

Robert Rochefort, *от името на групата ALDE.* – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, най-напред ми позволете да споделя, че аз съм много доволен да видя, че обмена на мнения относно вътрешния пазар и защитата на потребителите е поставен като приоритетно разискване тази сутрин.

В условията на икономическа криза, г-н Барние, вътрешният пазар е актив, който ние действително трябва да развиваме. В рамките на вътрешния пазар, разбира се, потреблението е може би най-важният двигател, който ние трябва да подкрепяме в най-краткосрочна перспектива. Не всеки вид потребление обаче. Необходимо ни е такова потребление, което подготвя за бъдещето, което съответства на предизвикателствата на устойчивото развитие, отговорно потребление, което не се стреми на всяка цена да популяризира продукти с отстъпка, които се предполага, че повишават покупателната способност на семействата, а всъщност често са с посредствено качество и са резултат на почти непрекъснатото преместване на производството им извън Европейския съюз. Ние знаем кои са основните жертви: потребителите с най-ниски доходи, най-уязвимите потребители.

Накратко, следва да възстановим доверието между потребителите и предприятията, особено тези, занимаващи се с разпространителска дейност, да ускорим и насърчим развитието на вътрешния пазар на Европейския съюз. Бих искал да изпратя едно много ясно послание до Комисията. Да, г-н Дали, Вие ще имате нашата подкрепа, но ние имаме опасения относно риска, свързан с разпределението на компетентностите между вас. Страхуваме се, че това ще доведе до разпокъсаност на отговорностите ви. В същото време внимателно ще следим дали вие действително работите заедно и координирани. Ние очакваме, че интересите на потребителите наистина ще бъдат взети под внимание във всички политики на Европейския съюз в духа на Договора от Лисабон.

Ще ви дам веднага един пример, който свързва не само г-н Барние и г-н Дали, но и г-жа Рединг. Време е енергично да предприемем мерки в съответствие със Зелената книга относно колективното обезщетяване. Очакваме да осъществите напредък по този въпрос. Тъй като Вие споменахте тази тема, г-н Дали, аз бих искал да Ви попитам дали имате вече изготвен график по този въпрос. Очакваме от Вас и да подготвите конкретен нов европейски формуляр, така че нашето колективно обезщетяване да избегне всички твърде познати злоупотреби на системата в САЩ и да постигнем резултат, който ще е в полза на всички и няма да противопостави интересите на различните страни.

Бих искал да поздравя колегата г-жа Hedh за нейния изключително изчерпателен доклад. Искане ми се да обърна специално внимание на акцента, който тя правилно постави в своя доклад относно обучението на потребителите, което е от съществено значение и трябва да продължава през целия живот, тъй като не става

въпрос само за децата, а за потребителите като цяло, имайки предвид степента, до която се променят продуктите, и по-сложните съвременни фактори на маркетинга.

(Председателят прекъсва оратора)

В заключение, бих искал единствено да ви кажа, че показателите, индексите са хубаво нещо, като го казвам от позицията на бивш икономист статистик, но те не могат да заместят политическата воля, която трябва да е нашият истински стимул за действие.

Heide Rühle, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, бих искала да доразвия това, което г-н Барни сподели в началото, относно огромното значение на вътрешния пазар в настоящата криза. Това беше доказано много ясно още веднъж. Вътрешният пазар обаче очевидно изисква гражданите да имат доверие в него. Само тогава той ще функционира правилно. Това все още липсва на много равнища. По време на разискванията в нашите страни ние, парламентаристите, по-конкретно, много често забелязваме, че страховете, свързани с вътрешния пазар, все още са много явни в средите на широката общественост и идеи като протекционизма, за жалост, се приемат добре, защото те се предлагат за разглеждане не само от правителствата, но се подкрепят и от много граждани. Ето защо е още по-важно ние в Парламента да положим максимални усилия, за да засилим доверието във вътрешния пазар. Политиката за защита на потребителите е, разбира се, основен елемент за постигането на тази цел. Тази политика, която осигурява високо равнище на защита на потребителите, може да повиши и съхрани доверието на хората във вътрешния пазар. Поради това ние следва да работим по-усърдно в тази област.

Приветствам факта, че двамата членове на Комисията са тук днес. Разбира се, вие сте наясно, че нашата група също се отнася критично към факта, че вече нямаме един член на Комисията, отговарящ за политиката за защита на потребителите, защото излъченото от г-жа Кунева послание е изключително позитивно. Поради това ние приветстваме изключително ясният сигнал, който ни давате, че искате да си сътрудним в тази област. Ние бяхме загрижени също така, че с разделянето на отговорностите между различни членове на Комисията защитата на потребителите не би получила в крайна сметка необходимото внимание. Аз се надявам обаче, че това не е изолиран случай, а че вие ще си сътрудничите по този въпрос много тясно с нас, защото ние следва да решим няколко много важни проблеми; например предстои ни да завършим разискването по теми като законодателството в областта на колективните искове и колективното обезщетяване, като в това отношение следва да осъществим напредък. Разбира се, това също ще играе много важна роля за увеличаване на доверието на гражданите.

Нуждаем от повече инструменти, които ясно да показват, че гражданите са защитени във вътрешния пазар. SOLVIT е много важен инструмент в това отношение. Ето защо ние изцяло подкрепяме доклада на г-н Buşoi. Мрежата SOLVIT, която предлага възможност за извънсъдебно разрешаване на спорове, изгражда доверие във вътрешния пазар и предлага на потребителите по-добро познаване на вътрешния пазар, а това много често не се прави от органите на държавите-членки. SOLVIT може да има важен и решаващ принос в това отношение. Тази година аз съм докладчик по бюджета и мога да уверя г-н Дали, че ние ще сме бдителни по отношение на бюджетните въпроси и разпределянето на ресурсите в областта на политиката за защита на потребителите. Вече се обърнахме към комисията по бюджети и ясно заявихме, че, разбира се, искаме средствата да продължават да се отпускат и настояваме да се използват съответните пари. В това отношение вие можете да разчитате на нашата подкрепа.

Още веднъж да обобщя – аз мисля, че докладите като цяло изпращат много важен и положителен сигнал. Въпреки че ги подкрепяме, ние имаме една критична забележка. Тя се отнася до проверките на вътрешния пазар, които по наше мнение са твърде едностранни. Ако решим да правим преглед на директивите, това трябва да се направи от различни гледни точки. Устойчивостта е много важна в този случай, както и социалните проблеми. Прегледът, ако се наложи такъв, не трябва да се съсредоточава единствено върху вътрешния пазар. Той следва да е цялостен. На принципа на субсидиарността също трябва да се отдаде дължимото внимание. Поради това ние считаме, че едностранното съсредоточаване върху проверките на вътрешния пазар е неоправдано. По принцип обаче ние подкрепяме подхода на докладчика, включително по отношение на проверките на вътрешния пазар, и ще гласуваме в подкрепа на доклада.

Adam Bielan, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-н председател, процесът на изграждане на общ пазар на основата на четири свободи – свободното движение на хора, стоки, капитал и услуги, е все още незавършен процес, особено по отношение на четвъртата свобода – свободното движение на услуги – и все още имаме да свършим много работа. Това е изключително значим процес, особено по време на стагнацията на икономиката и с оглед на икономическата криза, пред която е изправена Европа. Действително именно по време на

икономически спад ние трябва да обсъждаме качествата на общия пазар и може би след това ще видим политическата воля, за която апелираше г-н Rochefort.

Поради тази причина аз бих искал да поздравя Бюрото на Европейския парламент за това, че осъзна значението на този въпрос и че прие решение разискването по тези три доклада да бъде приоритетно разискване по време на настоящото заседание на Парламента. Дължа благодарности и поздравления и на г-н Harbourg, председател на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, за ефективните усилия в това отношение. Бих искал да поздравя и тримата докладчици за изготвените три доклада, които са от изключителна важност. Не мога да не отбележа обаче един абсурд. В пленарната зала днес ние обсъждаме доклада на г-жа Thun, един отличен доклад, бих искал да добавя, но той засяга индекса на вътрешния пазар за 2008 г. Преди няколко дни обаче Комисията публикува индекса на вътрешния пазар за 2009 г. Аз мисля, че това е допълнителна причина, поради която в бъдеще Комисията следва да публикува всичките четири важни доклада, като наблюдава в същото време вътрешния пазар. В края на краищата индексът на вътрешния пазар, индексът за развие на пазарите на дребно, докладът SOLVIT и докладът на Службата за ориентиране на гражданите като цяло са посветени всъщност на една и съща тема и ние трябва да ги получаваме по едно и също време.

Накрая бих искал да изразя подкрепата си за двете основни предложения, съдържащи се в доклада на г-жа Thun. Напълно подкрепям както предложението за провеждане на годишен форум, посветен на вътрешния пазар, така и по-важното предложение за задължителен тест – „теста за вътрешния пазар“, който следва да съпътства всички предложения на Европейската комисия в бъдеще.

Kyriacos Triantaphyllides, *от името на групата GUE/NGL*. – (EL) Г-н председател, в този момент се налага виждането, което се потвърждава от Договора от Лисабон и от позицията, възприета от самата Комисия, че политиката за защита на потребителите трябва да се насочи главно върху гарантирането на стабилен пазар, в рамките на който потребителите могат да действат в безопасност и с доверие.

Доводите за това се основават на факта, че ако потребителите се чувстват доволни и имат доверие в пазара, а трансграничната търговия се насърчава, конкурентоспособността ще се повишава и потребителите ще имат по-голям избор от стоки и услуги на по-конкурентни цени.

Ние не сме съгласни с позицията и виждането, че по-ефективните и гъвкави потребителски пазари са основни фактори за конкурентоспособността и благосъстоянието на гражданите. Икономическата криза доказва, че ние трябва да се ръководим от конкретните условия във всяка държава, а не от догматичното прилагане на единен стандарт, а именно този за неподправената конкуренция. Ние считаме, че конкурентоспособността не е обвързана с благосъстоянието на гражданите, защото при нея се проявява склонност за покровителстване на предприятията, имайки предвид това, че до днес очевидно намаляването на цените като цяло не носи ползи за потребителите.

Нуждаем се от контролиране на цените на основните стоки за благото на по-бедните класи и на обществото като цяло. Единствената политика, която може да консолидира и повиши равнището на защитата на потребителите, е тази, която се занимава главно със човека и неговото благосъстояние, а не със засилващата се конкуренция.

При тези условия ние сме съгласни индексът да регистрира и оценява удовлетвореността на европейските потребители от гладкото функциониране на пазара, но от друга страна, не трябва да се отдалечаваме от същината и целта, която се изразява най-вече във функционирането на ориентиран към хората вътрешен пазар, чиято основна задача е благосъстоянието на хората, а не числата. Ние разглеждаме индекса на потребителите като инструмент за отчитане на удовлетвореността на клиентите в конкретна рамка и в определен момент. Оценяването и отчитането обаче сами по себе си не могат да донесат по-голям просперитет на гражданите единствено и само защото те ще им дадат очевидно по-голяма самоувереност и сигурност.

Освен това оценяването следва да се прави на основата на количествено измерими социални цели. Ние отбелязваме също, че тъй като главната цел на индекса е да регистрира жалбите на потребителите, трябва да се обърне специално внимание върху мерките, които трябва да се предприемат за предотвратяване на спекулациите.

Oreste Rossi, *от името на групата EFD*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, днес ние обсъждаме три мерки, свързани със здравето и защитата на потребителите, по които вече гласувахме „за“ в комисията и ще гласуваме „за“ и в пленарната зала.

Ние сме на страната на гражданите, които твърде често страдат от решенията, приети от европейските органи: имам предвид решението на Европейския съд за човешките права, с което се отхвърля свободата на публично

излагане на разпятието; невъзможността ефективно да се справим с нелегалните имигранти; безкрайния поток от хора от трети държави, които отнемат работните места от нашите граждани; съдържаността във връзка с това да бъде дадена адекватна информация на потребителите по отношение на продуктите, купувани от тях, и мястото, откъдето произхождат хранителните стоки.

Докладът Hedh придава дължимото значение на гледната точка на европейските граждани, които всеки ден изпитват предимствата и недостатъците на вътрешния пазар, и подчертава далновидността на назначаването през 2007 г. на член на Комисията, отговарящ за защитата на потребителите. Докладът посочва и необходимостта от хармонизиране на структурите за проследяване и наблюдение в държавите-членки, както и в трети държави.

В доклада Thun Und Hohenstein се критикуват някои възприети в миналото становища и се призовава за отговорност, която да се споделя от държавите-членки и Комисията.

Докладът Visoi е посветен на мрежата SOLVIT, създадена от Европейската комисия, за да осигури на гражданите и предприятията безплатна помощ за отстояване на техните права в рамките на Съюза, особено в случаи на спорове. В него се съдържа и критика на определени неефективности на мрежата и се защитава по-добрата информираност на гражданите и предприятията, които в много случаи не са осведомени за съществуването на тази структура. Като законодатели нашата главна грижа трябва да са гражданите и потребителите.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, SOLVIT може и следва да има съществен принос за постигането на по-голяма прозрачност при прилагането и утвърждаването на личните и гражданските права на вътрешния пазар. Мрежата SOLVIT за онлайн решаване на проблеми се основава на прагматичен подход, който ще облагодетелства както гражданите, така и предприятията, намалявайки значително нивото на бюрокрацията.

Докладът от 2009 г. обаче показва също, че почти 40% от повдигнатите от граждани въпроси се отнасят до условията на пребиваване в друга държава от Европейския съюз. Това поражда въпроса дали правата на пребиваване все още не се прилагат по прозрачен начин.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, днес ще гласуваме по доклада относно защитата на потребителите, изготвен по наша собствена инициатива и представляващ много важен инструмент, за който, наред с другото, аз трябва да благодаря на докладчика, г-жа Hedh, както и на другите докладчици, за отличната атмосфера, която успяхме да създадем по време на съвместната ни работа.

Имаше много въпроси, по които постигнахме пълно съгласие, както и други, по които, надявам се, ще можем да работим в бъдеще: по-конкретно, индексът за развитието на пазара на дребно, подкрепен от Европейската комисия – един много важен инструмент, който, въпреки това, по мое мнение, все още не предоставя стандартизирани данни, позволяващи на хората да вземат ясни решения. Ако допуснем, че сме дружество и решаваме бъдещето на това дружество въз основа на данни, които все още не са точни, ние можем да фалираме. Ето защо в бъдеще аз се надявам, че ще можем да работим върху създаването на база данни, която ще позволи на хората да вземат ясни решения.

Ние трябва също така да разгледаме, включително и в настоящия доклад, голямата тежест върху потребителите, но, по мое мнение, което е становище и на групата, аз считам, че е необходим един по-добър баланс в бъдеще, тъй като европейските граждани не са само потребители, но и служители в предприятия, извършващи дейност на вътрешния пазар. Ето защо ние трябва винаги да вземаме под внимание баланса, който трябва да съществува между доставчиците на услуги и стоки и самите потребители, тъй като това е нашата цел.

Информираният потребител е свободен потребител – така че всяка инициатива за предоставяне на допълнителна информация е добре дошла – но ние казахме „не“ на училищните схеми, защото не трябва да заемаме мястото на потребителя, когато става въпрос за упражняване на собственото му право на свобода на избор, като считаме, че потребителите трябва да бъдат първият ориентир за децата от гледна точка на това какво трябва да бъде образованието им като потребители. Освен това родителите упражняват контрол и върху това, което консумират техните деца, особено когато те са малки.

Що се отнася до възрастните, вярно е, че потребителите понякога срещат трудности да се защитават чрез съответните правни канали, поради което ние се обявяваме за извънсъдебната защита, но считаме, че могат да бъдат положени по-големи усилия, по-конкретно в условията на криза, за да накараме съществуващите структури да работят, вместо да се стремим да увеличаваме броя на потребителските омбудсмани.

В заключение ще спомена услугите, предоставяни от публичната администрация. Съжалявам, че не се обърна необходимото внимание на факта, че публичната администрация, общините, органите, провинциите и дори

държавите също са ориентир за потребителите. Надявам се, че в бъдеще ние можем да направим повече, защото трябва да съществуват възможности потребителите да бъдат защитени от лошо функциониращите услуги, предоставяни от публичната администрация.

Liem Hoang Ngoc (S&D). – (FR) Г-н председател, г-жо председател, благодаря на г-жа Thun Und Hohenstein за добросъвестната работа и цялостното качество на нейния доклад.

Като докладчик в сянка от групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент аз съм удовлетворен, че гласуването в комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите направи възможно да се включат в окончателния доклад редица идеи, които ние искаме да се появят.

Първата е необходимостта от приемането на по-качествен подход по отношение на прилагането на индекса на вътрешния пазар, който ще позволи да бъдат установени причините за дефицита при транспонирането. Ние не подценяваме ползата от статистическите данни и натиска, който се получава вследствие на поощряването на добрите и лошите ученици в Европейския съюз, но, по наше мнение, Комисията трябва да бъде по-амбициозна и да се опита да превърне индекса в инструмент, създаден, за да оценява трудностите, изпитвани от държавите-членки по време на процеса на транспониране. Още повече, понеже ние всички знаем, че дефицитът при транспониране може понякога да не се дължи на липса на воля и желание от страна на държавите-членки, а на посредственото качество на европейското законодателство, което трябва да се транспонира.

Вторият аспект, върху който насочих вниманието си, е необходимостта да се заздравя диалогът между Комисията и държавите-членки в процеса на транспониране. Колкото повече се увеличава обменът на информация на по-високо равнище, толкова по-голяма става възможността да се предотврати рискът от нетранспониране или неправилно транспониране.

И все пак докладът създава проблем в едно отношение: то се отнася до параграф 10, който първоначално не присъстваше в проектодоклада на г-жа Thun Und Hohenstein. В този параграф се съдържа предложение за създаване на „тест за вътрешния пазар“ за всяко предложение за ново законодателство. Ние сме категорично против това, понеже такъв тест в най-добрия случай ни изглежда безсмислен, а в най-лошия – опасен

Действително прегледът на всички бариери за вътрешния пазар вече се прави по време на провежданите от Европейската комисия изследвания на влиянието при всяко предложение за ново законодателство. Не бихме искали тестът на вътрешния пазар да бъде използван като претекст за подкопаване на социалните или екологичните предимства. Ние не можем да го одобрим при тези обстоятелства.

Jürgen Creutzmann (ALDE). – (DE) Г-н председател, г-н Барние, г-н Дали, фактът, че днес обсъждаме три доклада, изготвени по собствена инициатива, относно защитата на потребителите и вътрешния пазар показва, че въпреки всичките ни успехи в тези области, все още има много неща, които се нуждаят от усъвършенстване. Несъмнено е, че транспонирането на директивите за вътрешния пазар в държавите-членки отбелязва сравнително голямо подобрене, но седем държави-членки не успяха да изпълнят целта, определена от Комисията във връзка с намаляване на дефицита при транспонирането на директивите за вътрешния пазар до 1%.

Основният проблем обаче е свързан по-скоро с прилагането на правото на ЕС, отколкото с транспонирането му. Така в случай на нарушение на Договора от страна на държавите-членки са необходими средно 18 месеца или, с други думи, твърде дълъг период, за да се постигне съответствие с решението на Европейския съд. Това се вижда от настоящия индекс на вътрешния пазар и групата на Алианса на либералите и демократите за Европа счита това за неприемливо. Дефицитът ще доведе до проблеми за гражданите, и по-специално за малките и средните предприятия, които зависят от хармонизираните правила на вътрешния пазар и се сблъскват с неочаквани, отнемачи много време бюрократични пречки, когато искат да упражняват дейност зад граница.

Ето защо е важно SOLVIT да продължава да се развива. SOLVIT е мрежа за онлайн решаване на проблеми, в която държавите-членки работят заедно по прагматичен начин с цел решаване на проблемите, възникнали в резултат на неправилното прилагане на правилата на вътрешния пазар от страна на държавните органи. В крайна сметка всички държави-членки трябва да осигурят финансови средства и подходящо обучен персонал за центровете на SOLVIT. Групата на Алианса на либералите и демократите за Европа горещо призовава хората да бъдат по-осведомени относно дейността на SOLVIT в държавите-членки, за да се улесни трансграничната продажба на техните продукти и услуги. За тази цел участието на съответните сдружения в широкомащабни информационни кампании е също толкова необходимо, колкото и единният, лесен за разбиране и намиране, интернет портал за получаване на всякакъв вид жалби.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Г-н председател, в качеството си на председател на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите за мен е огромно удоволствие, на първо място, да кажа колко високо ние оценяваме факта, че членът на Комисията Барни и членът на Комисията Дали присъстват тук днес, както редица мои колеги отбелязаха, и второ, да отбележа също, че считам това за забележително за Парламента събитие.

Имаме комисия, която е подготвила три доклада по собствена инициатива, насочени към наблюдението и прилагането на основни законодателни инструменти, и както Вие, г-н Барни, казахте, част от Вашия успех няма да се измерва само с броя законодателни предложения, които сте придвижили, но и с това колко добре работят те.

Според мен това е наистина значителна инициатива, с която всички комисии в Парламента следва да се ангажират. Искам, по-конкретно, да благодаря на всички координатори в комисията, които работиха с мен за осъществяване на напредък в нашата работа, както и да привлече националните парламенти към идеята за провеждане на форуми на националните парламенти.

Надявам се много силно, както отбелязаха и двамата членове на Комисията, че ще разполагаме с по-широк форум, посветен на вътрешния пазар, но бихме желали да обединим докладите ви, така че в Парламента това да стане ежегодно събитие, посветено на този наистина важен въпрос.

Считам, че е важно, ако разгледаме предложението „ЕС 2020“, да отбележим, че завършването на единния пазар препраща към един параграф, позоваващ се на липсващи връзки и завършващи мрежи. Надявам се, че всички мои колеги са съгласни, че това е абсолютно неприемливо. Инициативата „ЕС 2020“ призовава държавите-членки да дадат своя принос и ние разбрахме от докладчиците (на които благодаря сърдечно за докладите), че държавите-членки трябва да дадат приноса си за завършването на единния пазар.

Това трябва да е водеща инициатива и тя не трябва да препраща по начина, по който го прави инициативата „ЕС 2020“, и аз се надявам, че Вие ще ни помогнете да се убедим, че това ще се случи през следващите няколко седмици.

Trevor Colman (EFD). – (EN) Г-н председател, първата забележка, изразяваща несъгласие, тази сутрин: докладите напълно подкрепят прилагането на законодателството на Европейския съюз относно защитата на потребителите в държавите-членки и наблюдението на процеса на интегриране на пазарите, което ще бъде отчетено в годишния доклад.

Една от главните препоръки е създаването на индекса за развитие на пазарите на дребно, свързано с теми като жалби, цени, удовлетвореност, смяна на доставчика и сигурност плюс множество допълнителни дългосрочни показатели. Комисията възнамерява да направи задълбочен анализ на всички т. нар. проблематични сектори, посочени в индекса за развитие на пазарите на дребно.

Бюрократичната мрежа от взаимосвързано прилагане и непрекъснато регулиране ще се отрази на малките предприятия в сферата на търговията на дребно във Великобритания така, както общата политика в областта на риболова се отрази на британската рибарска промишленост: тя ще я убие.

И отново, малкият предприемач е поставен в неизгодно положение под ударите на бюрократичните препятствия и свръхрегулирането. Независимо от това колко добри са намеренията на тези предложения, аз съм сигурен, че е така, бих казал отново, че това е решение на Европейския съюз, за което отчаяно се търси проблем.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, напълно одобрявам разумните предложения, направени от моите колеги, с изключение на последния оратор, и поради това бих искал да премина направо към най-важните въпроси.

Докладът на г-жа Von Thun е един много успешен пример за това как ние като Европейски парламент можем да покажем, че се отнасяме сериозно към действителното осъществяване на предложенията, по които сме взели решение, заедно със Съвета, като самото осъществяване е работа на държавите-членки. Ние като Парламент, заедно с Комисията, трябва да положим повече усилия в следващите няколко години, за да гарантираме, че този процес ще бъде действително успешен.

Второто нещо, което показва докладът, е, че няма да проработи идеята за разделението, което социалистите очевидно искат, а именно те самите да носят отговорност за добрите дела, свързани със защитата на потребителите и защитата на работниците, а Комисията да държи под контрол вътрешния пазар.

По тази причина нашето искане, което докладът взема предвид чрез теста за вътрешния пазар, е да обединим всички съществени елементи, които изчисляваме по отношение на вътрешния пазар и които се харесват на потребителите, а предприятията се нуждаят от тях, и да изготвим ясна оценка.

Ние не искаме да нарушаваме правата на работниците, а искаме те също да могат да купуват продуктите, които харесват. Не искаме да създаваме проблеми на социалните структури в държавите-членки, но искаме тези социални структури да се приспособят към бъдещето. Това изисква баланс, който Парламентът трябва да намери в сътрудничество с Комисията. Не трябва Комисията да е отговорна за проблемите, докато Парламентът обещава добрите дела.

Второ, докладът на г-жа Hedh, който като всички доклади, които обсъждаме днес, е великолепен благодарение на приноса на докладчиците в сянка, показва, че ние трябва да придаваме такова значение на доверието на потребителите, каквото придаваме на доверието на предприемачите. Това ще е задача за в бъдеще, за която може да се намери решение единствено като се съсредоточим дългосрочно върху целта на вътрешния пазар, слагайки край на разпокъсаността на отделни генерални дирекции и различни политически подходи и разглеждайки действително вътрешния пазар като голямата цел на европейския проект, която по-скоро пренебрегнахме през последните години.

Доволен съм, г-да членове на Комисията, че и двамата присъствате днес тук и че ще носите в себе си този устрем през следващите пет години от работата си в Комисията.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Г-н председател, бих искала да благодаря на членовете на Комисията и на докладчиците. Аз бях докладчик в сянка относно SOLVIT и върху това искам да насоча вниманието ви от името на моята група, тази на социалистите.

Мрежата SOLVIT представлява много добра идея и аз считам, че г-н Дали обобщи това, казвайки, че тя е създадена за хората. В центъра ѝ са гражданите и тя се опитва да помогне на онези, които срещат бариери и проблеми, създадени от Европейския съюз, като ги решава в рамките на десет седмици. Знам, че някои хора биха избегнали отговорността да кажат „аз съм представител на правителството и съм тук да помогна“, но SOLVIT в своята същност е мрежа, разположена във всички 27 държави-членки, която е там, за да прави точно това – да помага.

Аз бих искала да бъде отбелязано и да изразя уважението си към онези, които работят в центровете на SOLVIT в държавите-членки. Миналата година аз се срещнах с малобройния персонал на центъра на SOLVIT в Обединеното кралство. Начинът, по който центърът на SOLVIT работи там, е модел на най-добрата практика, защото той изпробва и използва модела SOLVIT+, като отива по-далеч в подпомагането на предприятията и гражданите, които се свързват с центъра, за да решат свой проблем. Екипът е част от отдела по европейско регулиране в рамките на Министерството на търговията и промишлеността. Едно от множеството мои предложени изменения има за цел да гарантира, че центровете имат подходящ персонал на територията на целия Европейски съюз без никакви изключения.

Г-н Барние, през декември аз повдигнах въпроса за SOLVIT в Камарата, когато Вие присъствахте и споменахте, че през есента в комисията ни беше казано, че в собствената Ви държава-членка човекът, който управлява центъра на SOLVIT, е стажант. Членовете на комисията бяха ужасени. Мога ли да попитам, както попитах и през декември, дали това положение се е променило? Ако Вие не можете да предоставите на Парламента такава информация, мога ли да Ви помоля да изясните случая? Важно е центровете на SOLVIT да разполагат с необходимия персонал.

Вътрешният пазар е в центъра на това, което ни свързва. Важно е нашето законодателство да е по-ясно и по-лесно за тълкуване от страна на държавите-членки, така че вътрешният пазар да може да функционира по най-гладкия начин и потребителите да се възползват от облагите му на най-добрите цени и с най-високото качество.

В заключение, защо няма ден на SOLVIT в Европейския парламент? Защо нямаме плакат на прозорците на нашите офиси в избирателните ни райони, който да рекламира SOLVIT? Какво можем да направим, за да информираме националните политици и политическите им кабинети относно ползата от SOLVIT? Надявам се, че ние ще продължим да подкрепяме SOLVIT и да помагаме на хората, чиито представители сме тук.

Morten Løkkegaard (ALDE). – (DA) Г-н председател, аз съм докладчик в сянка по доклада относно индекса на вътрешния пазар и поради това ще се концентрирам върху него, като в този смисъл днес е празничен ден за мен. Това е ден, в който ние всички можем да се съгласим, че индексите функционират изключително добре. Те са голям успех с основно значение и затова аз предполагам, че можем само да се съгласим с необходимостта

да бъде направено повече за популяризирането им. С удоволствие отбелязвам също, че социалдемократите вероятно разбраха, че при всички случаи идеята да гласуват против него не е добра. По отношение на прословутия тест, който се предлага, ние от групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, естествено, подкрепяме това предложение; нещо повече, за нас е малко трудно да разберем същността на леко отбранителния аргумент срещу това предложение. Можем обаче да се върнем по-късно към този въпрос. Аз просто ще отбележа като най-общо наблюдение, че, от друга страна, е чудесно, че имаме широк консенсус относно предложенията и доклада.

Ще насоча вниманието ви върху няколко, по мое мнение, добри идеи, включени в доклада. Първо, ние успяхме да се съсредоточим върху необходимостта от по-големи правомощия на администрациите на държавите-членки не само на национално равнище, но и на регионално, и местно. Считаю, че един от проблемите, свързани с индексите, е, че все още липсват известни правомощия във връзка с начина, по който привеждаме нещата в действие. Ето защо е добре, че това беше включено в доклада.

Друга положителна характеристика е акцентът върху прилагането. Центровете на SOLVIT получиха много похвали и аз напълно подкрепям това. Както спомена последният оратор, ние всъщност можем да инициираме ден на SOLVIT тук, в Парламента. Считаю, че най-големият проблем на мрежата SOLVIT в момента е, че тя не е достатъчно популярна. Наистина има огромна необходимост да насочим вниманието към SOLVIT в много по-голяма степен, отколкото в момента, което ме насочва към последния въпрос, свързан с това да подчертаем, че това е проблем на комуникациите, както е посочено и в доклада. Ние действително трябва да гарантираме, че е подаден сигнал към пресата и останалата част от обществеността и че все по-голямо внимание се отделя на въпроси като SOLVIT и индексите.

Като цяло бих желал да кажа от името на моята група, че за мен е удоволствие, че имам възможността да дам моята пълна подкрепа за доклада и, естествено, се надявам, че Комисията – и аз разбирам...

(Председателят отнема думата на оратора)

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Г-н председател, госпожи и господа, бих искал в началото да кажа нещо, което не чух никой да споменава в залата, и то е, че ние трябва непременно да благодарим на члена на Комисията Кунева. Също както всички останали колеги, така и аз съм възхитен от факта, че двама членове на Комисията седят сред нас днес, г-н Дали и г-н Барние, който беше член на нашата комисия, преди да бъде назначен на новата му длъжност.

Аз лично се срещнах със служителите, които отговарят за SOLVIT в Чешката република. Трябва да се каже, че това със сигурност е една много добра възможност за вътрешния пазар, но също така е необходимо да се посочат разликите в подхода в отделните държави. Изключително важно е наличието на трансграничен елемент и аз се надявам, че и двамата господа членове на Комисията ще допринесат за отварянето на трансграничния пазар на потребителски стоки и най-вече за премахването на бариерите под формата на различни случаи на освобождаване на национално равнище, като по този начин ще постигнем пълно хармонизиране на потребителския пазар.

Лично аз мисля, че отварянето на трансграничния пазар ще доведе до по-голяма конкуренция и в крайна сметка ще послужи като ефективен инструмент за борба с икономическата криза, пред която сме изправени днес.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Г-н председател, г-да членове на Комисията, госпожи и господа, нека възприемем идеята на члена на Комисията Барние, която той изложи по време на изслушването си, и да направим вътрешния пазар наш приятел. Ако искаме да се заемем с тази задача сериозно, трябва да превърнем вътрешния пазар в национален пазар. Ако направим това, ние ще го превърнем в място, където гражданите на Европейския съюз могат да живеят. Ние сме Европа. Превръщането ѝ в място за живеене, а не в родина, е съвсем друго нещо.

Вътрешният пазар все още не е завършен. Той все още има голям потенциал за развитие. Комисията трябва да очертае всички препятствия и да предложи мерки за тяхното премахване. Еврото и вътрешният пазар представляват нашият най-успешен отговор на предизвикателствата на глобализацията както вътрешни, така и външни. Силните страни на вътрешния пазар са квалификацията на европейските граждани и на малките и средните предприятия, които съставляват 90% от икономиката. Затова ние трябва да транспонираме закона за малките предприятия (Small Business Act) във всички държави-членки възможно най-бързо. Нека го превърнем в отличителен белег на вътрешния пазар. От друга страна, 80% от икономиката в Европейския съюз е финансирана с кредити и само 20% – със средства на капиталовия пазар. Това е нещо, което трябва да имаме предвид при преработването на законите, регулиращи финансовия пазар.

Третата силна страна е конкурентната експортна икономика. Също така има няколко поражащи напрежение проблеми, които трябва да решим. Те включват хоризонталния подход срещу секторните проблеми, четирите свободи срещу различните социални реалности, дисбаланса на уменията най-вече в областта на данъчното облагане, образованието и научните изследвания, както и все още предстоящото осъществяване на устойчивата социална пазарна икономика. Нуждаем се от обслужване „на едно гише“ за информация, свързана със защитата на предприятията и потребителите, която е от значение за вътрешния пазар.

Форумът, посветен на вътрешния пазар, и общото разискване по тези три доклада в един и същи ден всяка година ще ни даде възможност да си зададем всички тези въпроси и да превърнем вътрешния пазар в национален пазар за всички граждани.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Г-н председател, г-да членове на Комисията, госпожи и господа, радвам се, че имам възможността да говоря по време на приоритетното разискване по трите доклада, засягащи ежедневието на гражданите. Бих искала освен това да поздравя нашите докладчици за свършената работа, и по-конкретно да спомена мрежата SOLVIT.

Мрежата съществува вече осем години; тя е решила ефективно много проблеми и въпреки това е напълно непозната. Колко пъти ми се е налагало да препращам хората към тази мрежа, за наличието на която те дори не подозираха, въпреки че тя е инструмент, който може да заздравя престижа на Европа, защитаваща правата на гражданите си.

Трябва да призная – и съм много доволна, че г-н Барние е тук – че аз разбирам, че правителството на моята страна не прави нищо за действителното популяризиране на мрежата. Следователно увеличеният брой на случаите ще затрудни силно единствения стажант, който понастоящем през 2010 г. управлява мрежата SOLVIT във Франция – държава, за която е вярно, че има само 60 милиона жители, а е на второ място в Европейския съюз от гледна точка на броя на внесените случаи през 2009 г.

В действителност процентът на решени случаи е удивително добър, но сроковете са ужасни със средна продължителност от 15 седмици, преди случаите да бъдат разгледани, което е с пет седмици повече от максималния позволен срок.

Ето защо аз бих поискала от Комисията и държавите-членки да предоставят реални финансови и човешки ресурси и да проведат големи информационни кампании, насочени най-вече към предприятията, които през 2009 г. внесоха не повече случаи, отколкото през 2004 г.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Г-н председател, г-да членове на Комисията, бих искал да благодаря на съответните докладчици за тяхната конструктивна работа. Независимо от недостатъците си, вътрешният пазар на Европейския съюз е голям успех и за мен е трудно да разбера критиките на г-н Colman. Целта на вътрешния пазар е да даде на потребителите широка гама от висококачествени стоки и услуги на добри цени, като в същото време гарантира добро ниво на защита на потребителите. Затова мисля, че трябва да работим за пълното хармонизиране на потребителските права с високо ниво на защита, така че потребителите да могат да се възползват пълноценно от предимствата на вътрешния пазар. Това е от особена важност предвид нарастващата трансгранична и електронна търговия.

Убеден съм, че колективният иск ще бъде ефективен начин за защита на европейските потребители на основата не на американския модел, а на европейския. Във връзка с това трябва да спрем да се колебаем и най-накрая да предприемем действия. Аз съм доволен, че членът на Комисията Дали поема нещата в свои ръце.

Всички знаем, че в наши дни повечето работни места се създават в сектора на услугите. Затова е важно в Европейския съюз да има истински европейски сектор за услуги, в който предприемачи и потребители да могат да действат свободно не само в национален мащаб, но и на вътрешния пазар. Нуждаем се от функциониращ пазар на услугите в областта на здравеопазването. Това ще доведе до по-добри грижи, повече свобода на избор и скъсяване на времето за чакане. В тази област понастоящем нещата са недостатъчно регламентирани и аз разчитам на члена на Комисията г-н Дали да се справи с това.

Друга област, на която трябва да отделим по-голямо внимание, е тази на финансовите услуги, където знаем, че все още съществуват проблеми. Затова са необходими ясни и надеждни правила, не на последно място, с оглед на финансовите сътресения, и членът на Комисията Барние ще се изправи пред това предизвикателство. Балансираните, разумни и точни правила са от полза за потребителите.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Добре е, че Парламентът е подготвил доклад относно SOLVIT, съдържащ предложения за Европейската комисия и държавите-членки.

Като докладчик в сянка, от името на групата на Европейските консерватори и реформисти, за този доклад аз подчертах, още докато докладът беше на етап комисия, значението на популяризирането на мрежата SOLVIT сред гражданите на Европейския съюз, особено възможността гражданите, и по-конкретно предприятията, да отстояват правата си. Вероятно всички сме съгласни, че е от съществено значение да проведем информационна кампания, представяйки мрежата SOLVIT като механизъм за алтернативно решаване на спорове. Така информацията за съществуването на SOLVIT ще достигне до заинтересованите страни. Интернет е решаващ фактор в това отношение, така че ще е добре, ако Комисията изслуша предложенията на Парламента и инициира създаването на общ интернет адрес с домейн solvit.eu за всички национални центрове на SOLVIT, а държавите-членки, които досега не са направили това, да създадат интернет страници с национален домейн, свързан с европейския портал на SOLVIT.

Разбира се, популяризирането не е всичко. Също така е важно да се увеличи ефективността на националните центрове на SOLVIT, като се осигурят компетентни държавни служители, а също се осигурят субсидии за SOLVIT на европейско равнище.

Ślawomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Сърдечно поздравявам докладчиците, защото докладите, за които те носят отговорност, имат две изключително важни характеристики. Първо, на практика те много последователно защитават вътрешния пазар, посочвайки недостатъците във връзка с неговата популярност, но в същото време много последователно го защитават. Второто голямо качество на докладите е, че те са общоприети. Имам предвид това, че ние сме в положение, в което целият Европейски парламент, включително онези колеги, които са изключително скептични към свободния пазар, като цяло защитават вътрешния пазар и неговите ценности – и това е главното качество на докладите.

Бих искал да насоча вниманието ви към няколко конкретни въпроса. Що се отнася до SOLVIT, ние сме изправени пред парадоксална ситуация, както каза г-н Kuṛski, в която инструментът, който се предполага, че ще отстрани разликите, сам по себе си функционира с различна ефективност в различните държави. По мое мнение, това изисква известна координация, защото мрежата трябва да представлява съгласувана система, която не само да функционира добре, но и да функционира навсякъде по един и същи начин. От голямо значение в доклада на г-жа Thun е средството, което Комисията следва да намери, за да може в крайна сметка този модел да се развие, за да гарантира, че нито един нормативен акт, който създаваме, няма да бъде несъвместим със свободния вътрешен пазар. Това се очертава като въпрос от решаващо значение в доклада. Ако успеем да създадем такъв механизъм, няма да се наложи да се тревожим за бъдещето на новия пазар.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Г-н председател, г-да членове на Комисията, госпожи и господа, общото разискване тази сутрин и високото качество на трите доклада показва изключителния приоритет, даден на вътрешния пазар и политиката за защита на потребителите в Европа. Аз бих искала да благодаря и на тримата докладчици, както и на множеството докладчици в сянка и колеги, които се включиха в съвместната работа.

Бих искала да насоча вниманието ви върху два изключително важни въпроса. Първият е, че ние, а именно Комисията и колегите от Парламента, предполагаме, че всичко се развива относително хармонично на вътрешния пазар и че ние просвещаваме потребителите и честните доставчици. Това често е така, но не винаги. Има и безотговорни доставчици, които се грижат само за краткосрочните си печалби и поради това ние трябва да засилим наблюдението и надзора на пазара. Има обаче и неинформирани потребители. Нуждаем се от по-добра информация. Не е достатъчно информационната брошура да бъде разбираема. Информацията ни е необходима постоянно.

Някой от ораторите току-що каза, че се нуждаем от доверие. То обаче идва от знанието. Чувала съм, че в Германия само един от двама 14–15-годишни разбира значението на думата „инфлация“. Не искам дори и да попитам какви са били резултатите от въпросника, що се отнася до думата „дефлация“. Училищата трябва да си сътрудничат по-добре по отношение на информацията относно конфликта между интересите на доставчиците и потребителите. Това е споменато в докладите на моите колеги...

(Председателят отнема думата на оратора)

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – (RO) Основно право на европейските граждани в рамките на единния пазар е, когато те искат да закупят продукт или услуга, независимо от коя държава-членка са, да им бъдат предложени едни и същи цени или такси, а когато има несъответствия, да могат да получат обяснение за това.

Мисля, че трябва да обърнем повече внимание на проблемите, свързани със сектора на банковите и финансовите услуги, тъй като понастоящем има големи различия на единния пазар по отношение на таксите, плащани за тези услуги. Ако сте в Румъния например и искате да ползвате банкова услуга, предложена от банките – същите тези банки, които извършват операции в Румъния, Франция, Италия и Австрия – вие ще платите повече такси

в Румъния, както и много по-висок лихвен процент. Това положение е погрешно и аз считам, че гражданите не само в Румъния, но и в други държави-членки имат правото да се надяват, че европейските институции ще играят по-активна роля за изясняване на тези несъответствия. Искам да повторя, че аз имам предвид такси, а не банкови лихвени проценти.

Благодаря ви.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Г-н председател, искам, по-конкретно, да поздравя всички мои колеги от комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, които работиха върху бъдещето на индекса на вътрешния пазар. Това е тема, която е много важна за мен, тъй като тя предоставя отличен инструмент за комуникация от гледна точка на начина, по който държавите-членки се отнасят към директивите на Европейския съюз.

Тя е особено важна за мен и поради това, че постоянно слушам за свръхрегулиране от страна на Европейския съюз, по-конкретно, в моята страна – Ирландия, а това трябва да се обмисли. Един бърз поглед към индекса ще ни покаже, че Ирландия погрешно е прилагала директиви на Европейския съюз в не по-малко от 67 случая и е заплашена от 1% дефицит при транспонирането в разрез с договорената цел.

Оттук идва въпросът: кой е виновен за това предполагаемо свръхрегулиране? Ако една държава-членка не транспонира правилно законодателството на Европейския съюз или добавя допълнителни разпоредби към директивите, кой носи вината за това – Европейският съюз или държавата-членка? Мисля, че е възможно и вероятно да е държавата-членка.

Може би в бъдеще индексът трябва пряко да се ангажира с въпроса за свръхрегулирането или практиката на държавите-членки, свързана с допълнителното регулиране на национално равнище (gold plating). Считам, че това ще е положителен резултат.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, на първо място, бих искал да поздравя човекът, който е предложил името на мрежата „SOLVIT“ (намери решение) – то е просто, ясно и както казват, съдържанието отговаря на етикета.

От създаването на мрежата SOLVIT през 2002 г. натовареността ѝ нараства с всяка година, дотолкова, че през 2008 г. се наблюдава повишаване с 22% на внесените случаи, което води до 1000 случая и до 88% спестявания вследствие на решени случаи, което е 32,6 млн. евро. Това е впечатляваща статистика. Лошото обаче е, че дните за решаване нарастват средно от 53 на 69. Това ни довежда до въпроса с необходимите решения.

Очевидно персоналът не достига. Трябва да се справим с това. В центровете трябва да има достатъчно ресурси. Необходимо е продължително обучение в съответствие със стратегията „ЕС 2020“ относно ученето през целия живот, както и обмен на най-добри практики и е важно да се срещаме редовно. Аз бих предложил също, тъй като много от проблемите са местни, този аспект да бъде включен, за да откликваме на запитванията на ранен етап.

Необходимо е потребителите да са по-добре осведомени. Според мен това ще стане чрез онлайн адрес, което ще създаде и по-голямо доверие. Смятам, че е важно, както каза и ораторът преди мен, да се следи много внимателно това, което се случва в отделните държави при транспонирането на законодателството на Европейския съюз.

В заключение, един оратор преди мен каза, че това беше „решение на Европейския съюз, за което отчаяно се търси проблем“, а аз бих казал, че това е проблем на Европейския съюз, който успешно намира своето решение.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Г-н председател, поздравления и благодарности на докладчиците и на докладчиците в сянка за работата по трите доклада. Фактът, че има единомислие ме настройва оптимистично по отношение на бъдещето на вътрешния пазар.

Бих искала да изтъкна два въпроса: първият се отнася до параграф 10 от доклада Thun. Считам, че той е от основно значение и най-доброто, което може да се случи, е да изясним, че правата на работниците, социалните права и защитата на околната среда не са пречки за напредъка на вътрешния пазар.

Вторият въпрос засяга SOLVIT. Това е изключителен механизъм, но той все още се нуждае от сериозна помощ. Да ви кажа честно, аз мислех да окажа натиск върху моето правителство в Гърция да направи нещо по този въпрос, защото ние имаме само двама служители. Когато обаче чух, че Франция има само един стажант, реших, че ще изчакам първо г-н Барние да упражни натиск върху своето правителство.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Г-н председател, г-да членове на Комисията, госпожи и господа, новата мрежа за онлайн решаване на проблеми, свързани със случаи на неправилно прилагане на правото на вътрешния

пазар, известна като SOLVIT, засега е много успешна система, тъй като тя предлага обезщетение, без да са необходими формални процедури, в рамките на приблизително 10 седмици.

Създадена през 2002 г., мрежата бележи възход в натовареността си, която нараства с 22% през 2008 г. Въпреки че делът на решените случаи остава доста висок на равнище от 83%, броят им намалява. Изглежда вече е настъпил моментът, осем години след създаването на мрежата, да помислим за укрепването на тази институция, като ѝ дадем средства да функционира ефективно.

Новите мерки ще направят възможно подпомагането на европейските граждани и предприятия да предявяват правата си, особено по отношение на признаването на квалификация или социални обезщетения, както и обезщетения за пребиваване.

Ето защо аз подкрепям идеята за увеличаване на персонала на SOLVIT в държавите-членки, както и необходимостта от прилагане на мерки за подпомагане и обучение на персонала, така че той да може да функционира по възможно най-ефективен начин.

Според мен е от съществено значение правителствата и самите ние като представители на гражданите от нашите избирателни райони да популяризираме мрежата SOLVIT, която позволява икономии на разходи, изчислени на 32,6 млн. евро през 2008 г. Освен това популяризирането на този нов инструмент ще ограничи прекалено честото прибягване до помощ от съдебната система. Ето защо аз призовавам държавите-членки да транспонират всички европейски директиви и да информират гражданите и предприятията относно правата им в рамките на вътрешния пазар чрез националните медии и информационни кампании.

В заключение, от името на моята политическа група в комисията по петиции, аз се надявам, че сътрудничеството между SOLVIT и нашата парламентарна комисия ще се засили, така че да бъде улеснена работата на тези два органа.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Г-н председател, бих искала да поздравя докладчиците за техните изключително добри доклади. Напоследък се изказаха много мнения относно необходимостта от съживяване на вътрешния пазар. Членът на Комисията също говори за това по време на изслушването пред комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите. Този въпрос е засегнат също и в доклада на професор Monti, който очакваме. По мое мнение, в стратегията „ЕС 2020“ той не е застъпен достатъчно. Вътрешният пазар е нещо, от което ние се нуждаем. Но не само на думи, а той трябва действително да работи. Не може да се каже, че това е постигнато в момента. Има твърде много бариери пред свободното развитие на четирите свободи и те ограничават потенциала на пазара, като същевременно политиката на протекционизъм на държавите-членки е несъвместима с принципите на вътрешния пазар. От друга страна, ние се нуждаем от правилно прилагане на законодателството от страна на държавите-членки и инструменти за подпомагане, които функционират добре, като SOLVIT, но ни е необходимо и по-дълбоко (...).

(Председателят отнема думата на оратора)

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Г-н председател, аз мога единствено да изкажа одобрението си за заключенията, направени в доклада на колегата ни, г-жа Hedh, особено по отношение на необходимостта от активна политика за защита на потребителите, насочена, по-конкретно, към защита на уязвимите потребители и тези с ниски доходи.

Аз бих искал също да насоча вниманието ви към няколко други важни въпроси на тази политика. Несъмнено индексът на потребителския пазар е важен статистически инструмент, но той е напълно недостатъчен, защото е насочен изключително към функционирането на потребителския сектор, без да се опитва да реши проблемите на потребителите от Европейския съюз в рамките на този пазар.

Индексът на вътрешния пазар не следва да разглежда търсенето на пазара и потребителите просто като пасивни получатели в края на веригата. Става все по-очевидно, че потребителите трябва отсега нататък да играят отговорна, активна роля, като се ангажират с устойчиво, етично, социално отговорно и екологично потребление. Ето защо индексът следва да се преразгледа, като в него се включат показатели, свързани със социалните и екологичните аспекти на възможностите за избор, които стават все по-важни.

Накрая, законите, свързани с енергийното потребление, транспорта, околната среда, дигиталните технологии и други, следва да се включат в прегледа на достиженията на правото на Общността.

(Председателят отнема думата на оратора)

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, аз бих искал да говоря за предложенията, свързани със защитата на потребителите, и, разбира се, бих започнал, споменавайки положителните аспекти: средствата за информиране и оправомощаване на потребителите чрез предоставяне на повече информация на всички равнища – от общинско, местно и регионално до това на трансграничните сделки в рамките на Европейския съюз, насърчаването на потребителя, както правим ние в Австрия чрез антиотръстовото право, и, разбира се, по-строги наказания за нехайните банки, отпуснащи негарантирани кредити. Стандартизираната кредитна форма също е изключително важна стъпка в тази посока.

Аз обаче бих искал да засегна и някои проблематични въпроси, а именно сериозните предразсъдъци в законодателството по отношение на гаранциите и неуместните договорни клаузи, които се наказват по-сурово в страни като Австрия. Моето предложение е да се прилага „принципът на благоприятността“, така че в случай че националните правила предоставят по-добра защита на потребителите, те да бъдат използвани целесъобразно.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-н председател, ние всички подкрепяме защитата на потребителите. Трудността идва оттам, че някои държави-членки само на думи подкрепят механизма SOLVIT, както споменах и други оратори. Това, което е необходимо да се направи, е осигуряването на подходящ персонал.

Мога ли обаче да споделя с вас някои практически примери относно проблемите на потребителите, с които се сблъсквам. Един такъв случай имаше дори тази сутрин и той е свързан със сделките с имоти в рамките на Европейския съюз. Знам, че Съюзът няма компетентност в тази област, но бих ли могла да помоля държавите-членки, в които има такива проблеми, да се отнасят с гражданите така, както се отнасят със собствените си граждани, и аз наистина считам, че тук има проблем, във връзка с който трябва да предприемем конкретни действия.

Вторият проблем е свързан с фирмените каталози. От справочника „European City Guides“ ни създадох огромни главоболия в Парламента, а продължават да работят, защото получават известна защита от държави-членки, в които развиват своя бизнес. Необходимо е да се занимаем с този въпрос, дори и ако Европейският съюз няма никакви компетентности в дадените области, защото отношението на гражданите към вътрешния пазар се влияе от опита им в тези области.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Г-н председател, благодаря Ви за ползотворното разискване днес. Със задоволство отбелязвам, че г-н Барни и г-н Дали дадоха своята подкрепа за необходимостта от разглеждане на темата за потребителите на вътрешния пазар. Аз обаче бих искала да привлека вниманието ви към един конкретен параграф от доклада на г-жа Hedh, а именно параграф 40, в който предлагаме създаването на Европейска агенция за потребителите. Мога добре да си представя, че това е цел, която бихте искали да постигнете. Агенцията би съдействала за събирането на данни, за подготвянето на изследователски материали относно поведението на потребителите и, разбира се, тя може да действа и като надзорен орган по отношение на работата на Комисията и Парламента по въпросите, свързани с потребителите. Ето защо аз бих искала да чуя становището ви по този въпрос – дали това е нещо, което бихте искали да постигнете – а що се отнася до мен, бихме могли да установим агенцията в Малта или във Франция, ако това ще подпомогне процеса.

Мишел Барни, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, г-жа Schaldemose току-що изтъкна качествата на настоящото разискване, по-конкретно, във връзка с агенцията за потребителите, каквато, освен ако не греша, вече съществува в Канада, и г-н Дали ще ни каже как стоят нещата днес. Съгласен съм с оценката за качеството на разискването и качеството на всички конструктивни, критични изказвания и предложения, направени във връзка с прилагането и оценяването, както и наблюдението на тези 1 500 – повтарям за всички, които ни слушат – 1 500 директиви или текстове, регулиращи големия европейски пазар. Трябва да добавя, че не съм сигурен дали предпочитам да говоря по-скоро за големия европейски пазар, отколкото за единния пазар, тъй като така ще бъде по-ясно за гражданите и потребителите.

Под ръководството на председателя, г-н Harbou, който чу моето мнение в комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, и в отговор на изказването на г-н Triantaphyllides аз бих искал да ви припомня принципа, който лежи в основата на действията, които ще предприема в Комисията през следващите пет години.

Госпожи и господа, моята цел ден след ден, закон след закон е гарантирането, че европейският пазар продължава да служи на жителите на нашия континент. Имам и друга цел, а тя е да се гарантира, че пазарите – тъй като аз отговарям и за регулирането и надзора – че финансовите пазари, които толкова много се коментират през последните няколко месеца, продължават да служат на реалната икономика, че те служат на хората.

Аз искам гражданите, потребителите и малките предприятия да отново да поемат собствеността върху пазара. От това ще се ръководя при действията ми за организирането на работата в колегията. Това е въпрос за доверие,

да използвам думата, която току-що употребиха г-н Rochefort и г-жа Rühle, на споделено доверие. Поради това аз още веднъж благодаря на г-жа Thun Und Hohenstein за нейния отличен доклад относно индекса, който беше публикуван от Европейската комисия.

Има много идеи в този доклад, както и във всички изказвания, които чух, които си струва да се приемат и проучат. Г-н Bielan подкрепи идеята за показатели по прилагането на правилата, включени доклада на г-жа Thun Und Hohenstein. Г-жа Gebhardt спомена и икономическата и социалната оценка на директивите и влиянието на проучванията. Може би на този етап аз мога да отговоря на конструктивната критика, отправена от г-н Harbouг във връзка със стратегията до 2020 г. Освен това аз чух и г-жа Handzlik, която каза, че не говорим достатъчно за вътрешния пазар.

Открито казано, когато всъщност четем стратегията до 2020 г., която Комисията публикува миналата седмица, виждаме, че вътрешният пазар е в центъра на този подход, той е навсякъде: интелигентен растеж чрез патенти и други инструменти; екологосъобразен растеж с правилно използване на договорите за възлагане на поръчки; и всеобхватен, разумен и справедлив растеж. Вътрешният пазар е навсякъде – той трябва да е навсякъде – но, г-н Harbouг, стратегията до 2020 г. не е предназначена да обхване всички области. Например в нея не е включена външната политика и отбраната, нито пък целта ѝ е да освободи Комисията от задачата ѝ адекватно да осъществява, надзирава и наблюдава правилното прилагане на всички текстове. Моля да ми повярвате, аз не се чувствам освободен от задължението да осъществявам проверки и да предприемам действия, понякога дори чрез процедури за нарушение, за да се гарантира адекватното прилагане на правилата на вътрешния пазар. Аз обаче винаги, повтарям винаги, ще давам приоритет на съгласието, доверието и тълкуването пред принудата.

Има и други добри идеи в доклада на г-жа Thun Und Hohenstein: партньорството между държавите-членки и създаването на форума на вътрешния пазар, които аз подкрепям. Между другото, вероятно днес можем да обединим и други инициативи, засягащи някои от въпросите, които аз и г-н Дали разглеждаме, като реализирането на мрежата SOLVIT, както и привличането на общественото внимание към нея и популяризирането ѝ, като същевременно постигнем целите си.

Аз вече говорих за това на ефекта от проследяването да се придава също толкова голямо значение, колкото на ефекта от обявяването на дадена инициатива. Това е моят начин за правене на политика и от тази гледна точка аз считам, че индексът, оценяването трябва да ни позволят да правим не само количествена оценка относно това колко директиви са транспонирани, но и качествена оценка.

Струва ми се, че г-н Hoang Ngoc спомена, и то много ясно, качеството на прилагането на законите, качеството на транспонирането и, както Вие казахте, качеството на самите закони, които за законодателя или за члена на Комисията са добро упражнение по прозрачност. Във всеки случай всички тези идеи са целесъобразни, както заявиха току-що г-н Schwab и г-жа Roithová.

По отношение на SOLVIT, за да приключа с няколко кратки забележки, ще кажа, че подкрепям идеята, добрата идея, която някой спомена, относно създаването на уебсайт SOLVIT.EU. Той ще разпространява информация или ще препраща потребителя към националните уебсайтове. Аз и моите отдели ще ускорим работата по уебсайта едновременно с другия проект, свързан със уебсайта „Вашата Европа“. Както г-н Kelly и Вие казахте, все пак, думата „SOLVIT“ поне е ясна и лесна и аз съм съгласен с тази положителна оценка.

SOLVIT работи добре, но би могъл да работи и по-добре. Има твърде много граждани и предприятия, които все още не са наясно с правата си и начините, по които могат да ги отстояват, и аз подкрепям забележката на г-жа Werthmann, която призовава за по-голяма прозрачност. Считам също, че редица от вас, като г-жа Vergnaud, г-н Rossi, г-жа Stihler, г-жа Rapti, споменаха неадекватността на средствата, с които разполага SOLVIT, впрочем, не само във Франция, ако ясно съм чул какво сте казали. Пред вас не говори френски министър, въпреки че аз съм бивш френски министър, и, повярвайте ми, ще наблюдавам много внимателно какво се случва в тази страна, чийто гражданин съм, така че SOLVIT да функционира правилно, точно както ще направя и във всички други държави.

Действително ние настояваме за съответните необходими средства и аз ще направя проверки по време на всяко едно от моите посещения на място. Да повторя, тези инструменти са необходими, за да проверим по подходящ начин как функционира вътрешният пазар; този пазар, казвам от своя страна, не е завършен. Ние трябва да го обновим и развием допълнително, както казаха няколко от ораторите, като г-н Stolojan, г-жа Gebhardt, г-н Karas, г-н Kožušník, от трансгранична гледна точка или дори в рамките на всяка държава. Трябва да отстраним бариерите и ето защо, г-н Harbouг, е важно да определим къде са липсващите връзки, върху което може би не се набляга достатъчно, но въпреки това то е залегнало в стратегията до 2020 г. Аз ще се постарая

да го направя с моите 12 или 15 колеги в колегията, които отговарят по един или друг начин за прилагането на директивите на вътрешния пазар.

Г-н председател, аз ще приключа, споменавайки три конкретни въпроса. Казвам „да“ на близкото сътрудничество, г-н Busuttill повдигна този въпрос, между SOLVIT, омбудсмана и работата на комисията по петиции. Това е подходът, който ще следвам.

Благодаря на г-жа Rühle и на другите членове на комисията по бюджети за готовността, с която защитаваха бюджета на SOLVIT. Аз подкрепям идеята на г-жа Grunp за организирането на консултации и семинари. Ние вече провеждаме такива веднъж или два пъти годишно, но аз ще проверя дали това е достатъчно с всички отговорни за проекта „SOLVIT“ участници от държавите-членки, а понякога дори от регионите.

Накрая, що се отнася до въпроса, подложен на критика от страна на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, а именно теста за вътрешния пазар, без да драматизираме този въпрос, аз бих ви напомнил, госпожи и господа, че всяко законодателно предложение трябва да зачита Договора. Именно това има предвид докладчикът, с други думи, предложението трябва да премине тест за съвместимост с принципите на вътрешния пазар. Това, от една страна, но аз ще наблюдавам и редица социални, екологични и икономически критерии, тъй като съм поел ангажимент за предварително оценяване на всички нормативни актове.

Това са задълженията, наложени нагоре и надолу по веригата на законодателството, ако решим да изградим съвършена структура на законодателството, което да служи на гражданите, потребителите и предприятията, работещи и живеещи на територията на Европа.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н ROUŠEK

Заместник-председател

Джон Дали, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, подобно на моя колега Мишел Барние, аз считам, че е много вълнуващо да бъда част от оживеното разискване днес и да чуя толкова експертни становища, свързани с проблемите на потребителите. Това е добър знак за съвместната ни работа в истински дух на партньорство за постигане на нашата цел, която поставя потребителите на първо място.

Ако ми позволите, ще повтора една мисъл, която изказах в моето встъпително изказване. Освен икономическите аргументи в полза на силна, ефикасна и правилно провеждана политика за защита на потребителите ние не трябва да изпускаме от поглед централната роля, която тя може да има за възстановяване на връзките между Европа и нейните граждани – което е може би най-голямата награда. Знам, че една от основните ми задачи е да координирам тези усилия в Комисията, а вашата бдителност ще бъде изключително приветствана и обнадяваща.

Индексът на потребителите е инструмент, който ни позволява да разкриваме недостатъците на пазара и да се насочим към изучаването на начините за справяне с тях. Считам, че това е изключително важен механизъм, който служи на една истинска цел, и ние можем да се облагодетелстваме максимално в резултат от по-нататъшното му усъвършенстване и укрепване.

Индексът ще ни помага да виждаме и откриваме проблематичните горещи точки. По-адекватното отразяване на потребителската гледна точка в политиките на Европейския съюз и съвместната ни ангажираност по отношение на ефективното прилагане ще доведе до по-силни потребители в Европейския съюз и съответните икономически ползи, които ще последват.

След общественото обсъждане миналата година Комисията извършва оценка на забележките по колективното обезщетяване и възнамерява да намери решение, което удовлетворява потребностите на европейските потребители, без да внасяме практиката на САЩ. Алтернативното уреждане на спорове ще бъде основният движещ фактор в това отношение.

Моят приятел Мишел Барние вече разясни централната роля, която заема вътрешният пазар в стратегията „ЕС 2020“ Ако разгледаме внимателно текста, ще видим, че има ясно разбиране и по въпроса, че потребителите трябва да останат в центъра на единния пазар. Те са двигателите на единния пазар и ние възнамеряваме да продължим да укрепваме централната им роля.

Считам, че проблемът за обучението на потребителите има основно значение за оправомощаването им. Ние действително търсим начини да разширим допълнително програмата „Dolcetta“, така че да обхване нови области.

Относно последния повдигнат въпрос, свързан с Европейската агенция за потребителите, следва да се подчертае, че реализирането ѝ е задължение изключително на държавите-членки, като те трябва да осигурят достатъчно средства за правилното ѝ функциониране. Договорът обаче наистина предоставя правно основание Европейският съюз да подпомага и допълва усилията им. Следва внимателно да се оцени в кои области Европейският съюз може да подпомага националните правоприлагащи органи и коя е подходящата институционална структура за това. Комисията ще оцени внимателно различните възможности.

С голямо нетърпение очаквам заедно с вас да осъществим сериозен и продължителен напредък през периода, през който ще нося отговорност за този сектор.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein, докладчик. – (PL) Преди всичко бих искала да благодаря на всички за чудесното разискване, за бързите реакции и сериозните забележки. Присъствието и изявленията на двамата членове на Комисията, както и присъствието на много служители на Комисията показват, че новият Парламент и новата Комисия ще работят заедно в тясно и ползотворно сътрудничество за по-нататъшното развитие на общия пазар.

Общият пазар е едно от най-големите постижения на Европейския съюз и аз бих искала да изкажа благодарност за положителната реакция на предложенията, които включих в моя доклад. На колегите социалисти, които се тревожат за параграф 10, засягащ „теста на вътрешния пазар“, аз бих искала да напомня, че, на първо място, това не е нещо ново. Това предложение беше прието от комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите още през 2003 г. и е част от стратегията за вътрешния пазар. Ние не трябва да се плашим от него. Тестът не заплашва нито едно от социалните постижения на Европейския съюз. В крайна сметка само преди минута чухме от члена на Комисията, че Европейската комисия изготвя оценка на нови директиви от социална, икономическа и екологична гледна точка, така че няма място за паника. Това, от което сме заинтересовани, е, общият пазар да продължава да се развива, а също и да гарантираме, че протекционизмът няма да се промъкне в Европейската комисия.

Европейската интеграция ще се развива единствено ако гражданите са осведомени и активни, а публичните институции са компетентни, ефективни и достъпни за гражданите. В доклада аз предложих редица решения, така че вие, членовете на Парламента, да можете да включите избирателите си ефективно и адекватно в процеса на европейската интеграция, като в този случай чрез действителното укрепване на общия пазар ще се увеличи участието им в този пазар, който е огромен успех на Европейския съюз. Ние трябва да продължим да развиваме инструментите, които ще ни помогнат в изграждането на общия пазар. Едновременно публикуване на четирите доклада е изключително важен елемент, както и по-добрата координация и по-адекватното транспониране на законодателството. Ние не трябва да реагираме негативно на думата „пазар“. В тази част на света, от където съм аз, ние не можехме да използваме този пазар десетилетия наред и знаем до какво доведе това.

В заключение, ние напомняме на гражданите, че в центъра на общия пазар са четирите свободи, като това е изрично подчертано в моя доклад. Изключително важно е да не ограничаваме свободите на пазара, да помогнем на гражданите да ги използват все по-активно и по-пълноценно, развивайки ги допълнително, и да не съсипваме това, което сме постигнали досега.

Anna Hedh, докладчик. – (SV) Г-н председател, аз изслушах с интерес всички умни и интересни изказвания по време на разискването. Изключително съм доволна, че и двамата членове на Комисията обещават да работят заедно за развитието и усъвършенстването на политиката за защита на потребителите в Европейския съюз. Аз бих искала да добавя няколко мои наблюдения.

Потребителските организации имат изключително важна роля за привличане на вниманието на органите към ежедневните проблеми, с които се сблъскват потребителите. Следователно инструментите, с които разполагат потребителските организации, следва да се подобрят, за да се улесни ефективното им функциониране на равнище на Европейски съюз и на национално равнище.

Освен това ние трябва да призовем държавите-членки да проведат възможно най-подробни консултации с потребителските организации на всички етапи от процеса на вземане на решения, засягащи политиката за защита на потребителите. Доволна съм също така, че членът на Комисията Дали повдигна въпроса за значението на това държавите-членки да гарантират адекватно финансиране и персонал, които ще позволят да се доразвие индексът.

Накрая, индексът не следва да се използва само като средство за по-добра политика за защита на потребителите, а по-скоро трябва да влияе върху всички области на политиката, които имат значение за потребителите и гарантират, че проблемите им са включени в по-голяма степен в политиката на Европейския съюз. Освен това

индексът следва да стимулира по-общо обсъждане на проблемите на политиката за защита на потребителите както на равнище на Европейски съюз, така и на национално равнище. Аз наистина ще очаквам с нетърпение следващото разискване в Парламента относно вътрешния пазар и защитата на потребителите след една година.

Cristian Silviu Buşoi, докладчик. – (RO) Аз искам да благодаря на члена на Комисията Барние и на колегите, които предоставиха положителна обратна връзка не само за моя първи доклад, но и за самата мрежа SOLVIT. Аз считам, че тя предлага на потребителите практическо решение на проблемите. Ето защо, по мое мнение, тя трябва да се усъвършенства и насърчава от нас и държавите-членки, така че възможно най-много европейски граждани да научат за съществуването на SOLVIT и да могат да защитават правата си, като се обръщат към мрежата за помощ.

Считам, че резултатът, който постигнахме в комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите и в комисията по петиции, е задоволителен. SOLVIT е мрежа, която вече работи добре. Необходими са ни обаче решения на редица проблеми, с които се сблъскват както онези, които използват услугите на SOLVIT, така и нейният персонал. Докладът съдържа някои от тези решения, докато други бяха повдигнати за обсъждане по време на днешното разискване.

Освен необходимостта от увеличаване на броя на персонала, нает в центровете на SOLVIT с цел гарантиране на неговата ефективност, служителите трябва да имат подходящата квалификация и да се преминали обучение в областта на законодателството на вътрешния пазар. Друг фактор, който е също толкова важен, е свързан с възможността персоналът на SOLVIT да получава правна помощ както от служители на публичната администрация, така и от Европейската комисия, предвид сложността на случаите, с които се занимава SOLVIT. Европейската комисия понякога реагира със закъснение на искания за правна помощ от персонала на SOLVIT, което води до определено забавяне на целия процес на решаване на случаите.

Искам да благодаря на члена на Комисията Барние за поетия ангажимент пред Европейския парламент, че той ще осигури достъп до уебсайта <http://www.solvit.eu> възможно най-бързо.

Изявявам твърдо убеждение, уважаеми колеги, че този доклад е важна стъпка към по-доброто функциониране на SOLVIT. Поради това се обръщам към всички групи да гласуват за доклада.

Благодаря ви.

Председател. – Общото разискване приключи.

Гласуването ще се проведе след малко.

Писмени изявления (член 149)

John Attard-Montalto (S&D), в писмена форма. – (EN) Невероятно е, че в две ключови области като здравеопазването и защитата на потребителите официалните структури в Малта и Гозо са напълно пасивни, въпреки очевидните нарушения.

На Малтийските острови лекарствата са много по-скъпи, отколкото в други държави на Европейския съюз, като например Белгия. Ще ви дам следните примери:

Galvus 50 мг (за лечение на диабет)

Цена в Малта за кутия с 28 таблетки: 27,84 евро

Цена в Брюксел за кутия със 180 таблетки: 135,13 евро

За 180 таблетки цената в Малта е 178,97 евро спрямо 135,13 евро в Брюксел.

Tegretol 200 мг

Цена в Малта за кутия с 50 таблетки: 17,00 евро

Цена в Брюксел за кутия с 50 таблетки: 7,08 евро

Zocor 20 мг

Цена в Малта за кутия с 28 таблетки: 34,94 евро

Цена в Брюксел за кутия с 84 таблетки: 21,71 евро

За 84 таблетки цената в Малта е 104,82 евро спрямо 21,71 евро в Брюксел.

Това са само няколко примера относно ситуацията, допринасяща за затрудненията, които изпитва по-голямата част от малтийските семейства. Европейският съюз се гордее със здравеопазването и защитата на потребителите, но на Малтийските острови цената на лекарствата се покачва постепенно без основателна причина.

Robert Dušek (S&D), в писмена форма. – (CS) Ефективното функциониране на вътрешния пазар е предпоставка за адекватното гарантиране на правата, предоставени от Договора по отношение на свободното движение на хора, услуги, стоки и капитал в рамките на Общността. По време на криза то може да подпомогне и създаването на стабилна и процъфтяваща икономическа среда. Вътрешният пазар обаче не може да осъществява функцията си без правилното изпълнение, прилагане и привеждане в действие на законодателството. Държавите-членки имат задължението да прилагат законите своевременно, ако са поели такъв ангажимент съгласно споразумение. Дефицит при транспонирането от 1 % може да изглежда малък, но ако включим броя на просрочените или неприложени директиви, това ще има значителен ефект върху функционирането на вътрешния пазар. Непрекъснато възникват съмнения, свързани с някои държави-членки. Аз подкрепям предоставянето на по-подробна информация на уебсайта на Комисията относно директиви, които все още не са приложени. Информацията следва да допринесе за по-добра осведоменост сред широката общественост и конституционните органи в държавите-членки. Аз приветствам предизвикателството към държавите-членки да приемат съществени мерки, включително разпределянето на средства за осигуряване на функционирането на трансграничните мрежи на електронните информационни системи за навременния обмен на информация, особено по отношение на опасните нехранителни стоки (RAPEX) и храните и фуражите (RASFF) или Системата за сътрудничество при защита на потребителите (CPC). Тези системи все още не функционират правилно и на тях не може да се разчита във всички държави-членки. Необходимо е също така да обърнем внимание на правилното прилагане на директивите. Това може да се постигне чрез ефективно сътрудничество между органите на национално, регионално и местно равнище.

Louis Grech (S&D), в писмена форма. – (EN) Сериозно внимание следва да се обърне на съществуващите механизми за обезщетяване в рамките на Европейския съюз, като например SOLVIT. Това алтернативно средство за обезщетяване не се използва пълноценно поради неосведомеността относно неговото съществуване от страна на гражданите, потребителите и предприятията, както и поради неадекватните средства, предоставяни на национално равнище. Центровете на SOLVIT, които съществуват понастоящем във всяка държава-членка (както и в Норвегия, Исландия и Лихтенщайн), имат недостатъчен персонал и разполагат с недостатъчни средства – обучението на персонала и финансирането с цел подобряване на административния капацитет на центровете следва да се активизират. Аз призовавам Комисията да завърши проекта за услуги за подпомагане в областта на единния пазар (SMAS) като приоритетен проект. Предлагам Комисията да предвиди включването в индекса за развитие на пазарите на дребно подробен отчет за напредъка, постиженията и недостатъците на SOLVIT. Освен това в опита си да повишат осведомеността държавите-членки трябва да популяризират SOLVIT като целесъобразен и достъпен механизъм за решаване на спорове под формата на общонационални информационни кампании. Накрая, необходим е съществен напредък от страна на Комисията и държавите-членки, насочен към повишаване на осведомеността относно възможностите, които предлага единният пазар на гражданите, потребителите и предприятията.

Danuta Jazłowiecka (PPE), в писмена форма. – (PL) Общество, което свободно използва възможностите, предлагани от единния пазар, е основата за успеха на процеса на европейската интеграция. Ние няма да построим истински обединен Европейски съюз, ако хората не са убедени, че цяла Европа е техният дом. Тази цел може принципно да бъде постигната посредством SOLVIT. Ще бъде вярно, ако кажем, че създаването на системата SOLVIT през 2002 г. беше едно от онези събития в историята на Европа като обединен континент, които не привлякоха вниманието, но с течение на времето доведоха до неочаквани резултати. Идеята за системата се отнася пряко до източниците на европейската интеграция, или, с други думи, до факта, че тя е създадена да служи преди всичко на гражданите на Европейския съюз, а не на отделни държави-членки или правителства.

Може ли да има нещо по-добро от това да се даде на обикновените хора един прост инструмент, който им позволява да решават проблемите, ограничаващи свободата им на действие на единния пазар? Натрупаният за около едно десетилетие опит обаче показва, че има множество бариери, които пречат на хората да използват в максимална степен възможностите на системата. Ето защо ние следва да се съгласим с предложенията от доклада, изготвен от комисията за вътрешния пазар и защита на потребителите. Преди всичко ние трябва да насочим вниманието си към популяризирането на мрежата SOLVIT в държавите-членки, сред гражданите, защото те знаят много малко за нея. Осигуряването на по-големи финансови и човешки ресурси, както и допълнителното обучение или назначаването на служител за връзка в SOLVIT ще бъде безсмислено, ако

хората не знаят, че те разполагат с такъв инструмент. Поради това моето мнение е, че всички мерки, които предприемаме, следва да започнат с това, въпреки че не трябва да се отказваме и от другите идеи.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), *в писмена форма*. – (RO) Г-н председател, госпожи и господа, гладкото функциониране на вътрешния пазар следва да остане приоритет за Европейския парламент, като услугите, подобни на SOLVIT, са от решаващо значение за гарантирането му. Докладът изтъква този въпрос и насочва вниманието към проблемите на мрежата. Въпреки че всички осъзнаваме, че аспекти като комуникацията и популяризирането на услугата SOLVIT в медиите са изключително важни, ние все пак можем да видим, че те си остават едни от трайните проблеми, с които SOLVIT се сблъсква от първите години на своето функциониране. Държавите-членки и Европейската комисия трябва да гарантират, че европейските граждани, стопанският сектор, и по-конкретно малките и средните предприятия, които се нуждаят от подкрепа, за да могат да използват максимално улесненията, предлагани от вътрешния пазар, имат достъп до ресурсите, които могат да им предоставят информация и бързо решение на проблемите. Освен това центровете на SOLVIT изискват допълнителни ресурси. Имам предвид квалифициран персонал и, разбира се, продължителни курсове за обучение на служителите. Държавите-членки трябва да осъзнаят колко са важни тези центрове и какво ценно средство представляват те за гарантирането на правилното прилагане на регламентите на вътрешния пазар. Считаю, че облагите, които тази услуга може да донесе на гражданите и на стопанския сектор, далеч не са използвани пълноценно.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Защитата на потребителите в Европейския съюз трябва да бъде конструирана по такъв начин, че гражданите да се възползват в рамките на вътрешния пазар от широк спектър висококачествени продукти и услуги, като в същото време са убедени, че правата им на потребители са защитени и те могат да ги упражняват ефективно, когато е необходимо. От само себе си се разбира, че за да постигнем това, е необходимо също така потребителите да са напълно наясно с правата и задълженията си съгласно действащото законодателство. Ето защо споменатите в доклада инициативи за внасяне на по-голяма яснота и предоставяне на информация на гражданите на Европейския съюз са важни и трябва бързо да се осъществяват. Растящата сложност на сектора на услугите, по-конкретно, представлява огромен проблем, което прави все по-труден информирания избор на потребителите при закупуването на стоки и услуги. Потребителските познания и потребности, регистрирани и от барометъра на потребителите, следва да се вземат предвид от институциите на ЕС в политиките и законотворчеството. Ние трябва да се стремим към по-голямо хармонизиране на регламентите, свързани със защитата на потребителите – като с това аз имам предвид регулиране на по-високо равнище – чрез активизиране на трансграничното използване на услуги. Във всички наши опити обаче да усъвършенстваме вътрешния пазар ние не трябва да забравяме големия внос от трети страни. Във връзка с това ни е необходимо по-голямо сътрудничество между митническите органи и органите за защита на потребителите в държавите-членки с цел защита на потребителите от опасни вносни стоки.

Siiri Oviir (ALDE), *в писмена форма*. – (ET) През годините обхватът на политиката за защита на потребителите в Европейския съюз се променяше, за да отразява промените в потребностите и очакванията на хората. Със своите почти 500 милиона потребители вътрешният пазар на Европейския съюз играе значителна роля за постигането на целите на плана за действие в контекста на плана за действие от Лисабон (икономически растеж, заетост и засилване на конкурентоспособността), тъй като разходите за потребление носят благосъстояние на Европейския съюз. Преди всичко в резултат на бързото развитие на електронната търговия трансграничното измерение на потребителския пазар в Европейския съюз значително се активизира, което прави още по-важна защитата на потребителите на високо равнище. За съжаление обаче, действащите в Европейския съюз регламенти, свързани със защитата на потребителите, не се прилагат в еднаква степен във всички държави-членки. По мое мнение, по-стриктният надзор на пазара и механизмите за правоприлагане, както и ефективното им и последователно изпълнение са от съществено значение за повишаване на доверието на потребителите. Въз основа на това аз подкрепям предложенията на докладчика относно това, че Европейската комисия следва внимателно да наблюдава утвърждаването и прилагането на правата на потребителите в държавите-членки на Европейския съюз, като ги подпомага в тази задача по всички възможни начини. Смятам, че Европейският съюз следва да разгледа идеята за създаване на европейска служба за защита на потребителите, която може да функционира като централен координиращ орган, занимаващ се, по-конкретно, с решаването на трансграничните случаи, за да подпомага и допълва съответните служби за защита на потребителите в държавите-членки в процеса на изпълнение и привеждане в действие на регламентите на Европейския съюз в областта на защитата на потребителите. Мисля, че тези регламенти няма да донесат голяма полза, ако не са правилно приети, изпълнени и приложени на национално равнище.

5. Движение на лица, притежаващи дългосрочни визи (разискване)

Председател. – Следващата точка от дневния ред е докладът на Carlos Coelho, от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген и на Регламент (ЕО) № 562/2006 по отношение на движението на лица с дългосрочни визи (COM(2009)0091 – C6-0076/2009 – 2009/0028(COD)) (A7-0015/2010).

Carlos Coelho, докладчик. – (PT) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, днес говорим за абсурдни ситуации като тази със студент, на който е издадена виза за следване в Белгия. Тъй като случаят му не попада в обхвата на директива 2004/114/ЕО, той не може да пътува до Нидерландия, за да намери информация в специализирана библиотека, необходима за написването на дипломната му работа, нито да използва почивните дни в края на седмицата, за да опознае Барселона, защото ще бъде арестуван в държавата, която е издала визата.

Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген предвижда притежателите на дългосрочни визи да могат да пребивават само на територията на държавата, която е предоставила визата. Те не могат да пътуват в други държави-членки, нито да преминават през други държави-членки при завръщането си в своята държава на произход.

Шенген символизира свободата на движение. Всяко лице, което легално пребивава в държава-членка, следва да може да се движи свободно в пространството, където няма вътрешни граници. Идеалното решение би било държавите-членки да изпълняват задължението си да издават разрешение за пребиваване на граждани на трети държави, притежаващи тази виза. Това обаче не се случва в голямото мнозинство от държавите-членки.

Държавите-членки временно се справяха с това положение, като използваха визи от тип D + C, позволяващи на притежателите на дългосрочни визи да се движат свободно в шенгенското пространство през първите три месеца. Този тип визи ще бъдат премахнати от април 2010 г. с влизането в сила на Визовия кодекс на Общността, което ще направи намирането на решение на този проблем още по-неотложно.

Измененията, които аз предложих и които имат подкрепата на мнозинството от членовете на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, допринасят за решението на този проблем, без да намаляват сигурността в шенгенското пространство.

Задължението за консултация с Шенгенската информационна система в процеса на обработка на молбите за дългосрочни визи е същата процедура като вече съществуващата за гражданите на трети държави, които притежават разрешения за пребиваване. По този начин отговорихме на всички опасения от намаляване на сигурността.

Истината е, че различните държави-членки предоставяха дългосрочни визи и впоследствие разрешения за пребиваване без предварителна проверка в ШИС, по-конкретно по отношение на разпоредбите на член 96 относно последствията от отказ от допускане.

Тази практика отслабва сигурността на шенгенското пространство и създава проблеми по външните му граници в случаите, когато лица с валидни визи са регистрирани в ШИС. Това създава ненужни усложнения за тези лица и за граничните служители, които трябва да се опитат да установят дали визите са фалшифицирани, дали данните в ШИС са неточни и следва да се заличат, или дали въпросните визи никога не е следвало да бъдат издавани.

Инициативата, която ще гласуваме, ще позволи на притежателите на дългосрочни визи да се движат свободно за период от три от всеки шест месеца. Това е същият период, който е разрешен на притежателите на разрешения за пребиваване, и в същото време той обвързва държавите-членки да спазват задължението си да предоставят разрешения за пребиваване в случаи, когато е позволен престой по-дълъг от една година.

Тя признава също и необходимостта да се повиши нивото на сигурност на данните, съществуваща съгласно споразумението от Шенген и препоръчва Комисията да представи необходимите инициативи, ако ШИС II не влезе в действие преди 2012 г.

С влизането в сила на Договора от Лисабон двете първоначални предложения бяха обединени и беше създадено ново правно основание. Текстът, който ние ще гласуваме на тази пленарна сесия, е резултат от преговорите, които продължиха по времето на шведското и испанското председателство. Това доведе до постигането на съгласие на първо четене и позволи регламентът да бъде приет преди влизането в сила на Визовия кодекс.

Г-н председател, бих искал да прикая испанското председателство, което отсъства от това разискване, да гарантира пред Парламента, че регламентът може да влезе в сила преди 5 април 2010 г. Много е важно това да се случи, за да се избегне пропуск в законодателството.

Поздравявам Европейската комисия за тази навременна инициатива. Благодарен съм за искреното сътрудничество на Съвета, по-конкретно това на шведското и испанското председателство, и за сътрудничеството на докладчиците в сянка, което позволи широк консенсус в комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи. С тази мярка ние можем да решим тревожен проблем, пред който се изправят хиляди граждани от трети държави, и да го направим добре, като същевременно разширим както свободата на движение, така и сигурността.

Сесилия Малмстрьом, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, както изтъкна докладчикът, целта на това предложение е да улесни движението в шенгенското пространство за граждани на трети държави, които пребивават законно в някоя от държавите-членки с дългосрочна виза от тип D. Според достиженията на правото от Шенген гражданите на трети държави, които притежават разрешение за пребиваване, могат свободно да пътуват в шенгенското пространство, защото разрешението за пребиваване е равносилно на виза.

Напоследък обаче е налице тенденция държавите-членки да не преобразуват дългосрочните визи в разрешения за пребиваване след пристигането. Ето защо провеждаме това обсъждане днес; очевидно Комисията, Съветът и Парламентът трябваше да намерят решение на проблема. Правната и практическата ситуация имат значителни негативни последици за гражданите на трети държави, пребиваващи законно в нашите държави-членки с дългосрочни визи от тип D. Тези лица не могат нито да пътуват законно в друга държава, нито могат да преминават транзитно през територията на други държави, когато искат да се завърнат в държавата си на произход. Абсурдността на това положение беше илюстрирана от примера, който даде докладчикът г-н Coelho.

Разбира се, най-доброто решение би било всички държави-членки да издават необходимите разрешения за пребиваване, и то съвременно. За съжаление, положението днес не е такова и затова ние представяме настоящото предложение, чиято цел е да разшири принципа на еквивалентност между разрешения за пребиваване и краткосрочните визи до дългосрочните визи от тип D. Гражданин на трета държава, притежаващ дългосрочна виза от тип D, издадена от държава-членка, следва да може да пътува в другите държави-членки в рамките на три месеца за всеки период от половин година при същите условия, които важат за притежател на разрешение за пребиваване. Това ще възстанови основната философия на създаването на пространство без вътрешни граници, а именно, че лицата имат право да пътуват в шенгенското пространство за кратък престой с документите, въз основа на които те пребивават законно в държава-членка.

С голямо задоволство научих, че Carlos Coelho е изразил подкрепа за това предложение от самото начало и че докладчикът, заедно с комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и комисията по правни въпроси разбраха, че трябва да се предприемат действия, за да се улесни живота на гражданите на трети държави, защото ние искаме да насърчаваме хората, които законно пребивават в нашия регион. Искам да благодаря на докладчика за неговия конструктивен подход към този въпрос.

Не е необходимо да ви припомням, че трябва да намерим решение бързо, особено заради Визовия кодекс, който ще влезе в сила от 5 април тази година и ще премахне т.нар. визи от тип D+C, които бяха предназначени отчасти да облекчат положението на притежателите на визи от тип D. Считаю, че окончателният текст на проекта за регламент удовлетвори всички страни тъй като между всички институции беше съгласуван компромисен текст. За да се разсеят някои опасения, изразени от Европейския парламент и държавите-членки – например относно сигурността – бяха направени няколко изменения на първоначалния текст.

За да ви дам няколко примера: предложението намалява срока на валидност на дългосрочните визи. Техният срок на валидност не може да бъде по-дълъг от една година. Предложението въвежда задължението държавите-членки да издават разрешение за пребиваване след изтичането на този едногодишен срок.

Изискването за систематични проверки в Шенгенската информационна система (ШИС) също става по-строго. Когато държава-членка предвижда издаване на разрешение за пребиваване или виза от тип D, компетентният орган систематично извършва търсене в Шенгенската информационна система, за да се избегнат ситуации, при които едновременно са налице подаден сигнал в ШИС и дългосрочна виза.

За да се отговори на опасенията относно сигурността във връзка с биометричните данни – а това, естествено, е голям проблем за много държави-членки – както знаете, към проекта за регламент беше приложена политическа декларация, в която Комисията бива приканена да проучи възможността за използване на биометрични идентификатори по отношение на дългосрочните визи и да представи резултатите от проучването

пред Парламента и пред Съвета до 21 юли 2011 г. Комисията приема също и че в проекта за регламент е включено задължение за докладване относно заявленията.

В заключение, за да намерим компромисен отговор на основното опасение на Европейския парламент относно гаранциите за високо ниво на защита на данните в случаите, когато е подаден сигнал в ШИС, съгласувахме съвместна декларация. Комисията е поканена от Съвета и Европейския парламент да представи необходимите правни предложения, внасящи изменение в съответната разпоредба относно защитата на данните за Шенгенската конвенция, ако има по-нататъшни съществени закъснения в прилагането на ШИС II след 2012 г. Считам, че с тези промени постигнахме разумно, добре балансирано решение, което значително ще улесни живота на гражданите на трети държави, пребиваващи законно в нашите държави. То ще съответства и в голяма степен на философията за Европа без вътрешни граници.

Искам още веднъж да благодаря на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, комисията по правни въпроси и на докладчика за техния много конструктивен подход към въпроса.

Cecilia Wikström, докладчик по становището на комисията по правни въпроси. – (SV) Г-н председател, сътрудничеството в ЕС се основава на ценности и най-основната от тях е свободата. Темата на нашето обсъждане днес е възможността хората да се движат свободно. В моя ЕС няма ограничения за това. Считам, че точно в това се изразява величието на ЕС. Всички ние, които живеем тук, се ползваме с правото да се движим свободно, но това трябва да важи и за всички онези, които идват да пребивават тук за по-дълъг период.

Съгласно Шенгенската конвенция притежателите на дългосрочна виза понастоящем нямат право на свободно движение; вместо това, както г-н Coelho изтъкна, те могат да пребивават само в държавата, която е издала визата. В резултат на това например гостуващ професор от Индия, който живее и работи в моя град Упсала в Швеция, не може да пътува до Париж, за да присъства на конференция, без да кандидатства за виза за Франция, а студент от Китай не може да пътува до Германия, за да посети приятел през почивните дни в края на седмицата, без преди това да е кандидатствал за виза, за да отиде там.

Този тип бариера пред свободата на движение не трябва да съществува в ЕС. Сега ние променяме това. Целта на настоящото предложение е да осигурим свобода на движение навсякъде в шенгенското пространство за гражданите на трети държави, които пребивават в държава-членка за по-дълъг период.

Бих искала да благодаря на г-н Coelho, който свърши изключително добра работа като докладчик и който взе предвид възгледите, които аз излагам в моето становище, от името на комисията по правни въпроси, както и възгледите на други докладчици в сянка. Сега имаме резултата пред себе си: това е позитивно предложение, което създава друга връзка в гарантирането на свободата на движение в рамките на ЕС, включително за граждани на трети държави. Това води до по-нататъшно развитие и това е Европейският съюз, в който съм горда да живея и работя.

Kinga Gál, от името на групата PPE. – (HU) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, приветствам възможността да приемем в Парламента резолюция, за да улесним пътуването за граждани от трети държави, пребиваващи законно на територията на Европейския съюз, и поздравявам моя колега, г-н Coelho, за отличната работа, която свърши в Парламента по този въпрос. Това предложение по осезаем начин улеснява пътуването в Европейския съюз за граждани на трети държави, притежаващи дългосрочни визи от тип D, издадени от държава-членка. То предоставя решение в ситуации, когато по една или друга причина някои държави-членки не могат или не желаят своевременно да издадат разрешение за пребиваване на гражданин на трета държава, пребиваващ на тяхна територия. С други думи, те не използват правилно рамката, предоставена от шенгенските регламенти. Горда съм, че можем да отбележим напредък по този въпрос.

Целта ни е да избегнем създаването на впечатление в гражданите на трети държави при пристигането им в Европейския съюз, че влизат в непревземаема крепост. Интегрираното управление на границите и визовата политика следва да служат на тази цел. Като член на Парламента от Унгария настоятелно призовавам пропускателният режим на границите на Европейския съюз да бъде облекчен за хората, които пътуват добронамерено. Контактите между хората, живеещи от двете страни на границата, не следва да бъдат ограничавани. В интерес на гражданите на трети държави, живеещи в съседни на ЕС държави, включително членовете на унгарските малцинства, е да могат законно да пребивават на територията на Европейския съюз без каквито и да било бюрократични или административни тежести. Това изисква съответни закони на равнище както на Общността, така и на държавите-членки, които не си противоречат един на друг, а по-скоро взаимно подпомагат целите си.

Надявам се, че вместо да остане гръмка идея, новото законодателство на Общността действително ще предостави практическа подкрепа, по-конкретно на младите хора – студентите, които желаят да следват в

държавите-членки. Те трябва да бъдат най-важните бенефициери на този регламент. По този въпрос мога само да се съглася, че Комисията следва да представи доклад относно прилагането на този регламент най-късно до април 2012 г. и, ако е необходимо, предложение за изменение на регламента, за да изпълни целите си.

Vilija Blinkevičiūtė, *от името на групата S&D*. – (LT) Поздравявам докладчика г-н Coelho за подготовката на този доклад и също съм съгласна, че е важно колкото е възможно по-скоро да гарантираме свободното движение в рамките на шенгенското пространство на гражданите на трети държави, притежаващи дългосрочни визи, които законно пребивават в държава-членка. Съгласно настоящата практика на държавите-членки по различни причини замяната на дългосрочните визи на граждани на трети държави с разрешение за пребиваване отнема доста време. Бих могла да цитирам много примери от държавите-членки на Европейския съюз, включително от моята страна Литва, където например шофьор на товарен камион на дълги разстояния, който е получил виза от тип D, не може да извършва основната си работа. Практиката, установена в тази област, подкопава законните очаквания на гражданите на трети държави, дошли в Европейския съюз, за да работят или учат. Държавите-членки следва да вземат мерки също и за опростяване на процедурите за издаване на визи. Дългосрочната виза следва да има същото въздействие върху движението на лицето в шенгенското пространство без вътрешни граници като разрешението за пребиваване. Най-важният аспект в това отношение не е продължителността на престой на притежателя на виза от тип D в друга държава-членка, а самата възможност да се отговори по-добре на потребностите му в шенгенското пространство. Ето защо аз съм съгласна с предложението, че граждани на трети държави, притежаващи дългосрочни визи, издадени от държава-членка, следва да могат да пребивават в друга държава-членка в продължение на три месеца за всеки шестмесечен период при същите условия като притежателите на разрешения за пребиваване. Същевременно е много важно да се гарантира, че улесненото движение на граждани на трети държави в шенгенското пространство не представлява допълнителна заплаха за сигурността на държавите-членки. Ето защо ви призовавам незабавно да приемете този частично изменен регламент.

Nathalie Griesbeck, *от името на групата ALDE*. – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, в море от трудности се оформят етапи. Такъв е случаят с този текст, който току-що беше обяснен много добре от всички колеги от всички страни и който засяга всички граждани на трети държави, живеещи законно – бих подчертал – в Европа.

Действително е крайно време този текст да бъде приет; крайно време е да се осигури свобода на движение за гражданите на трети държави в ЕС и аз се радвам, че достигнахме етапа, когато поставяме нова тухла в изграждането на Европа на свободите в област, която искаме да направим все по-сигурна.

Предложението представлява както очевиден факт, така и стъпка напред. Очевиден факт, както споменаха хората: в общи линии няма големи противоречия около този текст и няколкото изменения показват, че ние всички искаме да изградим Европа, където никой не е заклучен в някоя държава-членка, без да може да опознае останалата част от Европа. Следователно това е голяма стъпка напред, защото представлява права за гражданите на трети държави – студенти, изследователи или други, които живеят на територията на ЕС.

И накрая, за да завърша, това наистина ще насърчи хората извън Европа да мислят за Европа като за единно пространство, обединена Европа, общо пространство и ще изгради европейска култура и идентичност отвъд нашите граници.

Rui Tavares, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) Г-н председател, първо, искам да благодаря на докладчика г-н Coelho, чието предложение аз, както и другите докладчици в сянка от комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи подкрепяме.

Вече имах възможността да кажа тук, че г-н Coelho направи много в полза на принципа на свободата на движение в Европейския съюз, на правата на гражданите, независимо дали те са европейски граждани или граждани на чужди държави, и на самата европейска демокрация. Това не означава само собствените й граждани, но също и това, че разчита на приноса на хиляди и хиляди, и дори милиони граждани на трети държави, които преминават през европейската територия, които пребивават тук и които идват тук за дълги или кратки периоди, за да работят и да учат.

Г-н Coelho, като се има предвид и приноса на докладчиците в сянка, работи в отлична атмосфера на сътрудничество и готовност за предоставяне на информация. Преди всичко той направи това навреме, а при този проблем времето е от решаващо значение предвид това, че става дума за живота на отделни лица.

Както и други оратори преди мен, аз бих могъл да дам примери със студенти, изследователи и учени, които пристигат в Европа поради признатото качество на тяхната работа, но които след това не могат да пресекат нашите граници, които, между другото, действително поставят големи трудности при преминаването на някои

хора от други континенти. За два часа един изследовател може да напусне Португалия и да влезе в Испания, запътвайки се към границата на друга държава-членка или по-скоро той не може да си тръгне, ако притежава, както става в някои случаи, виза за двугодишно следване за магистърска степен, която не му позволява да напусне страната, да сподели своята работа или да предприеме изследване в друга държава-членка.

Ние самите дори е трябвало да се занимаваме с такива случаи, когато например сме искали да чуем нечия позиция в разискване, провеждано в Брюксел.

Следва да отбележим, че това не е само ненужно и несправедливо бреме за гражданина на въпросната трета държава. Това е загуба за онези от нас, които разчитаме на неговия принос. Това е загуба по отношение на нашата конкурентоспособност, когато сравняваме например мобилността от този тип на чуждите граждани в Съединените щати или в Китай, Индия или Бразилия, и след това погледнем пречките пред тяхната мобилност в Европейския съюз. Това е загуба по отношение на мобилността на нашата работна сила и на нашата научна общност, когато признаваме, че нарастващата мобилност е много важна в периоди на кризи, като тази, която преживяваме сега, а също е и загуба за обществото на знанието.

Ето защо е време Съветът да осъществи тези предложения, преди Визовият кодекс да влезе в сила през април и да постави още ненужни пречки пред мобилността на такива лица. Следователно за мен остава да кажа, от името на нашата група, че ние одобряваме предложението на докладчика и ще гласуваме в негова подкрепа.

Gerard Batten, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-н председател, докладът предлага държавите-членки да могат да издават дългосрочни визи за престой до 12 месеца на граждани на трети държави, които ще бъдат признавани от други държави-членки в шенгенската група.

Великобритания не е член на шенгенската група, така че изглежда няма да е директно засегната. Въпреки това предложенията ще улеснят гражданите на държави извън ЕС, които влизат в дадена държава-членка, за да пътуват до други държави от ЕС.

Великобритания има огромен проблем с незаконната имиграция. Сега там има поне един милион нелегални имигранти. Съгласно тези предложения лица, които желаят да мигрират незаконно във Великобритания, могат да дойдат в друга държава-членка на ЕС съвършено законно, да получат дългосрочна виза за Франция например, откъдето могат незаконно да влязат във Великобритания.

Членовете на Парламента от Партията на независимостта на Обединеното кралство следователно ще гласуват против този доклад в интерес на защитата на нашите граници, против по-нататъшната незаконна имиграция.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Г-н председател, в този доклад попаднах на наистина най-странния пример защо ние непременно трябва да облекчим правилата по този начин, а именно онзи за чуждестранния студент, който получава виза, за да следва в Белгия, и в резултат на новия ред сега може да търси информация в нидерландска библиотека, а след това да пътува до Барселона. Това е добре за него!

И все пак, разбира се, не става въпрос за това. Шенген и европейската визова политика като цяло означават нещо доста различно от свободата на студентите да пътуват. Те означават пълното премахване на нашите граници, давайки пълна свобода на организираната престъпност и незаконната имиграция, без да са налице външни граници със строг пропускателен режим – за които се предполагаше, че ще бъдат крайгълният камък на цялата система – за да бъдат тези процеси под контрол. Един от преките резултати от Шенген например е, че множеството узаконени испански нелегални имигранти са свободни да се движат в други държави-членки.

Според мен Парламентът ще направи по-добре, ако веднъж се замисли за въздействието на такива решения върху обикновените европейци, вместо за ежедневните практически тревоги на чуждестранните студенти.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Г-н председател, аз бих искал да започна, като поздравя г-н Coelho за неговата отлична работа, и по-конкретно за високото ниво на консенсус, постигнат между Съвета, Комисията и различните политически групи в Парламента. Благодарение на неговата работа мисля, че в това отношение няма да има много разногласия.

Европейският съюз представлява най-голямото пространство на свобода, което някога е било създавано. Ние следва да елиминираме всички пречки, които възпрепятстват свободното движение както на европейски граждани, така и на граждани от трети държави, пребиваващи законно в държава-членка. Следва да решително да прекратим абсурдните ситуации, пред които толкова често се изправят притежателите на дългосрочни визи от тип D.

Както знаете, дългосрочната виза позволява на притежателя да пребивава в държавата-членка, издала визата. Притежателите на такива визи обаче не могат да се движат свободно в Европейския съюз, освен да пътуват до държавата-членка, издала визата. Парадоксално е, че ситуации като вече описаните възникват много често. Ще дам един допълнителен пример: студент, подготвящ в Лисабон докторската си дисертация по история на Америка, не може да направи справка с папките и документите, които се съхраняват в Главния архив на Индиите в Севиля, който е на един час път със самолет.

В крайна сметка целта на предложението е дългосрочните визи да предоставят същите права като тези, предоставени от разрешенията за пребиваване. Госпожи и господа, ние трябва да усъвършенстваме принципа на мобилност: мобилност, която в основата си работи за целите на труда, науката и образованието.

Въпреки че би изглеждало напълно ненужно, съдейки по това, което виждам, аз ще завърша, като помоля всички ви да подкрепим доклада на г-н Coelho не само заради изключително високото му качество, но също и защото той представлява по-нататъшна гаранция за голямото пространство на свободно движение, което ние защитаваме. Подкрепям също и предложенията от г-н Coelho график.

Илияна Малинова Йотова (S&D). – (FR) Г-н председател, аз бих искала първо да благодаря на докладчика г-н Coelho за неговата работа и да отдам дължимото на сътрудничеството между Парламента, Съвета и Комисията в процеса на консолидиране на двата доклада и по време на първото четене, което следва да е и последното.

От решаващо значение за този доклад беше той да бъде приет преди края на април 2010 г., така че да може да се приложи едновременно с Визовия кодекс. За всички жители на Европейския съюз е изключително важно да могат да пътуват навсякъде в държавите-членки. По този начин ние можем да решим двойния проблем за прилагането на визите от тип D+C и за правилата за издаване на разрешения за пребиваване.

Благодарение на този доклад всички граждани на трети държави, притежаващи дългосрочни визи, ще имат правото да пътуват навсякъде в Европа за шест месеца годишно. Всички заинтересовани лица следва да получат цялата необходима информация, когато получават визите си, и преди всичко те следва да бъдат информирани, че тази виза автоматично ще се превърне в разрешение за пребиваване, преди да изтече едногодишният ѝ срок на валидност.

И накрая, важно е да се подчертае, че поради причини, свързани със сигурността, всяко лице, което кандидатства за виза от тип D, ще трябва да бъде проучено, но няма да е необходимо да бъде регистрирано в ШИС. Договарящата страна трябва надлежно да вземе под внимание всяка информация, вече включена в ШИС от друга договаряща страна.

Освен това, ако ШИС II не бъде въведена до 2012 г., ние приканваме Комисията и Съвета да представят необходимите правни актове, за да се осигури същото ниво на защита на данните като предвиденото в ШИС II.

Mario Borghesio (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, тези предложения целят да улеснят движението на законно пребиваващите в държава-членка граждани на трети държави в шенгенското пространство на основание на дългосрочни визи от тип D.

По същество целта е да се разшири – и това ни притеснява – съществуващият принцип на еквивалентност между разрешенията за пребиваване и краткосрочните визи от тип C до дългосрочните визи. Така една дългосрочна виза ще има същият ефект като разрешението за пребиваване по отношение на свободното движение в шенгенското пространство. С други думи, целта е да се даде възможност на всеки, който притежава документ за законно пребиваване в държава-членка да се движи свободно в шенгенското пространство за кратки периоди, не по-дълги от три месеца от всяко полугодие.

Ние изтъкваме пред Комисията и Съвета проблемите на сигурността, които могат да възникнат от това свободно движение. Вече достатъчно трудно се извършват проверки в една държава-членка: нека бъдем внимателни относно рисковете, които поемаме, прилагайки прибягването този принцип.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, преди няколко месеца в Парламента цареше не само празнична атмосфера, но и чувство на радост у повечето присъстващи, защото визовите разпоредби бяха облекчени за много държави в Европа.

И така, каква е действителността? С премахването на задължителните визи за гражданите на Черна гора, Македония и Сърбия през декември 2009 г. се образува вълна от хора, пътуващи от Балканите през Австрия към Централна Европа и дори до Скандинавия. Истинско преселение на народите! По данни на министерство

на вътрешните работи само за седем седмици около 1 50 000 македонци са се възползвали от тази нова свобода на пътуване. Две трети от тези хора не се връщат обратно у дома. В много села, по-конкретно албанско-македонски села, всеки ден по пет автобуса потеглят към Централна или Западна Европа, снабдени с туристически визи, които изрично забраняват работа срещу заплащане. Следователно това означава, че след 90 дни тези хора преминават в нелегалност и предполагаемите туристи отново се озовават на евтиния пазар за работна ръка, където печелят „дъмпингови“ надници. Това е разликата между действителното положение и неосъществимата мечта на Европейския парламент.

Последствията от това трябва да бъдат понесени от нашите собствени държави. Те трябва да страдат от последиците от решението на мнозинството в тази зала. Те ще трябва да се примирят със слабо контролируемата нелегална имиграция и незаконност и свързаната с нея недекларирана заетост.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Аз също бих искал да поздравя моя колега Carlos Coelho за неговия доклад относно тази инициатива, която предоставя на гражданите на трети държави възможността за по-голяма свобода на движение в европейската свободна зона. Въпреки това, г-н председател, аз трябва да изтъкна иронията, която изплува на повърхността в това разискване, а именно: докато ние предоставяме по-големи права на гражданите на трети държави, в същото време Европейският съюз и неговите граждани се изправят пред сериозни проблем с пътуването в държави като Либия например. Това се дължи на продължаващия проблем между Швейцария и Либия, който доведе до това Либия да блокира пътуванията за всички граждани на Европейския съюз, а не само за швейцарците. Така че, докато ние предоставяме по-големи права на гражданите на трети държави, правата на нашите собствени граждани да пътуват в трети държави, като Либия, се ограничават. Какви са последствията? Последствията са много сериозни. Има работници, които не могат да отидат да работят в Либия, дружества, които са инвестирали в Либия, не могат да изпратят там своите работници, докато други работници, които сега са в Либия, трябва да останат там, докато заместниците им получат разрешение за влизане. Това е опасна ситуация и аз призовавам члена на Комисията Малмстрьом спешно да се намеси в този проблем. Разбирам, че това е дипломатически въпрос между две държави, които дори не са членки на Европейския съюз, но той има сериозно отражение върху гражданите на Европейския съюз, които са заинтересовани да пътуват в Либия, за да изкарват прехраната си.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Докладът на моя колега г-н Coelho, а също и проектът за регламент засягат свободното движение на хора, което е съществен елемент на демокрацията в Европейския съюз, и следователно не е приемливо да има лица, притежаващи дългосрочни визи в една държава-членка на Европейския съюз, които не могат да пътуват в Европейския съюз.

Има няколко причини гореспоменатите инициативи да бъдат подкрепени. Първата е зачитането и подкрепата за основните права на човека, които несъмнено включват свободата на движение. Ако дадена държава-членка легализира престоя на гражданин на трета държава, няма причина това лице да не може да се движи свободно в шенгенското пространство. Естествено, детайлите във връзка с това да не се понижава нивото на сигурност в шенгенското пространство трябва да бъдат подробно уточнени.

В това отношение стана дума и за студенти и учени, които не могат да пътуват в друга държава-членка. Аз бих искала да включа и хората, занимаващи се със стопанска дейност, в тази група, защото, ако не им позволим това, ще ограничим конкурентоспособността на Европейския съюз. Ето защо аз мисля, че това предложение ще срещне подкрепа и поздравявам докладчика.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Г-н председател, бих искал много да благодаря на г-н Coelho. Моето мнение е включено в регламента. Аз имах възможността също да работя и по самия регламент. Бих искал да кажа, че естеството на доклада на г-н Coelho е не само спешно и важно, но и символично. Днес като представител на една от новите държави-членки аз мога с гордост да заявя, че можем да променим правилата, като дадем възможност за свободно движение в шенгенското пространство, където до скоро някои от настоящите държави-членки на Европейския съюз срещаха подобни затруднения. Мисля, че символичният характер на тези промени днес не е нещо, което може да бъде надценявано и се надявам, че консенсусът, постигнат в тази зала, ще бъде голям успех за всички нас.

Второ, бих искал да кажа, че премахването на визите от тип D + C и фактът, че държавите-членки не могат да издават разрешения за пребиваване ни заставят да предприемем много спешни действия. Ще дам само няколко примера за проблеми, каквито бяха споменати днес тук. Двама украински студенти, които миналата година пътуваха от Вроцлав до Берлин, са задържани при пресичането на границата, главно защото младите хора не са знаели правилата и само са искали да се възползват от нашите интелектуални ресурси. Мисля, че гласуването днес ще бъде много значимо и важно за нас.

Бих искал само да привлече вниманието към последния въпрос – въпросът за сигурността. Сега ние следва да имаме добра система за обмен на информацията, събрана в Шенген, непременно трябва да работим по второто поколение на Шенгенската информационна система и Системата за визова информация и преди всичко трябва да имаме може би още по-чести прегледи и доклади. Бих искал настоятелно да призова г-жа Малмстрьом да гарантира, че координацията между държавите-членки по отношение на сигурността ще бъде толкова добра, колкото и до сега, и още веднъж бих искал много да благодаря на г-н Coelho за великолепия доклад.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Г-н председател, аз бих искала да кажа, че в голяма степен съм съгласна и подкрепям докладчика и члена на Комисията г-жа Малмстрьом за намирането на решение на този проблем, което е в съответствие с принципите на правовата държава, зачитането на правата на човека, защитата на данните и, разбира се, и със съображенията за безопасност. Бяха изразени много опасения. Аз бих искала да изтъкна някои въпроси. За да може този регламент да функционира правилно, всички ние трябва да изследваме и научим повече за практиките в различните държави-членки. Знаем, че някои държави-членки могат да издават разрешения за пребиваване своевременно. Тези най-добри практики биха могли да имат голямо значение за нас. Ние трябва да координираме практиките на държавите-членки, за да повишим доверието. Всички държави-членки следва да използват ШИС – знаем, че в днешно време не всички го правят – а внедряването на двете системи ШИС II и ВИС (Визова информационна система) е изключително неотложна задача, защото тези системи ще предоставят дългосрочни гаранции. В интерес на Европа е гражданите на трети държави, пребиваващи на територията ѝ – студенти, бизнесмени, изследователи – да могат да се движат наистина свободно.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, аз също бих искал да започна с благодарност към г-н Coelho за отличната му работа по този доклад и да заявя следното:

Преди всичко достиженията на правото от Шенген са точно това: свобода на движението в границите на шенгенското пространство. Ето защо в това разискване ние трябва да направим първото основно и просто заключение: от жизненоважно значение е този регламент да се придвижи напред. Примерът със студента е показателен; всеки притежател на дългосрочна виза следва да има правото на свободно движение.

Възниква проблемът – и аз искам да подчертая това – дали това ще улесни незаконната имиграция, макар и не пряко, дали ще има проблеми със сигурността и дали лицето, което ще упражнява това право, ще има средствата да пътува – обстоятелства, които държавите-членки трябва да вземат предвид.

Очевидно всяка държава-членка трябва да бъде много внимателна, когато издава визи. По този въпрос, както е посочено и в доклада, се очертава много важен параметър, най-решаващият от всички параметри: че обработването на данните преди издаването на дългосрочни визи сега ще става задължително в Шенгенската информационна система. Така в окончателния анализ ние не само защитаваме достиженията на правото от Шенген, но също и укрепваме сигурността във връзка точно с това.

Затова всички ние трябва да гледаме положително на тези перспективи и системата ШИС II, която е необходимост, задължително изискване, каквото и да става, трябва да процедира бързо. И накрая, в сътрудничество с държавите-членки и службите на държавите-членки ние трябва не само да улесним достиженията на правото от Шенген и да го укрепим, но и едновременно с това да укрепим сигурността, която е необходимият елемент за всяка държава-членка, за всички нас и за достиженията на правото от Шенген.

(Ръкопляскания)

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Свободата на движение и премахването на вътрешните граници са два от най-важните фактори за европейската интеграция. Ние трябва да улесним движението в шенгенското пространство за гражданите от трети държави, които законно пребивават в дадена държава-членка. Не е приемливо заради бюрокрацията да ограничаваме движението в Европа на студентите, изследователите и представителите на дружества.

По подобен начин трябва да направим възможна свободата на движение за гражданите на Босна и Херцеговина и Албания и за хората от Косово, които парадоксално днес имат по-малко права да пътуват, отколкото имаха преди години. Очевидно трябва да са налице правилните условия да се случи това и ние не следва да си позволяваме да бъдем подведени от данните за масова незаконна имиграция.

Хората от Западните Балкани бяха изолирани чрез визовия режим за твърде дълго време. Те трябва да заздравят контактите си с гражданите на Съюза, но много по-често отказите на техните заявления за виза им пречат да осъществят това. Нека не рискуваме да породим дори по-силно усещане за изолация и дискриминация, особено сред младите хора, които може никога да не са имали възможността да открият Европейския съюз. Следователно

нека не губим време, след като или Босна и Херцеговина, или Албания изпълнят критериите за либерализиране на визовия режим.

Всяко действие, което предприемем, за да улесним пътуването в шенгенското пространство, ще бъде стъпка напред и ще бъде в интерес на Европейския съюз.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Г-н председател, обсъжданото предложение засяга един от основните принципи на функциониране на Европейския съюз – премахването на вътрешните граници и свободното движение на хора. По тази причина то заслужава специално внимание. Неразбираемо е и следователно неприемливо притежателите на дългосрочни визи да имат по-малка свобода на движение в шенгенското пространство, отколкото хората, притежаващи краткосрочни визи. Поради тази причина аз симпатизирам на предложението на Комисията. Мисля обаче, че ние следва да направим изменения в предложението, за да гарантираме сигурността. Затова аз подкрепям предложението на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи като част от Шенгенската информационна система да има обмен от информация между държавите-членки относно нежелани лица. От Европейската комисия също трябва да се изиска да представи доклад относно прилагането на регламента не по-късно от 5 април 2012 г. Подготвените изменения заслужават сериозен размисъл и в повечето случаи – подкрепа.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Г-н председател, не само гражданите на трети държави биха искали хората от тези държави да се движат по-лесно в шенгенското пространство – ние, гражданите на Европейския съюз, също очакваме това. Парадоксално е притежателите на краткосрочни визи да имат по-голяма свобода на движение от притежателите на дългосрочни визи и лице от трета държава, притежаващо законно разрешение за дългосрочен престой например в Полша, да не може да пътува до Германия или Франция. Свободата на движение не трябва да се прилага само за гражданите на Европейския съюз. Изследователи, студенти, ученици и хора от бизнеса от трети държави следва да могат да се движат свободно, да посещават приятели и да изучават традициите, обичаите и културата на други държави. Те ще бъдат добри посланици на идеята за Европейски съюз и ние, гражданите на Европейския съюз, ще направим стъпка към реализацията на идеята за Съюз без граници.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, визовата система на шенгенските държави е очевидно толкова сложна, че служителите в консулствата вече не знаят какво правят и допускат добросъвестни лица, пътуващи с визи, да попаднат в клопката на визите. Фактът, че консулският персонал не е осведомен за визите от тип D и C изглежда доста странен. Откровено нехайство е, ако някой пропуска проверката в Шенгенската информационна система, за да улесни работата си. Ясно е, че това ще създаде многобройни ненужни проблеми по външните граници и това положение трябва спешно да се промени. Във връзка с това няма голям смисъл да обсъждаме националните списъци със сигнали по отношение на визите, ако системата за сигнали на ЕС и регламентите за сигнали на ЕС дори не се прилагат последователно.

Либерализирането на визовия режим за балканските държави върви ръка за ръка с увеличаването на безпачвените молби за убежище от тези държави. Сега, когато след облекчаването на визовите разпоредби за Балканите възниква действителна заплаха от имиграционна вълна, след като за седем седмици почти 1 50 000 души от Македония са се възползвали от новата си свобода да пътуват и според изчисленията, почти две трети от тях вероятно няма да се върнат в родината си, е особено важно да затвърдим прилагането на визовите разпоредби.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Като членове на парламента от Унгария ние сме в особено положение, когато трябва да гласуваме и решаваме дали да дадем възможност на граждани от трети държави да се движат по-свободно в Европейския съюз или, обратно – да се опитаме да попречим на това. Заради трагедията от Трианон Унгария изгуби голяма част от територията си и голям брой наши унгарски сънародници живеят извън границите на днешна Унгария и следователно извън настоящите граници на Европейския съюз в бившия южен регион и Подкарпатието. Нашите сънародници са в много унижително положение, когато учат или извършват изследователска или друга работа в орязаната си родина и не им е позволено да напускат територията на Унгария. Това е изключително лошо и нетърпимо положение и ние трябва да предприемем действия против него. Ето защо ние, унгарските членове на Парламента, от сантиментално чувство, свързано с Унгария, ще гласуваме в полза на предложението, за да сложим край на това нелепо положение.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-н председател, това предложение се основава на допускането, че всички лица от трети държави, които влизат в ЕС, са добросъвестни и че ако те твърдят, че идват тук, за да учат, това е истина. ЕС е богат на мними колежи, а дори истинските колежи често имат в регистрите си студенти, които никога не се появяват в аудиториите. Ако движението им в други държави е улеснено, ще

бъде много по-трудно да се провери автентичността на техния статут и по-трудно да се установи местонахождението им, когато се установи, че статутът им не е действителен.

Въпреки че Обединеното кралство не е в шенгенското пространство, ЕС има регистър на узаконените нелегални имигранти. Днешният притежател на дългосрочна виза или разрешение за пребиваване утре може да бъде незаконен емигрант, а на следващия ден гражданин на Европейския съюз с пълна свобода на движение.

Сесилия Малмстрьом, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, бяха повдигнати два въпроса, не пряко свързани с разискваната тема, но аз бих искала да използвам възможността да ги разгледам накратко.

Г-н Busuttil повдигна въпроса за Либия. Мога да го уверя, че това е много сложен въпрос, но ние активно участваме в диалог с Либия, с Швейцария, с държавите-членки, за да намерим решение на този много сложен проблем, преди той да ескалира още повече. Така че аз се надявам да мога скоро да ви запозная с развитието му.

Към г-жа Fajon, искам да Ви кажа, че, разбира се, положението в Албания и Босна и Херцеговина е друго направление и ние току що приключваме мисия там за оценка как тези две държави се справят според критериите. Много скоро след консултация с държавите-членки и експертите Комисията ще изготви доклад за това и оценката от този доклад ще бъде споделена с членовете на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, преди да включим евентуално предложение в дневния ред.

Относно настоящото предложение, мога да уверя депутатите и докладчика, че Комисията работи с изключителна отдаденост за развитието на въпроса и ние ще направим всичко възможно да осигурим изпълнението на регламента. Може да звучи като технически проблем, но не е. Той засяга отделни граждани и ние искаме да насърчим хората да идват тук законно с всички редовни документи, независимо дали са студенти, изследователи, специалисти или учени. Това е добре и за тях, и за нас. Освен това се вписва във философията на Европейския съюз за пространство без вътрешни граници. Ето защо следва да избягваме да усложняваме излишно живота на тези хора.

Мисля, че в това предложение намерихме добър баланс. Успяхме да вземем предвид съображенията за сигурността по задоволителен начин и можем да се поздравим. Това е Съюзът, работещ по най-добрия начин с три институции, които се опитват да идентифицират даден проблем и да намерят конкретно решение в полза на гражданите.

Така че, благодаря Ви много за Вашата работа, г-н Coelho и благодаря, и на вас за доброто разискване на това заседание.

Carlos Coelho, докладчик. – (PT) Г-н председател, четири заключителни бележки. Първата е, че, за съжаление, мястото на Съвета остана празно по време на това разискване. Втората е да благодаря на члена на Комисията Малмстрьом за любезните ѝ бележки и да я помоля заедно със Съвета да гарантират влизането в сила на този регламент на 5 април. В противен случай ще е налице правна вратичка с последствия за реални хора.

Третата бележка е, че, за съжаление, колегите, които участваха в това разискване и повдигнаха въпроса за проблемите със сигурността, не можаха да признаят подобренията, които Парламентът въведе посредством този регламент, по-конкретно – задължението за предварителна консултация с Шенгенската информационна система.

Както подчертах във въвеждащото си изявление, считам, че Парламентът изпълни задачата си добре, защото укрепи както свободата на движение, така и сигурността. Да не се признае това означава да се гледа на въпроса едностранно без поглед върху цялостната картина.

Моята последна бележка, г-н председател, е да благодаря на всички, които работиха заедно за тази цел, а именно онези, които ни позволиха да постигнем съгласие на първо четене, по-конкретно Комисията и Съветът, но също и всички политически групи в комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и комисията по правни въпроси, които направиха този широк консенсус възможен. Считам, че когато участваме в намирането на решение по този начин, ние вършим работата си възможно най-добре.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе след малко.

Писмени изявления (член 149)

Petru Constantin Luhan (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Аз подкрепям усилията, положени като част от този доклад, успешно да се разшири свободата на движение за притежателите на дългосрочни визи по същия начин, както за притежателите на разрешения за пребиваване и краткосрочни визи. Действащото споразумение доведе до многобройни неудобства за гражданите на трети държави, които пребивават законно в държава-членка и които по различни причини желаят да пътуват в Европейския съюз. Има различия между държавите-членки по отношение на необходимото време, метода и критериите, които се използват при предоставянето на визи. Това, което се наблюдава на практика, е, че кандидатите за визи, на които е отказано в една държава, пробват „късмета“ си в други държави-членки. Това се дължи на факта, че някои държави са по-взискателни, докато други са по-небрежни, когато става дума за предоставяне на визи и разрешения за пребиваване. За да се избегне приток на заявления за визи към определени държави, които възприемат по-либерална политика за предоставяне на визи, аз предлагам да се стандартизират проверките и метода за одобряване на заявленията за визи във всички държави-членки. Тази процедура ще гарантира стандартен подход към всички кандидати и следователно елиминиране на риска от появяване на „вратички“ в шенгенското пространство.

(Заседанието, прекъснато в 11,50 ч., се възобновява в 12,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа WALLIS

Заместник-председател

6. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е гласуването.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

6.1. Разпределяне на непряко измерваните услуги за финансово посредничество (FISIM) с оглед изчисляване на brutния национален доход (БНД) (A7-0022/2010, Jean-Luc Dehaene) (гласуване)

6.2. Мобилизиране на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията: Германия - съкращения (A7-0020/2010, Reimer Böge) (гласуване)

6.3. Мобилизиране на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията: Литва - съкращения (A7-0021/2010, Reimer Böge) (гласуване)

6.4. Мобилизиране на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията: Литва - сградостроителство (A7-0019/2010, Reimer Böge) (гласуване)

6.5. Допълнителен протокол към Споразумението за сътрудничество за защита на бреговете и водите на Североизточния Атлантически океан срещу замърсяване (A7-0009/2010) (гласуване)

- *Преди гласуването:*

Anna Rosbach, *докладчик*. – (DA) Г-жо председател, поисках думата, защото срокът за този важен допълнителен протокол не позволи разискване – нито в комисията, нито в пленарната зала. Предметът на този допълнителен протокол ще позволи на държавите-членки на ЕС заедно да се борят срещу замърсяването в Атлантическия океан. Споразумението е част от мрежа от регионални морски споразумения, които ЕС е сключил с някои отделни държави-членки и съседни трети държави. Всяко едно споразумение покрива различни части от моретата около държавите-членки от ЕС и има за цел индивидуална и/или колективна намеса на договарящите се страни в случай на замърсяване или заплаха от замърсяване на моретата или бреговете. Не крия, че много се надявам с допълнителния протокол да бъде дадена възможност за борба с множеството форми на замърсяване в Атлантическия океан. В края на краищата това е протокол, който се изработваше твърде дълго. Бяха необходими 20 години заради спорове между Мароко и Испания относно Западна Сахара. Това са двадесет загубени години. Морската среда не може да си върне тези години, а това

само подчертава, колко е важно да не удължаваме повече процеса в залата. Ето защо се надявам, че ще имаме широка подкрепа сред членовете на Парламента, така, както беше при обсъждането на въпроса в комисията, за което съм ви много благодарна.

6.6. Защита на потребителите (A7-0024/2010, Anna Hedh) (гласуване)

6.7. СОЛВИТ (A7-0027/2010, Cristian Silviu Buşoi) (гласуване)

6.8. Ветеринарно-санитарните изисквания, които са приложими при движение с нетърговска цел на домашни любимци (A7-0082/2009, Bairbre de Brún) (гласуване)

6.9. Движение на хора с визи за дългосрочно пребиваване (A7-0015/2010, Carlos Coelho) (гласуване)

- *Преди гласуването:*

Carlos Coelho, докладчик. – (PT) Г-н председател, с това кратко изявление ви напомням, че Визовият кодекс на Общността влиза в сила на 5 април, т.е. следващия месец, поради което е важно новият регламент да влезе в сила преди тази дата.

При отсъствието на Съвета нека да бъде отразено в протокола, че такова е желанието на Парламента, ако, както се надявам, това ще даде възможност моят доклад да бъде реализиран.

Председател. – Със съжаление отбелязвам отсъствието на Съвета.

6.10. Доклад за политиката на конкуренция за 2008 г. (A7-0025/2010, Sophia in 't Veld) (гласуване)

6.11. Индекс на вътрешния пазар (A7-0084/2009, Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein) (гласуване)

7. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

Доклад: Anna Hedh (A7-0024/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) През годините обхватът на европейската политика за защита на потребителите се разшири много, за да отрази промените в потребностите и очакванията на хората. Преди всичко поради бързото развитие на електронната търговия трансграничното измерение на пазарите в Европейския съюз значително нарасна, което прави защитата на потребителите още по-важна, особено защитата на високо равнище.

Според мен от съществено значение за повишаване на доверието на потребителите е да има по-строг надзор на пазара и по-добри механизми за изпълнение, както и те да бъдат ефективно и цялостно прилагани. Ето защо подкрепих приемането на доклада, както и предложенията за промени, направени в него.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Г-жо председател, подкрепям този доклад. Ефективното прилагане на политиката за защита на потребителите е от основно значение за функционирането на единния пазар.

Трябва да имаме действителен и добре функциониращ вътрешен пазар с високо равнище на защита на потребителите, което, за съжаление, днес не е така. Разполагаме с подходящо законодателство, но то не се прилага правилно в държавите-членки. Главното е, че нашите потребители не се чувстват защитени, защото не познават правилата, а в редица случаи механизмите за обезщетение не работят така, както трябва.

Комисията следва да увеличи усилията си, като гарантира, че държавите-членки прилагат директивите правилно, че гражданите са информирани за правата си и, най-важното, че имат право да упражняват тези права на практика.

Доклад: Cristian Silviu Buşoi (A7-0027/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Г-н докладчик, госпожи и господа, определено съм съгласен с тази инициатива. По-конкретно, съгласен съм с укрепването на мрежата SOLVIT и с разширяването на дейността ѝ. Не следва да се пестят разходи за получаването на информация за дейността на тази европейска структура и за възможности за разпространение в националните медии, в интернет или в телевизионни програми. Въпреки това мога да кажа на всички, че има двойни стандарти, законодателството не се прилага по еднакъв начин и дори има различни глоби за една и съща дейност. Благодаря ви, точно това исках да подчертая.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, гласувах в подкрепа на доклада на г-н Buşoi, защото считам, че услугата, предлагана от SOLVIT, е от основно значение що се отнася до ясна и прозрачна връзка между институциите, гражданите и предприятията, което е един от крайъгълните камъни на Европейския съюз.

SOLVIT доказва, че е важен инструмент за решаване на проблемите на гражданите и на предприятията, които искат да се възползват пълноценно от възможностите, предлагани от вътрешния пазар. Все още в законодателството на много страни в Европейския съюз има пречки, които трябва да бъдат отстранени. Ето защо считам, че следва да подкрепим отпускането на допълнителни средства, наемането на допълнителен специализиран персонал и подобряването на видимостта на тази служба, включително на равнище на местно управление, където може да бъде много полезна.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Като докладчик в сянка искам да благодаря на всички членове на ЕП за това, че нашият доклад за мрежата SOLVIT беше приет от Парламента с такова абсолютно мнозинство. Това е ясен сигнал към Съвета и Комисията да обърнат сериозно внимание на нашите препоръки, което ще гарантира, че този полезен за гражданите и предприемачите инструмент е по-добре разработен. Всичко, което е необходимо, е предприемачите и гражданите действително да знаят за този инструмент. Бих искала да вярвам, че следващата година Комисията ще представи пред Парламента напълно завършен годишен доклад, чрез който обществото ще научи за жалби във връзка с отказ от права, които иначе би трябвало да бъдат гарантирани от европейското законодателство.

Доклад: Bairbre de Brún (A7-0082/2009)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Г-жо председател, бих искал да представя причините, поради които гласувах по този начин за доклада на г-жа de Brún. Благодаря Ви, че изготвихте настоящия документ. Да имаме изисквания по отношение транспорта на животни означава не само че ги защитаваме, но преди всичко, че се грижим за безопасността и здравето на хората. Бих искал да изразя подкрепата си за мерките, с които възнамеряваме да удължим преходния режим и в резултат на това да прекратим проблема с беса в Европейския съюз. Разбира се, трябва да внимаваме и да бъдем разумни по отношение на въпроса със свободното движение на домашни любимци в Съюза. Необходимо е да вземем предвид и становищата на експерти от изследователските институти.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Аз гласувах в полза на удължаването на преходния период, през който някои държави могат да прилагат освобождавания, тъй като те поеха ангажимент да не прилагат по-нататъшни освобождавания в бъдеще що се отнася до ветеринарните условия. Разбирам тревогите на Ирландия, Малта, Швеция и Обединеното кралство, защото те имат по-строги изисквания към документите за домашни любимци, пътуващи със собствениците си към родината. Основните рискове са от заразяване с бяс, ехинококоза и болести, пренасяни от кърлежи. Редно е да споменем, че непоследователността да бъде позволявано на някои държави да разполагат с преходен период е нещо, което трябва да бъде премахнато в бъдеще и че за нас е важно да действваме заедно и да разполагаме с хармонизирано законодателство.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Г-жо председател, от една страна, разбирам интереса на определени държави-членки да настояват за удължаване на срока на действие на специалните разпоредби във връзка с вноса на домашни любимци. От друга страна обаче, винаги трябва да гарантираме, че разходите са пропорционални на печалбата. В този случай не успяхме да постигнем гореспоменатото в достатъчно задоволителна степен. Ето защо аз се въздържах от гласуване. Това, от което се нуждаем, по-конкретно, е ефикасна външна защита по отношение на вноса в Европейския съюз, но, от друга страна, все повече хармонизиране в рамките на ЕС, защото това е и в интерес на потребителите, които след определен момент по-скоро биха се объркали, в случай че се прилагат различни условия при вноса в държава А в сравнение с тези в държава Б.

Nicole Sinclair (NI). – (EN) Г-жо председател, гласувах против предложението, главно защото съм гражданка на Обединеното кралство. Мисля, че вече имаме добри закони за да се справим с това и ние не искаме заплахата от беса да засегне острова ни.

Също така съм доста озадачена, че предложението се отнася единствено за кучета, котки и порове. Открих, че Screaming Lord Sutch е предложил това преди 25 години. Днес той щеше да е изключително доволен.

Но тогава избирателите ми от Уест Мидландс в Обединеното кралство ще си помислят, че много от политическите решения, произлизащи от Парламента, са продиктувани от политики в стила на Monster Raving Loony.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-жо председател, удоволствие за мен е да Ви видя отново на председателското място

От време на време получаваме съобщения от Комисията, че ЕС прави достатъчно. Той следва да прави по-малко, но да постига повече, като се съсредоточава върху истински важните неща.

Представят ни се предложения за неща, като например какви домашни любимци ни е позволено да вземаме със себе си и къде. Мисля, че това е въпрос на пропорционалност, нали? Отделните държави имат различни национални условия. Страната ни е островна без сухоземни граници и сме изцяло способни да постигнем разумни, съгласувани двустранни или многостранни споразумения помежду си.

Наистина ли мислим, че ще бъде по-добре да създадем нова административна бюрокрация в ръцете на същите гении, които създадоха общата селскостопанска политика, общата политика в областта на рибарството, неревизираните бюджети и всички останали системи, възприети от правото на ЕС? Със сигурност това е нещо, с което биха могли да се справят държавите-членки.

Доклад: Carlos Coelho (A7-0015/2010) Д.В.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Целта на шенгенското пространство е свободата на движение. Не е логично, че много притежатели на дългосрочни визи се ползват със значително по-малка свобода на движение в шенгенското пространство, отколкото притежателите на краткосрочни визи. Визовият кодекс на Съюза следва да влезе в сила след месец, въпреки че, както показва анализът на действията, предприети от държавите-членки относно дългосрочните визи и издаването на разрешения за пребиваване, налице са различни варианти и приложения, като последствията от това са нарушенията на основните права на гражданите.

С помощта на предложенията на Комисията ще бъдат избегнати практическите проблеми и забавянията в издаването на разрешения за пребиваване, които, както споменах, се наблюдаваха досега в много държави-членки. Това е наистина неотложен въпрос: Визовият кодекс следва да влезе в сила много скоро и аз подкрепих предложенията в доклада.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Аз подкрепих този регламент, който ще улесни движението в шенгенското пространство на лица, притежаващи дългосрочни визи. Логично е студентите, изследователите и предприемачите от трети държави да имат правото да се движат в целия Европейски съюз, ако са получили виза, в която и да било държава-членка.

Искам обаче отново да апелирам към други държави да проявят солидарност към Чешката република, която напразно се бори против въвеждането на визови изисквания от Канада. Това представлява безпрецедентна неравнопоставеност между гражданите на Европейския съюз. Канада сега обмисля въвеждането на визи и за други държави – например Унгария – и ние не можем да приемем това безучастно. Причина за това са твърде шедрите и поради това изкушаващи условия за лицата, търсещи убежище. Те буквално провокират нарушения на системата. Канада обеща да ги измени, но не прави нищо. Моля за извинение, че отново използвам възможността да привлека вниманието ви към този проблем.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Както чухме по време на разискването, предложението е да се улесни пътуването в Европейския съюз за граждани на трети държави, които притежават дългосрочни визи от тип D, издадени от държава-членка. Това е решение за случаите, когато по една или друга причина някои държави-членки не могат или не желаят да издадат разрешение за пребиваване на граждани на трети държави навреме или не прилагат правилно рамката, предложена от шенгенските регламенти. Унгарската делегация Fidesz се въздържа от окончателно гласуване на този закон, защото досега Унгария успяваше правилно да транспонира законодателството, нямаше проблеми и като се възползваше от предоставените от Шенген възможности, можеше да извършва това по-ефективно. В същото време бихме искали да подчертаем, че е в интерес на унгарските малцинства, които живеят като граждани на трети държави в близост до Европейския съюз, да могат да пребивават законно на териториите на държавите-членки на ЕС без излишни административни тежести. Това изисква закони на равнище на Общността и на държавите-членки, които не си противоречат взаимно, а подкрепят нашите цели.

Доклад: Sophia in 't Veld (A7-0025/2010)

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Г-жо председател, в доклада има много добри неща, но просто не мога да подкрепя параграф 35, който призовава за въвеждането на обща консолидирана корпоративна данъчна основа (ОККДО).

Едно от нещата, които ни казаха за ОККДО беше, че тя ще бъде по-ефективна и ще опрости нещата. Но като се има предвид, че на този етап дружествата могат да избират дали да участват или не, можем да се окажем с 28 данъчни основи на мястото на сегашните 27, а това едва ли е улеснение.

Освен това, така както е предложена в момента, ОККДО означава преразпределение на европейските печалби в целия ЕС, така че страна като моята, Ирландия, която изнася голяма част от производството си, ще бъде наказана, тъй като печалбите, разбира се, ще бъдат в точката на продажбата. Това действително е малко странно, тъй като в основата на ЕС стои свободното движение на стоки, така че използването на ОККДО ще доведе до санкциониране на държавите износители.

И накрая, считам, че въвеждането на ОККДО ще навреди на способността на Европа да привлича преки чуждестранни инвестиции, защото правилата като такива няма да се прилагат само в държавата-членка, към която са насочени, а ще се отнасят и за други държави, като се използва сложна формула, която може да бъде изчислена само в ретроспекция. Така че считам, че тя със сигурност ще навреди на способността ни да привличаме преки чуждестранни инвестиции.

Доклад: Róża Gräfin Von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Г-жо председател, първо искам да благодаря на колегата за изготвянето на доклада, който има съществено значение за икономическия растеж. Напълно подкрепям наблюденията и забележките на автора относно въвеждането и прилагането на общностното право в държавите-членки. Ефективно функциониращият единен вътрешен пазар е незаменим елемент от стабилната икономика, крайно необходима по време на криза. Ефективното използване на потенциала на пазара зависи от ефективното сътрудничество между институциите на национално и европейско равнище. Облекчаването на административната тежест, ефективната комуникация между съответните служби, опростяването на процедурите и хармонизирането на законодателството ще доведат до бързото и ефективно транспониране на директивите в държавите-членки. Освен това публикуването на актуални данни и ефективното информиране на гражданите и бизнеса относно техните права и състоянието на пазара ще спомогнат за подобряване на функционирането на пазара и ще повишат прозрачността на принципите му, като гарантират еднакви условия на конкуренция.

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Г-жо председател, г-жо докладчик, госпожи и господа, съгласен съм с инициативата и считам, че тя може да помогне на хората и дружествата на национално равнище. Но без ясно и строго регламентирано наблюдение на състоянието на вътрешния пазар и също такава правна система се съмнявам, че ще е възможно да се опазят участниците на пазара, независимо от размера им и ползваните услуги. Трябва да се предвидят строги санкции, ако след анализ бъдат открити очевидни нарушения. Категорично трябва да се спазва съдебната практика при разследването на жалби на международно равнище и да се определят критерии. За съжаление, тъжната статистика в моята държава показва, че в осем от всеки десет международни случая, по които понастоящем се води разследване, е установено, че държавните институции или съдилища са действали неправомочно. Затова считам, че без ясни санкции ще бъде невъзможно да се постигне желаният резултат. Искам да се обърне внимание на това.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) За създаването на стабилна и иновативна икономическа среда е абсолютно необходимо да има добре функциониращ вътрешен пазар. Вътрешният пазар обаче няма да работи правилно, ако разпоредбите на Европейския съюз относно неговото функциониране не бъдат приети от всички държави-членки. Приемането на разпоредбите на свой ред може да бъде успешно само ако парламентите на държавите-членки участват в законодателния процес. Приемането им е от съществено значение и от гледна точка на парламентарния контрол. Тъй като това е отразено в доклада, с готовност го подкрепих.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Парламентът, както се очакваше, одобри всички три доклада относно функционирането на вътрешния пазар. В случая с доклада на графиня Von Thun Und Hohenstein обаче социалистите и Зелените възразиха срещу предложението за извършване на редовни проверки на функционирането на вътрешния пазар. Те твърдят, че това може да навреди на приетите социални и екологични стандарти. Всички знаем обаче, че стандартите си имат цена и че правят възможно по-високото качество на живот в Европейския съюз. Левицата не обясни в днешното разискване защо толкова се страхува тази ценност да бъде количествено изразена. Гласувах в полза на всичко.

Писмени обяснения на вот**Доклад: Jean-Luc Dehaene (A7-0022/2010)**

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Предложението на Комисията се отнася до разпределението на косвено измерените услуги на финансовите посредници (FISIM) за установяването на brutния национален доход (БНД), използван за целите на бюджета на Европейския съюз и собствените му ресурси.

FISIM представляват част от предлаганите услуги на финансовите институции, която не се предоставя под формата на преки продажби на услуги с фиксирана цена, а посредством начисляването на по-висок лихвен процент за заеми, отколкото този, който се използва за депозити.

Комисията предлага да се пристъпи към разпределение на FISIM за установяването на БНД и счита, че това следва да се извърши със задна дата от 1 януари 2005 г., датата на влизане в сила на Регламент (ЕО) № 1889/2002. Предложеното прилагане с обратна сила от 1 януари 2005 г. обаче създава проблеми относно точната степен на това обратно действие.

Ето защо сме съгласни с позицията на докладчика, че разпределението на FISIM за установяването на БНД не бива да започва преди 1 януари 2010 г. Това гарантира, че разпределението на FISIM от 2010 г. нататък е извършено правилно, което води до по-точно изчисляване на БНД.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Разпределението на косвено измерените услуги на финансовите посредници (FISIM) за установяването на brutния национален доход (БНД) на държавите-членки, използван за целите на бюджета на Европейския съюз и собствените му ресурси е стара задача, която трябваше да бъде осъществена през 2005 г. Необходимостта от изпробване на този метод с цел да се прецени точността му и това дали той наистина предоставя надеждни резултати за правилното оценяване на въпросната икономическа дейност обаче забави прилагането му. Съгласен съм, че прилагането на този метод не би трябвало да има обратно действие, за да се избегне конфликт между държавите-членки и възможни правни действия.

Доклад: Reimer Böge (A7-0020/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Използването на Фонда за приспособяване към глобализацията като полезен инструмент за справяне с последиците от икономическата и финансова криза е много достойна инициатива, която на практика предоставя финансова помощ. Важно е да се отбележи, че мобилизирането на фонда следва да бъде стимул за пренасочване на съкратените работници.

Надявам се, че исканията на други държави, като Италия, които се нуждаят от намесата на този специален фонд за подкрепа на работниците и служителите на предприятията, които плащат цената на кризата и които са принудени да правят съкращения, също ще бъдат одобрени. Във връзка с това все пак бих искал да помоля Комисията за по-голяма гъвкавост при оценката на критериите за допустимост на фонда, който следва да се активира също и в случай на структурни проблеми в малки и средни местни индустриални зони.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Европейският фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) беше създаден, за да предоставя допълнителна помощ на работниците, засегнати от последиците от значими промени в структурата на международната търговия. От 1 май 2009 г. обхватът на ЕФПГ беше разширен, така че сега съвсем основателно включва помощ за работници, съкратени в резултат от световната финансова и икономическа криза.

Подкрепям настоящото предложение за мобилизиране на сума от 6 199 341 евро за подпомагане на Германия в отговора на заявлението ѝ от 13 август 2009 г. с цел да се предостави помощ на съкратените работници от автомобилното предприятие Karmann Group.

През 2008 г. трите институции потвърдиха колко е важно да се гарантира, че ще има бърза процедура за одобряване на решения за мобилизиране на фонда с цел той да може да помогне на хората в достатъчно кратки срокове. Бяха необходими седем месеца за приемането на това решение. Надявам се, че процедурата за активиране на фонд „Солидарност“ ще започне по-бързо, за да може да се противодейства на бедствени ситуации, изискващи незабавна реакция, такива като последния трагичен случай на остров Мадейра.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Германското предприятие Karmann Group, доскоро проспериращо и конкурентоспособно, се бореше с кризата в автомобилния сектор и подаде заявление за банкрут, след като неотдавна беше частично закупено от Volkswagen. Мобилизирането на 6 199 341 евро от Европейския фонд

за приспособяване към глобализацията е необходимо, за да подкрепи и да помогне на 1 793 съкратени работници от предприятието.

Според Комисията критериите за мобилизиране на средства от фонда са били изпълнени, което означава, че Европейският съюз има пълно право бързо да помогне на работниците, които изпитват трудности.

Надявам се, че този труден период в живота на съкратените работници ще им позволи да подобрят своите умения и класификация, което от своя страна ще им позволи бързо повторно да се приобщат към пазара на труда.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Европейският фонд за приспособяване към глобализацията беше създаден с цел да предоставя допълнителна подкрепа на работниците, съкратени вследствие на значими промени в структурата на международната търговия. По този начин се търсят решения за повторното им приобщаване към пазара на труда.

Междуетноститутуционалното споразумение от 17 май 2006 г. позволява мобилизирането на средства от ЕФПГ в рамките на годишния таван от 500 млн. евро. Настоящото предложение се отнася до мобилизирането на обща сума в размер на 6 199 341 евро от ЕФПГ за подпомагане на Германия с цел да се предостави помощ на работници, съкратени от автомобилното предприятие Karmann Group.

Съгласно член 6 от Регламента за ЕФПГ ние трябва да се уверим, че фондът подкрепя повторното приобщаване на отделни работници, съкратени в нови дружества. ЕФПГ не замества действия, които са задължение на дружествата по силата на националното законодателство или колективните трудови договори, нито пък финансира реструктурирането на дружества или отрасли.

Необходимо е отново да се подчертае, че в контекста на мобилизиране на ЕФПГ Комисията не бива системно да прехвърля субсидии за плащания от Европейския социален фонд, тъй като ЕФПГ беше създаден като специален отделен инструмент със свои собствени цели и правомощия.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Исканията за действия от страна на този фонд бяха успешни. В случая става дума за отговор на искане от Германия след съкращения в автомобилния сектор, по-точно в предприятието Karmann Group.

Преди да кажа каквото и да било, е важно да отбележа, че фондът може само частично да облекчи някои от последиците на сериозната икономическа и финансова криза с оглед на наложените бюджетни ограничения (които му поставят граница от 500 млн. евро годишно) и на ограничителните критерии за допустимост, с които той работи. От известно време броят на съкратените работници в резултат на т. нар. „реструктуриране“ значително надмина първоначалните прогнози на Комисията по отношение броя на работниците, които биха искали да се възползват от фонда.

Необходимо е категорично да прекъснем връзката с неолибералната политика, която пред очите ни причинява икономически и социални бедствия в държавите от Европейския съюз. Очевидно е, че на това бедствие не трябва да се отговаря с половинчати мерки. Нито пък можем да не отбележим несправедливостта на регламент, който облагодетелства повече държавите с по-високи доходи, особено тези с по-високо равнище на заплатите и помощ при безработица.

Подчертаваме, че спешно е необходим реален план за подпомагане на производството и създаването на работни места с права в държавите от Европейския съюз.

Peter Jahr (PPE), *в писмена форма*. – (DE) Много съм доволен, че днес Европейският парламент реши да бъдат отпуснати 6,2 млн. евро в помощ на съкратените работници от автомобилния доставчик Karmann. По този начин Европейският съюз осигурява 65% от 9 млн. евро, цялата сума, която е на разположение. Тези средства ще бъдат използвани с цел на около 1 800 души да им бъде предложено допълнително повишаване на квалификацията и образователни мерки, за да могат да си намерят работа отново възможно най-бързо. Това е един осезаем принос на Европейския съюз за подпомагане на хора по време на криза. По този начин ЕС много ясно показва, че има желание и възможност да предостави подкрепа дори на лица в кризисни ситуации. Сега е важно парите да се предоставят благополучно и веднага, за да се даде възможност на тези хора бързо да се върнат на пазара на труда. Като допълнение към индивидуалната помощ на засегнатите работници обаче Европейският съюз трябва да вземе допълнителни мерки за справяне с последиците от финансовата криза. Глобализацията в смисъл на разделение на труда на международно равнище (споделяне на благоденствието) е правилна и важна. Въпреки това Комисията, Европейският парламент и държавите-членки трябва да положат повече усилия за създаване на условия на лоялна конкуренция в техните международни

икономически отношения с цел да се избегне поставянето на отделни държави или сектори в неизгодно положение.

Alan Kelly (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Предложението за мобилизиране на ЕФПГ за германски работници – както и предложението от сектора за производство на хладилници в Литва – трябваше да бъде сред първите бенефициери на фонда през 2010 г. И двете заявления са подходящи. Приветствам новия ангажимент на Комисията да продължи този фонд, който подава ръка, а не прави подаяния, на хората, след като са били съкратени. Собственият ми избирателен район вече се възползва от фонда и се надявам да продължи да се възползва и в бъдеще. Световната криза силно намали търсенето на луксозни стоки и макар че това прави текущите проблеми на автомобилното производство разбираеми, не ги прави по-малко тревожни. Положението в Германия е особено трудно, което се дължи на самите числа – 2 476 съкратени са съсредоточени в една и съща област, в една и съща промишленост. Надявам се, че 6 199 млн. евро ще помогнат на работниците, техните семейства и областта да намерят успешен начин за излизане от кризата.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Европейският съюз е пространство на солидарност и Европейският фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) е част от него.

Тази подкрепа е от съществено значение за подпомагането на безработните и на жертвите на премествания, ставащи в световен мащаб. Все повече дружества се преместват, за да се възползват от ниските разходи за труд в някои държави, по-конкретно в Китай и Индия, често в ущърб на държави, които зачитат правата на работниците.

ЕФПГ е насочен към подпомагане на работници, които са жертви на преместване на дружества, и е изключително важен, тъй като им помага в бъдеще да получат достъп до нови работни места. ЕФПГ вече беше използван от други държави от ЕС, по-конкретно от Португалия и Испания, така че сега следва да отпуснем помощ и на Германия.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Гласувах в подкрепа на доклада за мобилизиране на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията. В случая Германия поиска подкрепа във връзка със съкращенията в автомобилното производство, по-точно в предприятието Karmann Group. Във връзка с това е важно да се спомене, че парите от фонда се използват за повторно приобщаване към пазара на труда на отделни работници, които са били съкратени, а не за компенсиране на необходимите мерки за реструктуриране на дружества или сектори. От солидарност със съседните ни държави и с работниците парите, които, за съжаление, са необходими поради продължаващата глобализация и икономическата и финансова криза, причинена от спекуланти от двете страни на Атлантическия океан, по мое мнение, следва да се предоставят незабавно.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент за мобилизиране на ЕФПГ в подкрепа на 2 476 души, съкратени в автомобилната промишленост на Германия. Периодът на безработица ще бъде използван от германските органи за усъвършенстване на уменията не само по отношение на професионалното обучение и висшето образование, но също така ще даде възможност на мигранти и нискоквалифицирани работници да придобият основни умения, които да им помогнат повторно да се приобщат към пазара на труда.

На европейско равнище ние сме изправени пред подобни ситуации в автомобилното производство в Швеция, където са съкратени 2 258 работници, в Австрия, където са направени 774 съкращения в предприятия за производство на автомобили, ремаркета и полуремаркета и в Белгия, където в промишлеността бяха съкратени над 2 500 служители. В цяла Европа в резултат от реструктурирането на автомобилната промишленост ще бъдат загубени над 8 000 работни места.

Финансовата подкрепа, предвидена за съкратените работници, следва да се предостави възможно най-бързо и ефикасно. Това обаче е краткосрочна мярка, която няма да реши проблема с изчезването на работни места. ЕС се нуждае от силна промишлена политика в автомобилната промишленост, за да запази съществуващите работни места и дори да създаде нови такива.

Доклад: Reimer Böge (A7-0021/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Днес ние гласуваме по три заявления за подкрепа от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията. Подкрепям и трите заявления, защото смятам, че помощта, предоставена от този фонд, е особено необходима за хората в този момент. През май 2009 г. Европейската комисия разреши отклонение от разпоредбите на регламента при извънредни обстоятелства и

предвид ситуацията, възникнала по време на икономическата и финансова криза, разрешената помощ да бъде насочена към безработните.

Много съжалявам, че някои държави-членки, в които безработицата е особено висока и нивото на бедността е много голямо, не успяха навреме да поискат подкрепа и да се възползват от възможностите на фонда за предоставяне на помощ на безработните. Мисля, че Европейската комисия следва да обясни и дали помощта, предоставена от този фонд, се използва ефективно и дали тя ще донесе реална практическа полза на хората, за които е предназначена.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Гласувах „за“ този доклад, тъй като финансовата помощ от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) ще помогне на съкратените работници да се върнат и да се интегрират на пазара на труда. По време на финансовата и икономическа криза за 12 месеца нивото на безработицата в Литва нарасна значително, поради което е необходимо да се приспособим към последиците от кризата и да гарантираме поне временна финансова помощ с цел да се осигурят работни места на съкратените от дружеството Šnaigė работници. В случая не говорим за няколко работници, съкратени от дружеството, а за огромен брой хора, за около 651 работници на възраст от 25 до 54 години. Със задоволство отбелязвам, че днес се състоя дългоочакваното гласуване за разпределението на временна финансова помощ, тъй като този чувствителен въпрос, свързан с литовското дружество и съкратените работници, беше забавен, а някои от работниците във въпросното дружество са загубили работата си още през ноември 2008 г. Надявам се, че средствата, одобрени от днешното гласуване, ще бъдат разпределени целенасочено и ефективно.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Една от особеностите на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията е, че той се стреми да насърчи предприемаческия дух. Това трябва да бъде разбрано от европейските институции и от националните правителства като ключов елемент в борбата с предизвикателствата, пред които е изправен европейският производствен сектор.

Признавам, че обществени действия следва да се осъществяват не само по този начин, а предимно като се отстраняват изкуствените и бюрократичните пречки пред предприемаческата дейност. Все още има какво да се направи в това отношение.

Вярно е, че трябва да се търсят начини за тестване, преразпределяне и преквалификация на тези, които са станали безработни в резултат от глобализацията, например на работниците в производството на хладилници в Литва, по-конкретно в дружеството AB Šnaigė и в два негови доставчика. Не по-малко важно е обаче, а за това трябва да се вземат мерки, като се запазва честната и здравословна конкуренция, да се търсят начини за укрепване на дружествата и работната им ръка в условията на икономика, която е отворена и все по-конкурентна.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Европейският съюз е пространство на солидарност и Европейският фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) е част от него.

Тази подкрепа е от съществено значение за подпомагането на безработните и на жертвите на премествания, ставащи в световен мащаб. Все повече дружества се преместват, за да се възползват от ниските разходи за труд в някои държави, по-конкретно в Китай и Индия, често в ущърб на държави, които зачитат правата на работниците.

ЕФПГ е насочен към подпомагане на работници, които са жертви на преместване на дружества и е изключително важен, тъй като им помага в бъдеще да получат достъп до нови работни места. ЕФПГ вече беше използван от други държави от ЕС, по-конкретно от Португалия и Испания, така че сега следва да предоставим помощ и на Литва.

Vilja Savisaar (ALDE), *в писмена форма.* – (ET) Днешната резолюция, че Европейският съюз подкрепя използването на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията чрез три доклада, два от които се отнасят до Литва и един до Германия, трябва да бъде приветствана във всяко едно отношение. Тя показва на практика, че Европейският съюз може пряко да облекчи положението на хора, които са били съкратени, и да помогне за тяхната преквалификация. В Естония над 30 000 души в строителния сектор загубиха работните си места през последните 18 месеца, затова искам да призова правителството на Естония и Министерството на социалните въпроси смело да поискат помощ от фондовете на Европейския съюз, предназначени за такива случаи. Струва си да се отбележи, че макар днес Германия и Литва да получиха подкрепа, по данни на Евростат, безработицата е най-висока в Испания, Латвия и Естония, които също трябва да си помислят за това, как Европейският съюз може да им окаже пряка помощ.

Viktor Uspaskich (ALDE), в писмена форма. – (LT) Г-н докладчик, госпожи и господа, приветствам инициативата да се помага на работници, засегнати от процеса на глобализация. Подкрепям я искрено и съм доволен, че в този случай хората в Литва ще получат помощ. Като цяло считам, че общата сума на фонда следва да бъде увеличена няколко пъти, като се преразпределят средства от други места. Убеден съм, че подобен фонд трябва да обхваща и собствениците на предприятия. Често те са засегнати в толкова голяма степен, че по-късно не са в състояние да се възстановят и да започнат нова дейност. В много случаи собствениците на предприятия са засегнати повече от своите работници: поемат рискове, докато осъществяват стопанската си дейност, създават работни места и плащат данъци; те залагат не само дяловете си, но и личното си имущество. Ето защо би било полезно, ако – като всеки отделен случай се разглежда поотделно – разгледаме възможността за оказване на помощ и на собственици на дружества, пострадали от глобализацията и световната икономическа криза.

Доклад: Reimer Böge (A7-0019/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), в писмена форма. – (LT) Доволна съм, че днес ние гласувахме за разпределянето на средства от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) с цел да бъдат отпуснати 1 118 893 евро за финансова помощ на съкратени работници от 128 предприятия в строителния сектор в Литва. Строителният сектор в Литва преживява трудни времена, поради огромния спад в търсенето на строителство в резултат на финансовата и икономическа криза, а и по време на рецесията литовските граждани много трудно получават заеми за строеж или покупка на жилище. Гласувах „за“ този доклад, тъй като финансовата помощ на ЕС ще помогне на хората, станали жертви на глобализацията, да си намерят работа и да се върнат на пазара на труда и ще им помогне да се освободят от хватката на рецесията. Ето защо в тази ситуация ние трябва да покажем солидарност с работниците, съкратени именно поради промените в световната икономика и намаляването на заетостта в някои сектори вследствие на финансовата криза.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Фактът, че все повече европейски държави се обръщат към Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) ясно говори, че последиците от това явление са се били усетени от всички страни, което само по себе си оправдава името, което беше дадено на фонда.

Макар ползата от глобализацията на световно равнище да е доказана, е необходимо да се обърне внимание на случаите, когато по-малко конкурентоспособните сектори са засегнати от нейните последици. Един такъв случай е литовският строителен сектор.

Фактът, че фондът е бърза, конкретна и ограничена във времето форма на подкрепа, изисква всички политици, ръководители на предприятия и работници да разработят нови начини за възстановяване на загубената конкурентоспособност и за достъп до нови пазари. В противен случай помощ като тази от ЕФПГ ще бъде само временна и накрая ще се окаже, че е недостатъчна.

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) Европейският фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) беше създаден с цел да предоставя допълнителна подкрепа на работниците, съкратени вследствие на значими структурни промени в моделите на международната търговия. По този начин се търсят начини за повторното им приобщаване към пазара на труда.

Европейският съюз трябва да използва всички налични мерки, за да реагира на последиците от световната икономическа и финансова криза и в това отношение ЕФПГ може да изиграе основна роля за подпомагането на повторното приобщаване на съкратените работници.

Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. позволява мобилизирането на средства от ЕФПГ в рамките на годишния таван от 500 млн. евро. Настоящото предложение се отнася до мобилизирането на обща сума в размер на 1 118 893 евро за подпомагане на Литва с цел да се предостави помощ на съкратените работници в 128 дружества, работещи в сектора на гражданското строителство.

Необходимо е отново да се подчертае, че в контекста на мобилизиране на ЕФПГ Комисията не бива системно да прехвърля субсидии за плащания от Европейския социален фонд, тъй като ЕФПГ беше създаден като конкретен отделен инструмент със свои собствени цели и правомощия.

João Ferreira (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Исканията за действия от страна на този фонд бяха успешни. В случая става дума за отговор на искане за помощ от страна на Литва след съкращения в 128 дружества, действащи в сектора на гражданското строителство.

Преди да кажа каквото и да било, важно е да отбележа, че фондът може само частично да облекчи някои от последиците на сериозната икономическа и финансова криза с оглед на наложените бюджетни ограничения (които му поставят граница от 500 млн. евро годишно) и на ограничителните критерии за допустимост, с

които той работи. От известно време броят на съкратените работници в резултат на т. нар. „преструктуриране“ значително надмина първоначалните прогнози на Комисията по отношение броя на работниците, които биха искали да се възползват от фонда.

Необходимо е категорично да прекъснем връзката с неолибералната политика, която пред очите ни причинява икономически и социални бедствия в държавите от Европейския съюз. Очевидно е, че на това бедствие не трябва да се отговаря с половинчати мерки. Нито пък можем да не отбележим несправедливостта на регламент, който облагодетелства повече държавите с по-високи доходи, особено тези с по-високо равнище на заплатите и помощта при безработица.

Подчертаваме, че спешно е необходим реален план за подпомагане на производството и създаването на работни места с права в държавите от Европейския съюз.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Европейският съюз е пространство на солидарност и Европейският фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) е част от него.

Тази подкрепа е от съществено значение за подпомагането на безработните и на жертвите на премествания, ставащи в световен мащаб. В конкретния случай се цели да се помогне на хората, съкратени в над 1 20 дружества в сектора на гражданското строителство, които бяха принудени да затворят врати, поради голямата криза в сектора.

Европейският фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) цели да подпомогне всички, засегнати от последиците от значими структурни промени в моделите на световната търговия, и да помогне за повторното им приобщаване към пазара на труда. ЕФПГ вече беше използван от други държави от ЕС, по-конкретно от Португалия и Испания, така че сега следва да отпуснем помощ и на Литва.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *в писмена форма.* – (RO) През септември 2009 г. Литва внесе искане за подкрепа от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) във връзка със съкращенията, които бяха направени в 1 28 дружества в сектора на гражданското строителство. Гласувах „за“ резолюцията на Европейския парламент относно мобилизиране на ЕФПГ за строителството на сгради в Литва.

Считам, че една екологично ефективна икономика и строителство на енергийно ефективни сгради може да помогнат икономическото възстановяване в ЕС. Смята се, че до 2020 г. тези сектори могат да създадат над 2 милиона работни места в Европа.

През 2006 г. в строителния сектор е имало около 2,9 милиона дружества, които са генерирали 510 млрд. евро и са осигурили работни места на 14,1 милиона души на равнище на ЕС-27. В резултат на икономическата и финансова криза през първото и второто тримесечие на 2009 г. обемът на дейността в строителния сектор в Литва е намалял съответно с 42,81% и 48,04% в сравнение с началото на 2008 г. Това оказва неблагоприятно въздействие върху Литва във време, когато тя има едно от най-високите равнища на безработица в ЕС. Строителният сектор е особено засегнат, като само за 2008 г. отчита загубата на почти 10% от работните места.

Viktor Uspaskich (ALDE), *в писмена форма.* – (LT) Искрено одобрявам тази инициатива и гласувам в подкрепа на помощта за работниците в строителни дружества, които са пострадали от настоящата световна криза и процеса на глобализация. Сигурен съм, че всеки от нас има някаква вина, че не можахме да спрем нереалните проекти, създадени от агенти по недвижими имоти и строителни организации. Беше ясно, че това ще ни доведе до криза. Задължение на политиците е да служат на хората и да предотвратяват неудачи. Ето защо при гласуването на този проект предлагам и моля финансовата подкрепа да бъде увеличена, защото 1 млн. евро е само капка в морето за стотици дружества, които са пострадали и в които работят десетки хиляди работници. Като става дума за хората, които работят точно в такива предприятия, чух, че тези хора вече не вярват нито на собствените си държави, нито на Европейския съюз. Така, ако увеличим този вид подкрепа, ние ще подобрим авторитета на самия Европейски съюз и ще укрепим вярата в националните държави.

Доклади: Reimer Böge (A7-0021/2010), (A7-0019/2010)

Laima Liucija Andrikienė (PPE), *в писмена форма.* – (EN) Напълно подкрепям двата доклада на Reimer Böge, които бяха приети от Парламента, относно финансова помощ за съкратените работници в Литва от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията и съм благодарна на другите колеги, които също ги подкрепиха. За съжаление, аз закъснях за гласуването, защото, когато идвах към пленарната зала, асансьорът не работеше.

И двата доклада – за положението в строителния сектор и за дружеството Snaigė – представят най-тежките случаи на безработица в Литва. Финансовата подкрепа на ЕС ще намали трудностите, пред които са изправени литовските работници.

Строителният сектор е един от най-засегнатите в Литва. Сега над сто дружества са принудени да обявят несъстоятелност. Сумата от 1,1 млн. евро ще бъде насочена към почти 1 000 работници в този силно чувствителен и силно засегнат сектор.

Сходно е положението и в Snaigė – помощта от 258 000 евро от ЕФПГ ще бъде насочена към 650 съкратени в град, който е с едно от най-високите нива на безработица – вече наближава 20%.

Дори това да е само върхът на айсберга на проблема за безработицата в Литва, финансовата помощ ще помогне на тези, които най-много се нуждаят от нея.

Доклади: Reimer Böge (A7-0020/2010), (A7-0021/2010), (A7-0019/2010)

Regina Bastos (PPE), в писмена форма. – (PT) Европейският фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) беше създаден през 2006 г. с цел да предоставя допълнителна подкрепа на работниците, засегнати от последиците от значими структурни промени в моделите на световната търговия, и да ги подпомага при повторното им приобщаване към пазара на труда.

От 1 май 2009 г. областта на компетентност на ЕФПГ беше разширена и сега включва подкрепа за работници, съкратени вследствие на икономическата и финансова криза. Във времето, когато сме изправени пред тази тежка икономическа и финансова криза, една от основните последици е нарастването на безработицата. ЕС трябва да използва всички налични средства, за да отговори на последиците от кризата, и по-конкретно да предостави подкрепа на тези, които ежедневно са изправени пред реалностите на безработицата.

По тези причини гласувах в подкрепа на настоящото предложение за мобилизиране на ЕФПГ за подпомагане на Литва с цел да бъдат подкрепени работниците от 128 дружества, работещи в сектора на гражданското строителство.

Andrew Henry William Brons (NI), в писмена форма. – (EN) Макар че бяхме против членство в ЕС, следователно и против финансиране от ЕС, парите от този фонд вече бяха разпределени, затова те не са „нови“ пари.

Бихме предпочели помощта за съкратените работници да бъде осигурена от националните правителства. Докато ЕС е компетентният орган обаче, помощта за съкратените работници, както изглежда, трябва да дойде от този фонд.

В Обединеното кралство ще има критики относно изплащането на тези пари на германски и литовски работници. Ако обаче беше предложено да се предоставят средства, да кажем, на нашите металурзи от Corus, нямаше да се противопоставим на такава помощ. Следователно не е логично да се противопоставяме на помощта, която обсъждаме.

Bruno Gollnisch (NI), в писмена форма. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, гласувахме в подкрепа на докладите на г-н Бёге относно мобилизиране на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, като имахме предвид най-вече съкратените работници. Постъпвайки по този начин обаче, изпитахме и известно безпокойство. Истината е, че този фонд няма да бъде никак ефективен, като се имат предвид широкообхватните социални последици от вашата безотговорна, прекалено свободна пазарна политика.

Понякога той създава впечатление, макар и да отричате това, че парите на европейските данъкоплатци се използват за финансиране на политика, целяща да премества и реструктурира големи дружества, а в същото време Брюксел дава на Европа евтината възможност да декларира „солидарност“ с безработните, които тази политика създава. Друга причина за нашата загриженост: установените прагове, изисквани, за да се предостави достъп до тези фондове, особено що се отнася до броя на съкратените работници. Ето защо, с малки изключения, от тях се възползват преди всичко големите дружества. Излиза, че работниците в средните, малките и много малките предприятия, дребните мъже и жени предприемачи, които прекратяват дейността си, отново са пренебрегнати, когато става дума за икономическа и социална политика.

Доклад: Anna Rosbach (A7-0009/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), в писмена форма. – (PT) Гласувахме в подкрепа на резолюцията, за да бъде гарантирана екологичната устойчивост на атлантическите региони, по-конкретно, на островите на Европейския

съюз. Те съставляват съществена част от морската му площ и имат проблеми и конкретни потребности, като например екологични проблеми.

Случаят на Азорските острови заслужава да бъде отбелязан, тъй като става дума за най-голямата изключителна икономическа зона в Европейския съюз. В рамките на настоящото обсъждане е необходимо да бъде гарантирано екологично наблюдение на водите на Атлантическия океан, тъй като хората от тези острови зависят от доброто екологично състояние на морските им води. Затова е важно ясно да бъдат определени минималните цели за качество на околната среда заедно с програмите за наблюдение, с които да може да се гарантира доброто екологично състояние.

Необходимо е също да бъдат разгледани случаите, споменати от докладчика, като произшествията при корабоплаването или за найлоновите торбички, които могат да имат опустошителни последици за стопанската, обществената или екологичната устойчивост в атлантическите региони. Това изисква прилагане на конкретни мерки, подходящи за екологичната или социално-икономическата действителност на морските екосистеми в рамките на Атлантическия океан.

Ето защо подписването на такива споразумения е важно за устойчивото развитие на населенията, които зависят от Атлантическия океан.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Приветствам подписването на допълнителния протокол за решаване на политическия конфликт, който попречи на Испания и Мароко да ратифицират Споразумението за сътрудничество за защита на бреговете и водите на Североизточния Атлантически океан срещу замърсяване (Лисабонското споразумение). Защитата на бреговете и водите е от стратегическа важност за социално-икономическото благосъстояние на крайбрежните общности, местното развитие, заетостта и запазването и създаването на поминък. Трябва да бъде гарантирано, че всички морски води на Европейския съюз ще бъдат поддържани в добро екологично състояние, за да се гарантира устойчиво развитие. Настоящият протокол е пряко свързан с въпроси, като опазването на околната среда, изменението на климата, безопасността, общественото здраве, регионалното развитие, отношенията с трети държави и сътрудничеството за развитие. Протоколът, който ще даде възможност за противодействие на различните видове замърсяване в Атлантическия океан, е от решаващо значение за борбата срещу заразяването или риска от замърсяване на моретата или бреговете чрез механизъм, който има за цел гарантиране на сътрудничество между договарящите страни при инцидент, причиняващ замърсяване, и който ще ги задължи да създат и приложат свои собствени структури и планове за действие при извънредни ситуации.

Diane Dodds (NI), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах против доклада, имайки предвид една добра новина по отношение на морската околна среда. Докладчикът споменава за „супата от пластмаса“ – масата от пластмаси и гума, която се носи по повърхността на Тихия океан – и отбелязва проблема, свързан със изгубените рибарски мрежи, които придобива все по-големи размери и в Атлантическия океан. Във връзка с това си заслужава да се отбележи работата на организацията „КИМО интърнешънъл“ (KIMO International) и техния проект „Улов на отпадъци“ (Fishing for Litter). Първоначално започнат през март 2000 г. от нидерландското правителство и нидерландски рибари, проектът имаше за цел почистване на Северно море от отпадъци с използване на рибарски мрежи. Впоследствие „КИМО интърнешънъл“ разшири тази дейност в пристанища в Обединеното кралство, Швеция и Дания с финансова подкрепа от ЕС.

От 2001 г. насам рибари от ЕС отстраниха стотици тонове отпадъци от нашите морета и ги върнаха на брега, където те се събират и обезвреждат отговорно. Всички рибари от ЕС, включени в проекта, заслужават похвала за своята ангажираност, благодарение на която отпадъците окончателно се отстраняват от морето, което е от полза за рибарството, дивата природа и околната среда.

Robert Dušek (S&D), *в писмена форма*. – (CS) ЕС подписа мрежа от споразумения с някои отделни държави-членки и съседни трети държави по отношение на морето, включително Хелзинкската конвенция, Споразумението от Бон, Барселонската конвенция и така нареченото Лисабонско споразумение. Целта на тези споразумения е осигуряване на индивидуални или колективни мерки в случай на замърсяване или заплаха от замърсяване на моретата или крайбрежните райони. Макар Лисабонското споразумение да беше подписано през 1990 г., то така и не влезе в сила заради териториален спор между Испания и Мароко. Допълнителният протокол, с който беше уреден спорът, беше подписан от всички договарящи страни през 2008 г. и поради това нищо не следва да пречи на приемането на Лисабонското споразумение. Докладчикът споменава в доклада два постоянни и изострящи се проблема във връзка със замърсяването на морето и крайбрежните райони, първият от които е огромната маса от пластмаси и гума с площ 34 пъти по-голяма от площта на една средна по размери държава-членка като Нидерландия, която се носи по повърхността на Тихия океан. Вторият постоянен проблем, за който говори Anna Rosbach и за който тя търси решение, е многобройното количество

стари, изхвърлени или изгубени рибарски мрежи. Докладът е пример за конструктивна работа, имаща за цел решаване на основните проблеми в областта на замърсяването на морската и крайбрежната околна среда и затова го подкрепям с моя вот.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Двадесет години след като беше подписано Споразумението за сътрудничество за защита на бреговете и водите на Североизточния Атлантически океан срещу замърсяване, договорено между Португалия, Испания, Франция, Мароко и ЕС, вече е готово да влезе в сила, след ратификацията му от всички договарящи страни. Сега Съветът предлага, от името на Европейския съюз, да бъде сключен допълнителен протокол, с който да стане възможно споразумението най-после да влезе в сила.

Споразумението е от най-голяма важност за Португалия предвид дължината на бреговата ѝ линия и значението на морето за националната ѝ икономика, като не забравяме бедствията с танкерите „Ерика“ и „Престиж“. Поради това поздравявам Съвета и държавите-членки за сключването на допълнителния протокол и се надявам на бързо и ефективно влизане в сила на споразумението, тъй като то ще осигури по-добра защита на нашите брегове от екологични бедствия като тези, които, за съжаление, в близкото минало отдавна отровиха бреговете ни.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Много съм доволен от приемането на доклада, тъй като това ще позволи да влезе в сила мрежа от регионални споразумения за борба със замърсяването на морето, сключени от ЕС с някои отделни държави-членки и съседни трети държави.

В случая имаме Лисабонското споразумение, което беше подписано през октомври 1990 г., но така и не влезе в сила заради териториален спор между Испания и Мароко, две от договарящите страни, относно „южната граница“ (Западна Сахара), посочена в член 3, буква в) на Споразумението.

Допълнителният протокол, в който беше уреден спорът и в който беше намерена подходяща формулировка на член 3, буква в), беше подписан едва през май 2008 г. от Португалия, Испания, Франция и Мароко.

Със сключването на допълнителния протокол Лисабонското споразумение може да влезе в сила 20 години след подписването си. Заедно с аспектите си относно сигурността, протоколът обхваща и опазването на околната среда. Напълно наясно сме с екологичните бедствия, които изложиха на заплаха бреговете на нашите държави в последните години. Надяваме се тези правила да помогнат за избягване на произшествия като тези с танкерите „Ерика“ и „Престиж“, тъй като в морето няма физически или политически граници и са необходими общи усилия и съгласувани действия.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Европейската общност участва в различни регионални споразумения за борба със замърсяването на морето, които улесняват взаимната помощ и сътрудничество между държавите-членки. Тази мрежа от споразумения се вижда в Споразумението за сътрудничество за защита на бреговете и водите на Североизточния Атлантически океан срещу замърсяване (Лисабонското споразумение), за което се застъпва Португалия и което не можа да влезе в сила заради териториален спор между Испания и Мароко. Считаю, че с оглед на правилата за околната среда, насърчавани от ЕС, и след като се постигне съгласие по допълнителния протокол, Лисабонското споразумение ще може най-накрая да влезе в сила.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Допълнителният протокол към Споразумението за сътрудничество за защита на бреговете и водите на Североизточния Атлантически океан срещу замърсяване е част от мрежата от регионални споразумения относно опазването на морската околна среда, които ЕС е сключил с някои отделни държави-членки и съседни трети страни. Защитата на нашите океани, които се явяват източник за прехрана на милиони европейци, също е важна задача за ЕС и ето защо аз безрезервно гласувах в подкрепа на доклада. Във връзка с това трябва да бъде споменато, че в допълнение към Лисабонското споразумение, което разглеждаме тук, съществуват още Хелзинкската конвенция, Споразумението от Бон и Барселонската конвенция.

Всяко от тези споразумения обхваща различни части от моретата около държавите-членки на ЕС, и има за цел осигуряване на индивидуална или колективна намеса на договарящите страни в случай на замърсяване или заплаха от замърсяване на моретата или бреговете вследствие на инцидент. Лисабонското споразумение беше подписано през октомври 1990 г., но така и не влезе в сила заради териториален спор между Испания и Мароко, две от договарящите страни, относно „южната граница“ (Западна Сахара). Допълнителният протокол, в който беше уреден спорът и в който беше намерена подходяща формулировка, беше подписан наскоро, през май 2008 г., от Португалия, Испания, Франция и Мароко и най-накрая, на 25 март 2009 г., той беше подписан и от Европейския съюз.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Почти 50% от населението на Европейския съюз живее в крайбрежни региони и дори само този факт изисква удвоено внимание към комплексното опазване и управление на тези региони. С оглед на това е от решаващо значение в рамките на ЕС да се гарантира комплексно управление на крайбрежните зони, както е препоръчано от Европейската комисия в изявление, публикувано по въпроса.

Важно е също така да се посочи, че 80% от отпадъците и замърсяването в морето идва от сушата и поради това трябва да има съгласувана стратегия, включваща и борба с този проблем на сушата.

Отделно от екологичните въпроси, замърсяването на океаните и рушенето на бреговете в Европа представляват и икономически проблем. Това се дължи на факта, че в някои държави, като Португалия, практиката на туризма, насочена към морски дейности като наблюдение на китове, подводни спортове и други, се явява значим източник на приходи за някои региони, включително Азорските острови, Мадейра и Алгарве.

Също както и прекомерният улов, замърсяването на водите значимо допринесе за сегашното състояние на намаляване на запасите от някои видове, които са важни рибни ресурси. Поради това Рамковата директивата за морска стратегия, която е екологичният стълб на стратегията за комплексна морска политика, трябва да бъде прилагана в пълен обем.

Океаните и крайбрежните зони трябва да бъдат стратегически приоритет за Европа и поради това изцяло подкрепям доклада на Парламента.

Rovana Plumb (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Аз гласувах „за“ доклада с цел да допринеса за влизането в сила на Допълнителния протокол към Лисабонското споразумение. То създава механизъм за гарантиране на сътрудничество между договарящите страни в случай на произшествия, причиняващи замърсяване, и ги задължава да въведат и приложат свои собствени структури и планове за действие при извънредни ситуации.

Споразумението е част от мрежа от регионални морски споразумения, сключени от ЕС с някои отделни държави-членки и съседни трети държави. Мрежата включва Хелзинкската конвенция, Споразумението от Бон, Барселонската конвенция и, в този случай, Лисабонското споразумение, като всеки от тези документи обхваща различни части от моретата около държавите от ЕС и има за цел индивидуална или колективна намеса на договарящите страни в случай на замърсяване или заплаха от замърсяване на моретата или бреговете за опазване на околната среда и здравето на гражданите.

Доклад: Anna Hedh (A7-0024/2010)

Regina Bastos (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Политиката за защита на потребителите има за цел подобряване на здравето, безопасността, икономическите и правните интереси на потребителите, както и правото им на информация. Защитата на потребителите е всеобхватна и основна политика на Европейския съюз, насочена главно към гарантирането на добре функциониращи пазари, на които потребителите се чувстват защитени и уверени, и към насърчаване на иновациите и трансграничната търговия.

Гласувах в подкрепа на настоящия доклад, тъй като считам, че той е от съществено значение за укрепване на европейската политика за защита на потребителите и че ще я направи по-ефективна и съдържателна за обществеността. Уверените и добре информирани потребители, които са в състояние да направят избор, са много важни за ефективното функциониране на вътрешния пазар. Целта е да се осигури на потребителите голям избор на висококачествени продукти и услуги на конкурентни цени, а в същото време и високо равнище на защита, което е от основно значение за да стане ЕС конкурентоспособен, динамичен и новаторски в световен мащаб.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) През последните години вътрешният пазар на Европейския съюз значително се разшири, като в момента обхваща почти 500 милиона потребители в 27 държави-членки. Стандартизирането на принципите и правилата за защита на потребителите на европейско равнище и усъвършенстването на механизмите за подкрепа на тяхното прилагане е постижима цел, без да се смята, че предлаганите продукти и услуги във всички 27 държави-членки ще постигнат същото ниво на качество в краткосрочен или средносрочен план.

Настоящото трудно икономическо положение, в което се намира цяла Европа, е белязано със спад на доходите и нарастване на безработицата, което в рамките на Общността се отразява в необходимостта ежедневно пазаруване да се управлява по-добре. Позицията на европейските потребители, които са пряко засегнати от последиците на икономическата рецесия, е особено ясна по отношение на купуваните стоки и услуги, които те искат да бъдат с добро качество, така че да могат да консумират възможно най-много от посочените неща. В резултат на това значимостта на мерките за защита на потребителите постоянно нараства. Консолидирането

на структурите за наблюдение на пазара във всички държави-членки, гарантиращо, че предлаганите на пазара продукти отговарят на най-високите стандарти за безопасност, е решение, съответстващо на положението в момента.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Потребителите в ЕС имат съществена роля за повишаване на растежа, заетостта и конкурентоспособността и техните интереси са основен приоритет при формирането на основни политики като здравеопазване, стопанска дейност и промишленост, опазване на околната среда и наред с тях, енергетика и транспорт. По отношение на енергетиката, вътрешният пазар не може да функционира правилно и конкурентно, поради наличието на т. нар. „енергийни острови“, като например региона на Балтийско море, който е изолиран от останалата част на Европа по отношение на енергията и е зависим от един външен доставчик. Съществуването на електропреносна мрежа и газопровод, покриващи цялата европейска територия, трябва да бъде приоритет, тъй като Европа е силно зависима от вноса на енергия. Пазарът на електроенергия също трябва да приеме пакет от мерки, насочени към пълна откритост, в полза на европейските потребители. Необходимо е да бъдат създадени благоприятни условия за истинска и честна конкуренция и за създаването на истински единен пазар. Държавите-членки трябва да предприемат всички необходими мерки за осъществяването на ясните цели, по-конкретно защитата на уязвимите потребители, защитата на основните права на потребителите, както и икономическото и социално сближаване.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Повишаването на правата и благосъстоянието на потребителите е основен аспект от Европейския съюз. Подкрепям всички усилия, направени в това отношение, които възстановяват общественото доверие в пазарите. Защитата на потребителите става дори по-важна в условията на икономическата криза, която увеличи натиска върху най-малко защитените потребители – тези с ниски доходи. Необходимо е да се създаде координиран подход, който ще позволи на потребителите по-уверено да упражняват правата си. С оглед на това подчертавам необходимостта: първо, да се насърчават политики за информиране и обучение на потребителите (от страна на ЕС и държавите-членки) чрез кампании, информационни пунктове и увеличаване на средствата на европейските потребителски центрове; второ, ефективно да се прилагат съществуващите вече правила, като се засилва контрола на пазара и регулаторните механизми и като се оказва натиск върху държавите-членки за правилно събиране на средствата на Общността.

Повтарям, че само по този начин потребителите ще могат да правят добре информиран избор, без да са подложени на всякакъв вид натиск от страна на производителите. Това ще затвърди доверието им в пазарите, ще генерира нарастване на конкуренцията, ще подобри качеството на продуктите и услугите и ще повиши потреблението (важен фактор за икономическото възстановяване).

Lara Comi (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Защитата на потребителите е тясно свързана с възможността на пазара да предложи богат избор от висококачествени стоки и услуги на конкурентни цени. Ясно е, че по-голямото доверие на потребителите, осведоменост и отговорност изискват все по-висококачествени стоки и услуги, което, от своя страна, увеличава конкуренцията между доставчиците, които ще бъдат насърчавани да подобряват продуктите си, като същевременно запазват цените на конкурентни нива.

Съгласна съм, че е важно, както беше подчертано от Комисията и държавите-членки, да се даде ход на комуникационна стратегия за правата на потребителите чрез интернет портали, кампании за повишаване на осведомеността и информационни пунктове, чрез популяризиране на използването на уебсайта „eYouGuide“, като в същото време се гарантира надеждността, достоверността и обективността на организациите, отговорни за управлението и организирането.

Освен това петте индикатора в индекса на развитие на пазарите на дребно, установени от резолюцията, макар и не изчерпателни, със сигурност ще позволят на хората да получат полезна информация за подобряване, ако е необходимо, на изходната нормативната рамка, при условие че информацията, предоставена от държавите-членки, е пълна и нейното обобщаване може да бъде извършено на лесно съпоставима основа. Гласувах в подкрепа на доклада, въпреки че съм объркана от назначаването на потребителски омбудсман и от системите за предявяване на колективни иски.

Vasîlica Viorica Dăncilă (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Считаю, че след влизането в сила на Договора от Лисабон и по време на настоящата икономическа криза интересите и защитата на гражданите трябва да бъдат стабилно гарантирани. На потребителите трябва да са осигурени специфични инструменти, които да гарантират, че техните интереси са интегрирани ефективно във всички политики на Европейския съюз.

Robert Dušek (S&D), *в писмена форма*. – (CS) Докладчикът използва като отправна точка резултатите от индекса за развитие на пазарите на дребно, което е един логичен и прагматичен подход. От статистическите доклади по този въпрос може да се направи извод както за удовлетвореността, така и за проблемите на

потребителите. От съществено значение за установяването на пазарите е по-нататъшното развитие на поверителните бази данни за проблемите на потребителите. Необходимо е обаче да се подобри събирането на данни така, че да може да се отчитат разликите между различните системи в държавите-членки, които поради разнообразието понякога са много големи. Според мен най-проблемният въпрос е приважването в действие на законодателството и на договорните задължения. По отношение на търговията на трансгранични пазари, по-конкретно, приважването в действие на закона не съществува. Установяването на правила за защита на потребителите в ЕС няма да има ефект, ако те не са правилно изпълнени и приложени в националното законодателство и ако не са приведени в действие на равнище на държави-членки. Докладчикът разглежда въпроса за защитата на потребителите на основата на индексите по един приемлив начин. Аз обаче бих подкрепил по-конкретни предложения за подобряване на сегашното положение. Въпреки тази резерва, докладът допринася за защитата на потребителите в ЕС и затова ще гласувам за приемането му.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Политиката на Европейския съюз за защита на потребителите е основен компонент в консолидирането на вътрешния пазар. Ето защо тази политика трябва да позволи на европейските потребители и представители на обществеността да имат достъп до висококачествени продукти и услуги на конкурентни цени и в същото време да се възползват от защита на правата си на високо равнище.

Повишаването на обучението и осведомеността за правата и задълженията им, както и отговорното отношение от страна на дружествата, ще допринесе за по-динамична форма на трансгранична търговия и, в резултат, за по-тясна интеграция на вътрешния пазар, което ще окаже влияние върху конкурентоспособността на Европа.

Трябва да се намери правилният баланс между правата и задълженията на потребителите и влиянието на съответното прието законодателство по отношение на правата и задълженията на дружествата и доставчиците на услуги.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Договорът от Лисабон разглежда защитата на потребителите като първостепенна и основна политика на Европейския съюз, което определя, че изискванията за защита на потребителите следва да се вземат под внимание.

Във връзка с това е от съществено значение европейската политика за защита на потребителите да се засили и да се направи по-ефективна и по-смислена за обществеността. От решаващо значение е тя да отговаря на потребностите и проблемите на европейската общественост.

В този смисъл са оправдани средствата за наблюдение на пазара, като например индекса за развитие на пазарите на дребно. Една добра политика за защита на потребителите следва да осигури добре функциониращи пазари, както и сигурност и доверие, с което трансграничната търговия и новаторството се насърчават.

Застъпвам се за прозрачна политика, при която наименованието за произход е задължително. Защитата на потребителите е важна с оглед на внесените опасни продукти, което предполага по-тясно сътрудничество между органите за проследяване на пазара и митническите органи.

Безопасността на продуктите, които са в обращение в рамките на вътрешния пазар, поражда необходимост от обединяване на усилията с органите на трети страни и във връзка с това подкрепя инициативата на Комисията за засилване на международното сътрудничество и търсене на официални споразумения със съответните органи в трети страни, по-специално Китай, САЩ и Япония.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на доклада Hedh. Шотландия в момента няма глас по въпросите на потребителите в ЕС: нямаме самостоятелно представителство в Съвета, а законодателството на потребителите до голяма степен е запазено за Лондон. Предвид нашите отделни правни институции е от съществено значение тези правомощия да бъдат върнати на шотландския парламент, така че Шотландия да може да играе пълноценна роля в текущия дебат на ЕС по тези въпроси.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Защитата на потребителите е, и винаги е била, един от приоритетите на ЕС и това беше затвърдено след приемането на Договора от Лисабон. Потребителите, които са добре информирани за своите права и задължения, допринасят за един по-прозрачен и по-конкурентен пазар.

В условията на настоящата икономическа криза е важно да се защитават най-уязвимите потребители и тези с ниски доходи. При нарасналата сложност на пазарите за търговия на дребно, и по-специално на пазара за услуги на дребно, за потребителите става все по-трудно да направят най-добрия избор.

С цел ефективното оценяване на пазара и приемането на политики, които дават най-добрите възможни резултати за потребителите, са необходими средства за проследяване на пазара. Ето защо индексът за развитие на пазарите на дребно е много важен.

Franz Obermayr (NI), в писмена форма. – (DE) За да се гарантира, че имаме ефективна защита на потребителите, е важно да бъде подобрена информацията, предоставяна на потребителите, както и тяхното обучение. Целта е на вътрешния пазар да има „разполагащи с права потребители“. Докладът обаче не съдържа адекватни решения на проблемите, свързани с напълно нерегулирания пазар. Европейските стандарти не винаги са изпълнени, независимо дали става въпрос за стандарти за качество и безопасност или дори за нормативни актове за околната среда и здравеопазването. Ето защо аз се въздържах от гласуване.

Czesław Adam Siekierski (PPE), в писмена форма. – (PL) Защитата на потребителите е изключително важен въпрос, с който Комисията трябва да се справи. Само прилагане на ефективни мерки по този въпрос, разбира се, не е достатъчно, ако няма участие от страна на потребителите. Потребителите трябва да знаят правата си. Извличането на максимална полза от възможностите на единния европейски пазар е огромно предизвикателство за Комисията. За да се отговори на това предизвикателство, ефективната защита на потребителите трябва да бъде един от приоритетите, избрани от ЕС. Мисля, че използването на индексите за развитието на пазарите на дребно, които са инструменти за проследяване на пазарите, не би могло да бъде по-полезно от гледна точка на потребителя. Индексите ясно показват кои пазари не отговарят достатъчно на потребностите на потребителите. Като ги анализираме, ние можем да установим, наред с други неща, че потребителите изпитват определени проблеми на пазара за услуги и че интернет търговията между отделните държави-членки до голяма степен е ограничена вследствие на трансгранични бариери. Доволен съм от факта, че се планира разработването и на други индекси. Освен това се надявам, че ще ни бъде предоставяна още по-подробна информация, отколкото преди. Благодарение на такива инструменти е значително по-лесно да бъдат разбрани проблемите на потребителите и да се отговори на техните потребности. Няма съмнение, че въвеждането на регламенти на ЕС в областта на защита на потребителите в отделните държави от ЕС е от полза за нашите граждани.

Bart Staes (Verts/ALE), в писмена форма. – (NL) Гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Hedh относно защитата на потребителите. Този доклад по собствена инициатива с право признава решаващата роля на организациите на потребителите, които са идеалните организации за подаване на сигнали към публичните органи относно проблемите, с които се сблъскват потребителите в своето ежедневие. Естествено, аз също така подкрепям изискването към държавите-членки да осигурят надлежни консултации с организациите на потребителите във всички етапи на процеса на вземане на решения и при транспонирането и прилагането на законодателството за защита на потребителите. Също така е много важно в индекса за развитие на пазарите на дребно да бъдат включени дългосрочни индикатори, като например относно пазарните дялове, качеството, рекламата, прозрачността и съпоставимостта на офертите, както и индикатори относно правоприлагането и оправомощаването на потребителите, социални, екологични и етични индикатори, както и индикатори за измерване на обезщетенията и вредата за потребителите.

Единствените два недостатъка на този доклад според мен се изразяват в неуспешното приемане на предложението за изменение, внесено от групата на Зелените/Европейски свободен алианс, относно поуките от пазарната неефективност в енергийния сектор, както и на нашето предложение за изменение относно преразглеждането на Директивата за играчките. Повод за съжаление си остава фактът, че това предложение за изменение не успя да вземе превес. Въпреки това искам да поздравя докладчика и нейните колеги в комисията по вътрешен пазар и защита на потребителите за този добър доклад.

Catherine Stihler (S&D), в писмена форма. – (EN) Приветствам приноса на Парламента относно индекса за развитие на пазарите на дребно. Индексът за развитие на пазарите на дребно е важен индикатор за това до каква степен държавите-членки ефикасно и ефективно изпълняват законодателството на ЕС. Приветствам призивите на докладчика за по-голяма прозрачност и видимост на мерките за наблюдение и подкрепям призива ѝ за подобряване на механизмите за колективно обжалване в ЕС.

Alf Svensson (PPE), в писмена форма. – (SV) Свободният пазар в рамките на ЕС прави Съюза силен играч, но също така означава, че на потребителите трябва да бъде дадена добра и ясна информация за наличния обхват на пазара. Позицията на потребителите следва да бъде заздравена. Ето защо днес гласувах в подкрепа на доклада относно защитата на потребителите. Той обаче съдържа някои формулировки, които са проблематични. Има риск консултирането с организациите на потребителите във всички етапи на процеса на вземане на решения по-скоро да разтегли този процес. Гражданското общество играе важна роля за постигането на адекватна защита на потребителите, но в различните държави тя може да приема различни форми, без това да има вредно влияние върху резултата. Принципът за субсидиарност следва да се прилага при създаването на органи за защита на потребителите и потребителските омбудсмани, както и във формулировките, засягащи учебните програми в училищата. ЕС трябва да определи минимални нива и цели за обща политика на потребителите, но не бива в подробности да решава точно по какъв начин държавите-членки ще постигнат тези цели. Докладът призовава всички държави-членки да събират и

регистрират в обща база данни информация за злополуки и наранявания. Подобна база данни не трябва да води до прекомерна административна работа. Нейното администриране трябва да бъде разумно и пропорционално в полза на отделните лица. Въпреки това правата на потребителите и защитата на потребителите на вътрешния пазар са толкова важни, че аз гласувах в подкрепа на доклада, независимо от съображенията, които току-що изложих.

Viktor Uspaskich (ALDE), в писмена форма. – (LT) Г-жо Hedh, госпожи и господа, доволен съм, че се наистина опитваме да се погрижим за защитата на правата на потребителите. Това обаче продължава вече няколко години, а ние все още не сме в състояние да създадем идеален механизъм и да затегнем задължителните условия, като изпълним тези задачи на национално равнище. Понякога това почти изглежда като игра или лицемерие. Докато не регулираме стриктно дейността на монополите в каквато и да е област, така че печалбите им да са ясно ограничени, а оперативните разходи, заплатите и премиите да са строго контролирани – т.е. осигуряването на суровини, производството, снабдяването с продукти – трудно е да си представим, че потребителите ще получат по-евтини и по-висококачествени стоки или услуги. Тъй като имам значителен опит в тази област, аз съм готов да окажа съдействие по въпроса.

Derek Vaughan (S&D), в писмена форма. – (EN) Приветствам приемането на този доклад. Смятам, че е важно да се защитят потребителите и да се отдели по-голямо внимание на засилването на надзора на пазара, така че продуктите, предназначени за гражданите, да отговарят на възможно най-високите стандарти. Приветствам задълбочаването на международното сътрудничество в областта на безопасността на продуктите и търсенето на официални споразумения с правоприлагащите органи в трети страни. Подкрепям призивите да се учреди специален потребителски омбудсман за извънсъдебно решаване на спорове и считам, че по-ефективните механизми за трансгранично сътрудничество ще спомогнат за подобряване на защитата на потребителите в целия ЕС.

Anna Záborská (PPE), в писмена форма. – (FR) Член 12 от Договора за функционирането на Европейския съюз потвърждава, че изискванията за защита на потребителите се вземат под внимание при определянето и осъществяването на другите политики и дейности на Съюза. Комисията трябва да гарантира, че интересите на потребителите са ефективно включени във всички политики и в своите оценки на въздействието да проучва възможните последици от всеки нов законодателен акт и от политики, имащи пряко или непряко отражение върху потребителите. Макар жалбите на потребителите да са важен показател за грешки във функционирането на пазарите, липсата на жалби не винаги означава, че пазарите функционират добре, тъй като има моменти, когато потребителите са склонни да се оплакват по-малко, поради различните им традиции или поради усещането им за вероятността техните жалби да бъдат взети под внимание. Организациите на потребителите имат решаваща роля при подаването на сигнали към публичните органи относно проблемите, с които се сблъскват потребителите. Инструментите следва да бъдат оптимизирани, така че да могат да работят по-ефективно на всички равнища. Призовавам държавите-членки да гарантират надлежни консултации с организациите на потребителите във всички етапи на процеса на вземане на решения и при транспонирането и прилагането на законодателството за защита на потребителите.

Доклад: Cristian Silviu Buşoi (A7-0027/2010)

Liam Aylward (ALDE), в писмена форма. – (GA) Гласувах в подкрепа на доклада относно SOLVIT. Европейските потребители следва да бъдат напълно информирани за техните права и мрежата за решаване на проблеми следва да бъде лесно достъпна за всеки.

В Европейския съюз като цяло броят на хората, които се свързват със SOLVIT в търсене на съвет и помощ, се увеличава, от което става ясно, че значението на SOLVIT като инструмент за решаване на проблемите на европейските граждани и предприятия нараства.

Напълно подкрепям искането в доклада за по-добра и по-широка реклама на услугите на SOLVIT и съм съгласен, че информацията за правата на гражданите и предприятия на вътрешния пазар трябва да бъде изяснена, така че всеки да може да се възползва от тези права в ежедневието си.

Zigmantas Balčytis (S&D), в писмена форма. – (EN) За да се възползват от предимствата на вътрешния пазар, потребителите трябва да разполагат с ефикасни средства за обжалване вследствие на неправилно прилагане на законодателството за вътрешния пазар. Мрежата SOLVIT беше създадена, за да гарантира бързо обезщетение, без да се налага да се използва съдебно производство. Считам, че тази мрежа би могла да бъде много полезна, но в момента тя не работи ефективно и не използва потенциала си в пълна степен. Много от нашите граждани и малките предприятия не познават подобна мрежа. Затова считам, че държавите-членки следва да положат повече усилия и средства за популяризиране на SOLVIT и повишаване на осведомеността

сред гражданите и предприятията. Нещо повече, някои центрове на SOLVIT получават повече случаи, отколкото са в състояние да решат, защото не разполагат с достатъчно персонал. Считам, че държавите-членки трябва да засилят ролята на националните центрове на SOLVIT, като осигурят сътрудничество сред националните, регионалните и местните органи и да се ангажират с активен обмен на мнения и добри практики с други държави-членки с цел пълно използване на потенциала на мрежата SOLVIT.

Regina Bastos (PPE), *в писмена форма.* – (PT) От 2002 г. насам SOLVIT е онлайн мрежа за решаване на проблеми, в която участват държавите-членки на Европейския съюз, с цел да се осигури прагматичен отговор на трудностите, възникващи в резултат на неправилното прилагане на законодателството на Общността от страна на публичните органи.

Въпреки че вътрешният пазар в момента работи сравнително добре, също така е вярно, че в някои случаи възникват грешки или проблеми при тълкуването на правата на членовете на обществото и на дружества, опитващи се да се възползват максимално от предимствата, които осигурява вътрешният пазар.

Гласувах в подкрепа на настоящия доклад, тъй като мрежата SOLVIT доказва, че има огромно значение за решаването на всякакви проблеми – от проблемите на някой член на обществото, който иска да учи, да работи, да се събере с партньор и т. н. в друга държава-членка до тези на предприятия, които имат проблеми с държавните органи, с възстановяването на ДДС или с други неща. Мрежата SOLVIT се стреми да осигури на гражданите и дружествата високо равнище на обслужване въз основа на високи критерии за качество и изпълнение.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Приветствам доклада на г-н Viçoi относно SOLVIT. Тази неформална мрежа за решаване на проблеми, свързани с вътрешния пазар, е от решаващо значение при предоставянето на безплатна помощ както на гражданите, така и на предприятията за решаване на конкретни проблеми с държавните органи. Важността ѝ се доказва от нарастващия брой случаи, постъпили през последната година. Въпреки това предвид взаимосвързаните проблеми, идентифицирани на национално равнище, е много важно да се разгледат редица мерки за подобряване на ефективността на тези центрове. Ето защо считам, че държавите-членки трябва да увеличат усилията си за предоставяне на информация на гражданите и на предприятията за правата, с които се ползват в рамките на вътрешния пазар, като се възползват от увеличението на финансовите и човешките ресурси, както и обучението на служителите в мрежата SOLVIT относно правилата на вътрешния пазар. Също така е важно служителите да имат солидни познания по английски език, както и по родния си език. Призовавам държавите-членки и Комисията да насърчават по-големия достъп до мрежата SOLVIT за гражданите и предприятията с оглед на ефективното прилагане на правилата на вътрешния пазар.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Вътрешният пазар не е, и не бива да бъде, чисто бюрократична структура. За да могат напълно да се възползват от неговите предимства, дружествата и европейските граждани трябва да могат да упражняват правата си на практика с помощта на бързи, гъвкави и ефективни механизми. Въз основа на това мрежата SOLVIT придобива основно значение.

Като се има предвид нарастващия брой случаи, в които центрове SOLVIT са били ангажирани през последната година, считам, че за благото на потребителите е от жизненоважно значение да преминем към редица реформи и подобрения, които Парламентът предложи във връзка с това. Например засилването на контрола от страна на Комисията над ефективното прилагане на правилата на международния пазар; явно увеличение на средствата, предоставени на центрове SOLVIT (назначаване на експерти по различни елементи на вътрешния пазар, увеличаване на средствата за националните центрове, специализирано и актуално обучение на съществуващия персонал от специалисти, координирани онлайн връзки между местните центрове и службите на Комисията); значителни инвестиции в популяризирането и рекламирането на мрежата SOLVIT от страна на държавите-членки и Комисията чрез всички методи на социална комуникация, поддържане на връзки на високо ниво с обществеността и дружествата. Поради всичко това подкрепям доклада на г-н Viçoi относно SOLVIT.

Lara Comi (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Мрежата SOLVIT показва, че е много полезен инструмент за решаване, без съдебно производство, на проблемите, с които гражданите и предприятията се сблъскват в резултат на неправилно прилагане на законите за вътрешния пазар от страна на държавните органи. Ето защо тя следва да бъде подкрепена по няколко начина чрез по-добро сътрудничество между Комисията, Парламента и държавите-членки. Преди всичко е необходимо да има по-добра осведоменост за неговото съществуване сред гражданите и предприятията и да бъде засилено сътрудничеството между националните, регионалните и местните органи. По-голямо значение следва да се придаде на обучението на държавните служители, работещи в тази област, като се обучава персонала на мрежата SOLVIT, който, както се подчертава в съобщението на Комисията, също следва да бъде развиван с помощта на Европейския социален фонд.

Гласувах в подкрепа на доклада, защото смятам, че укрепването на мрежата SOLVIT наистина може да помогне за подобряването на правната рамка на вътрешния пазар, която ние така упорито се опитваме да изградим. Насърчаването на прозрачността на данните с помощта на интерактивна онлайн база данни повишава осведомеността за стандартите, способства за по-бързото решаване на проблемите и увеличава доверието в операторите.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Мрежата SOLVIT беше създадена от Комисията и държавите-членки с цел да бъдат решавани по извънсъдебни начини всички проблеми, с които се сблъскват гражданите и предприятията в резултат на неправилното прилагане на законодателството за вътрешния пазар.

Тази мрежа доказва своята ефективност при решаването на проблемите, но тя все още не се използва пълноценно от широката общественост. По тази причина Комисията възнамерява да насърчава бързото и цялостно прилагане на мрежата SOLVIT, като повишава прозрачността с оглед на преодоляване на пречките пред свободата на движение и информиране на обществеността за неговите права, така че да се реализира изцяло потенциала на вътрешния пазар.

С оглед на това Комисията настоятелно призовава държавите членки по подходящ начин да популяризират мрежата SOLVIT сред обществеността и дружествата, като имат предвид нейните възможности и добавената стойност, която тя представлява.

Като се има предвид, че много от проблемите, които биха могли да бъдат разгледани в мрежата SOLVIT, в момента се решават по съдебен ред, което увеличава времето и парите, похарчени от гражданите и дружествата, и като се има предвид, че мрежата SOLVIT би могла да предостави алтернативно и по-бързо и ефективно решение на правните спорове, считам, че ако мрежата SOLVIT бъде приведена в действие, това ще бъде от полза както за функционирането на вътрешния пазар, така и за защитата на интересите и правата на гражданите и дружествата.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Мрежата SOLVIT започна да функционира през юли 2002 г., като беше създадена от Комисията и държавите-членки с цел да решава проблемите, с които се сблъскаха гражданите и дружествата в резултат от неправилното прилагане на законодателството за вътрешния пазар, давайки възможност за бърз, безплатен и ефикасен отговор, без да се прибегва до съдилищата.

Всички държави-членки на ЕС, наред с Норвегия, Исландия и Лихтенщайн, създадоха SOLVIT центрове на национално равнище, интегрирани най-вече с техните министерства на икономиката и външните работи. Тези центрове си сътрудничат пряко чрез електронна база данни с цел да намерят бързи и прагматични решения на проблемите, представяни от гражданите и предприятията.

Държавите-членки трябва да увеличат усилията си и да предоставят информация на гражданите и предприятията относно правата, с които се ползват на вътрешния пазар, като по този начин им дадат възможност да упражняват тези права. Услугите, предоставяни от SOLVIT, трябва да станат известни на гражданите и предприятията по един ефективен начин.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Мрежата SOLVIT, която има за цел да бъде ефективно решение на проблемите на вътрешния пазар, постигна голям успех при решаването на тези проблеми. Мрежата SOLVIT беше създадена през 2002 г., за да решава проблемите, пред които се изправят гражданите и предприятията в резултат от неправилното прилагане на европейското законодателство в областта на вътрешния пазар.

Мрежата SOLVIT заменя съда по един по-ефективен и по-малко бюрократичен начин, като намира решение в рамките на 10 седмици. Увеличеният поток от SOLVIT случаи обаче доведе до някои неточности по отношение на решенията, които мрежата предлага. Това означава, че е много важно да се полагат усилия за увеличаване на човешките и финансови ресурси, както и да се организира подходящо обучение на служителите на мрежата SOLVIT, така че те да могат да подобрят ефективността си при разглеждането на увеличаващите се брой случаи, насочени към тях.

Rovana Plumb (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Вътрешният пазар предлага на гражданите и дружествата много възможности. Като цяло вътрешният пазар функционира добре. Понякога обаче стават и грешки.

SOLVIT е мрежа за решаване на проблеми, в която държавите-членки на ЕС работят заедно за решаване, без да се прибегва до съдебни процедури, на проблеми, възникнали в резултат на неправилното прилагане на законодателството за вътрешния пазар от страна на държавните органи. Във всяка държава-членка на ЕС (както и в Норвегия, Исландия и Лихтенщайн) има SOLVIT център.

Гласувах в подкрепа на този доклад, за да бъде даден тласък на SOLVIT центровете при решаването на жалбите, подадени както от граждани, така и от дружества.

Robert Rochefort (ALDE), *в писмена форма*. – (FR) Вътрешният пазар със своите над 1 500 често сложни документа изглежда на европейците като едно доста неразбираемо „доста причудливо изобретение“, което освен това не винаги се изпълнява правилно в държавите-членки (имам предвид, по-специално, признаването на удостоверенията за професионална квалификация). Следователно SOLVIT се очертава като един безценен инструмент, истинска подкрепа за потребителите и предприятията по въпросите, свързани с вътрешния пазар, тази съвместна мрежа, която в продължение на няколко години работи за неформалното решаване на проблеми, свързани с неправилното прилагане на законодателството на вътрешния пазар от страна на държавните органи. Гласувах в подкрепа на доклада относно SOLVIT.

Независимо от отличния си успех (над 80% от случаите са решени успешно) и независимо от факта, че става въпрос за бързо, извънсъдебно и безплатно решение на проблема с получаването на обезщетение, SOLVIT все още е сравнително неизвестна сред широката общественост. Трябва да направим повече за нейното популяризиране. И накрая, със съжаление отбелязвам, че в някои държави-членки, включително и в моята страна, SOLVIT центровете са твърде лошо осигурени по отношение на бюджета и персонала. Считам, че е дошло време държавите-членки да оценят полезността на тези центрове и да им предоставят средства за правилно функциониране.

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (NL) Докладът на г-н Buşoi относно SOLVIT е много важен. При изпълнението на парламентарните си задължения много пъти през седмицата с мен се свързват граждани, които често ми задават много лични и много конкретни въпроси, свързани с функционирането на законодателството на Общността. Много често съм в състояние да им помогна бързо, като ги насоча към SOLVIT.

Доклада, който приехме днес, ясно описва предимствата на този инструмент. Това е един изключително балансиран документ, тъй като посочва много ясно какви действия трябва да бъдат предприети за подобряването на този инструмент. Без съмнение е необходима една добра медийна стратегия, за да се повиши осведомеността за SOLVIT. Създаването на уникален интернет адрес може да допринесе за това.

Ясно е, че ефективността на SOLVIT трябва да бъде увеличена допълнително. Това наистина може да стане чрез задълбочаване на сътрудничеството между държавните служители с достатъчно високо ниво на знания. От решаващо значение е препоръката държавите-членки да увеличат персонала на SOLVIT центровете с цел в различните министерства да се изгради административен капацитет на национално равнище. Целта трябва да бъде всички SOLVIT центрове да отговарят на въпросите бързо и да предлагат истински решения; именно с тази цел беше създадена SOLVIT.

Viktor Uspaskich (ALDE), *в писмена форма*. – (LT) Г-н докладчик, госпожи и господа, подкрепям тази инициатива и съм напълно съгласен с укрепването на мрежата SOLVIT и с разширяването на нейната дейност. Не трябва да се пестят средства за разпространението на информация относно дейността и възможностите на тази европейска структура в националните медии, в Интернет или в телевизионни програми. Въпреки това мога да кажа на всички вас, че има двойни стандарти: законодателството не се прилага по еднакъв начин и дори има различни санкции за едни и същи дейности.

Anna Záborská (PPE), *в писмена форма*. – (FR) SOLVIT беше създадена, за да реши проблемите, с които се сблъскват гражданите и предприятията в резултат на лошото прилагане на законодателството за вътрешния пазар. Всички държави-членки, както и Норвегия, Исландия и Лихтенщайн, създадоха национален SOLVIT център. Те си сътрудничат пряко, за да се намерят бързи и прагматични решения на проблемите, представяни от гражданите и предприятията. Центровете се нуждаят от солидна правна консултация относно правните основания на представените проблеми и на предложените решения. Те имат достъп до правна помощ както в техния център, така и в компетентната администрация. Когато има различия в правното становище по случаи, които се обработват съвместно, сложни правни въпроси или просто липсва адекватен достъп до правна помощ в тяхната държава, SOLVIT центровете често се обръщат към Комисията за съвет. Държавите-членки следва да гарантират на центровете съответния достъп до правна експертиза в рамките на своята администрация. Комисията следва да ускори предоставянето на неформална правна преценка на центровете при поискване. Приветствам поетото от държавите-членки задължение да наблюдават европейското законодателство и неговото прилагане. Не е достатъчно европейските съзаконодатели да прилагат закони, които създават повече проблеми, отколкото решават.

Доклад: Bairbre de Brún (A7-0082/2009)

Liam Aylward (ALDE), *в писмена форма.* – (GA) В Ирландия разполагаме с високи стандарти по отношение на ветеринарно-санитарните изисквания и затова гласувах в полза на настоящия важен доклад, който ще защити здравния статус на ирландските животни. Препоръката на доклада, по отношение на удължаването на преходната система за движението на животни до края на декември 2011 г. е необходима и навременна.

Тези правила установяват обща система за идентификация на домашни любимци (котки, кучета и порове), пътуващи между държавите-членки и всички животни ще трябва да притежават паспорти, с който се удостоверява ваксинация против бяс.

Предпазните мерки са необходими, тъй като санитарните стандарти в Ирландия са изключително високи понастоящем и поради тази причина в страната няма бяс, определени кърлежи и тении, които биха могли да бъдат опасни за здравето на хората и животните.

Jan Březina (PPE), *в писмена форма.* – (CS) Г-жо председател, гласувах в подкрепа на доклада относно предложената резолюция на Европейския парламент и на Съвета относно ветеринарно-санитарните изисквания, които са приложими при движение с нетърговска цел на домашни любимци, въпреки че не съм съгласен с цялостния текст на предложението. Особено притеснен съм, че той предвижда удължаване на преходния период, през който вноса на кучета и котки в Ирландия, Малта, Финландия, Швеция и Обединеното кралство е подложен на по-строги изисквания. Например Малта, Ирландия и Обединеното кралство изискват кучетата и котките да се подлагат на допълнителни изследвания за кърлежи, които трябва да бъдат отбелязани и в паспортите им. Това е второто поредно удължаване на преходния период, което считам за изключително неправомерно от гледна точка на законодателната практика на Европейския съюз. Комисията следва, възможно най-скоро да прецени възможността за продължаване на общия режим за държавите-членки, които понастоящем попадат в рамките на преходния режим с оглед на причините, поради които тя трябва да разпреди изготвянето на консултативно становище от страна на Европейския орган по безопасност на храните. Изразявам твърдо убеждение, че непрекъснатите удължавания на преходния период не са в интерес на европейските граждани. Съществуващите разлики в предпазните мерки на гореспоменатите държави-членки, като например различните времеви ограничения за ваксинация и серологични изследвания и различните срокове за противопаразитни изследвания усложняват и оскъпяват пътуването с домашни любимци в ЕС.

Robert Dušek (S&D), *в писмена форма.* – (CS) Законите на Общността регулират движението с нетърговска цел на домашни любимци в нея. В рамката, в която те установяват т.нар. преходен режим, съгласно който кучетата, котките и поровете домашни любимци, които биват местени между държавите-членки на ЕС, трябва да се придружават от документи за идентификация и информация за задължителните им ваксинации против бяс и болестите, които са имали. Регламент (ЕО) № 998/2003 установява т.нар. преходен режим, позволяващ на държавите-членки да прилагат по-строги изисквания за влизане и движение на тези животни на тяхна територия. Великобритания, по-конкретно, използва въпросната дерогация в голяма степен. Комисията предлага да удължим определения период на действие на преходния режим до 31 декември 2011 г., а докладчикът-г-жа de Brún подкрепя този ход. С оглед на постигнатия компромис в Съвета и комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, част от който е този доклад, аз гласувах за неговото приемане.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Регламент (ЕО) 998/2003, който Комисията предлага за изменение, установява хармонизирани норми за движението с нетърговска цел на домашни любимци в рамките на Европейския съюз, както за влизането им в Съюза. Той обаче предвижда една временна система, по силата на която някои държави-членки могат да прилагат по-ограничителни условия, в случай на определени заболявания като бяс, ехинококоза и масово нахлуване на кърлежи.

Независимо от значението на свободното движение на домашни любимци в ЕС, повтарям убеждението си, че в основата на всичко тези животни трябва да отговарят на всички санитарни критерии, така че да не представляват риск за здравето на хората и животните.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Докладът предоставя правила за движението на домашни любимци в европейската зона и как това следва да бъде постигнато в съответствие с целите за превенция на разпространението на болести, по-конкретно на бяс.

Свободата на движение е един от ключовите стълбове на единния европейски пазар. Тази тема е особено уместна за гражданите на една Европа без граници, където наблюдаваме повишено движение на домашни любимци между държавите-членки.

Всички сме съгласни, че трябва да е възможно да пътуваш с домашните си любимци, но също така всички сме съгласни, че това трябва да бъде постигнато в съответствие със създадените обществени здравни критерии, за да се гарантира по-високо ниво на защита на здравето на хората и животните.

Затова приветствам общата паспортна система, която ще хармонизира хигиенните мерки и контрола, което ще улесни свободното движение на домашни любимци.

Докладът предоставя също така преходно споразумение до края на 2011 г., така че определени държави да се подготвят за създаване на необходимата инфраструктура.

Ian Hudghton (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Гласувах в подкрепа на доклада на г-жа de Brún. Свободата на движение, която е в основата на единния пазар, означава, че това е въпрос, важен за мнозина граждани на Европа. Проблемите, свързани със здравето на хората и животните, са също изключително важни и считам, че докладчикът свърши добра работа за постигането на равновесие.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Целта на ветеринарно-санитарните условия, които трябва да се приложат при трансграничното движение на домашни животни с нетърговска цел, е да се гарантира по-висока степен на защита на здравето на хората и животните, както и по-голямо улесняване на движението на домашни любимци, придружавани от стопаните си. По този начин, ако се спазват съответните правила и по време на пътувания в рамките на Общността се носи сертификат за ваксинация против бяс и анализ на реакцията на имунната система към тази ваксина, направен от оторизиран ветеринар, ще бъде улеснено движението с нетърговска цел на домашни любимци.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (ES) Гласувах в подкрепа на този важен доклад, защото така ние подкрепяме предложението на Комисията за удължаване на преходния режим по отношение на беса, което означава, че краят на режима съвпада по-добре с периода, когато се очаква Европейската комисия да прекъсне европейското финансиране на програмите за ваксинация за изкореняване на горския бяс в някои държави-членки, който е основният проблем на ЕС, свързан с беса. В допълнение, Комисията избра един внимателен, предпазлив подход, даващ предимство на превенцията и допълнителните санитарни съображения, свързани с вътрешния пазар и свободното движение на домашни любимци. Различните възможности за политически насоки бяха сравнени и разгледани от Комисията, която взе предвид различните становища на Европейския орган по безопасност на храните (EFSA). Предложената дата за край на преходните режими ще позволи преобразуването на инфраструктурата и персонала, който да бъде повторно и постепенно обучен и да се пригоди към новата ситуация.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), в писмена форма. – (EN) Приветствам настоящия доклад, който ще позволи на държавите-членки да продължат с мерките за защита срещу разпространението на беса, но и ще доведе до установяване на свободно, безопасно движение на домашни любимци в Европа след 2011 г. Удължаването на периода на действие на дерогацията за определени държави до 2011 г. ще им даде възможност да продължат да прилагат тестове и здравни проверки за някои болести, като например беса. Преходния период е една важна стъпка към постигането впоследствие на свободно, безопасно движение на домашни любимци в Европейския съюз.

Искам да поздравя всички, които работиха, за да осигурят място на споразумението в новата процедура за комитология. То е добър компромисен вариант, който ще позволи осъществяването на ефикасен отговор, в случай че държавите-членки имат оправдани опасения за разпространение на други болести. Споразумението също така гарантира, че при използването на делегирани пълномощия Комисията ще се съветва с различни експерти – от Комисията, държавите-членки, неправителствени организации и от Парламента. Трябва да гарантираме, че ангажиментът се изпълнява. В по-широк контекст, получихме писмени уверения, че докладът няма да създаде прецедент за бъдещата употреба на делегирани пълномощия. По този начин се взимат предвид опасенията на Парламента за възникване на прецедент за новата процедура на комитология съгласно Договора от Лисабон.

Доклад: Carlos Coelho (A7-0015/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), в писмена форма. – (LT) Стратегията „ЕС 2020“ е документ, който предлага много надежда. В последно време се говореше много за възстановяването на икономиката на ЕС, но за мнозинството държави-членки все още предстои да видят края на кризата. В обществото обсъждането на кризата се ограничава до състоянието на публичните финанси, макар че бързо растящата безработица в някои държави-членки вече достигна критични равнища. Странно е да се чува как високопоставени длъжностни лица от ЕС хвалят някои правителства за тяхната отлична работа, когато всеки месец броят на безработните в тези държави расте с катастрофална скорост, социалните гаранции се намаляват, а броят на хората, живеещи

под линията на бедността, расте. Става много трудно за хората в такива държави да разберат дали Европейският съюз прилага политика за намаляване на бедността или всъщност за увеличаване на бедността в социалната област. Според мен правителствата, които дори не можах да решат проблемите със стабилизацията на безработицата, не би трябвало да получават незаслужени похвали. Европейската комисия следва да поеме по-голяма отговорност и отговорно да надзирава изпълнението на плановете на националните правителства за управление на кризата, като същевременно много ясно оценява въздействието на такива реформи върху хората.

Regina Bastos (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Споразумението от Шенген е договор между европейски държави относно свободата на движение на лицата в шенгенското пространство. Всяко лице, притежаващо документ, който доказва, че то законно пребивава в държава-членка следва да може да се движи свободно в пространството, където няма вътрешни граници.

Засега обаче не всички държави спазват задължението си да предоставят разрешение за пребиваване на гражданите от трети държави, които притежават такъв тип дългосрочни визи. По тази причина не е последователно студент, който е получил виза за да следва в Португалия, да няма възможност да отиде например в Белгия, за да намери информация в специализирана библиотека, необходима за написването на дипломната му работа.

Ето защо аз гласувах в подкрепа на настоящия доклад, имайки предвид, че е важно да се улесни свободата на движение в шенгенското пространство на граждани от трети държави, които пребивават законно в една от държавите-членки въз основа на дългосрочни визи от тип D, предоставени от тази държава-членка. Поздравявам докладчика, г-н Coelho, че успя още веднъж да постигне съгласие на първо четене, което ще позволи положението да бъде решено преди Визовият кодекс да влезе в сила през следващия месец.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Аз гласувах за новите изменения на този регламент, защото досега гражданите на трети държави се натъкнаха на проблеми и ограничения на свободното движение. Те не можеха да пътуват свободно от една държава-членка в друга и имаха трудности дори да се върнат в родината си. Този регламент разширява принципа на еквивалентност между разрешенията за пребиваване и краткосрочните визи, издадени от държавите-членки, прилагащи напълно достиженията на правото от Шенген, до дългосрочните визи. Трябва да се подчертае, че една дългосрочна виза следва да има същия ефект по отношение на свободното движение в шенгенското пространство без вътрешни граници като разрешението за пребиваване. Бих искала да привлека вниманието към факта, че е много важно, след като бъде улеснено движението на граждани на трети държави в шенгенското пространство, да не се нарушават гаранциите за сигурността в държавите-членки. Изпълнението на този регламент не следва да намалява сигурността, тъй като той предвижда задължение за държавите да проверяват данните за лицата в Шенгенската информационна система, преди да издадат дългосрочни визи и, ако е необходимо да запитат други държави-членки на ЕС за дадено лице. Досега това се правеше само при издаване на разрешения за пребиваване.

Marielle De Sarnez (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Аз приветствам приемането на този регламент с много голямо мнозинство – с 562 срещу 29 гласа и 51 въздържали се. От сега нататък всеки гражданин на трета държава, притежаващ дългосрочна виза, издадена от държава-членка, ще може да пътува в други държави-членки за три месеца от всеки шестмесечен период при същите условия като притежателите на разрешение за пребиваване. Това беше мярка, която много студенти и изследователи, като тези, които участват в европейски програми за обмен („Еразъм Мундус“), очакваха. Това е стъпка напред към превръщането на Съюза в по-привлекателна дестинация за студенти, учени и изследователи от трети държави. Освен това тя може да се разглежда като напомняне за искането на Европейския парламент към държавите-членки да предприемат стъпки към бъдещото въвеждане на визи, предназначени конкретно за студенти, които участват в програми за обмен. Аз обаче изразявам съжаление за едно нещо: Обединеното кралство, Ирландия и Дания не приеха регламента и няма да подлежат на прилагането му, въпреки че тези държави привличат голям брой чужди студенти и изследователи, присъстващи в шенгенското пространство.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Създаването на европейско пространство без граничен контрол посредством споразумението от Шенген беше важна крачка в изграждането на отворен вътрешен пазар със свободно движение на хора и стоки.

Поради същата тази причина целта от решавашо значение, на която се основава споразумението, е да се позволи свободното движение на лицата в рамките на пространство, където няма вътрешни граници. В резултат на това на нас ни изглежда абсурдно, че граждани на държави извън ЕС, които притежават дългосрочни визи, предоставени от една от държавите, които са страни по споразумението от Шенген, не могат да се движат свободно в това пространство.

Примерите, посочени от докладчика, ни се струват доказателство за абсурдността на тази система на практика. По тази причина аз съм съгласен с предложението на Комисията и текстът, предложен от Парламента, да третираме дългосрочните визи като разрешения за пребиваване и така да осигурим свободата на движение на притежателите им.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Първо, приветствам отличното качество на този доклад. Съгласно действащото законодателство на Общността, граждани на трети държави, притежаващи дългосрочни визи (визи за престой по-дълъг от три месеца) не могат да пътуват в друга държава-членка по време на престоя си или да пътуват през други държави-членки, когато се връщат в родината си, тъй като Шенгенската конвенция не предвижда това.

Предложените нови правила означават, че дългосрочната виза ще има същият ефект като разрешението за пребиваване по отношение на свободното движение в шенгенското пространство без вътрешни граници или, че лице, което притежава дългосрочна виза, издадена от държава-членка, ще може да пътува в други държави-членки за три месеца от всеки шестмесечен период и при същите условия като притежател на разрешение за пребиваване.

За да работи тази система, следва да има контрол, еквивалентен на сега действащите в други области, така че да се гарантира добрата комуникация между държавите-членки и съгласуваност между издаването на дългосрочни визи, разрешения за пребиваване и сигналите в Шенгенската информационна система.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Добре е, че чужденец, притежаващ дългосрочна виза, предоставена от държава-членка, може да пътува поне за три месеца от шестмесечен период и при същите условия като притежателите на разрешение за пребиваване. Тъй като това е главният въпрос, обхванат от регламента, за който се отнася този доклад, ние гласувахме в негова подкрепа.

Както знаем, сега в съответствие с действащото законодателство на Общността, гражданите на трети държави, притежаващи дългосрочни визи, които биха могли да бъдат например студенти, желаещи да направят учебно пътуване до друга държава-членка, учени, преподаватели, роднини на граждани на трети държави и граждани на ЕС не могат да пътуват в други държави-членки по време на престоя си или да преминават през други държави-членки при завръщането си в родината – положение, което не е предвидено в споразумението от Шенген.

Новите правила, които сега бяха одобрени, ще означават, че дадено лице, притежаващо дългосрочна виза (виза за престой по-дълъг от три месеца или виза от тип D) ще имат същите права като притежателите на разрешения за пребиваване по отношение на свободата на движение в шенгенското пространство.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма*. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, ние гласувахме против доклада на г-н Coelho. Наистина е безотговорно да позволим на притежателите на дългосрочни визи, т.е. на визи за повече от шест месеца, автоматично да се възползват от свободата на движение във всички държави от шенгенското пространство, като че ли са притежатели на разрешения за пребиваване. Вашите примери са подвеждащи. Няма значение дали говорим за студенти, желаещи да посетят столиците на Европа (с изключение на Лондон, Дъблин и Копенхаген, които са извън шенгенското пространство), изследователи, чиито изследвания продължават по-малко от година или емигранти без съответните разрешения за пребиваване и работа – всичко това е от маргинално значение и просто претекст.

В действителност тази мярка е още едно отрицание на суверенното право на държавите да решават кой може и кой не може, при какви условия и за какъв период да влиза на тяхна територия. Със стандартизирането на правата в крайна сметка дългосрочните визи напълно се обезсмислят заради насърчаването на един вид автоматичен статут на пребиваване, който се предоставя от момента, когато дадено лице пожелае да дойде в Европа за повече от три месеца и с цел, различна от туризъм. Това е неприемливо.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Аз подкрепих доклада Coelho относно свободата на движение на лица с дългосрочни визи, защото откъд въпросите на административните формалности, аз считам, че е важно например за младите чужденци, които идват да учат в нашите държави, да не бъдат затворени в една държава, а да могат да имат свободата да пътуват от една държава в друга, за да учат или за да открият многообразието и богатството на европейската култура. За разлика от тези, които изтъкват спектъра на сигурността и борбата срещу нелегалната имиграция, ние тук трябва да защитим необходимостта да развиваме общество, основано на знанието в Европа и на други места.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Аз се въздържах относно доклада Coelho, тъй като той третира аспекти на Шенген, които не са приложими в Шотландия.

Véronique Mathieu (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Първо бих искала да благодаря на г-н Coelho за качеството на неговия доклад и за истинския експертен опит, който той внася в цялата си работа във връзка с визовата политика. Приемането на този регламент е необходимост и е неотложно. То е необходимост, защото поради изключително продължителната практика на държавите-членки, които вече не преобразуват дългосрочните визи в разрешения за пребиваване, ние достигнахме до абсурдни ситуации, при които всеки гражданин на трета държава, пребиваващ легално на територията на ЕС по силата на виза от тип D, е възпрепятстван да пътува в други държави-членки от шенгенското пространство. Тази практика създава ненужни пречки пред движението в шенгенското пространство и противоречи на самата философия на достиженията на правото от Шенген. Приемането на този текст е неотложно с оглед на предстоящото влизане в сила на Визовия кодекс на Общността, който премахва визите от тип D + C. Наред с поддържането на високо ниво на сигурност в шенгенското пространство благодарение на задължението за консултация с Шенгенската информационна система при обработката на заявленията за визи от тип D, този доклад предвижда справедливо и балансирано решение за ситуации, които в бъдеще не трябва повече да възникват.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Предходното законодателство, което не позволяваше на гражданин на трета държава, притежаващ дългосрочна виза, предоставена от държава-членка, да пътува в други държави-членки, не отговаряше на потребностите от мобилност на мнозинството от тези граждани. Говорим за студенти, учени, преподаватели и други, които като част от професионалната и/или академичната си работа имат необходимост да пътуват между няколко държави-членки и не биха могли да го направят при съществуващото законодателство.

По този начин с тези промени се коригира аномалията, като същевременно се запазват всички правила за сигурност относно движението на граждани от трети държави на територията на ЕС.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Аз гласувах в подкрепа на този регламент, защото считам, че той е желано подобрение на предходната мярка, която ограничаваше правата на притежателите на дългосрочни визи в държава-членка. Тъй като обществото е в състояние на непрекъснати промени, европейското законодателство не може да остане непроменено, защото ние се изправяме пред нови проблеми и предизвикателства. В същото време ние получаваме нови инструменти за управление на съответните проблеми например относно свободното движение.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма*. – (DE) Този доклад има за цел да улесни значително свободното движение в Общността на гражданите на трети държави, притежаващи дългосрочни визи от тип D. Изпълнявайки целта си, той напълно пренебрегва факта, че решението дали и кои граждани на трети държави могат да влизат в държавата и на кои следва да бъде отказан достъп би трябвало да бъде в компетентността на държавите-членки. По тази причина аз гласувах против доклада.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Аз гласувах, заедно с моята група, в подкрепа на този доклад, защото той изтъква, че направените предложения в тази рамка имат за цел да улеснят движението в шенгенското пространство на гражданите на трети държави, пребиваващи законно в държава-членка въз основа на дългосрочни визи от тип D, издадени от тази държава-членка. Предложенията са предназначени, разширявайки съществуващия принцип на еквивалентност между разрешение за пребиваване и краткосрочна виза от тип C до дългосрочна виза от тип D, да отговорят на ситуацията, при които държавите-членки по различни причини не могат своевременно да издадат разрешения за пребиваване на гражданите на трети държави, пребиваващи на тяхна територия.

Така дългосрочната виза ще има същият ефект като разрешението за пребиваване по отношение на свободното движение в шенгенското пространство. Това ще даде възможност на всеки, който притежава документ за законно пребиваване в държава-членка, да се движи свободно в шенгенското пространство за кратки периоди от време – не повече от три месеца от всяко полугодие.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Свободното движение на хора е един от основните принципи на Европейския съюз и шенгенското пространство беше създадено, за да осъществи ефикасно тази цел. Групата на Европейската народна партия, към която аз принадлежа, винаги е защитавала принципа на свободата на движение на лицата, следвайки принципа, че правилата и общите процедури относно визите, разрешенията за пребиваване и контрола на границите трябва да са част от цялостната шенгенска концепция.

Във връзка с това аз подкрепям приетите нови мерки, които вземат предвид, че свободното движение на граждани на трети държави, тоест жители на държава-членка въз основа на дългосрочни визи от тип D, пътуващи в други държави-членки в шенгенското пространство, понякога се затруднява в резултат от забавяне на преобразуването на техните визи в разрешения за пребиваване.

Съгласно документа сега принципът на еквивалентност между разрешенията за пребиваване и краткосрочните визи ще се приложи и за дългосрочните визи. По тези причини и предвид факта, че приетите мерки не само оставят незасегнати въпросите, отнасящи се до издаването на визи, включително тези, свързани със сигурността, но и представляват естествено и необходимо развитие на шенгенската концепция, аз гласувах в подкрепа на документа.

Доклад: Sophia in 't Veld (A7-0025/2010)

Liam Aylward и Pat the Cope Gallagher (ALDE), в писмена форма. – (GA) Членовете на Европейския парламент от партията Fianna Fáil (Fianna Fáil), Pat the Cope Gallagher и Liam Aylward, категорично се противопоставят на предложението в този доклад относно въвеждането на обща консолидирана корпоративна данъчна основа (на английски CCCTB).

Европейският център за икономически проучвания неотдавна направи проучване как на практика в Европа би могла да се въведе общата консолидирана корпоративна данъчна основа, от изводите на което стана ясно, че такава данъчна система няма да бъде приложима, практична и желателна от политическа гледна точка.

Една обща консолидирана корпоративна данъчна основа в Европа няма да подобри конкурентоспособността на Европейския съюз или функционирането на единния пазар, а на всичко отгоре ОККДО може да попречи на малките отворени икономики като тази на Ирландия. Въпросът за данъчното облагане е от компетентността на отделните държави-членки и ирландското правителство има право да използва правото си на вето по отношение на всички данъчни мерки, включително и на ОККДО. Това право е залегнало в договорите, включително и в Договора от Лисабон.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), в писмена форма. – (PT) Ефективната конкуренция в предлагането на стоки и услуги намалява цените, подобрява качеството и дава възможност за по-голям избор на потребителите. Също така тя дава възможност за напредък на технологическите иновации. Научните изследвания в енергийния сектор са от решаващо значение, както и инвестициите в инфраструктурата, по-конкретно във връзка с взаимното свързване на газови и електроенергийни мрежи с цел насърчаване на конкуренцията. Сигурността на доставките и истинската конкуренция на енергийния пазар зависят от взаимното свързване и гладкото функциониране на енергийните инфраструктури. Силната конкурентоспособност е важна и в телекомуникационния сектор с мерките за насърчаване на конкурентоспособността чрез преференциални тарифи. За да се постигне това е важно да се анализират съответните пазари. Дори ще подчертая важността от наблюдаване на конкурентното поведение на пазарите на гориво в рамките на Европейския съюз. Ще подчертая, че механизмите за подкрепа, като например държавна помощ, не трябва да се използват за защита на националната промишленост за сметка на вътрешния пазар и европейските потребители, а че тези механизми следва да се използват с цел повторното създаване на устойчива икономика на знанието.

Lara Comi (PPE), в писмена форма. – (IT) Докладът за политиката на конкуренция показва как да се подобри функционирането на пазарите в полза на европейските потребители и предприятия. Особено внимание е отделено на въпроси, свързани с картелите и потребителите. Борбата с картелите е от жизненоважно значение, за да се гарантира, че ползите от една конкурентна система достигат до крайния потребител. Действително те представляват едно от най-сериозните нарушения на конкурентното право: операторите имат право да увеличават цените, да ограничават производството и да си поделят пазара. Комисията има ролята да налага санкции, като по този начин спира антиконкурентното поведение, и да налага глоби на членовете на картела, като по този начин обезсърчава което и да е предприятие да си позволява или да продължава да проявява антиконкурентно поведение.

По време на икономическа криза съществува риск от повишаване на нивото на протекционизъм. Ето защо е необходимо да се избягва публична намеса, която би изменила конкурентните условия на вътрешния пазар, но в същото време трябва да се признае, че понякога държавната помощ има съществено значение за преодоляването на кризата. Гласувах в подкрепа, тъй като антиконкурентните условия насърчават злоупотребите с господстващото положение в ущърб на малките и средните предприятия, поради което е много важно Европа да направи всичко възможно, за да осигури по-големи гаранции и защита на стоките.

Derk Jan Eppink, от името на групата ECR, в писмена форма. – (EN) Групата на Европейските консерватори и реформисти е твърд поддръжник на политика на силна и ефективна конкуренция като средство както за защита на потребителите, така и за насърчаване на справедливия достъп до пазарите. Радваме се да подкрепим действията на Комисията през последните години за постигането на тези цели, по-конкретно действията ѝ срещу несправедливата държавна помощ.

И така, за наше разочарование, докладът, първоначално изготвен добре, беше направен по-малко ефективен чрез неподходящи и нежелателни допълнения на параграфи, изпреварващи резултата от преговорите относно структурата на финансовия надзор, призоваващи към обща консолидирана корпоративна данъчна основа и критикуващи правото на предприятията да наемат персонал по договор.

В миналото членовете на нашата група са гласували в подкрепа на политиката на конкуренция на Комисията и се надяваме, че в бъдеще комисията по икономически и парични въпроси ще представя по-добри подобни доклади. Нашето въздържание от гласуване отразява този проблем и чрез настоящото обяснение на вот затвърждаваме отново подкрепата си за добрата работа, която Комисията продължава да провежда в областта на конкуренцията.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) По-голямата конкуренция означава по-голям избор за европейските граждани и по-конкурентна среда за дружествата. Ето защо не следва да има разделение между политиките на ЕС за конкуренцията и тези, свързани с потребителите. И така, действията на комисията по икономически и парични въпроси за гарантиране на ефективна конкурентна среда в центъра на вътрешния пазар са изключително важни, ако искаме да гарантираме постигането на тези цели, въпреки че правомощията, предоставени на тази институция, могат да бъдат поставени под въпрос.

По време на кризата през последните няколко месеца отпускането на държавната помощ, оправдано от неотдавнашните събития, беше от основно значение за възстановяването на икономиката. Освен това борбата срещу картелите и злоупотребата с господстващо положение от страна на някои дружества е от основно значение, ако искаме да гарантираме, че на вътрешния пазар ще се запази атмосфера на лоялна конкуренция, позволяваща на различните икономически агенти да се възползват от условията, които благоприятстват за осъществяването на тяхната дейност.

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) Икономическата криза, последиците от която все още изпитваме, изисква изключителни мерки, като например държавна помощ. Необходимо е обаче да се гарантира, че тя няма да доведе до прекалено нарушаване на конкуренцията или до увеличаване на бюджетния дефицит и държавния дълг. С оглед на това тя следва да бъде прилагана много внимателно.

Размерът на публичния дълг, който бързо се увеличава, ще бъде тежест за бъдещите поколения и пречка пред икономическото възстановяване и растеж. Прекомерният дълг и бюджетен дефицит не само застрашават стабилността на еврото, но поставят и строги ограничения върху публичните разходи в приоритетни сектори като образование, здравеопазване, иновации и околна среда.

В този контекст е необходимо да се пристъпи към задълбочена оценка на пакета за спасяване и възстановяване и на ефективността на мерките за държавна помощ. Протекционизмът и разпокъсването на единния пазар трябва да се избягват, защото те отслабват позицията на Европа в рамките на глобалната икономика.

Един добре функциониращ единен пазар е ключът към здрава икономика и със сигурност – към икономическо възстановяване. В крайна сметка икономическите политики трябва да печелят повече легитимност чрез по-голяма намеса от страна на Парламента съгласно процеса за съвместно вземане на решения.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Политиките и ефективните правила за конкуренция винаги са били от решаващо значение за доброто съвместно съществуване на всички икономически оператори в еврозоната. Въпреки че ЕС е силно засегнат от последната световна икономическа криза, истината е, че силната валута, устойчивия единен пазар, стабилните публични финанси и добрата система за социална защита до голяма степен ни помогнаха да преодолеем последиците от кризата.

Въпреки това държавната помощ, разпределяна от различни държави-членки без никакво отношение към благото на Европейския съюз като цяло, би могла да доведе до значително нарушаване на конкуренцията. Поради това е от решаващо значение да има оценка на всички мерки за борба с кризата, предприети от всяка държава-членка, така че в бъдеще ЕС да може да реагира съвместно и хармонично с цел да се избегне протекционизма и разпокъсаността на единния пазар. Подобни неща само вредят на Европа, която иска да бъде силна в рамките на световната икономика.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), в писмена форма. – (PL) Политиката на конкуренция е една от най-важните политики на Общността и беше една от първите договорени политики. Легитимността и необходимостта от въвеждането ѝ са пряко свързани с една от основните цели на Европейските общности, а именно създаването на общ пазар на държавите-членки. Политиката на конкуренция цели да гарантира, че пречките пред вътрешния пазар, които бяха премахнати с въвеждането на общия пазар, няма да бъдат заменени с други мерки от страна на предприятия или правителства, защото това би довело до нарушаване на конкуренцията. Политиката на

конкуренция засяга основно интересите на потребителите и се опитва да им осигури лесен достъп до стоки и услуги, предлагани на вътрешния пазар, на цени, които са възможно най-близки в целия Европейски съюз. Бих искал само да обърна внимание на сериозната криза, която засегна Европа, и да кажа, че добре функциониращият вътрешен пазар е ключът към здрава икономика, а сега със сигурност е ключът към работата по възстановяването, която ни очаква в близко бъдеще.

Franz Obermayr (NI), в писмена форма. – (DE) Този доклад съдържа някои разумни предложения, като например отделното разглеждане, в рамките на закона за конкуренцията, на многонационалните концерни, от една страна, и на малките и средните предприятия, от друга. Не смятам обаче, че е правилно да се дерегулират, или да не се регулират, цените на дребно в телекомуникационния сектор. Като цяло считам, че общият замисъл на доклада, който приема за даденост абсолютната ефективност на свободния пазар, е погрешен. По тази причина гласувах против този доклад.

Robert Rochefort (ALDE), в писмена форма. – (FR) Гласувах в подкрепа на доклада на г-жа in 't Veld, който приветства доклада на Комисията от 2008 г. относно политиката на конкуренция. Наистина, аз споделям тази положителна идея: промяната в подхода на Комисията следва да бъде отбелязана.

Всъщност в този доклад Комисията обяснява, че поставя проблемите на потребителите в центъра на дейността си по отношение на конкуренцията и счита, че главната цел на политиката на конкуренция е оптимизирането на благосъстоянието на потребителите. Приветствам това. Означава ли това, че най-после Комисията действа изцяло в съответствие с член 12 от Договора от Лисабон, който постановява, че защитата на потребителите трябва да бъде взета под внимание при определянето и изпълнението на другите политики на Съюза?

Също така насърчавам Комисията да продължи да участва в постоянния диалог, който тя реши да създаде, между нейните служби, потребителите и сдруженията, които ги представляват. Във връзка с това е добре, че през 2008 г. в рамките на Генерална дирекция „Конкуренция“ беше създадено звено, което да се занимава с връзките с потребителите. В момента сме поискали пълен доклад за дейността на това звено, за да имаме по-добра представа за ползата от него.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Заедно с моята група, групата на Зелените/Европейки свободен алианс, гласувах в подкрепа на доклада in 't Veld относно годишния доклад за политиката на конкуренция за 2008 г., защото той дава възможност Парламентът да определи своите приоритети и оценката си за начина, по който Комисията провежда политиката си на конкуренция. Доволен съм, че в съответствие с гласуването в комисията по икономически и парични въпроси докладът in 't Veld беше приет (както се очакваше) с преобладаващо мнозинство (Зелените, както и големите политически групи, гласуваха „за“).

Czesław Adam Siekierski (PPE), в писмена форма. – (PL) Силно засегната от икономическата криза, Европа може да реагира бързо и да смекчи последиците от кризата благодарение на общата си валута, силния вътрешен пазар и стабилната система за социална защита. Това не означава, че сега не са налице осезаеми последици, но се забелязват признаци за подобряване на положението. За съжаление, потребителите все още се борят с проблемите, свързани с това да се използват предимствата на конкуренцията. Техните права трябва да бъдат защитени, но е необходимо те да бъдат по-осведомени и да имат повече познания. Правилното функциониране и конкурентоспособност на европейския пазар означава потребителят да може да се възползва от системата на конкуренция като избере продукти и услуги на по-ниски цени. Понастоящем обаче се наблюдава недостатъчна конкуренция, особено във фармацевтичния и телекомуникационния сектор. Липсата на конкуренция вреди пряко на потребителите, както и на икономиката. Необходимо е и наблюдение на поведението на конкуренцията на пазарите на ЕС на гориво. При нарушаване на Закона за защита на конкуренцията трябва да бъдат налагани санкции, съизмерими с нарушението, а при повторно нарушаване на закона да се използват по-силни възпиращи механизми. Преди всичко обаче кризата показва слабостите на европейската икономика и посочи областите, в които трябва да бъдат направени подобрения. Всички стратегии на икономическата политика трябва да продължат да бъдат обект на демократичен контрол и да се провеждат с грижа за общото благо и съобразно правата на гражданите на Европа.

Доклад: Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Zigmantas Balčytis (S&D), в писмена форма. – (EN) Гласувах в подкрепа на доклада. Наличието на ефективно функциониращ вътрешен пазар е от основно значение за създаването на стабилна и иновативна икономическа среда. Но вътрешният пазар не може да функционира ефективно без правилното транспониране, прилагане и спазване на правилата на Общността. За съжаление, броят на процедурите за нарушения срещу държавите-членки остава твърде голям.

Подобно положение изкривява вътрешния пазар и оставя потребителите без адекватна защита. Европейският парламент през 2008 г. призова Комисията да предостави по-подробна информация относно директивите, които не са приложени в държавите-членки, и аз силно се надявам, че Комисията ще може да го направи в близко бъдеще.

Regina Bastos (PPE), *в писмена форма*. – (PT) През 1997 г. Комисията публикува първия индекс на вътрешния пазар, който се съсредоточи върху прилагането на разпоредбите относно вътрешния пазар от държавите-членки, отчитайки факта, че големите забавяния пречеха на гражданите и бизнеса да се възползват максимално от вътрешния пазар.

Чрез публикуването на оценка относно прилагането, Групата за оценка допринася за намаляване на равнището на неприлагане на директивите от държавите-членки. Гласувах в полза на настоящия доклад, тъй като считам за наложително държавите-членки да въвеждат своевременно в националното си законодателство законодателните актове в областта на вътрешния пазар, защото вътрешният пазар може да функционира правилно само ако разпоредбите на ЕС, свързани с функционирането му, са правилно въведени и прилагани и ако се извършват проверки за спазването им.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Независимо от факта, че държавите-членки са постигнали най-високи стандарти по отношение на сроковете за въвеждане на законодателните актове в областта на вътрешния пазар в националното си законодателство, не считам данните, предоставени от последния индекс на вътрешния пазар, за задоволителни. Създаването на стабилен и иновативен вътрешен пазар, който задоволява нуждите на потребителите и в който дружествата могат да създават възможно най-голям брой нови работни места, не може да върви успоредно със системно забавяне при прилагането на законодателството на Общността и неприлагане на директивите.

Физическите лица и предприятията страдат най-много от забавянето при прилагането на политиките, свързани с вътрешния пазар, заради разходите, произтичащи от ограничения избор, по-слабата конкуренция и по-малко отворените пазари. Предвид това считам, че е важно Парламентът да окаже натиск по отношение на прилагането на разпоредбите в областта на вътрешния пазар. Държавите-членки определиха сроковете за прилагане на директивите. Най-малкото трябва да спазват целите, които сами заложиха. Това е основна цел за вътрешния пазар в условия на икономическа криза.

Lara Comi (PPE), *в писмена форма*. – (IT) След намаляването на дефицита по транспонирането на директивите, който възлиза на 1%, е жизненоважно да се съсредоточим върху подобряване на действителното прилагане на законодателството в областта на вътрешния пазар в националните правни системи. Комисията, Парламентът и държавите-членки трябва да положат повече усилия в това отношение и да си сътрудничат.

От своя страна, Комисията следва да направи повече, за да подкрепи държавите-членки през периода на транспониране чрез диалог и обмен на информация, за да се решат проблемите преди крайния срок за транспониране. Трябва също така да организира годишен форум, посветен на вътрешния пазар, и да обмисли нови начини за премахване на оставащите пред завършването на вътрешния пазар пречки, включително опростяване на законодателството.

Ние, членовете на Европейския парламент, като представители на гражданите трябва да използваме всяка възможност да ги информираме относно европейското законодателство, като насърчаваме проучвания, семинари, конференции и изслушвания. Националните парламенти, от друга страна, трябва да участват отблизо в европейския законодателен процес, за да се запознаят с предложените мерки навреме и за да се подобри сътрудничеството между националните, регионалните и местните органи. Във връзка с това Договорът от Лисабон предоставя по-голяма роля на избраните парламенти, от която те трябва да се възползват максимално. Поради всички гореизброени причини, които са ясно обяснени в доклада, гласувах в негова подкрепа.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) След последните публикувани резултати (от март 2010 г.) относно индекса на вътрешния пазар стана ясно, че процентът на директивите в областта на вътрешния пазар, които не са въведени в националното законодателство, е 0,7% – по-нисък в сравнение с представения през юли 2009 г., който беше 1%, както отбелязва докладчикът.

Навременното и правилно прилагане на законодателството на Общността е от съществено значение за постигане на по-голяма интеграция на вътрешния пазар с оглед на прякото му въздействие върху правната сигурност и доверието на европейските граждани. Поради това държавите-членки трябва да подхождат отговорно към прилагането на законодателството, така че в бъдеще да няма неизпълнение, а да има по-голяма правна сигурност и възможност за гражданите да се възползват от справедливите условия в рамките на вътрешния пазар.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Вътрешният пазар не може да функционира правилно, ако разпоредбите на Общността, свързани с функционирането му, не са правилно транспонирани и прилагани и ако спазването им не е потвърдено. Затова е наложително държавите-членки да транспонират законодателните актове в областта на вътрешния пазар в националното законодателство своевременно.

Има 22 директиви, чийто краен срок за транспониране е изтекъл преди повече от две години. Освен това 6% от директивите не са транспонирани от всички държави-членки, което означава, че 100 директиви относно вътрешния пазар не са били толкова ефективни, колкото биха могли да бъдат, в рамките на ЕС.

Държавите-членки и Комисията трябва да действат решително в отговор на това положение. Подкрепям становището, че Комисията трябва да представи на своя уебсайт директивите, които не приложени в отделните държави-членки, за да станат публично достояние. Оказва се, че броят на случаите на нарушения все още е твърде голям, в някои от държавите-членки много над средния за ЕС брой от 47.

Държавите-членки също са призовани да осигурят функционирането на трансграничните мрежи на електронни информационни системи, създадени от Комисията.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Противно на твърденията на доклада, днес е ясно, че процесът на либерализиране на пазарите и на приватизиране на обществените услуги, който все още продължава, не носи съществени ползи по отношение на цената, качеството на услугата и намаляване на публичните разходи. Напротив, организациите за защита на потребителите и ползващите обществени услуги отбелязват увеличение на цените, намаляване на качеството на услугите и повишаване на разходите за предоставяне на услуги. Либерализацията всъщност допринесе за загубата на работни места и за създаването на частни монополи, застрашавайки правата на работниците, ползващите обществени услуги и потребителите, както ясно личи в сферата на телекомуникациите, транспорта, енергетиката и пощите. Това от своя страна задълбочи икономическата и социалната криза.

Затова продължаването на тази политика означава застъпване за по-нататъшното влошаване на социално-икономическото положение на милиони хора. Означава застъпване за прехвърлянето на обществените услуги, които са публичен ресурс, както и прехвърлянето им на частни групи. Означава застъпване за несигурността, безработицата и бедността. Означава застъпване за разширяването на пропастта между богатите и бедните. Означава застъпване за по-несправедливо общество. Ето защо не подкрепихме доклада.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма.* – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, гласувахме против доклада на г-жа Thun Und Hohenstein. Парламентът е зациклил над броя на транспонирани директиви, прословутия индекс на вътрешния пазар. Никой не поставя под въпрос качествата на това законодателство или дори реалната необходимост или приложимост на деветдесетте хиляди страници текст, които представляват това, което наричаме „достижения на правото на ЕС“ (*acquis communautaire*), или на онези около 1 700 директиви, свързани с вътрешния пазар. Не повече, между другото, отколкото са загрижени дали заложените цели с приетите текстове са постигнати, дали анализите за въздействието са точни и дали принципите на субсидиарност и пропорционалност са спазени.

Всички недостатъци се приписват на държавите-членки, които при все това имат все по-малко свобода на действие при адаптирането на документите към националните условия, като се има предвид, че и най-малкият детайл е определен, докато Договорите посочват задължение за осигуряване на резултати, но не и на ресурси. Малко самоанализ и самокритика ще бъдат от голяма полза за европейските институции.

Małgorzata Handzlik (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Индексът на вътрешния пазар е много важен инструмент, който предоставя информация за степента на транспониране на европейското законодателство от държавите-членки. Въпреки своите задължения държавите-членки се бавят с транспонирането или го извършват неправилно. Индексът показва, че държавите-членки се справят все по-добре с прилагането на законодателството, въпреки че значителен брой от тях са все още извън определената цел. Трябва ни ясно задължение за държавите-членки да подобрят показателите. Наскоро говорихме много в Европейския парламент за необходимостта от укрепване на вътрешния пазар. Вътрешният пазар обаче няма да функционира правилно, ако законодателството, което е в основата на правилното му функциониране, не се транспонира правилно и навреме.

Вътрешният пазар също така трябва да получи подкрепата на гражданите. Затова подкрепям предложението на докладчика за организиране на годишен форум, посветен на вътрешния пазар, както и предложението за „тест за вътрешния пазар“, което има за цел проверка на законодателството от гледна точка на четирите свободи на вътрешния пазар: свободно движение на капитал, стоки, услуги и хора.

Ian Hudghton (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Индексът на вътрешния пазар предоставя полезен преглед на прилагането на разпоредбите на Общността в области от ключово значение за европейските потребители и дружества. За съжаление, Шотландия все още не фигурира като независима държава в него. Считам за важно шотландският парламент да се слобие с пълни правомощия в областите, понастоящем запазени за Лондон. Когато това стане, убеден съм, Шотландия ще е сред държавите-членки, които прилагат мерки в полза на потребителите и бизнеса.

Alan Kelly (S&D), в писмена форма. – (EN) Напълно подкрепям идеята за индекса на вътрешния пазар като инструмент за измерване на успеха на единния пазар. Той е основно средство за представяне на отношението на държавите-членки към европейското право. Също така показва, че тежестта на свръхрегулацията, която петни образа на ЕС, често не е по вина на институциите на ЕС, а на самите държави-членки. Това е урок, който трябва да научим, и в бъдеще се нуждаем от по-голяма прозрачност.

Eija-Riitta Korhola (PPE), в писмена форма. – (FI) Г-н председател, ефективно функциониращият вътрешен пазар зависи от наличието на доволни потребители, изпълнени с доверие в него. Европейските потребители са жизненоважни в прехода от рецесия към растеж. Приетите от нас доклади повдигат важни въпроси относно начините за подобряване на защитата на потребителите и функционирането на вътрешния пазар, които подкрепих по време на разискванията в комисията и в днешното гласуване. Ще посоча три от тях. Първо, индексът на вътрешния пазар е инструмент, който се приема добре. Неговите пет основни показателя със сигурност са от решаващо значение за оценяване на функционирането на вътрешния пазар като цяло и от гледна точка на потребителите. Считам, че трябва да подкрепим идеята в бъдеще индексът да съдържа информация за прилагането на законодателните актове в областта на вътрешния пазар в държавите-членки, които все още не са приложени. Трябва да спрем да подбираме само най-доброто. Второ, учудва ме силно негативното отношение на групата на Прогресивния альянс на социалистите и демократите в Европейския парламент към предложението за „тест за вътрешния пазар“. Вероятно се дължи на погрешно заключение, защото тестът може също да благоприятства насърчаването на социалните и екологичните цели. Това със сигурност е смисълът на целия процес на интеграция: икономиката и жизненият вътрешен пазар да служат на по-общи цели. Историята доказва мъдростта на декларацията на Шуман. Трето, искам да изкажа подкрепата си за разработването на средства за гарантиране на правната защита на потребителите. Във Финландия нашата система за извънсъдебно уреждане на потребителски спорове и потребителският омбудсман работят много добре. Комисията трябва да проведе интензивен диалог с органите на държавите-членки за гарантиране на разпространението на добрите практики. При все това трябва да помним, че за укрепването на защитата на потребителите и вътрешния пазар осведомените и активни потребители са по-важни от официалния мониторинг и правната защита.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Добре функциониращият вътрешен пазар е от съществено значение за конкуренцията и икономическото развитие, което я съпътства. Все пак за да се превърне в реалност, директивите на Общността трябва да бъдат приети от всички държави-членки по същия начин, без изключения.

Индексите на вътрешния пазар и на потребителския пазар имат решаваща роля за подобряване на функционирането на вътрешния пазар. Въпреки че сме на прав път, все още сме далеч от постигането на всички цели, необходими за създаването на по-ефективен вътрешен пазар. Затова всички трябва да положим усилия, включително и националните парламенти, които имат много важна и решаваща роля.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Реших да гласувам против доклада, защото не успяхме да заличим член 10. Запазването му има ключово значение, защото призовава за създаване на системни „тестове за вътрешния пазар“ с цел да се провери *ex ante* дали законодателните предложения на ЕС съответстват на всички правила на вътрешния пазар.

Доклади: Jean-Luc Dehaene (A7-0022/2010), Reimer Böge (A7-0020/2010), (A7-0021/2010), (A7-0019/2010), Anna Rosbach (A7-0009/2010), Anna Hedh (A7-0024/2010), Cristian Silviu Buşoi (A7-0027/2010), Bairbre de Brún (A7-0082/2009), Carlos Coelho (A7-0015/2010), Sophia in 't Veld (A7-0025/2010), Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D), в писмена форма. – (PT) Поради проблем с уреда за гласуване моят глас не беше отчетен.

Затова обявявам, че гласувах „за“ по всички точки, по които беше гласувано на настоящата сесия.

8. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 12,35 ч., се възобновява в 15,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

9. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

10. Време за въпроси към председателя на Комисията

Председател. – Следващата точка е времето за въпроси към председателя на Комисията.

Joseph Daul, от името на групата PPE. – (FR) Г-н председател, г-н Барозу, ако моята група и повечето от присъстващите тук работиха неуморно с години в полза на Договора от Лисабон и той влезе в сила – и вече е в сила повече от три месеца – всичко това беше направено, за да може Европа да има политика, достойна за името си на международната сцена.

В правилната посока ли сме в това отношение? Задавам този въпрос на Вас, г-н председател. Как можем да гарантираме, че мненията на 500 милиона европейци се чуват силно и ясно? Те искат това от години и е крайно време Европа да защити идеалите и ценностите си на най-високо равнище.

И накрая, Службата за външна дейност, която се предвижда в Договора от Лисабон, следва да бъде създадена през следващите седмици и месеци и Парламентът възнамерява да участва активно в нейното създаване.

Като бюджетен орган със същите права като Съвета Европейският парламент във всеки случай ще има правомощия за съвместно вземане на решения както относно изменението на Правилника за персонала за съответните длъжностни лица, така и на финансовия регламент.

Г-н председател, моята група придава особено значение на изискването Европейската служба за външна дейност да носи пълна политическа и бюджетна отговорност. Ще се радвам да чуя становището Ви по този въпрос.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (FR) Г-н Daul, както знаете, създаването на Европейската служба за външна дейност е много важна новост в Договора от Лисабон. Службата ще играе съществена роля, подкрепяйки върховния представител в задачата му за гарантиране на съгласуваността на общата външна политика и политиката за сигурност (ОВППС). Целта е укрепване на Съюза, като се позволи на държавите-членки да участват по-активно и все повече да обединяват индивидуалните си понастоящем усилия по отношение на ОВППС. Следователно не става въпрос за възлагане на европейски правомощия в междуправителствена рамка, а точно обратното.

Както знаете, Комисията трябва да одобри решението на Съвета за създаване на службата. В четвъртък ще проведем специално заседание на колегията по този въпрос. Що се отнася до мен, аз подкрепям идеята за една силна служба, истинска европейска служба, която ще представлява инструмент за стратегическа координация и важна връзка между държавите-членки и европейските институции в областта на външната политика.

За да изпълни мисията си, службата трябва да намери полагащото ѝ се място в архитектурата на Европейския съюз под ръководството на върховния представител, който като заместник-председател на Комисията е изцяло отговорен пред Парламента и отговаря за координацията на другите аспекти на външната дейност на Съюза в рамките на Комисията.

Martin Schulz, от името на групата S&D. – (DE) Г-н председател, г-н Барозу, кризата с еврото беше предизвикана от предоставянето на неверни данни от страна на Гърция. Искам да Ви попитам дали можете да потвърдите, че нито Вие, нито отделите на Комисията в даден момент вече не сте били наясно с действителните данни, преди гръцкото правителство да представи най-актуалните данни за бюджетния си дефицит.

Второ, можете ли да потвърдите, че генералният директор на Евростат, г-н Радемахер, е изразил сериозни опасения относно данните, предоставяни от Атина, още през 2004 и 2005 г.? Какво направихте, за да помогнете на Евростат да събере данните?

Трето, вярно ли е, че одитори от Евростат са Ви уведомили, че имат сериозни съмнения по отношение на предоставените от Атина данни?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Г-н Schulz, именно защото имахме съмнения относно гръцките данни – през последните пет години членът на Комисията г-н Алмуня работи по документите с голяма компетентност, голяма безпристрастност и голяма обективност – ние не само повдигнахме въпроса няколко пъти пред гръцките органи, но всъщност представихме на Съвета регламент, с който да се предложи Евростат да получи правомощия за одит. За съжаление, той беше отхвърлен от държавите-членки. Те не пожелаха да предоставят на Евростат и на Европейската комисия по-големи правомощия за задълбочена проверка на гръцките национални сметки.

Много съм доволен да ви съобща, че първото решение на новата Комисия беше да предложи този регламент отново и мога да ви кажа, че поне някои от държавите, които гласуваха против регламента, вече ме уведомиха, че този път ще гласуват за повече прозрачност.

Martin Schulz, от името на групата S&D. – (DE) Разбирам. Г-н Алмуня беше компетентният член на Комисията. Аз обаче попитах за намесата от Ваша страна, така че бихте ли ни казали отново какво направихте лично Вие?

Правилно ли Ви разбрах, г-н Барозу, че виновни за гръцката криза са държавите-членки, тъй като не са приели Вашите предложения? Бихте ли ни казали за кои правителствени ръководители на кои държави-членки става въпрос?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Първо, ако ме питате за вина – аз не използвам тази дума – преди всичко тя е на гръцките органи, които не спазиха условията на Пакта за стабилност и растеж. Именно поради това имаме огромен проблем.

По отношение на Комисията, членът на Комисията Алмуня, с пълната ми подкрепа и подкрепата на цялата колегия, изпълняваше задачите си по изключително компетентен начин. Въпросът за гръцките сметки беше обсъждан няколко пъти на заседания на еврозоната.

Що се отнася до държавите-членки, които гласуваха против въпроса, не мога да Ви кажа, без да проверя точно кои са те, но знам например, че Германия гласува против и също така Германия ме уведоми, че този път ще гласува в подкрепа на предложението.

Guy Verhofstadt, от името на групата ALDE. – (FR) Г-н председател, понастоящем има широко единомислие относно необходимостта от силно икономическо управление в рамките на Европейския съюз. Това само по себе си е огромна промяна от последните години.

Във връзка с това миналата неделя г-н Шойбле отбеляза, че подкрепя създаването на Европейски валутен фонд, както и други предложения и становища, като например създаването на Европейска агенция за дългове, еврооблигации и дори Европейска агенция за кредитен рейтинг.

Според говорител на Комисията, г-н Барозу, сега нещата се развиват бързо. Имам три съвсем конкретни въпроса. Първо, вярно ли е, че понастоящем Комисията работи по предложение за създаване на Европейски валутен фонд? Второ, вярно ли е, както отбелязва г-жа Меркел – и аз също имам съмнения по този въпрос – че това налага изменение на договора? Трето, ще се съгласите ли също, че този фонд няма да бъде нещо по-различно от първа стъпка към създаването на истинска европейска хазна, която ни е необходима едновременно с икономическия и валутен съюз?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Първо, по отношение на предложението за създаване на Европейски валутен фонд (ЕВФ), идеята беше предложена от министъра на финансите на Германия, без да бъдат представени подробности за тази институция. Тя обаче изглежда представлява интересна тема в настоящото разискване относно еврозоната. ЕВФ обаче е по-дългосрочно предложение, което може наистина да наложи изменение на договора.

Това, по което работим, е подготовката на някои инициативи за подобряване на координацията на икономическата политика и наблюдението на държавите. На този етап не можем да ви кажем точно какъв ще бъде форматът на това.

Разбира се, както казахте, по принцип подкрепяме всичко, което води към разширено икономическо управление, но трябва да преценим точните детайли и да направим предложението в подходящия момент.

С оглед на това ЕВФ не може да реши неотложния проблем на Гърция. Това е отделен въпрос, който изисква повече анализ, и то в по-дългосрочен план.

Guy Verhofstadt, *от името на групата ALDE*. – (FR) Първо искам да благодаря на председателя на Комисията за неговия отговор. Съгласен съм с мнението му, че фондът като такъв не може да реши всички проблеми веднага. Поради това искам различните възможности да бъдат поставени за обсъждане по време на разискванията на Комисията.

Става въпрос за Европейския валутен фонд, който е дългосрочен проект, става въпрос за еврооблигациите, друга идея, която, разбира се, може да помогне при решаването на гръцкия проблем; налице е идеята на председателя на еврогрупата за Европейска агенция за кредитен рейтинг, която е изключително важна, ако не искаме да бъдем винаги зависими от чуждестранни агенции за кредитен рейтинг; и също така става въпрос и за идеята за Европейска агенция за дългове.

Поради това искам да обединим всички тези идеи, за да достигнем до една съгласувана идея, която идва от Комисията, а не от една или друга държава-членка.

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (FR) Причината, поради която не искаме да прибързваме, е именно да избегнем това, което се случва в момента – ситуация, в която всеки предлага различна идея и понякога има две различни идеи от едно и също правителство. Искаме да се подготвим и както членът на Комисията Рен вече заяви публично, ние сме в процес на изготвяне на съобщение относно подобрена координация на икономическата политика и наблюдение на държавите на равнището на еврозоната и евентуално на общото равнище на Европейския съюз.

Това подготвяме в момента, като не можем да представяме ново предложение всеки ден. Работим обективно и отговорно по въпроса и по този начин могат да бъдат постигнати най-добрите резултати.

Rebecca Harms, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Предвид факта, че понастоящем в Европейския съюз няма истински пазар и няма необходимост от отглеждане на генетично модифицирани картофи за производство на нишесте – съществуват техни алтернативни варианти – искам да Ви попитам защо оказате толкова голям натиск за получаване на одобрение на генетично модифицираните картофи Амфлора (Amflora) по много кратка и бърза процедура. Тъй като това не е необходимо, искам обяснение защо насърчихте новия член на Комисията, отговарящ за здравеопазването, просто да пренебрегне опасенията на Световната здравна организация по отношение на изпитванията с фуражи и защо не изчакахте Европейският орган за безопасност на храните (ЕОБХ) да представи новите насоки, които е разработил специално за целите на оценката на цялостния риск за биоразнообразието и биосферата, който поражда генетично модифицираните организми (ГМО), и защо, мимоходом, също така увеличихте границата за замърсяване на картофи за фураж и храна на 0,9%. Според мен това е рискована стратегия, която нашите граждани изобщо няма да сметат за приемлива.

Председател. – И аз искам да благодаря на членовете на Парламента. Разбрахме вашия протест. Благодаря ви много.

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Комисията прие единодушно решение да продължи с разрешаването на този ГМО в съответствие с разпоредбите на европейското право. Имаме институционално устройство, което трябва да зачитаме, и беше необходимо да възприемем позицията: „да“ или „не“.

Измина доста време от внасянето на заявлението и това се дължи на факта, че разрешаването беше подложено на задълбочена проверка от страна на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ), нашата независима агенция в областта на сигурността на храните. Искане всички опасения, свързани с евентуалното наличие на маркерен ген за антибиотична резистентност, да бъдат оценени всеобхватно.

След обширен и пълен преглед на задържаните документи стана ясно, че няма нови научни аспекти, които заслужават по-нататъшна оценка, въз основа на становището на нашата компетентна агенция, която е независима от Комисията.

Поради това считаме, че всички научни аспекти бяха разгледани изцяло.

Всъщност очаквах поздравителни думи от вас...

(Протести)

...тъй като съобщих, че Комисията възнамерява да предложи на държавите-членки да се предостави избор дали искат или не искат да отглеждат ГМО.

Мисля, че това е разумна позиция, като се има предвид, че сред държавите-членки съществуват значителни различия – някои силно подкрепят това, други са категорично против.

Rebecca Harms, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Първо, г-н Барозу, все още не съм получила отговор на въпроса за необходимостта от тези генетично модифицирани картофи, чието предназначение е просто осигуряване на нишесте за промишлени цели. Съществуват алтернативни възможности, тогава защо да поемаме риска?

Второ, има граница на замърсяване. Защо изведнъж тя беше променена на 0,9%? Досега говорихме за границата на откриване във връзка с това, и по-конкретно по отношение на фуража и храните, и в случая с картофите с антибиотична резистентност считам, че това е подход, съдържащ голям риск. Нищо не казахте по този въпрос.

Също така искам да знам дали в близко бъдеще планирате да издавате други одобрения без наличието на насоки и препоръки от ЕОБХ – например за внос на ориз или царевица.

(Ръкопляскания)

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Съдейки по ентузиазма на Вашата група – и искам да Ви поздравя за неговото изразяване – имате силна позиция против ГМО. Това е ясно. Имате това право. Аз нямам позиция в подкрепа или против. Тя зависи от становището, което ми се предоставя от експертите на ЕОБХ. Нямам предубеждения в подкрепа или против ГМО.

Комисията има позиция, която да следва по тези въпроси. Няма как Комисията да провежда идеологически обсъждания за всеки ГМО и за това как да постъпва по отношение на всеки от тях. Комисията възприема позиция основана на независимата оценка, която ни се предоставя, не защото ГМО е необходим, но ако няма доказателство, че той създава риск за общественото здраве или околната среда, се чувстваме задължени да го приемем, също в съответствие със задълженията, които имаме в рамките на СТО, ако няма нещо, което да ни възпира – от научна гледна точка – да го направим.

(Протести)

Въпреки това спазваме съвместно принципа на субсидиарност в Европейския съюз.

(Председателят отнема думата на оратора)

Ivo Strejček, *от името на групата ECR*. – (CS) Г-н председател, искам да Ви уверя, че ще представя по-обикновена тема от генетично модифицираните организми. Според мен е правилно и подходящо настоящата икономическа криза да се обсъжда в Европейския парламент и съм напълно уверен, че гражданите на Европейския съюз и държавите-членки определено се интересуват много повече от заетостта и работните места, отколкото от генетично модифицираните картофи.

От една страна, ораторите, които се изказват в залата, защитават съществуването на голямо, централно, силно правителство, а от друга страна – сега говоря като европейски консерватор – считаме, че силните правителства не създават възможности за работа. Предприятията са тези, които създават възможности за работа.

Искам да Ви задам три конкретни въпроса: първо, каква степен на независимост предоставя Европейската комисия на отделните държави-членки да решават икономическите проблеми? Второ, можете ли да обещаете значително намаляване на европейското законодателство, което забавя съществено икономическия растеж? Трето, съгласен ли сте с нас, че по-ниската степен на регулиране, на централизиран контрол и на хармонизация понастоящем е най-добрият подход за решаване на икономическите проблеми на Европейския съюз?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Първо, напълно зачитаме разнообразието на нашите държави-членки. По тази причина подчертаваме това много ясно в стратегията „ЕС 2020“ и засягаме въпроса за разнообразието по много прецизен начин с инструменти като политиките за социално и икономическо сближаване.

Факт е, че нашите държави-членки не са еднакви. Същевременно се нуждаем – както беше отбелязано по-рано – от по-силно икономическо управление, тъй като слабата координация в еврозоната и в целия Европейския съюз не е полезна. Ако държавите-членки определят тези политики самостоятелно, те със сигурност няма да имат възможностите за обсъждания на равна основа например във връзка с големите предизвикателства, пред които сме изправени понастоящем в света по отношение на Съединените щати или на Китай. Поради това е необходимо да имаме общ подход, но освен това същевременно да разработваме специфични мерки за различните държави-членки.

По отношение на въпроса за административната тежест, това беше много важна тема в моята програма. Считаме, че следва да продължим да обмисляме прагматично в кои области е необходимо европейско законодателство и да избягваме законодателството, когато просто няма нужда от него.

Lothar Bisky, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н Барозу, миналата седмица представихте Вашето предложение за икономическа стратегия. То съдържа важни цели. Сега Съветът наложи на Гърция строга програма, която според мен прави невъзможно постигането на тези цели, когато една държава има 3% от брутният вътрешен продукт на ЕС. Въпреки това продължавате да държите на неуспешния Пакт за стабилност и растеж. Същевременно няколко държави-членки призовават за Европейски валутен фонд или дори за икономическо управление.

Имам следните въпроси. Ще преразгледате ли Вашето предложение „ЕС 2020“ отново, за да включите идеята за валутен фонд и икономическо управление, така че да започне преустановяване на дъмпинга на данъците и трудовите възнаграждения и на господстващата идеология за конкуренция? Ще предприемете ли мерки веднага, заедно с държавите-членки, за забрана на спекулациите с евро от страна на самите банки, които неотдавна бяха спасени от финансови затруднения, използвайки парите на данъкоплатците?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) По отношение на положението на Гърция, считаме, че тя е предприела необходимите мерки за намаляване на държавния дефицит тази година. Тези мерки показват решимостта на гръцкото правителство да преодолее своите структурни проблеми.

Същевременно ние правим това, което е необходимо за обезпечаване на финансовата стабилност на еврозоната като цяло. Комисията работи активно с държавите-членки от еврозоната, за да създаде механизъм, който Гърция би могла да използва в случай на необходимост. Този механизъм ще бъде съобразен с действащия Договор от Лисабон, по-специално с условието за „без съвместно поемане на финансова отговорност“. Той ще съдържа строги условия.

Комисията е готова да предложи европейска рамка за координирана помощ, която ще изисква подкрепата на държавите-членки от еврозоната. Това мога да ви кажа за Гърция и за реакцията ни по отношение на стабилността на еврозоната.

По отношение на предложенията за стратегията „ЕС 2020“, не виждаме необходимост да ги променяме. Представихме тези предложения. Сега ще бъдат обсъдени от Европейския съвет и от Парламента и се надяваме, че това ще бъде много ползотворно обсъждане.

Lothar Bisky, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Не съм напълно удовлетворен. Въпросът е, че парите на данъкоплатците се използват за спекулации срещу гръцката държава. Известна част от парите на данъкоплатците идва от германски банки и също така се предоставя като заем от германски банки. И макар че многократно ни се повтаря, че ще се предприемат някакви мерки, всъщност не се случва нищо. Поради това съм доста разочарован, че е направено твърде малко, просто за да се забранят някои неща в Европейския съюз, така че спекулациите да се прекрати веднъж завинаги и да можем да се концентрираме истински върху растежа и заетостта.

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) По отношение на спекулациите, нека бъдем ясни, че настоящите проблеми в Гърция не бяха причинени от спекулации. Те бяха причинени предимно от прекомерни разходи и неспазване на европейската рамка от гледна точка на Пакта за стабилност и растеж, а именно прекомерният дълг, но след това може да се случи така, че спекулантите действат срещу суверенния дълг на тази държава.

Това също показва важността на основната реформа на пазара на деривати и целесъобразността на действията, които вече са предприети от Комисията. На 20 октомври 2009 г. Комисията започна програма за действие с цел постигане на ефективни, стабилни пазари на деривати. Законодателните предложения, които членът на Комисията Барние ще представи преди лятото, както и тези, които засягат директивата относно злоупотребите на пазара, които г-н Барние ще представи преди края на годината, ще увеличат прозрачността на пазара и ще ограничат рисковете.

Освен тази системна реакция е необходимо ново *ad hoc* обмисляне на суаповете за кредитно неизпълнение по държавен дълг, а проблемът с „голите“ практики изисква специално внимание във връзка с това. Не е оправдано да се купуват застраховки и неясни намеси за рискове на чисто спекулативна основа. В краткосрочен план трябва да постигнем необходимата координация, за да гарантираме, че държавите-членки действат координирано, особено по отношение на „голите“ практики. Във връзка с това Комисията ще проучи

задълбочено целесъобразността на забраняването на чисто спекулативните „голи“ продажби на суапове за кредитно неизпълнение по суверенен дълг.

Същевременно ще се стремим към международна координация. Тъй като тези пазари са непрозрачни, ще представим въпроса на срещата на Г-20 и освен това трябва да включим някои от тези въпроси в нашите двустранни контакти, по-конкретно със Съединените щати.

Niki Tzavela, *от името на групата EFD*. – (EL) Г-н председател, много се радвам, че дочакахте моя въпрос. Преди всичко ми позволете като гръцки член на Европейския парламент да заявя, че Гърция ще се справи. Времената на изпитания, които преживяваме в момента и за които сме отговорни, са много добра проверка за устойчивост и дисциплина за Гърция.

Радвам се, че споменахте Г-20 като група, на която ще представите въпроса за суаповете. Освен от собствените си грешки Гърция беше засегната сериозно от пазарни спекулации.

Възнамерявате ли, и бих искала да представите въпроса на срещата на Г-20, да въведете инициативи за приемане на ясни правила, уреждащи откритите, „голи“ продажби и суаповете за кредитно неизпълнение?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Както казах по-рано, основният проблем с Гърция – това е важно да се каже – идва от прекомерния дълг. Вярно е, че вероятно е имало и спекулативни удари, но това е така, защото са видели възможност във връзка с това.

Сега трябва да подкрепим Гърция, като тя вече оповести много важни мерки. Ние напълно подкрепяме тези мерки. Същевременно трябва да обърнем внимание на по-общия въпрос. Вече споменах, че ще проучим задълбочено целесъобразността на забраняването на чисто спекулативните „голи“ продажби на суаповете за кредитно неизпълнение по суверенен дълг. Въпросът за прозрачността между регулаторите – особено по отношение на достъпа до информация за тези практики – следва също да бъде поставен на срещата на Г-20 и на други форуми, както и на двустранно равнище.

Миналия петък членът на Комисията Барние организира в Брюксел среща с националните регулатори, именно за да се установи какво знаем за действията на някои от тези спекуланти срещу суверенния дълг. Необходимо е да продължим със задълбочен анализ на пазарите на суапове за кредитно неизпълнение, за да определим по-добре как функционират тези пазари и дали са обект на съмнителни практики. При необходимост Комисията също ще използва правомощията си в областта на конкуренцията по този въпрос.

Niki Tzavela, *от името на групата EFD*. – (EL) Г-н председател, има ли график за всичко това, за механизма за борба срещу спекулациите? Кажете ни дали има някакъв график, за да знам дали ще имаме някаква подкрепа от този механизъм, когато предприемем заемане на средства на международния пазар.

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Вече отбелязах това, но пак ще повторя.

Членът на Комисията Барние ще представи някои законодателни предложения по отношение на директивата за дериватите преди лятото, а също и законодателно предложение преди края на годината по отношение на директивата за злоупотребите на пазара. Считаме, че тези предложения ще увеличат прозрачността на пазара и ще ограничат рисковете.

Възнамеряваме да представим въпроса за суаповете за кредитно неизпълнение на срещата на Г-20 през юни.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Г-н председател, г-н Барозу, откритостта и прозрачността са основни ценности във всяка самоуважаваща се демокрация. Ако гражданите не разполагат със средства за наблюдение на разходите на администрацията, това може да доведе до условия за алчност и лично облагодетелстване. Видяхме пример за това миналата година в Обединеното кралство. Според сведения в нидерландския печат председателят Барозу е обявил сума от 730 000 евро за 2009 г. Това е не само смешно голяма сума, но също и още едно забележително постижение: способността да бъдат обявени 2 000 евро на ден. Възхищавам Ви се, г-н Барозу.

Погледнато сериозно, демократичният контрол над обявяваните суми, разбира се, е в плачевно състояние. Един вътрешен одит и няколко предварително одобрени лица могат да положат своя печат за одобрение. Настоявам сегашната Комисия, и по-специално г-н Барозу, да изоставят конспиративното мълчание и да публикуват данните си открито и прозрачно в интернет, за да могат да ги видят всички европейски граждани. Ще се радвам да получа Вашия отговор във връзка с това.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) В известна степен съм изненадан от подобни коментари.

Всъщност така наречените представителни разходи са разходи, направени в служба на Европейския съюз, а именно, мои пътувания и пътувания на другите членове на Комисията.

Всъщност, ако сравните тези суми с това, което изразходват правителствата или държавните, или правителствените ръководители, ще установите, че тези суми са много малки.

Бюджетът на Комисията се определя ежегодно от бюджетния орган. Вие сте част от него и бюджетът стои непроменен от пет години, като е коригиран единствено съобразно инфлацията.

По отношение на разходите, считаме, че те са разумни и пропорционални на общественото благо, което се опитват да обслужват. Разбира се, ние прилагаме пълна прозрачност. Предоставяме на бюджетния орган и на Сметната палата цялата информация, която изискват от нас.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Председателят Барозу твърди, че Парламентът има достъп до декларираните данни, но, разбира се, това е нелепо. Тук всичко се случва при затворени врати, всичко остава скрито. Ако председателят Барозу искрено иска да се отчита, той просто ще публикува разходните документи, а ако не иска, следва просто да бъде откровен и да го каже. Г-н Барозу, ако просто сте спазвали всички правила, не мога да разбера защо не сте публикували Вашите разходни документи в интернет, освен ако не се страхувате от това как ще реагира обществеността. Просто ги направете обществено достояние.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) В системата на закони ние зачитаме принципите на правовата държава и анализирането на намеренията на хората е най-малкото несправедливо. Не можете да приписвате на мен или на Комисията умисъл в зачитането на принципите на правовата държава. Повтарям, според мен трябва да разграничаваме задълженията на Европейската комисия – или на всеки публичен орган – по отношение на принципите на правовата държава и поддаването на демагогски нападения срещу европейските институции.

Европейската комисия, Европейският парламент и европейските институции като цяло имат най-високите стандарти по отношение на прозрачността. Поради това не приемам подобно несериозно критикуване, което е популистко и демагогско.

Председател. – Завършихме първия кръг от въпроси, които бяха свободни въпроси по различни теми. Сега ще се съсредоточим върху темата за прилагането на новия договор и основните права.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Г-н председател, надявам се, че не се отклонявам от въпросите, които ще бъдат повдигнати сега. Напълно съм убеден, че г-н Барозу и аз сме единодушни, че зачитането на гражданските свободи и правата на човека е най-важното нещо в Европейския съюз и в контактите между ЕС и другите държави. Факт е, че ЕС предоставя помощ на Еритрея и в бюджета са определени 1 22 млн. евро за Еритрея за периода 2009-2013 г.

Не искам от председателя на Комисията да знае за какво са използвани тези средства, но си заслужава да чуем отношението на г-н Барозу към държавата Еритрея. Много често, когато се говори за държави с тоталитарно управление, Еритрея не се споменава; вместо това се споменават редица други държави. Ето защо би било полезно да чуем становището на г-н Барозу конкретно по отношение на държавата Еритрея.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Благодаря Ви за признанието, че Комисията защитава основните права. Разбира се, ние ги защитаваме не само в Европейския съюз, но също и във външните ни отношения.

Това не означава, че можем да имаме отношения само с държави, които зачитат основните права. За съжаление, по света има много държави, които не зачитат основните права, и ние трябва да поддържаме отношения с тези държави.

Случаят с Еритрея поражда загриженост по отношение на зачитането на основните права в тази държава и също поради изключително трудното положение, в което съществува държавата. Според някои коментатори тя може да се счита за държава в упадък – държава, в която не действат принципите на правовата държава поради граждански конфликт и широко разпространено насилие. Има много райони в страната, в които дори органите не могат да упражняват легитимните си демократични правомощия.

Всъщност ние следим много отблизо положението във всички държави, които могат да създават проблем за зачитането на основните права.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Във връзка с днешното разискване искам да насоча вниманието към въпроса за скенерите на европейските летища.

Една от най-очевидните роли на европейската полиция е да защитава живота, здравето и основните свободи на гражданите на Европейския съюз. Поради това не трябва, в замяна на измамното чувство за сигурност, така лесно да изоставяме зачитането на достойнството, правото на лична неприкосновеност и защита на личните данни на гражданите на Общността.

Имам впечатлението, че ситуацията със скенерите много прилича на ситуацията, която имаме по време на епидемията от свински грип. Действайки под натиск, вложихме големи суми за ваксини, което, както знаем сега, беше нерационално и неоправдано. Според мен скенерите са твърде неефективно лекарство, за което се правят опити да се намери подходяща болест.

Г-н Барозу, искам да чуя ясно Вашето становище по този въпрос. Вие подкрепяте ли скенерите, или сте против тях?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) аз ще ги подкрепя, ако държавите-членки са съгласни, тъй като според мен следва да има възможност за хармонизиране на правилата за сигурност и безопасност на нашите летища.

Това, което се случва сега, е че някои от нашите държави-членки въвеждат скенери за тяло на своите летища. Други не го правят. Както знаете, преди известно време Комисията представи предложение за скенери за тяло, което беше отхвърлено.

Това, разбира се, поражда известна загриженост, но ние следва да се опитаме да постигнем, ако е възможно, единна позиция по отношение на използването на каквито и да е устройства за сигурност на европейските летища.

Ако това не стане, ще съществува известна дискриминация в оценката на сигурността на нашите летища.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Договорът защитава правата на местните органи и региони в цяла Европа и това ще бъде важен фактор, когато започнете обсъждания например относно бъдещето на политиката за сближаване. Чудя се дали можете да ни уверите, че когато започнете тези обсъждания – например по петия доклад относно сближаването – ще проведете обсъжданията относно бъдещето на политиката за сближаване с местните органи и региони – и, разбира се, с Парламента.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Това не е въпрос за основните права, но, разбира се, ние ще обсъдим тези теми с местните и регионалните органи.

Знаете колко е важно за нас социалното, икономическото и териториалното сближаване. Това сега е признато и в Договора от Лисабон като една от целите на Европейския съюз. В новата стратегия „ЕС 2020“, която представих преди известно време, отбелязахме ясно, че сближаването ще остане основен елемент в нашите предложения и искаме винаги да се обръща внимание на него в бъдещите политики. Това е част от нашия диалог с регионалните и политическите органи.

Също така в документа, който посочих току-що, отбелязах необходимостта да се извършат консултации например с Комитета на регионите.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Искам да представя случай, свързан с основните права. Неотдавна посетих основното училище „Cairneyhill Primary School“ край Дънфърмлин в Шотландия и ме заговори момче на име Дъглас, което искаше да постави за разглеждане случая на момиче от Еритрея на име Рима Андмариам. Това има връзка с казаното от първия оратор по отношение на Еритрея.

Семейството на Рима е било преследвано и убито в Еритрея заради това, че са християни. Преследването на християни в Еритрея е тема, с която зная, че сте запознат. Рима е успяла да избяга в Италия и след това в Глазгоу, Шотландия, където Алисън и Робърт Суинфин са я приели и са се грижили за нея като за собствена дъщеря.

Сега Рима е на 17 години. Тя е изправена пред депортиране обратно в Италия, където първо е поискала убежище, и ние правим всички възможно, за да представим случая на Рима на вниманието на всички, които могат да ѝ помогнат. Тя трябва да остане под любящите грижи на Алисън и Робърт.

С нейния случай се занимават организации на гражданското общество, организации за правата на човека и църкви в цяла Шотландия. Вчера той дори беше споменат в предаването на радио Шотландия „Мисъл за деня“ (Thought for the Day). Какво може да направи Комисията, за да защити основните права на Рима?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Съжалявам, но не съм запознат с този конкретен случай в Шотландия.

Искам да направя обща забележка. В тези политически разисквания не можете да очаквате председателят на Комисията, дори той да е сравнително трудолюбив човек, да е запознат с всички подобни случаи – които са изключително чувствителни и много сериозни – които се случват в Европа.

Разбира се, мога да Ви уверя в нашата загриженост и да изразя нашата солидарност с всеки човек, който счита, че неговите права на човека се нарушават, но по отношение на конкретния случай нямам достатъчно информация. Ще се радвам много обаче да Ви отговоря в писмена форма на въпроса, който зададохте току-що.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, говоря от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, моята политическа група. На 5 март президентът на Италианската република, Джорджо Наполитано, подписа разяснителен декрет-закон, известен също като декретът-закон „спасителен списък“.

Всъщност този декрет позволява правилата да бъдат променени след започването на предизборната кампания. На уебсайта на президентството (Quirinal Palace) самият Джорджо Наполитано заявява, че за разлика от проекта на декрет, който му е предложен от правителството на напрегната среща в четвъртък вечер, според него текстът, изготвен в последствие от Министерството на вътрешните работи и министър-председателя, не съдържа явни недостатъци от противоконституционен характер.

Член 87, параграф 5 от италианската конституция предвижда президентът на Италианската република да постановява закони и да издава декрети с действието на законови и подзаконови разпоредби. Президентът на републиката в никакъв случай не може да участва в изготвянето на процедури и декрети-закони. Предшественикът на президента на републиката, Карло Адзелио Чампи, счита, че това е неправомерно нарушаване на нашата демократична система. Ясно е, че правителството прави това, което конституцията забранява. Този декрет, г-н председател, променя правилата за предизборна надпревара, която вече е започнала, и позволява на тези, които са нарушили закона, да участват в изборите, след като се допускат отново до предизборната надпревара.

Чудя се защо Парламентът е винаги готов да възприеме позиция срещу държави, които нарушават законите, но не признава, че сред 27-те държави-членки има такава, която нарушава законите.

(Председателят отнема думата на оратора)

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (FR) Г-жо Alfano, отново казвам, моля Ви, не ме карайте да обсъждам въпроси, свързани с вътрешната политика. Комисията има отговорности по отношение на основните права, когато европейското право се прилага или от европейските институции, или от държавите-членки.

Изглежда в случая, който посочихте, не става въпрос за прилагане на правото на Европейския съюз. От това, което разбрах от Вашето изказване, това е типичен проблем, засягащ вътрешнополитически спор, може би с измерение, свързано с правото или принципите на правовата държава, но Европейската комисия не може да се намесва в конфликти между различни политически сили или политически личности в никоя от нашите държави-членки.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, г-н Барозу, Хартата за основните права засега е единственият международен документ, който забранява дискриминацията въз основа на сексуалната ориентация. Европа дори се гордее в други части на света с факта, че е постигнала това и там биха желали същото са себе си.

В рамките на Европейския съюз съществува проблемът, че три държави, а именно Обединеното кралство, Полша и Чешката република не считат Хартата за основните права за част от тяхната европейска законодателна система. Много ми е интересно да разбера какво прави Комисията – какво възнамерявате да направите – за прилагането на основните права на лесбийките, хомосексуалните мъже, бисексуалните и транссексуалните лица във всички части на ЕС, за да стане ясно, че хомофобията и дискриминацията на основание на сексуалната ориентация вече не са допустими не само в областта на заетостта, където, разбира се, вече има директива, но във всички области, за да могат хората да живеят и избират своите сексуални отношения, без да се страхуват.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Зададохте два въпроса. Не зная дали мога да отговоря на тях в рамките на една минута.

Първо, по отношение на дискриминацията на основание на сексуалната ориентация, знаете, че предишната Комисия предложи директива срещу всички форми на дискриминация, включително на основание на сексуалната ориентация в области извън заетостта. Ангажирани сме да гарантираме, че европейското законодателство и мерките на държавите-членки за изпълнение, са изцяло съобразени със забраната за дискриминацията на основание на сексуалната ориентация. Тези принципи за недискриминация, както знаете и отбелязахте, са заложили в Хартата на Европейския съюз за основните права.

Що се отнася до Полша и Обединеното кралство, протоколът разяснява прилагането на Хартата по отношение на законите и инициативните действия в Полша и в Обединеното кралство и нейната юридическа сила в посочените държави-членки.

По-специално, в него се посочва, че Хартата не разширява компетентността на Съда на Европейския съюз или на който и да е съд или трибунал в Полша или Обединеното кралство за установяване дали законите или подзаконовите актове или инициативните разпоредби, практики или действия от страна на посочените държави-членки са несъвместими с основните права, свободи и принципи, които тя утвърждава.

Следователно остава да видим как Съдът ще тълкува протокола на тези две държави-членки.

Ashley Fox (ECR). – (EN) Г-н Барозу, много държави по света имат много добре формулирани декларации за правата в своите конституции. Много малко от тях обаче предоставят истинска защита на своите граждани. Съгласен ли сте, че това, което е важно, не е структурата на защитата на правата, а по-скоро начинът за осъществяване на тази защита?

В Обединеното кралство след три месеца ще се проведат общи избори. Ако бъде избрана, Консервативната партия ще отмени Закона за правата на човека и ще го замени с наша собствена декларация за правата. Това ще означава, че Европейската конвенция за правата на човека вече няма да се прилага пряко в националното право на Обединеното кралство.

(Възклицание в залата: „Не можете да направите това!“)

Г-н Барозу, ще обясните ли в каква степен в плановете ЕС да подпише Европейската конвенция за правата на човека ще бъдат взети под внимание различните позиции на държавите-членки?

Също така моята партия ще изиска изменение в договора, с което да се гарантира, че Хартата за основните права не засяга Обединеното кралство. Как ще гарантирате, че ЕС няма да се намесва в правото на Обединеното кралство на неучастие в структурите, в които не желаем да участваме?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Отчасти вече отговорих на въпроса, докато отговарях на предишния въпрос.

Обединеното кралство и други държави имат протокол относно Хартата на основните права. То има това право. Той беше договорен и има междуправителствен договор, който признава това.

Въпреки това, разбира се, предпочитам всички държави-членки да приемат Хартата за основните права, тъй като според мен тя е основен ориентир за всички политики на Европейския съюз.

Освен това на този етап сме готови да се присъединим към Европейската конвенция за правата на човека. Това ще завърши системата на Европейския съюз за защита на основните права.

Със сигурност много уважавам Обединеното кралство като демокрация и държава, зачитаща на принципите на правовата държава. Всъщност тя е една от държавите, която през вековете е дала изключително важен принос за демокрацията. Поради това наистина много съжалявам, че Обединеното кралство не иска да бъде с всички свои партньори на водеща позиция за това въпросът за правата на човека да бъде не само на национално равнище, но също и като европейски проект.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, г-н председател на Комисията, правата на жените и правото на достоен живот са основни права на човека, които трябва да бъдат насърчавани от Европейския съюз.

По тази причина с оглед на явните различия, които продължават и дори се задълбочават, включително разликата в заплащането на мъжете и жените, бедността и несигурната заетост – все проблеми, които засягат

предимно жените – не е достатъчно да се публикува Харта за правата на жените, която е доста неясна и неточна и която не беше предшествана от обсъждания с организации на жените или със самия Парламент.

Поради това питам дали Европейската комисия е готова да постави като приоритет такива въпроси за защитата на правата на жените чрез конкретни мерки, по-специално чрез разработването на нова стратегия за равенство, която самият Парламент изготвя; доклад, който, надявам се, ще бъде взет под внимание.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (PT) Миналия петък с члена на Комисията Рединг представих Харта на правата на жените, която потвърждава ангажираността на Комисията към равенството на половете и също така потвърждава желанието ни за работа и постигане на напредък в тази област.

През септември хартата, която обявихме сега, ще бъде последвана от нова стратегия за равенство на половете. Това ще ни осигури обща и сравнително широкообхватна рамка за действие от страна на Комисията по отношение на напредъка в равенството между мъжете и жените в областите, които моята колега спомена току-що, като се започне със заетостта и се стигне до другите начини, чрез които е важно да се осигури и гарантира това равенство.

Хартата не възникна случайно. Тя се появи и по повод на отбелязването на 15-та годишнина на Платформата за действие от Пекин и беше създадена след много консултации, които проведох, особено с групата от членове на Парламента, която работи за каузата на жените. Всъщност утре сутринта ще имам друга подобна среща. Всяка година имам най-малко по една среща с членовете на Парламента, които са превърнали това в един от най-важните си приоритети.

John Bufton (EFD). – (EN) Г-н Барозу, въпросът, който искам да повдигна днес, засяга финансовото положение в Гърция. Член 121 от Договора за Лисабон за първи път се използва за стимулиране на структурните реформи в тази държава. Добрите хора в Гърция сега се оказват притиснати от две страни, тъй като става много ясно, че Вие ръководите събитията в държавата, а не избраното от тях правителство.

Това означава ли, че след като изпратихте Ваши длъжностни лица да намерят решение за финансовото положение на Гърция, сега към Вас може да се обръщаме не само като председател на Комисията, но също и като ръководител на Гърция? Ако мерките, които Вашите длъжностни лица въвеждат в Гърция, не са успешни, имате ли алтернативен план. Ако имате, представлява ли той излизането на Гърция от еврозоната? И накрая, възнамерявате ли да изпратите Ваши длъжностни лица в други държави, които преживяват финансови затруднения, например Португалия, Испания и Италия?

Председател. – Г-н Bufton, темата ни е прилагането на новия договор и зачитането на основните права, така че моля да се придържате към тази тема.

Г-н Барозу, имате ли готовност да отговорите?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, опитвам се винаги да съм готов за исканията на членовете на Парламента.

Въпросът Ви, уважаеми колега, следва от предположение, което не е правилно, а именно, че Гърция има проблеми, защото е в еврозоната. Всъщност има държави извън еврозоната, които имат подобни проблеми – в някои случаи дори по-сериозни – както в Европейския съюз, така и извън него. Позволете ми да Ви припомня например тежкото положение в Исландия, която сега иска да се присъедини към Европейския съюз, именно защото се надява един ден също да се присъедини към еврозоната.

Така че е напълно погрешно да се мисли, че проблемите в Гърция се дължат на това, че Гърция е в еврозоната. Причината за сегашните ѝ затруднения е именно, че Гърция не спази правилата на Пакта за стабилност и растеж. Разбира се, тя ще трябва да плати цена за трудното приспособяване, което се налага да предприеме.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н Барозу, искам да задам въпрос, свързан с проблема със съхраняването на данни, тъй като в началото на месеца Федералният конституционен съд на Германия отмени общото съхраняване на далекосъобщителни данни. Степента, в която неограничаваното и неконтролирано съхранение на данни или достъпът до данни са съвместими с основните права, остава под съмнение. В Парламента казахме ясно „не“ на споразумението SWIFT. Според мен Директивата на ЕС за запазване на данните вероятно също трябва да бъде оценена от гледна точка на списъка на основните права, който се съдържа в Договора от Лисабон. Вие, или Комисията, възнамерявате ли да извършите преразглеждане в това отношение, за да бъде проверено каква е връзката на списъка на основните права със съхраняването на данни?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Защитата на личните данни е основно право, изрично признато с член 8 от Хартата на Европейския съюз за основните права.

Благодарение на Договора от Лисабон сега можем да създадем всеобхватна и съгласувана рамка за защитата на личните данни. Тя е изключително важна за защитата на личната неприкосновеност на нашите граждани, за гарантиране на общ подход към всички дейности за обработка на данни в Европейския съюз и, разбира се, Парламентът ще участва изцяло в реформата на действащата правна рамка, тъй като процедурата за съвместно вземане на решения се прилага и по отношение на областите от бившия трети стълб.

Трябва също да гарантираме, че основните права на европейските граждани продължават да бъдат защитени, когато личните данни напускат границите на Съюза. Във връзка с това споразумението между Европейския съюз и Съединените щати относно защитата на личните данни на лицата може да бъде важно и ние работим в тази посока.

Понастоящем провеждаме консултации с цел гарантиране на прозрачност и получаване на становищата на заинтересованите страни и гражданите.

Комисията възнамерява да внесе проект на препоръка за упълномощаване провеждането на преговори със Съединените щати.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) През последното десетилетие международното сътрудничество за борба срещу тероризма беше затруднено поради съображения, свързани с правата на човека, включително в практиките на администрацията на САЩ.

Надявахме се, че с администрацията на г-н Обама това ще остане в миналото. За съжаление, научаваме, че несправедливите военни комисии и задържанията при неясни условия без процес продължават, въпреки закриването на Гуантанамо.

Тези нарушения на международните и националните правни норми правят проектите за трансатлантически обмен на данни дори по-трудно осъществими, отколкото ако това не беше така.

Какви изявления отправя Комисията към администрацията на САЩ в защита на справедливите процеси, както и предупреждения, че тяхната липса ще бъде пречка за сътрудничеството? Надявам се, че в наши дни, за разлика от миналото, няма опасност Европейският съюз или неговите държави-членки да участват в сериозни нарушения на основните права в борбата срещу тероризма.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Горд съм, че Европейският съюз, доколкото си спомням, първи повдигна пред президент на Съединените щати – бивш президент – въпроса за необходимостта от зачитане на основните права и принципите на правовата държава и в борбата срещу тероризма, именно по отношение на въпроса за Гуантанамо. Лично аз и тогавашният председател на Съвета, г-н Шюсел – тогавашният министър-председател на Австрия – повдигнахме въпроса. Въпросът винаги е бил тема за диалог с нашите американски партньори. Можете да бъдете уверени, че това ще бъде първостепенен приоритет в дневния ред.

По отношение на защитата на данните считаме, че следва да работим със Съединените щати за създаване на рамка. Споменах това в предходния отговор. Същевременно е необходимо да имаме рамка за съвместна борба с тероризма. Поради това въпросът е да намерим правилния начин за удовлетворяване на две важни потребности: необходимостта от свобода и зачитане на защитата на данните, но също и необходимостта от сигурност, тъй като без сигурност няма възможност за свобода.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (EN) Г-н председател, един от основните въпроси в новия Договор от Лисабон е разширената роля на Европейския съюз в света.

С тази нова разширена външна политика ние като Съюз трябва да бъдем по-активни в насърчаването и защитата на правата на човека и основните права в трети държави.

Какво възнамерявате да направите Вие и г-жа Аштън за укрепване на политиката на ЕС за насърчаване на демокрацията? Второ, ще подкрепите ли по-голямото финансиране за Европейския инструмент за демокрация и права на човека в следващия бюджет?

Правата на човека изглежда винаги заемат второ или трето място в нашите диалози. Мисля, че е необходимо да изразходваме повече време и средства за насърчаване на демокрацията и създаване на истински европейски фонд за демокрация. Искам да чуя Вашето становище по тези въпроси.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Разпоредбите на Договора действат за насърчване на правата на човека в целия свят. Европейският съюз прие насоки по въпросите на правата на човека, простиращи се от смъртната присъда до предотвратяването на тормоза и подкрепата на защитниците на правата на човека.

Съгласно тези насоки Европейският съюз осъществява широк кръг от действия, включващи публични декларации или дипломатически ходове и наблюдение на процеси. Аз самият съм повдигал въпроса за правата на човека на срещи на върха с държавни или правителствени ръководители на трети държави. Съвсем неотдавна на срещата на върха с Мароко миналата седмица повдигнахме въпроса за основните права.

Европейският съюз е установил около 40 диалога в областта на правата на човека с държави партньори по света, които служат като форуми, посветени на обширни обсъждания по този въпрос. В рамките на Европейския инструмент за демокрация и права на човека Комисията предвижда около 150 млн. евро всяка година за подкрепа на неправителствени организации в областта на правата на човека в целия свят. Опитваме се да включваме клауза за правата на човека във всяко рамково споразумение, което сключваме с трети държави.

Simon Busuttill (PPE). – (MT) Един от основните принципи е свободата на движение. Във връзка с продължаващия проблем между Либия и Швейцария, г-н председател, стотици граждани и работници на Европейския съюз са възпрепятствани от влизане в Либия за работа. Въпросът ми е: какво прави Европейската комисия, за да намери спешно решение на този проблем? Също така, счита ли председателят на Европейската комисия, че е приемливо една държава, а именно Швейцария, да взема едностранно решение, което засяга всички граждани от шенгенското пространство, по-конкретно, работници, на които се налага да влязат в Либия, за да спечелят средства за препитание?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Много сме разтревожени от този случай. Членът на Комисията Малмстрьом вече заяви, че преустановяването от страна на Либия на издаването на визи за граждани от шенгенското пространство е непропорционална мярка. Освен това положението не съответства на положителната тенденция в отношенията между Либия и Европейския съюз.

Полагат се активни дипломатически усилия за намиране на решение на кризата. Един от двамата швейцарски граждани вече напусна Либия. Това е положителна стъпка.

Министрите на външните работи и на правосъдието от Европейския съюз обсъдиха въпроса съответно на 22 и 25 февруари и подкрепиха продължаването на дипломатическите усилия.

Стичам, че е изключително важно да поддържаме открит диалог и да полагаме усилия за взаимно разбиране на позициите на другата страна с цел възможно най-бързо намиране на решение.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Г-н председател, ратификацията на Договора от Лисабон утвърди зачитането на основните права на човека и правата на профсъюзите. Решенията на Съда на Европейските общности през последните години обаче показват, че съществува необходимост от допълнителна защита на основните права на профсъюзите. В делата „Лавал“, „Рюферт“, „Викинг“ и „Люксембург“ Съдът сериозно подцени стойността на правата на профсъюзите.

Тези решения направиха невъзможно гарантирането на еднаквото третиране на работниците, независимо от тяхната националност. Профсъюзите вече не могат да гарантират еднакво заплащане и еднакви условия на труд за командировани работници както за местни работници. Поради това аз също приветствам обещанието, дадено от г-н Барозу в Парламента преди повторното му избиране за председател на Комисията.

Въпросът ми към г-н Барозу сега е следният: кога можем да очакваме Комисията да внесе законодателно предложение за преодоляване на проблемите, които възникнаха след решенията на Съда на Европейския съюз? Може ли председателят на Комисията да ни предостави тази информация още днес?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Когато решенията бяха оповестени публично, ние изразихме нашата позиция много ясно. Самият аз и членът на Комисията Шпидла, който отговаряше за заетостта и социалните въпроси, заявихме ясно, че според нас тези решения не може да поставят под съмнение основните права като правото на стачкуване, правото на профсъюзи и конкретните особености на някои механизми за трудови отношения в нашите държави.

Работим по някои предложения за преодоляване на проблема. Опасявам се, че не мога да Ви съобща конкретна дата сега, тъй като не очаквах този въпрос. Мога да Ви кажа обаче, както казах и преди при избирането на настоящата Комисия – и членът на Комисията, отговарящ за тези въпроси също го каза – че това е проблем, който ще преодолеем скоро.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Г-н Барозу, искам да задам въпрос за основните права и новия договор, включително външната дейност. Според проучване, извършено от комисията за бюджетен контрол, 43% от финансовите операции са били грешни. Новият договор и новите решения във връзка с нашата работа за постигане на зачитане на основните права по света ще допринесат ли за радикално намаляване на степента на грешките в подготовката, изпълнението и отчитането на бюджета? Следва да подчертая факта, че 43% е приблизителното равнище на финансовите грешки.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Както знаете, през годините сме работили за намаляване на финансовите грешки в отчетите на Европейския съюз. За много от тези грешки, както знаете, са отговорни държавите-членки при изпълнението на много европейски програми.

Окуражен съм от неотдавнашното становище, представено от Европейската сметна палата, в което беше признат постигнатия до момента напредък, но считам, че не следва да изпитваме самодоволство в това отношение. Готови сме да работим за намаляване на всички видове грешки в изпълнението на бюджета на Европейския съюз.

David Casa (PPE). – (MT) Договорът предвижда принципи за защитата на основните права на човека и държавите, които искат да станат членове на Европейския съюз, трябва да гарантират съответствие с изискванията на Европейския съюз, както направи Малта и както направиха другите държави, които получиха членство по същото време. По отношение на Турция, не мисли ли председателят, че все още е необходимо тя да направи твърде много в областта на правата на човека? Освен това какво прави Комисията, за да се гарантира, че преди да се подобрява положението на икономиката в Турция и преди да се поставят каквито и да е други изисквания, на първо място и преди всичко се обръща внимание на основните права на човека? Аз вече считам тези въпроси за приоритет, но за мое съжаление те не съществуват в Турция.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Ако говорим откровенно, не бих казал „не съществуват“. Турция постигна напредък по отношение на принципите на правовата държава. Ние обаче не считаме, че тя вече отговаря – по отношение на стандарта си на зачитане на основните права и принципите на правовата държава – на европейските стандарти. Именно това е част от работата, която извършваме с Турция през годините.

Всяка година, тъй като Турция е страна кандидатка за присъединяване към Европейския съюз, Комисията оценява по много обективен начин извършените от Турция реформи по отношение на принципите на правовата държава и всички въпроси, свързани с основните права.

За да бъдем справедливи, в някои области имаше напредък. Има други области, в които изискваме повече усилия от турските органи.

Мисля, че поддържането на диалога – и всъщност преговорите – за присъединяване на Турция, са действително правилният начин за постигане на напредък по отношение на зачитането на основните права и по-общо, на принципите на правовата държава и демократичните реформи в Турция.

Председател. – Г-н Барозу, благодаря Ви много за изключително интересното разискване. За четвърти път имаме време за въпроси на пленарно заседание. Следващият път ще бъде след един месец на следващата месечна сесия в Страсбург.

С това разглеждането на тази точка от дневния ред приключва.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа КОСН-МЕНРИН

Заместник-председател

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, преди малко в залата беше направено безбидно на пръв поглед, но всъщност възмутително изказване срещу президента на Италианската република. Считам, че Бюрото на Парламента не следва да позволява на хората да повдигат национални политически въпроси в залата, особено когато става въпрос за институционални и политически въпроси от голямо значение.

Припомням на Вас – и на всички колеги – че Италианската република не се продава и че президентът на републиката, Джорджо Наполитано, е пазителят на Италианската конституция. От името на италианските представители в групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, призовавам Бюрото да бъде по-бдително по отношение на разискваните теми и изказванията, които се правят.

Съжалявам, че председателят г-н Buzek не се намеси, за да прекрати изказването, с което беше нападат президента на републиката, който посети Парламента само преди една седмица.

(Ръкопляскания)

Председател. – Както коментарът, който посочихте, така и Вашите изявления ще бъдат включени в протокола и ще се опитам да взема под внимание Вашите искания по време на разискванията на точката от дневния ред под моето председателство. Надявам се да успее да направя това.

11. Международна политика относно изменението на климата след конференцията в Копенхаген: Придаване на нов тласък на международните преговори чрез незабавно действие

Председател. – Следващата точка е изявлението на Комисията относно международната политика относно изменението на климата след конференцията в Копенхаген: Придаване на нов тласък на международните преговори чрез незабавно действие.

Кони Хедегор, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, за пръв път вземам думата в залата. Радвам се, че по-малко от четири седмици след като заех длъжността, днес мога да ви представя съобщение относно международната политика относно изменението на климата след конференцията в Копенхаген – съобщение, което Комисията прие на заседанието си днес.

Съобщението е озаглавено „Да предприемем мерки сега, за да дадем нов тласък на глобалната дейност за противодействие на изменението на климата“ и именно това се стремим да направим. Естествено, при изготвянето на съобщението отчетохме напълно резолюцията на Парламента от 10 февруари относно резултатите от Петнадесетата конференция на страните по Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата (COP 15).

Копенхаген беше далеч по-малка крачка напред, отколкото Европейският съюз желаше, но все пак беше крачка напред. Сто и девет страни – както индустриализирани, така и развиващи се, на които общо се падат повече от 80% от емисиите на парникови газове в света – вече официално включиха своите цели за намаляване на емисиите и действия в Спогодбата. С други думи, имаме възможност да надграждаме върху тази решимост и да помогнем тя да се насочи към действие в международен мащаб. Трябва да се възползваме от възможността да помогнем за поддържане на инерцията по посока към ефикасното и правнообвързващо световно споразумение за климата за периода след 2012 г. което, разбира се, си остава наша цел.

Отправната точка за Комисията е, че ЕС трябва да продължи да играе водеща роля. Ние считаме, че най-убедителният начин, по който Европа може да стори това, е като предприеме осезаеми и решителни действия във вътрешен план, за да стане най-благоприятният регион в света по отношение на климата. Трябва да правим това в рамките на нашата стратегия „ЕС 2020“, предложена миналата седмица. И нека да заявя това високо и ясно: това е в интерес на самата Европа. Как така? Ами защото – ако го направим интелигентно – то ще повиши нашата конкурентоспособност, ще укрепи енергийната ни сигурност и ще насърчи един по-екологосъобразен икономически растеж и иновации, създавайки по този начин работни места. Поради това Комисията сега ще започне работа за очертаване на пътя до 2050 г. за прехода на Европейския съюз към превръщане в икономика с ниски емисии на въглероден диоксид.

Това ще изисква намаляване на нашите емисии с 80% до 95% през 2050 г., както вече е договорено, а – както залата е добре информирана – ЕС е ангажиран да намали емисиите си най-малко с 20% под нивата от 1990 г. до 2020 г. и да завиши това намаление до 30% при наличието на подходящи за това условия. Напълно споделям желанието, изразено от Парламента, че ЕС следва да отиде по-далеч от целта от 20%. Трябва да приведем нашето намаление в по-добро съответствие с това, за което науката ни казва, че е необходимо, за да постигнем целта от Копенхагенската спогодба глобалното затопляне да бъде задържано под два градуса. Както също посочихте във вашата резолюция, кризата направи по-лесно постигането на целите. Ако днес искаме да бъдем също толкова амбициозни, колкото се готвехме да бъдем, когато приехме пакета от документи във връзка с изменението на климата и енергетиката през 2007 и 2008 г., би се наложило да преминем над 20%. Затова се радвам да обявя, че Комисията ще подготви, преди Европейския съвет през месец юни, анализ на това кои практически политики ще бъдат необходими за постигане на намаляване на емисиите с 30% до 2020 г. Комисията ще се занимае също с разработка на анализ на основните етапи по пътя ни към 2050 г., включително необходимите сценарии относно равнището на амбициите за 2030 г. За това ще е необходимо определяне на подходящи стратегии за основните сектори с големи емисии, които да са съвместими със стратегията „ЕС 2020“. В съответствие с крайния срок, съгласуван в Директивата за Схемата за търговия с

квоти за емисии, Комисията ще даде също и своя анализ на положението във връзка с енергоемките сектори в случай на изтичане на въглерод.

Успоредно с тази дейност ЕС трябва пристъпи към прилагане на Копенхагенската спогодба. Това означава изграждане на надеждна и прозрачна международна рамка за отчитане на емисиите и постигнатите резултати на страните. Означава също и бързо мобилизиране на 7,2 млрд. евро за финансиране на „бърз старт“ за развиващите се страни, с което Европа се е ангажирала за периода от 2010 г. до 2012 г. Това е особено важно за доверието към нас, както и ще помогне за осигуряването на дългосрочно финансиране. Комисията е готова да помогне, за да гарантира, че помощта от ЕС ще бъде добре координирана.

Накрая, съобщението предлага пътна карта за следващите стъпки за процеса в рамките на ООН, които ще бъдат съгласувани в Бон тази пролет, когато преговорите бъдат подновени. На техническите срещи в Бон трябва да започне процесът на въвеждане на политическите насоки от Копенхагенската спогодба в текста за преговори на ООН и за запълване на неразгледаните пропуски. И най-вече мисля, че е много важно да видим какви биха могли да бъдат конкретните крайни резултати за Канкун. Включването на целите на развитите страни и действията на развиващите се страни, представени съгласно Спогодбата, както и политическите указания относно MRV (измерване, отчитане и проверка) в официалния процес на преговорите в ООН ще бъде от решаващо значение, но същото важи и за решенията относно въпроси, които бяха пренебрегнати в Спогодбата, като развитието на международния пазар на въглерод, намаляването на емисиите от международното въздухоплаване и корабоплаване чрез Международната организация за гражданско въздухоплаване и Международната морска организация, селското стопанство и други неща. В официалните преговори реално съществен напредък в Копенхаген беше отбелязан по отношение на рамката за приспособяване, технологичната рамка, горското стопанство, които също биха могли да бъдат сред конкретните крайни резултати за Мексико.

Няма да има по-щастлив човек от мен, ако в Канкун се стигне и до правнообвързващо световно споразумение и ако там бъде решен и правният въпрос – и нека няма съмнение, защото Европейският съюз е готов. Трябва обаче да признаем, че оставащите различия между страните могат да забавят споразумението по този въпрос до следващата година. Затова трябва да внимаваме с очакванията си. Мисля, че всички знаете, че високите очаквания към Мексико, без да има конкретни крайни резултати, крият много висок риск процесът накрая да се провали. Ето защо за всички нас, за които е важно да се постигне международна договореност, мисля, че е важно и да следваме този поетапен подход и да се опитаме да направим всичко възможно светът да разполага с правнообвързващо споразумение преди 2012 г.

Накрая, няколко думи за екологичната цялост. Екологичната цялост трябва да бъде нашият лозунг в преговорите и знам, че това мнение се споделя от Парламента. Ето защо трябва да се преодолеят слабостите на Протокола от Киото. Във връзка с това имам предвид ограничения брой държави, които той обхваща – на тях се падат само 30% от емисиите днес – и сериозните слабости, които той съдържа, като правилата за отчитане на емисиите от горското стопанство и обработката на излишъците от национални права за емисии за периода от 2008 г. до 2012 г., които също бяха подчертани в резолюцията ви от февруари.

И последно, Европа трябва да се заеме с информационна дейност, за да насърчи подкрепата за процеса в ООН и възстанови увереността, че е възможно да има глобално споразумение. Трябва да осмислим по-добре позициите на нашите партньори по основни въпроси, както и да обясним какво изисква ЕС от глобалното споразумение. Комисията ще се заеме с информационна дейност в тясна връзка със Съвета и председателството на Съвета. През този месец ще проведе разговори във Вашингтон и Мексико и планирам да посетя и други държави, сред които Индия, Малдивските острови, Китай и Япония през април.

Бихме искали също да ви насърчим, като Европейски парламент, да дадете принос, като се ангажирате с колегите си парламентаристи по света. Вече се срещнах с някои представители на вашите парламентарни делегации за връзки с важни трети държави и скоро ще се срещна и с други, за да обсъдя как бихме могли да обединим усилията си и заедно да покажем отвореност към другите и как Комисията би могла да ви помогне в тази важна задача.

Съобщението на Комисията излага стратегия, която да помогне за поддържане на инерцията в световните усилия за противодействие на изменението на климата, която намира израз в нарастващата подкрепа за Копенхагенската спогодба. Водещата роля на ЕС в този процес ще бъде от абсолютно жизненоважно значение за успеха. Надявам се да можем да разчитаме на подкрепата на Парламента.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Бих искал да поздравя новия член на Комисията по повод първото ѝ изказване. Съобщението, което ни представихте, е много интересно. Бих искал обаче да отбележа някои недостатъци.

Би било уместно Вие самата да анализирате процеса в ООН малко повече в това първоначално съобщение, а също и да критикувате областите, където то съдържа реални слабости. Както знаем, по-конкретно, за експертна група 2 не може да се каже, че са проявили научна прецизност.

Второ, по отношение целта за два градуса, която сме си поставили, трябва да има повече научни доказателства в нейна подкрепа и сега следва да положите по-големи усилия, за да задълбочим изследванията и да установим дали това все още е постижимо или дали не следва – както различни хора вече казват – открито да се дистанцираме от това.

Трето – и може би най-важно – сега трябва, по-конкретно, да преодолеем кризата на доверието, която наблюдаваме по света и особено тук в Европа. Както знаете, има проучвания, според които само 30% от гражданите на Европа мислят, че въглеродният диоксид влияе на климата. Проектите, които не отчитат този факт, са обречени на провал.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Г-жо председател, членът на Комисията Хедегор направи редица положителни изявления, но тя каза и две много тревожни неща: тя предпочита да говори за 2050 г., отколкото за 2010 г., което според мен е обезпокоително, и също така тя говори повече за това как трябва да намалим очакванията си, отколкото как да продължим да движим нещата напред, така че целите и очакванията ни да бъдат възможно най-високи на вече планираните срещи.

Бих искала да попитам дали Комисията ще работи в посока към действителното подписване на амбициозно и правнообвързващо споразумение относно изменението на климата през декември в Канкун, или ще продължи да се застъпва за процес, в който Канкун ще бъде разглеждан само като стъпка по пътя към споразумение, което ще бъде подписано в Южна Африка или може би в някоя друга страна в далечно бъдеще: през 2011 г., 2012 г., 2020 г. или, в най-лошия случай, дори и още по-късно?

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-жо председател, след Копенхаген някои от нас се чувстват като останки от разбита армия, разпръснати и деморализирани, затова се радвам, че Вие тук вдигнахте знамето и подехте контранастъпление.

Но макар и да звучите бодро и положително, на практика това в голяма степен се основава на пожелания и молитви. За да успеем да постигнем напредък, ние твърде много зависим от други.

Забелязвам, че говорихте за връщане към идеята да завишим нашата собствена цел за намаляване до 30%. Прав ли съм като казвам, че предложихте една нова и по-субективна формулировка за прилагането му? В документа се казва „При наличието на подходящи за това условия“. Това е нещо ново според мен.

Защо документа не съдържа нищо, което да анализира причините за неуспеха в Копенхаген и да предлага поуки? Защо в него няма нищо, което да сочи проблема с отричането на изменението на климата, което подкопава политическата воля? И накрая, защо няма нищо за необходимостта да привлечем по-активно предприятията?

В Европа има много предприятия, които искат да работят с нас в тази насока и, честно казано, макар че Ви пожелавам успех и всички ние Ви пожелаваме успех, ще се нуждаете от всички приятели, които имате.

Кони Хедегор, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, отговарям първо на г-н Seeber, относно Междуправителствената експертна група по изменението на климата (IPCC) и защо не сме я критикували или не сме направили каквото е трябвало в този материал: трябва да заявя, че макар според мен да е от решаващо значение IPCC да се отнесе сериозно към критиките и да се опита да поправи нещата, където това е необходимо, до момента не съм видяла нищо, което да променя дълбокото ми разбиране и чувство, че, да, трябва да се справим с изменението на климата. Има неща, подробности, изтекли съобщения и други подобни. Не видях нищо по-задълбочено, което да промени основното ми отношение, и мисля, че това важи и за много други хора, така че това на практика е умишлено. Мисля, че в самата IPCC сега трябва да се стараят да бъдат внимателни, за да възстановят доверието към всичко, които представят.

Напълно съм съгласна с бележката, за която едва не Ви стигна времето – въпросът за доверието – това също е причина да вършим сериозна информационна дейност, нещо което е от решаващо значение за Европейския съюз.

Г-жо Ulvskog, Вие споменахте, че говорих повече за 2050 г., отколкото за 2010 г. Това е стратегия за пътя напред след 2012 г. Ние вече имаме политика за сегашния момент, за 2010 г., в Европейския съюз, така че това е стратегия, насочена към бъдещето. Според мен едно от новите неща, на които трябва да отделим

внимание, е, да започнем да казваме, че следва да определим пътищата между 2020 г. и 2050 г. и ето защо ще подготвя нещо по въпроса какво следва да бъде постигнато до 2030 г.

До 2020 г. остават само 10 години. През този мандат на Комисията трябва да определим и пътя дотам, където ще бъдем през 2030 г., така че това беше съвсем целенасочено и това е една от новостите в тази област.

Определено не желая да занижавам очакванията, но бих била много внимателна да не ги завишавам дотолкова че тези, които не искат международните преговори да успеят, да могат да спрат процеса след Мексико, ако не сме постигнали нищо. Ето защо трябва да бъдем практични. Ще защита пред всеки тезата, че до Копенхаген беше правилно да поддържа очакванията големи, да продължим да оказваме натиск и да изведем въпроса на челно място в дневния ред на държавните ръководители. Това ги направи отговорни; накара възникващите икономики и Съединените щати да определят свои вътрешни цели; това беше важно. Но такова нещо може да се направи само веднъж, без да се постигне напълно. Опасявам се, че не можем да го направим повторно.

Защо тогава да не съставим конкретна пътна карта в Бон, която да гарантира, че ще запазим инерцията в тази област? Това е идеята.

Накрая отговарям на Chris Davies, да, прав сте. Зависим от други, за да постигнем напредък и поради това също трябва да постигнем средните стойности и да опитаме да анализираме информацията, която получаваме. Какво става в Пекин? Какво става в Делхи? Какво става във Вашингтон? Какво става в Конгреса на САЩ? И след това да се опитаме да осъзнаем, че като вземем всички тези неща под внимание можем, в същото време, да гарантираме, че нашата цел все пак ще бъде постигната, а именно едно правнообвързващо, наистина международно споразумение.

Споменахте тези 30%, при наличието на подходящи за това условия – да, прав сте, това е нов начин да го кажем. В стратегията „2020“ има и бележки под линия, упоменаващи политиката до момента, в която е предвидено другите държави... и така нататък, но мисля, че ако условията бъдат подходящи и може би ако действат интелигентно, това би било от полза и за самата Европа. Трябва също да заложим това в нашите различни стратегии и материали.

Знам, че това е област, за която в Европа на настоящия етап няма консенсус. Мисля че е важно да отчетем това. Да кажем, например, че Китай няма да приеме международно споразумение, ще останем ли тогава безкрайно на 20%? Как това би било от полза за нашата икономика, нашите иновации, нашия растеж? Няма ли да рискуваме да отстъпим пазарите си на Китай и други региони, които вземат мерки в тази област, независимо от това дали и кога ще имаме международна договореност?

Като казваме „да“, просто даваме повод за започване на обсъждане, това са козове в международните преговори, но не трябва да забравяме, че всичко това има и вътрешен аспект. Откъде ще дойде растежът ни в бъдеще? Ето защо следва да внимаваме да не бъдем прекалено амбициозни.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Госпожи и господа, г-жо член на Комисията, чудесно е да се види, че сте прочели резолюцията на Парламента и че се позовавате на нея. Това е добър знак, в началото на новата Ви длъжност.

Ако ЕС наистина иска да запази водещата си роля по въпроса за опазването на климата, трябва да завишим целта си до поне -30%, аргументите за което Вие вече изложихте. Искам да добавя, че промените в положението вследствие на рецесията на практика означават, че -20% в действителност не би било много по-различно от сценария „обичайната практика“. Ако искаме да бъдем амбициозни, трябва да направим целите си по-строги и да ги завишим поне до -30%, а за предпочитане и до -40%.

Второ, като Парламент, в последното си разискване, единодушно...

(Председателят отнема думата на оратора)

Martin Callanan (ECR). – (EN) Г-жо председател, бих искал да благодаря на члена на Комисията за нейното изказване и я приветствам в нашата зала.

В изявлението си тя говори за завишаване на нашата цел до 30% при наличието на подходящи за това условия.

Какви доказателства има тя, че ако постъпим така, това ще помогне да убедим Америка, Индия, Китай или други държави да се присъединят към едно глобално обвързващо споразумение?

При отсъствие на глобално обвързващо споразумение не е ли съгласна тя, че има голям риск да направим нашата промишленост по-слабо конкурентоспособна и да натоварим потребителите в нашите държави с още

по-високи сметки за електричество, без да последват никакви чисти ползи за околната среда, тъй като тези намаления в емисиите, разбира се, ще се компенсират от увеличения в Индия, Китай, САЩ и т.н.?

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Г-жо председател, ЕС трябва да се ангажира да намали емисиите с 40% до 2020 г. според най-новата налична научна информация. Не може да се поема ангажимент от такъв вид, като се зависи от действията на други.

Какви мерки ще предприеме Комисията, за да осигури че ангажиментът за намаляване на емисиите на ЕС ще бъде увеличен до 40%? Що се отнася до необходимото финансиране, което се предоставя на развиващите се държави, за да им се позволи да се борят с изменението на климата и последиците от него, кой точно ще предостави финансирането на развиващите се държави? Колко ще даде всяка от развитите държави? Как и кога ще бъде предоставено то?

Членът на Комисията говори също за амбициозно, правнообвързващо споразумение. Какви стъпки ще предприеме Комисията за постигане на споразумение, което признава общите, но различни отговорности, които индустриализираните и развиващите се държави споделят, въз основа на историческото отделяне на парникови газове в атмосферата и наличните ресурси за справяне с предизвикателствата във връзка с намаляването на емисиите и последиците от изменението на климата?

Кони Хедегор, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, ако разбирам добре последната бележка, става дума за това как можем да осигурим изпълнението на това, за което се договорим. Това, разбира се, е основен въпрос.

Другият въпрос, доколкото разбрах, беше колко следва да се даде на развиващите се държави. Критериите още не са определени, но мисля че е много важно да не ги обвързваме с много условия. Това беше обещанието, дадено в Копенхаген, че финансирането за „бърз старт“, финансирането „тук и сега“, ще бъде предоставено на най-слабо развитите държави и най-уязвимите, частично за приспособяване, частично за смекчаване на последствията.

Намирам също за съвсем логично да държим на факта, че това трябва да стане по съществуващи канали. Не можем да си позволим от гледна точка сроковете да изобретяваме нови системи за управление или нови канали, или друго, за да могат тези пари да бъдат отпуснати и използвани за съответната цел, тъй като следва това да стане възможно най-скоро.

Бих казала, че ЕС вече е готов да предостави финансирането за „бърз старт“ след Бон и бих казала, че най-късно в Мексико светът трябва да бъде готов да изпълни задълженията си за финансиране за „бърз старт“, поети в Копенхаген, както и да определи различните критерии и как точно да го направим.

В отговор на г-жа Hassi, това беше гледната точка за необходимостта да се придържаме към 30% и в много отношения тя има връзка и с казаното от г-н Callanan.

Не е много лесно да се реши точно кога трябва да преминем към 30% и какво точно ще е необходимо за това. Ето защо в съобщението ние казваме, че преди Европейския съвет през юни ще представим анализ как точно бихме могли интелигентно да преминем към 30%. Какво ще изисква това?

Естествено, не трябва да бъдем наивни. Естествено, че трябва да се грижим за нашата промишленост, което е очевидно. Трябва да знаем какво правим и не трябва да бъдем наивни. Искам просто да кажа, че според мен ако направим това по един интелигентен и съгласуван начин, ще бъде възможно да изберем средства, които биха могли едновременно да бъдат от полза за справяне с изменението на климата и намаляване на емисиите, енергийна ефективност, енергийна сигурност и иновации, и разкриване на работни места. Ето към това ще се стремим. Не казвам, че ще бъде лесно. Не бива да мислим, че преминаването към 30% ще бъде леко, макар че трябва да знаем какъв ще бъде потенциалът, какви биха били последиците и това ще бъде анализът, който аз ще представя пред заседанието на Европейския съвет идния юни. След това, по-късно през годината, ще имаме анализ за пътищата до 2050 г., включително перспективата за 2030 г., за която съм на мнение, че трябва да започнем да мислим, като причината, разбира се, е, че сме обещали да намалим емисиите от 80% до 95% до 2050 г. Ако не започнем да действаме, ще бъде изключително трудно през последните едно или две десетилетия с приближаването към 2050 г.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Г-жо председател, противно на убеждението на Комисията, дебатът за причиненото от човешка дейност изменение на климата далеч не е приключил.

Само през последния месец се случи скандалът с Университета в Източна Англия; след това се стигна до пробива с глетчерите в Хималаите, а ето сега възникват въпроси за влиянието, което изменението на климата ще има върху дивата природа в Амазония.

Проучванията показаха, че поне 20 пасажа от доклада на IPCC цитират доклади на организациите „Световен фонд за дивата природа“ и „Грийнпийс“, които не са преминали партньорска проверка. Това не е наука. Необходими са ни солидни, рецензирани доказателства, а не материали, изготвени от групи за натиск, които използват изменението на климата за преследване на свои собствени цели, или политики, които използват изменението на климата, за да оправдават съществуването на Европейския съюз.

Бих искал да запитам не е ли време да направим пауза, равносметка и да премислим последиците от упоритото преследване на политики, които могат да увредят икономиките, да доведат до загуба на работни места или евентуално да доведат до енергиен хаос.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Сигурно знаете, че изтеклите от Университета в Източна Англия съобщения по електронната поща показват, че промените в температурата в историческа перспектива са били манипулирани от привърженици на хипотезата за предизвиканото от човека изменение на климата чрез субективен подбор на базови години. Тази хитрост е използвана за прикриване на неотдавнашните спадове в температурите и за ограничаване на проблема със Средновековния топъл период. Съобщенията по електронната поща показват също, че скептично настроените към хипотезата учени са били отстранявани от процеса на партньорска проверка, за да се избегне разкриването на пропуски при внимателен преглед от страна на обществеността.

Може ли хипотеза, зависеща от манипулация на данни, да бъде правилна основа за оправдаване на колосални разходи и за затваряне на заводи, като този на „Коръс“ (Corgus) в Мидълзбро? Европейският съюз плаща огромни субсидии на екологични групи за натиск, които са съгласни да съветват ЕС да преследва политика, с която вече е ангажиран. Уместно ли е Европейският съюз да използва публични средства за субсидиране на групи за натиск? Това прахосва публични средства, осигурява мнима подкрепа за политиките на Европейския съюз и излага на риск независимостта на организациите, провеждащи кампании по този въпрос.

Karl-Heinz Florenz (PPE). – (DE) Сърдечно Ви приветствам в залата. Един от големите проблеми в Копенхаген, по мое мнение, беше загубата на доверие. На теория това би могло да разпростира в целия свят, но също и в рамките на Европейския съюз. Въпросът ми към Вас е следният. Какво става с механизмите, които приехме миналата година? Аз съм загрижен относно Схемата за търговия с квоти за емисии, тъй като не съм съвсем сигурен какво прави Комисията в момента във връзка с решението от Копенхаген например по отношение на ориентирите, но също и на изтичането на въглерод.

Вторият ми въпрос е следният. Френското правителство излезе с предложение за включване на вносителите от развиващите се държави в Схемата за търговия с квоти за емисии, за да се направи пазарът по-голям и да се позволи на тези държави да участват в системата. Имате ли някакво становище по този въпрос?

Кони Хедегор, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, отговарям първо на двамата господи, които повдигнаха въпроса за IPCC.

Първо, аз не съм тук, за да представлявам IPCC. Сигурна съм, че те са напълно в състояние да отговорят за себе си.

Когато чувам „Не е ли време да направим пауза?“, искам да кажа само, че международните преговори по въпросите на климата в много отношения бяха оставени на изчакване доста дълго време. Според мен все още е необходим съществен напредък в това отношение. Просто не разбирам защо, заради няколко разгласени неща, някой иска да хвърли сянка върху цял един проект. Това не е моят подход. Аз съм политикът. Не мога да преценявам работата на учените, но мога да използвам здравия си разум и да прочета основните им изводи и да видя какво представляват основните факти на масата. Тогава мога сама да преценя дали искам да поема риска да не правя нищо, с много сериозните последици, които това може да има – или, вместо това, да се опитам да отговоря на предизвикателството?

Просто това, което не разбирам, е как всички, които са скептични по въпроса за климата, не могат да разберат, че винаги ще бъде добре за една планета, чието население ще достигне девет милиарда души или дори повече до средата на века, да стане много по-ефективна в енергийно и в ресурсно отношение.

Така че именно по този въпрос следва да стигнем до общо мнение що се отнася до средствата, тъй като това така или иначе ще е от полза за околната среда, за нашите граждани и за нашите икономики. Ще бъде от полза и за стопанската дейност, за да стане тя много енергийно ефективна в бъдеще, когато енергията ще става все

по-скъпа. Това ще се отрази добре и като цяло в един свят, в който ще има борба за ресурси. Така че просто не разбирам защо да не можем да работим по един и същи дневен ред от тази гледна точка.

В отговор на г-н Florenz, какво правим с механизмите на Схемата за търговия с квоти за емисии? Както беше споменато, преди лятото ще излезе анализ на изтичането на въглерод и когато се стигне до ориентири, ще продължим работата по него. Все още има много неща, върху които трябва да се работи във връзка със Схемата за търговия с квоти за емисии. Мисля също, че следва да продължим да работим с другите страни по света, които планират да въведат някакви видове схеми за търговия.

Продължавам да съм на мнение, че това ще бъде най-ефективният начин да се опитаме да регламентираме това, но също така, разбира се, е много важно нашата система да е въведена и в действие, да работи възможно най-ефективно и удобно за предприятията, за да се уверят те, че тя наистина работи и че, в крайна сметка, тя е от полза и за способността им да въвеждат иновации.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Най-сърдечно Ви приветствам в Парламента, г-жо член на Комисията. Написах писмо до председателя на Парламента за да го информирам, че всички делегации в залата са включили опазването на климата в дневния ред на разговорите ни с партньорите по целия свят. Трябва да намерим друг механизъм, за да може тази информация и тези резултати да бъдат свързани с пътуванията ви по света, така че ние тук в Брюксел и Страсбург да знаем точно какво е състоянието на нещата.

Изразявам силна загриженост, че преговорите по въпросите на климата може да бъдат сполетени от същата участ, както и преговорите от Доха, които постоянно се отлагат, година след година. Въпросът ми следователно е какъв е Вашият план „Б“ с цел, може би, да бъдат постигнати резултати в части от някои сектори? Имам също и въпрос относно Протокола от Киото. Една стратегическа грешка, която направихме в Банкок, беше да създадем впечатлението, че бихме се отказали от него. Какво би станало, ако не приемем нещо до 2011 г. или 2012 г.? Какво е бъдещето на Протокола от Киото?

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Г-жо председател, бих искала да приветствам г-жа Хедегор в нашия Парламент. Г-жо член на Комисията, много се радвам да Ви приветствам при първия Ви ангажимент и да повторя това, което Ви казах по време на изслушването Ви и да Ви поздравя за ентусиазма, който вдъхвате на нашите разисквания, Вие, която олицетворявате дипломатията по въпросите на климата, разбира се, с постоянната подкрепа от нашия Парламент.

Убедена съм, че Европа трябва да заеме по-настъпателна позиция, че трябва да покаже оръжията си, а не намеренията си. Моят въпрос, на който ще Ви бъде лесно да отговорите, е донякъде подобен на този на председателя на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, тъй като и аз съм убедена, че Европа трябва да се грижи оттук нататък винаги да включва темата за климата във всички свои търговски споразумения с трети държави, чрез европейски данък върху въглерода, ако това е единственият език, който могат да разберат тези, които отказват да осъзнаят мащаба на предизвикателството.

Имам още един въпрос, който може да е малко по-нетрадиционен от моя страна, едно предложение, което във всеки случай изисква отговор от Вас: не биха ли могли Европейският парламент, Комисията и институциите също да дадат, като се обявят за въглеродно неутрални, с други думи като компенсират своите емисии на въглероден диоксид, за да се намали поне – макар и това да е само един аспект – екологичната цена на пътуванията ни до Страсбург?

Claude Turmes (Verts/ALE). – (EN) Г-жо председател, на първо място, според мен всички ние с нетърпение очакваме оценката на въздействието. Ние наистина сме повече или по-малко сигурни, че 30% ще бъде добре за европейската икономика и също в надпреварата за „зелени“ технологии.

Имам два въпроса, г-жо член на Комисията, единият е във връзка с парите за „бърз старт“. Как Вие, съвместно с г-н Пибалгс, наистина ще осигурите тези пари да отидат за ефективност, за възобновяеми енергийни източници и, по един децентрализиран начин, за децентрализирано производство на енергия, като съчетаете това с енергийната бедност? Вторият въпрос е как да бъдат включени в играта големите европейски градове и отбелязващите напредък региони, също и в международен план? Бях наистина разочарован, че в материала за „ЕС 2020“ от миналата седмица градовете и регионите на практика отсъстват. Как може дори да си позволяваме да мислим, че Европа ще върви напред, ако същевременно игнорираме регионите на гражданите в Европа и влиянието, което те биха могли да имат в международен план?

Кони Хедегор, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, първо, към г-н Leinen, намирам за наистина добра идея, че когато делегации действително пътуват, отделяте време и приоритет да включите и темата за климата в дневния си ред. Това е много важно и може да е много полезно да сравним бележките си, така че

когато получите някаква информация в една държава, а аз получа информацията месец по-късно, понякога да се събираме и да сравняваме бележките си, така че наистина да можем да се основаваме на информацията, която получаваме поотделно.

Именно рискът да се озовем в някакъв процес като този от Доха беше причината да окажем толкова силен натиск за Копенхаген, за да направим всичко възможно и да се опитаме да не допуснем такова положение. Прав сте също, че има такава опасност и сега: ако не сме успели в Копенхаген, ще се проточи ли това безкрайно? Ето защо бих искала да видя конкретна пътна карта с точни крайни резултати за всяко събитие и точна дата, на която трябва да го завършим. Мисля, че това е една много добра идея.

Последният въпрос беше за Протокола от Киото и продължението на Протокола от Киото. Всички знаем, че има проблеми с Протокола от Киото. Всички знаем, че има много държави, които не желаят да са част от него и от всички тези предизвикателства. В крайна сметка, това е предизвикателство и за Европейския съюз. Не можем да останем сами в Протокола от Киото. Мисля, че е важно Европа да се подобрява и да не поемаме вина, когато не сме виновни.

Не ние сме проблемът във връзка с Протокола от Киото. Ние изпълнихме задълженията си преди всички останали. Изпълнихме и спазихме официалните си ангажименти за първия период от 2008 г. до 2012 г. Ще изпълним това, което сме обещали да изпълним, и сме готови да продължим Протокола от Киото. ЕС не е проблемът в това отношение. Други държави са проблемът тук и те ще трябва да определят дали искат алтернатива, ако има такава, или как ще се справят с продължаването, с втория период на ангажименти.

Ето защо това е отворен въпрос, който трябва да обсъждаме, но както Chris Davies вече каза, ние зависим от това какво правят другите страни. Трябва да внимаваме. Защо трябва да сме ние тези, които ще спрат Протокола от Киото? Ние изпълнихме обещанията си в Протокола от Киото, така че понякога ще е по-разумно Европа да не поема вина, когато други са виновни.

По предложението за институциите във връзка с това, мога да кажа, че вече поставих въпроса в собствения си кабинет. Мисля, че това е нещо съвсем естествено. Много бих искала да работя с Парламента. Ако вие можете да работите с Парламента, тогава аз ще работя с Комисията. Мисля, че това е нещо логично също и по отношение на гражданите.

В отговор на Claude Turmes, относно „бързия старт“ и това как ще действам съвместно с члена на Комисията Пиебалгс, може би сте забелязали, че съобщението е издадено заедно с г-н Пиебалгс. Той също се е подписал, защото знаем, че е много важно да опитваме да работим заедно и относно неговия ресор и как това може да се използва по един много положителен начин. Ние като двама членове на Комисията вече водим такъв разговор.

Разбирам бележката Ви за големите градове. Мисля, че инициативата „C40“ (инициативата за климата на Clinton Foundation) и множество други инициативи са много добри и сте прав също, че много от емисиите ще са свързани с градовете и с начина на живот в градовете. Предизвикателството тук е, че голяма част от планирането и други видове средства, които наистина биха били от полза за справянето с проблемите, често са в правомощията на държавите-членки, но съм съгласна с Вас и съм работила с някои от големите градове преди Копенхаген. Това е аспект, който следва да имаме предвид и да се опитаме да установим как можем да го доразвием. Например, когато стане дума за транспорт и за декарбонизация на транспорта, без съмнение големите градове ще бъдат ключът към решението на този въпрос.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Г-жо член на Комисията, конференцията в Копенхаген показва, че е необходимо да се готвим за следващата Конференция на страните по Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата (COP) не само на вътрешно, глобално и техническо равнище, но и на политическо равнище. От гледна точка на вътрешния аспект пред Европа стои задачата да приложи пакета от документи във връзка с изменението на климата и енергетиката и да инвестира в чисти технологии, научни изследвания и енергийна ефективност.

Ръководенето посредством даване на личен пример е необходимо, но не и достатъчно условие само по себе си, както се видя в Копенхаген. Поради това е съществено да се разработи и насърчи дипломатическият аспект и да се използват възможностите, които дава Договорът от Лисабон за подготовка за следващата COP с амбиция, говорейки с един глас и изграждайки стратегически съюзи с нашите евентуални съюзници по тази тема, например държавите от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн.

Важно е също темата за изменението на климата да бъде включвана във всички срещи на върха и на високо равнище. Бих искала да запитам Комисията и члена на Комисията какъв напредък е постигнат в тези политически преговори.

Dan Jørgensen (S&D). – (DA) Г-жо председател, добре дошла, г-жо Хедегор. Вие казахте много хубави неща и много хубави неща има в съобщението. Ще се съсредоточа върху нещата, с които не съм съгласен.

В голяма степен не съм съгласен със стратегия, която се основава на приемане на този ранен етап, че няма да постигнем споразумение в Мексико. Въпросът ми към Вас следователно е, дали това е нещо, което просто сте решили, или това е мандат, който Ви е даден – и ако това е така, кой Ви даде мандата? Държавните ръководители ли? Чрез процедурата за съвместно вземане на решения ли, или какво? Надявам се тази стратегия да може да бъде преразгледана. Каква полза, ако кажем „Ами ако натрупаме огромна инерция и има големи очаквания и след това не се постигне нищо – как тогава ще обясним два провала?“. Чуйте, не затова трябва да се притеснявате. САЩ, Китай и други вероятно ще направят необходимото да няма големи очаквания за Мексико. Ролята на ЕС не трябва да бъде да занижава очакванията – ролята на ЕС трябва да бъде да засилва очакванията. Ако заявите още преди срещата на върха да е започнала: „Чуйте, готови сме да приемем, че няма да има кой знае какво споразумение“ и така нататък, вие ликвидирате всякакъв шанс за успех, още преди да сте започнали. Това задава една изцяло нова отправна точка и споразумението само ще се влоши от нея.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Г-жо член на Комисията, имам два конкретни въпроса към Вас.

Първо, във Вашия материал не виждам анализ на европейската позиция на преговорите на международно равнище. Отчетохме ли всъщност факта, че влиянието на Европа върху политиката в областта на климата е намаляло? Отчетохме ли факта, че политическата и икономическата тежест в света рязко се е изместила в посока към Азия? Възможно ли е напълно да сме надценили влиянието си в това отношение?

Второ, материалът ви е забележителен. В дванадесетте страници, които сте запълнили изцяло, няма нито едно споменаване на експертната група на IPCC. Дали това не е ловък опит да се разграничите от този орган? Искам да Ви напомня, че тази експертна група създаде основата за всички политически решения, свързани с директивите, които изготвихме тук през последните години. Не е ли време да призовем за един широк научен подход, който да дава наистина научни, а не политически изводи?

Кони Хедегор, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, отговорът на последната бележка за IPCC определено е категорично „не“. Ако трябва да се дистанцирам от всичко, което липсва от този материал, бих се дистанцирала от много неща. Това е начин да се опитаме да приемем за даденост, че сме изправени пред предизвикателство, че трябва да го преодолеем и че ЕС трябва да поеме водачеството по отношение на това как да го преодолеем. Това е начинът на мислене в основата на този материал.

Не съм съгласна, че ЕС няма влияние върху международните преговори. Напълно сте прав, че нямаме толкова влияние, колкото бихме искали, и не мислим, че бихме могли просто да диктуваме положението. Зависими сме от другите.

Видяхме обаче нещо съвсем ново в Копенхаген: докато в миналото ЕС често имаше само няколко партньора, когато влизаше в международни преговори и се опитваше да свърши работа, този път лидерите, представляващи държавите, които отделят повече от 80% от емисиите в света, обещаха в Копенхаген, че напред те също ще се присъединят. Това съществено променя цялата динамика. Позволете ми да Ви напомня, че да включим възникващите икономики в процеса и да ги направим съвместно отговорни беше европейски приоритет от години и това реално беше постигнато в Копенхаген.

В отговор на г-жа Carvalho: да, напълно съм съгласна, че трябва да се подготвим както технически, така и политически, и че трябва да сме по-добри в това отношение, не на последно място, за да може като седнем на масата за преговори, не просто да кажем какво искаме и тогава, когато останалият свят не се съгласи с нас, да се окаже, че не знаем какво всъщност да правим, тъй като сме хвърлили всичката си енергия в опит да се обединим около много твърда и подробно формулирана позиция. Следва да бъдем по-гъвкави в начина, по който договаряме това.

(DA) ...и най-накрая, в отговор на Dan Jørgensen: разбира се, не считам, че не следва да постигнем споразумение в Мексико. Това, което се обсъжда, е дали считаме, че можем да съберем всички подробности, включително и формата на споразумението, в Мексико. Това е поводът за моята загриженост. Погледнато в това отношение, считам че ще засилим натиска върху САЩ и Китай и другите именно като казваме, че трябва да има много конкретни крайни резултати и че в Канкун трябва да бъдат постигнати много конкретни решения. Не можем просто да отлагаме.

Опитвам се да направя така, че да им е трудно да не съдействат за резултати в Мексико. Считам, че за да постигнем това, трябва да внимаваме да не се съсредоточаваме прекалено много върху правната форма, тъй като това наистина може да попречи на постигането на споразумение по реалното съдържание. Има много

фактори, които трябва да бъдат отчетени – „Какво мислим? Какво чуваме? За какво мислим, че ще бъде възможно да на накараме САЩ да се съгласят само три седмици след като са провели междинни избори?“ например. Има много фактори, които влияят в това отношение, но мисля, че г-н Jørgensen ме познава достатъчно добре, за да си дава сметка, че това не е защото според мен не трябва да бъдем амбициозни в Мексико. Просто трябва да се опитаме да определим какъв е максимумът, който можем да извлечем от Мексико. Това е основната точка на стратегията, която се постарях да представя тук днес.

Председател. – Госпожи и господа, повече членове на Парламента не можах да се изкажат, отколкото тези, които получиха такава възможност. Нямах достатъчно време. Надявам се разбирате това. Благодаря на всички ви за дисциплинираното разискване. Благодаря Ви, г-жо член на Комисията. Надявам се да се виждаме по-често тук, в пленарни заседания. Сигурен съм, че ще бъде така.

Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), в писмена форма. – (RO) ЕС има всички възможности да стане водещ в предприемането на мерки за намаляване емисиите на въглероден диоксид. Може би срещата на върха в Копенхаген остави у мнозина чувство на разочарование, тъй като някои от участниците се въздържаха от ангажиране с определени цели за предотвратяване на изменението на климата. Индия и Китай неотдавна изпратиха сигнали към ООН, сочещи решимостта им да изпълнят целите, с които са се ангажирали съгласно Копенхагенската спогодба, колкото и неопределена да беше тя. Това е важен знак и ЕС може да овладее инициативата в световен мащаб и да върне обратно всички държави на същата маса, особено азиатските държави, чиито промишлен капацитет расте с всеки отминал месец. Изменението на климата е несъмнен факт, както е несъмнен факт и това, че замърсяването го ускорява. Това оправдава амбициите на ЕС да дава пример с действията си за ограничаване на замърсяването. Действително целта ни да станем най-малко замърсеният регион в света не може да не е в наш плюс. Ползите от това се изразяват в нещо повече от веднага забележимата по-чиста околна среда. Пренасочването на Европа към екологосъобразна икономика и промишленост ще създаде работни места, ще отвори нови направления за научни изследвания и не на последно място, ще намали разходите на всички държави.

João Ferreira (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Макар опазването на атмосферата на земята да трябва да бъде отговорност, споделена от различни държави, също така е ясно, че влиянието, което всяка от тези държави е оказала върху атмосферата в хода на историята, и влиянието, което те оказват днес, са две твърде различни неща, което означава, че отговорностите им трябва да бъдат разграничени, от съображения за елементарна справедливост. Нещо повече, определянето на отговорността на всяка държава в световните усилия за намаляване на емисиите трябва да взема под внимание съответните им населения, от същите съображения за справедливост. Понастоящем емисиите на глава от населението в Китай са четири пъти по-ниски от тези на САЩ и около половината от средните емисии за ЕС. На Индия се падат около една десета от средните емисии за ЕС и около двадесет пъти по-малко от тези в САЩ. Понастоящем в Индия около 500 млн. души (приблизително колкото е населението на ЕС) нямат достъп до електричество. Ето защо опитите тези държави да бъдат обвинявани за провала в Копенхаген са необосновани и несправедливи, да не говорим за смехотворните обвинения към държавите от Боливарския алианс на Америките в резолюция на Парламента. Тази позиция може да се обоснове само с чисто политическа груповщина, която подкопава и разрушава станалото в действителност в Копенхаген.

Adam Gierek (S&D), в писмена форма. – (PL) Много упоритото лобиране от страна на Европейската комисия и на нейния председател по въпроса за „амбициозна“ политика по изменението на климата и енергетиката, което продължава вече години, не е нищо друго, освен опит да бъде унищожена промишлеността на ЕС. Тази политика е резултат или от невежество, влошено от Междуправителствената експертна група по изменението на климата, или от обикновена глупост, или е също така резултат и от прекомерен цинизъм, водещ до икономически саботаж. Жалко е, че колегите от левицата така и не разбраха, че това е просто един капан за тях, тъй като най-голям брой поддръжници на търговията с квоти за емисии се набира сред тези, които вече причиниха една криза. Този път обаче „финансовият мехур“ ще бъде значително по-голям. Вредата, вече причинена от тази самоубийствена политика, е огромна, особено в моята страна Полша. Война не ни трябва. По-лесно е една държава да бъде срината, отколкото възстановена. Призовавам Комисията – осъзнайте се, защото това, което правите, е не само антиевропейско, то е античовешко. Необходимо е незабавно преразглеждане на пакета от документи във връзка с изменението на климата и енергетиката. Започнете работа по този въпрос и спрете да убеждавате другите да извършат икономическо самоубийство. Екологосъобразна икономика – да, но това, разбира се, означава рециклиране на материали и енергия, комбинирано производство на енергия, термомодернизация, устойчива енергия, където няма друг източник, повторно използване на

отпадъчните води, ядрена енергия, по-добро пестене на енергия, по-висока енергийна ефективност и други неща. Следователно имат ли емисиите от въглероден диоксид също някаква връзка с икономика, която е екологосъобразна като тази? Да, имат, но парадоксалното е, когато емисиите се увеличават... така че това е добре.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *в писмена форма*. – (FI) Г-жо председател, благодарна съм на члена на Комисията Хедегор за посочването, че тя е наясно с основната дилема на политиката в областта на климата: ЕС не може да намалява емисиите сам, тъй като не само собствените ни резултати ще бъдат напразни, а и ще създадем риск от увреждане на околната среда. Ако производството не може да продължи да се извършва в Европа поради растящите разходи за търговия с квоти за емисии и ако, вследствие на това, стоманата или хартията се произвеждат на места, където предизвиканите от това емисии бъдат по-големи, отколкото в Европа, общото количество на емисиите ще се повиши. Едностранната амбиция не е амбиция: само когато действаме заедно според едни и същи правила, ще бъде лесно сериозно да затегнем коланите. Основа за това трябва да стане друг вид стратегия в областта на климата: последователното намаляване на конкретни емисии. Това се явява система за декарбонизация, която е независима от стопанския цикъл и която винаги възнаграждава страната, която прави намаленията, за разлика от сегашната ни система за търговия с квоти за емисии. Китай, Япония и Съединените американски щати, наред с други, са заинтересовани от такава схема и затова и ЕС следва да актуализира собствената си стратегия, за да отрази настоящото положение. Бих искала да попитам дали има някакъв смисъл да се придържаме към схемата за търговия с квоти за емисии след 2012 г., тъй като сега се оказва, че няма такива схеми, които да се появяват в световен мащаб и да могат да бъдат свързани с нашата. Освен ако определянето и разпределянето на квотите за емисии не е пропорционално, ще бъде невъзможно да се избегне нарушаването на конкуренцията. Когато само преди по-малко от 10 години започнахме изготвянето на Директивата за Схемата за търговия с квоти за емисии, цялата схема ни беше представяна като средство за подготовка за търговия с емисии в световен мащаб. Добихме експертни познания и опит. Опитът определено ни струваше скъпо, а ползата за околната среда в никакъв случай не е очевидна. Намаляването на емисиите би могло да се прави по начин, който по-малко го излага на риск от пазарни провали и спекулации. Смята ли Комисията, че има сериозни причини да продължим по този път сами?

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Г-жо председател, г-жо Хедегор, срещата на върха в Копенхаген, на която отидохме като лидери по отношение на изменението на климата, беше поражение и показва, че само Европа е заинтересована от ограничаване на емисиите на въглероден диоксид. Г-жа Хедегор обяви, че въпреки провала, борбата с глобалното затопляне ще продължи да бъде в центъра на европейската политика. Сега градим нова стратегия преди срещата на върха в Мексико, така че трябва да отговорим на въпроса къде сбъркахме и да направим преглед на нашите мнения и очаквания, тъй като светът не е готов днес да приеме толкова големи ограничения. Поради това имам три въпроса към г-жа Хедегор. Първо, как ще преговаряме и какви цели ще си поставим, така че срещата на върха в Мексико да не завърши като срещата на върха в Копенхаген? Второ, проверила ли е Европейската комисия информацията за глобалното затопляне и топящите се айсберги предвид подвеждащата и невярна информация, подавана от някои учени? Трето, съгласна ли сте с моя извод, че без съгласие за значителни намаления от страна на САЩ, Китай, Русия и Индия, усилията на Европейския съюз и разходите, които правим, ще бъдат пропиленени?

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Основното предизвикателство пред Европейския съюз след срещата на върха в Копенхаген е да изготви, възможно най-скоро нещо, което е съществено – колективна пътна карта за срещата на върха COP 16 в Мексико. Копенхаген ни накара да разберем, че добрите намерения не са достатъчни. В резултат от Копенхаген можем да направим следните четири извода. Първо, Европейският съюз няма да бъде изцяло ефективен, ако само определя рамките, които трябва да бъдат следвани. Европа следва да даде на развиващите се държави истинска подкрепа, която да е от полза за амбициозните цели на Общността във връзка с емисиите. Второ, Европейският съюз трябва отново да започне разговори със Съединените щати, като участник в едно трансатлантическо водачество, и с другите водещи световни сили. Трето, Европейският съюз следва да възприеме един по-рационален подход към стратегията за намаляване на емисиите на въглероден диоксид с оглед на намаляване на емисиите, като същевременно се избягват високите разходи по приспособяване. Четвърто, Европейският съюз следва да активизира усилията си за изграждане на една ефективна икономика с ниски емисии на въглерод. Г-жо Хедегор, въпросът е прост – има ли условия за такава промяна в Европа?

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Приветствам важното място, което е отделено на изменението на климата в съобщението на Комисията, озаглавено „Европа 2020 – европейска стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“.

Има два аспекта, които си заслужава да бъдат подчертани. Първо, инвестирането в по-екологосъобразни технологии с ниски емисии на въглерод е важен инструмент. С тези инвестиции ще бъде защитена околната

среда, като в същото време се създават и нови възможности за стопанска дейност и нови работни места. Европейският съюз може да играе важна роля в този сектор на световния пазар. Вторият важен аспект е значението на водещата инициатива „Ефикасно използване на ресурсите в Европа“. Искането, отправено от Комисията към държавите-членки да използват структурните фондове за инвестиции в строителството на енергоефективни обществени сгради със сигурност дава част от решението. Мисля обаче, че трябва да се отделя поне толкова внимание и на жилищния сектор, по-конкретно на колективните жилищни сгради, построени в миналото, които бяха големи потребители на енергия в някои държави-членки, особено в тези от Източна Европа.

Rovana Plumb (S&D), в писмена форма. – (RO) Мисля, че се поучихме от провала в Копенхаген. Като доказателство за това, трябва да направим преглед на стратегията си, за да можем да постигнем правнообвързващо споразумение в Мексико.

Необходимо е бързо действие за преобразуване на постигнатата политическа договореност в действия, както и за влизането в действие на 7,2 млрд. евро, заделени за финансиране на „бърз старт“ за развиващите се държави.

ЕС оповести желанието си да бъде свързан със Спогодбата и пое, за сведение, едностранен ангажимент за намаляване общите емисии на ЕС с 20% спрямо равнищата от 1990 г. и направеното условно предложение да премине към намаление от 30%, ако другите големи производители на емисии също се съгласят да допринесат с равностоен дял за световните усилия за намаляване на емисиите.

Към 18 февруари, 40 държави обявиха плановете си за намаления и 100 подписаха Спогодбата, но това не е достатъчно.

Призовавам върховния представител и члена на Комисията, отговарящ за действията в областта на климата, спешно да ни представят стратегия за дипломатия по въпросите на климата, а ЕС и държавите-членки да включат политиките в областта на изменението на климата във всички двустранни и многостранни стратегически партньорства, за да бъде постигната главната цел.

В стратегическите партньорства за борба с изменението на климата трябва да бъдат включени неправителствените организации и гражданското общество.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), в писмена форма. – (EN) Въпреки разочарованието в Копенхаген, беше постигнат известен добър напредък, включително за краткосрочното финансиране, което осигурихме за развиващите се държави. Това не само ще осигури конкретна помощ по места; то ще помогне и за изграждане на доверие между партньорите, които бяха разделени в Копенхаген.

През идните месеци и години трябва да покажем на развитите държави, че ще спазваме ангажиментите си за финансиране на приспособяването и смекчаването на последствията и трябва да бъдем сигурни, че средствата се изразходват по най-добрия възможен начин, за да бъдат постигнати съответните цели.

Съществен напредък беше постигнат в Копенхаген и по отношение измерването, отчитането и проверката. Те са свързани пряко с изграждането на доверие, защото една такава система ще ни позволи да видим дали всеки изпълнява своята част и ще ни позволи да определяме ефективността на нашите политики и как следва да ги приспособяваме в бъдеще. Европейският съюз трябва да продължи да прилага своята Схема за търговия с квоти за емисии и другите инициативи, като икономията на енергия в сградите. Трябва да постигнем целите си за намаляване на емисиите и да покажем как всички ние можем да имаме полза от пестенето на енергия. Даването на успешен пример за политика за намаляване на емисиите, която носи ползи за обикновените хора, е най-добрият начин да убедим другите да ни последват.

12. Втора европейска среща на високо равнище относно ромите (разискване)

Председател. – Следващата точка са въпросите, изискващи устен отговор, към Съвета и Комисията във връзка с втората европейска среща на високо равнище относно ромите. (B7-0013/2010; B7-0014/2010; B7-0202/2010; B7-0203/2010).

Monika Flašíková Beňová, автор. – (SK) Всички парламентарни въпроси, отправени към Комисията и към Съвета по повод на предстоящата европейска среща на високо равнище относно ромите, са свързани от няколко общи елемента.

Първият е неудовлетвореността от сегашното положение на повечето роми в Европейския съюз. Този въпрос е тясно свързан също с неудовлетвореността от усвояването или равнището на усвояване на

предприєдинителните и структурните фондове с цел интегриране на ромите в останалата част от обществото, както и за социалната им рехабилитация. Друг важен елемент е ролята гражданското общество, включително ромските организации, да се ангажират в решаването на проблемите.

И двата елемента са важни, но бих искала да посоча, че е много важно как тези проблеми ще бъдат решени. Нека бъдем честни пред себе си – след много години на неясни политически декларации и бездействие някои от нас чувстват остра необходимост най-после да се премине към конкретни действия. Аз съм безкомпромисен защитник на правата на човека и всичките ми изявления от трибуната на Европейския парламент през последните шест години винаги са били в този дух. През тези шест години изслушах няколко обсъждания за дискриминацията срещу етническите роми и необходимостта от решения за проблемите им. Въпреки изобилните разисквания, не съумяхме да предприемем съществени стъпки към конкретни решения и считам, че причината е най-вече в това, че ние формално се съсредоточаваме върху техническото понятие „дискриминация“, а не се заемаме с действителните причини, довели до сегашното положение, в което живеят нашите ромски съграждани.

Поради това, ако наистина искаме да се занимаем с ромския проблем, ще трябва да се съсредоточим най-вече върху спазването както на международните договори за вътрешното право, така и на международните конвенции. Имам предвид, по-конкретно, Конвенцията на ООН за правата на детето, чиито разпоредби се нарушават от много ромски семейства. Говоря за Словашката република, в която има разпоредби за безплатни грижи и безплатно обучение в начално и средно училище. Всичко това се осигурява и финансира от държавата. Но дори и при тези политики основните права на детето не биват зачитани.

Ако наистина искаме да говорим обективно за решаването на проблемите на ромите, трябва да се заемем с причините и основанията, които водят до дискриминация.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н VIDAL-QUADRAS

Заместник-председател

Hélène Flautre, автор. – (FR) Г-н председател, Агенцията за основните права съобщава, че ромите са подложени на всякакъв вид дискриминация във всяка област, било то по отношение достъп до заетост, здравеопазване, образование или жилищно настаняване. Поради това те са най-дискриминираната малцинствена общност в Европа.

През 2009 г. например средно един от всеки четири роми е станал жертва на престъпление против личността – по-конкретно, физическо насилие, заплахи и сериозен тормоз – поне веднъж през последните 12 месеца, докато в същото време, поне един от всеки трима роми е бил разпитван от полицията средно четири пъти през последните 12 месеца. Маргинализираното им положение се влошава още от непознаването от тяхна страна на правата им.

Това положение, което засяга почти 10 милиона души в сърцето на Европейския съюз, който вече разполага с Харта за основните права и скоро ще бъде страна по Европейската конвенция за правата на човека, хвърля сериозни съмнения върху политиката на недопускане на дискриминация и ефективността на правата както на равнище ЕС, така и на равнище на държави-членки. Трябваше да се стигне до расисткото насилие в Италия през декември 2007 г., за да може широката мобилизация на високо равнище в Европа най-после да доведе до организирането на първата европейска среща на високо равнище относно ромите през септември 2008 г.

Призивът за рамкова стратегия на Европейския съюз за интеграция на ромите обаче, включително за директива относно приобщаването на ромите, все още не е видял бял свят. Държавите-членки – като Франция и някои други – които поддържат временни мерки по отношение достъпа до техните пазари за българи и румънци, наказват основно ромите и трябва да отменят тези мерки възможно най-скоро като знак за добра политическа воля.

Държавите-членки трябва най-накрая да се откажат от договарянето на двустранни споразумения за реадмисия с Косово, които водят до това роми да бъдат връщани в замърсени с олово лагери в Северна Митровица, както съумя да докаже г-н Hammarberg, комисар по правата на човека към Съвета на Европа.

Колкото до Европейската комисия, искам да ѝ напомня за резолюцията на Европейския парламент от 11 март 2009 г. относно социалното положение на ромите. През настоящата година на борба с бедността считам, че можем най-после да решим да използваме по най-пълноценен начин нашите инструменти и структурни фондове с оглед на това да поправим сериозното положение.

Диего Лопес Гаридо, *действащ председател на Съвета*. – (ES) Г-н председател, ще отговоря на въпросите, повдигнати от г-жа Flašíková Beňová и г-жа Flautre по тема, която пряко засяга правата на човека, която засяга всички ни и която също така засяга една голяма общност, тъй като ромското население, както знаете, е най-многобройното етническо малцинство, живеещо в Европейския съюз и не може да се каже, че те имат същия жизнен стандарт, както средният европейски гражданин.

По отношение на въпросите, които ми бяха поставени, първият е за структурните фондове в тази област и бих искал да кажа, че заключенията, които испанското председателство възнамерява да приеме в Съвета, съдържат тези десет основни принципа, които включват преразглеждане или промяна на настоящите оперативни програми на структурните фондове, както и бъдещи регламенти за периода, започващ през 2014 г.

Подчертахме, че структурните фондове следва да се използват пълноценно за насърчаване на интеграцията на ромското население, и по-конкретно, предложили сме и в градските, и в селските райони да бъдат приложени интегрирани действия въз основа на неотдавнашно изменение на член 7 на Европейския фонд за регионално развитие. Целта на това е широкообхватно подпомагане на ромските общности, започвайки с подобрения в тяхната жизнена и социална среда.

Вторият въпрос засяга действията, които трябва да бъдат предприети от местните органи. Наясно сме, че за да има ромското население достъп до структурните фондове, местните органи, ромските организации и самото ромско население трябва да бъдат активно включени във всички етапи на процеса; с други думи, в планирането, управлението, наблюдението и оценката на европейските фондове.

В заключенията си Съветът ще предложи също Европейската комисия да предостави техническа помощ и указания за държавите-членки и местните органи и да улесни хоризонталната координация между държавите-членки и вертикалната координация от европейско равнище надолу към национално, регионално или местно равнище.

Третият въпрос е дали триото на председателствата има стратегическо предложение или стратегическа програма по въпроса. Мога да потвърдя, че в програмата, съставена от триото на председателствата, социалната и икономическата интеграция на ромския народ се разглежда изрично. Това намерение е заложено в програмата, приета единодушно от Съвета по общи въпроси и следователно е в съответствие със стратегията за следващите 18 месеца, което е периодът обхванат от програмата на триото на председателствата.

Разбираме необходимостта от ангажиране, съдържащо както дългосрочни, така и краткосрочни мерки. За да бъдат поправени неравенствата, в краткосрочен план, трябва да подредим по приоритет инструментите, които споменах по-горе и да приемем план за действие, за незабавно решаване на въпроси, като например когато учениците посещават отделни училища, които са, в някои случаи, предимно или изцяло за ромски деца – което води до ясна сегрегация; жилищните проблеми, както беше споменато по-рано; здравните въпроси и достъпът до заетост.

В дългосрочен план, искаме да има и хоризонтален, приобщаващ подход към въпросите на ромите във всички области на политиката на Европейския съюз и това ще трябва да бъде направено в рамките на открития метод за координация и в области като основни права, борба срещу дискриминацията, регионално развитие, образование и достъп до заетост в публичния сектор и до обществени услуги.

Накрая, по отношение на въпроса за недискриминацията, добре известно е, че през своя мандат испанското председателство и всъщност триото на председателствата възнамерява да насърчи приемането на директива, която вече от известно време все още не е приета или доведена до окончателен етап на завършване в Европейския съюз: комплексната директива за борба с дискриминацията и осигуряване на равни права; това е от жизненоважно значение, именно за групите, подложени на особена дискриминация, и по-конкретно за ромската общност.

Вивиан Рединг, *заместник-председател на Комисията*. – (EN) Г-н председател, бих искала да благодаря на г-н Swoboda и колегите му за поставянето на този въпрос, изискващ устен отговор, за европейската среща на високо равнище относно ромите. Това позволява на Комисията да изрази ангажираността си за осигуряване защита на основните права, от една страна, и пълна социална и икономическа интеграция в нашите общества, от друга страна. Току-що чухме Съветът да отправя истински апел за начина, по който държавите-членки трябва да продължат в бъдеще, като поставят това сред основните насоки на политиките си.

Както знаете, разискването се провежда броени седмици преди втората европейска среща на високо равнище относно ромите, домакин на която в град Кордоба ще бъде испанското председателство на 8 и 9 април. Комисията приветства и активно подкрепя инициативата. Мисля, че инициативата ще бъде един подходящ

момент за равностойност на развитието на нещата на национално, европейско и международно равнище от 2008 г. насам. С това тя ще ни помогне да допринесем за една обща перспектива за бъдещето.

Преди две години се състоя първата среща на високо равнище. Колко път сме изминали? Можем да гледаме на чашата като наполовина пълна или наполовина празна. Разбира се, има значителни подобрения, но има и значителни пропуски. Въпросът Ви с основание подчертава централната роля на инструментите и политиките на Европейския съюз и важноста на засилването на сътрудничеството между всички основни фактори – държавите-членки, институциите на европейско равнище, международните организации и гражданското общество.

Комисията е ангажирана да приложи директива, която забранява дискриминацията на основание на расов или етнически признак, и дискриминацията на ромите изцяло попада в обхвата на директивата. Вече имаме законодателство на европейско равнище и рамковото решение за расизма и ксенофобията, което ще бъде основно средство за преодоляване на расизма, с който се сблъсква ромският народ.

До месец ноември тази година всички държави-членки следва да въведат наказателни санкции за расистки и ксенофобски престъпления, както е заложено в рамковото решение. Както вече обявих, ангажирана да наблюдавам възможно най-отблизо прилагането на рамковото решение.

Комисията е напълно наясно, че това не е достатъчно и че силното законодателство трябва да бъде допълнено от повече информация и повишена осведоменост относно правата и задълженията. За целта Комисията разглежда въпросите, свързани с ромите, в рамките на кампанията на ЕС „За разнообразие. Против дискриминация“ и при конкретното обучение на практикуващите юристи.

Съвсем основателно структурните фондове, фондовете за развитие на селските райони и предприемаческите механизми бяха посочени като важни лостове за промяна, тъй като те позволяват на държавите-членки да приложат амбициозни програми, ориентирани към ромите. Явно е, че тези програми трябва да бъдат много земни и прагматични, основаващи се на доказателства и да са подходящи за условията на живот на ромите в цялата им комплексност.

Това не въпрос, който може да бъде решен с прост лозунг. Необходима е много и конкретна работа. Ето защо Комисията насърчава държавите-членки да използват пълния потенциал на тези фондове за подпомагане на приобщаването на ромите. За тази цел започнахме поредица двустранни посещения на високо равнище в държавите-членки, в които има значителни ромски населения. Те следва да доведат до конкретни ангажименти със съгласувани показатели. Първото такова мероприятие се проведе през октомври 2009 г. в Унгария с пълното съдействие на правителството. Други ще бъдат организирани впоследствие.

Друг конкретен пример за ангажираността на Комисията относно използването на структурните фондове за преодоляване на изключването на ромите е изменението, което беше предложено за член 7, параграф 2 от Регламента относно Европейския фонд за регионално развитие. Много голямо мнозинство в залата гласува „за“ доклада на вашия колега, г-н van Nistelrooij, в началото на миналия месец: мярка, която отваря нови възможности за политиката и финансирането на жилищното настаняване в полза на маргинализираните общности, където можем да се насочим към ромите, по-конкретно, макар и не изключително.

Накрая, благодарение на Европейски парламент има пилотни проекти за приобщаване на ромите с бюджет от 5 млн. евро в рамките на две години. Пилотният проект е за образование в ранна детска възраст, самостоятелна заетост чрез микрокредити и обществена осведоменост. Оценката на пилотния проект ще бъде извършена съвместно от Програмата на ООН за развитие и Световната банка. С нетърпение очаквам оценката, защото тя ще ни даде информация с какво сме се справили добре и къде са слабостите, така че да можем да надграждаме върху това, за да продължим с много целенасочени действия впоследствие.

Началото на Европейската платформа за приобщаване на ромите беше поставено като съвместна инициатива на Комисията и чешкото председателство през април 2009 г. Целта ѝ е да бъдат събрани заедно заинтересовани участници на европейско, национално и международно равнище, както и участници от гражданското общество, и много по-добре да бъдат съгласувани съществуващите политики. Платформата доведе до разработка на общи основни принципи за приобщаването на ромите, които са приложени към Заключенията на Съвета относно приобщаването на ромите, приети през юни миналата година. Заключенията призовават Комисията да вземе под внимание 10-те общи основни принципа за приобщаването на ромите при проектирането и прилагането на политики. По време на испанското и белгийското председателство се очаква да бъдат проведени нови срещи в рамките на платформата, така че това не е еднократно действие, а има развитие. Енергично приветствам силната ангажираност на триото на председателствата във връзка с тази цел, защото трябва да си помагаме взаимно, за да има напредък. Комисията ще продължи да допринася за действията на триото на

председателствата чрез своите политики и инструменти в тясно партньорство, разбира се, с държавите-членки и гражданското общество.

Преди срещата на високо равнище относно ромите бих искала да информирам залата, че заедно с колегата ми, члена на Комисията Андор, ще публикуваме съобщение относно социалното приобщаване на ромския народ, разглеждащо предизвикателствата пред нас и очертаващо приноса на ЕС за посрещането им. Съобщението след това ще стане основа за обсъждането в Кордоба.

Livia Járóka, *от името на групата PPE.* – (HU) В допълнение към по-ефективното прилагане на международните и вътрешните закони против дискриминацията, както току-що чухме от члена на Комисията Рединг, особен акцент в Кордоба трябва да бъде поставен на икономическия аспект на приобщаването на ромите, тъй като интегрирането им в пазара на труда и в образованието е от основен икономически интерес за държавите-членки. През последните години редица международни организации разработиха далновидни планове, но те не бяха приложени на равнище на държави-членки поради липса на обвързваща сила, на изгледи за евентуални санкции и на подходящи бюджетни средства.

Европейският съюз е в състояние да гарантира развитието, подходящото изпълнение и оценката въз основа на ясни показатели на препоръчителна стратегия на Общността, отиваща по далеч от мерките с „незадължителна юридическа сила“. Като докладчик на Европейския парламент по Европейската стратегия за ромите считам, че е особено важно стратегията да определи кризисните области в рамките на държавите-членки, за които се изисква незабавна намеса. Социалните недостатъци са разпространени неравномерно из географските региони, като крайната бедност и социалното изключване са концентрирани в определени микрорегиони, компактно населени с роми и лица, които не са от ромски произход. Това издига сериозни препятствия по пътя на социалното развитие на Европа. Тези региони следва да бъдат предпазени от конкуренция, която е неполярна за тях, и развитието им следва да започне с прилагане на интензивни програми, приспособени към техните конкретни потребности.

В съответствие с принципа на субсидиарността надзора и наблюдението на стратегията следва да бъдат задължение на местни организации. Предлагам също подробно проучване на потребностите на местните целеви групи, подобни на земеделските проекти в Ирландия. За да бъдем в състояние да оценим резултатите от програмата, задължително е също така да се съберат статистически данни, разбити по етнически групи, и те да бъдат оценявани поотделно. Според Европейската народна партия това са съществени въпроси, които следва да бъдат разглеждани на срещата на високо равнище в Кордоба.

Claude Moraes, *от името на групата S&D.* – (EN) Г-н председател, както каза предишният оратор и както каза членът на Комисията, това е един твърде сложен проблем, така че въпросът, изискващ устен отговор, който поставихме днес, е опит на нашата група, определено и сигурен съм и на всички групи, да подновим и освежим разискването по въпросите на ромите.

Ромските общности в Европа продължават да се сблъскват с недопустими равнища на предразсъдъци и, в много случаи, на насилие. Както обаче виждаме от инициативата за Десетилетието за ромското включване, в залата има безспорна нагласа, че е необходим всеобхватен подход.

И все пак, вече сме говорили за такъв всеобхватен подход. Необходимо е да преоценим в залата постигнатото – от въпроса за микрокредитирането до справянето с насилието на расова основа – и за всички тези въпроси трябва да има всеобхватна стратегия.

Има все повече доказателства, че положението по места не се подобрява достатъчно. Институтът „Отворено общество“ съобщава, че предразсъдъците и насилието, с които се сблъскват ромските общности в цяла Европа, не намаляват. Освен това проучването на дискриминацията, направено от Агенцията за основните права, установи, че срещу ромите има повече дискриминация, отколкото срещу която и да било друга проучена група.

Длъжни сме в името на Парламента да направим необходимото съществуващото законодателство – Директивата за расовото равенство, рамката на Съвета за борба с насилието – да бъде реално приложено и сме длъжни заради нашата всеобхватна стратегия, както вече беше казано по-рано, да гледаме на това като на комплексен проблем, но проблем, изискващ действие, комплексен подход, всеобхватен подход.

Така че нека въпросът, изискващ устен отговор, бъде един опит да се освежи разискването и да се предложат нови решения, както и да се приложат вече съществуващите закони, които следва да са от помощ за ромските общности.

Renate Weber, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, във връзка с втората европейска среща на високо равнище относно ромите бих искала да споделя с вас някои идеи с надеждата, че те ще могат да се осъществят възможно най-скоро.

Първо, изразявам твърдо убеждение, че е необходима широка и съгласувана стратегия за приобщаване на ромите и е необходим също план за действие с ясни ориентири и подходящ бюджет. Според мен това следва да бъде стратегия не само за държавите-членки на ЕС, но също и за други държави, в които живеят ромски общности и които са включени или в процеса на разширяване, или в политиката на съседство, позволявайки по този начин на ЕС да използва най-подходящите инструменти, с които разполага при политиките относно ромите.

Второ, убедена съм, че трябва да приложим наученото от политиката за равенство на половете, а именно равното третиране. „Равно третиране на ромите“ следва да стане работен подход на всички институции на ЕС.

Трето, когато става въпрос за експертни познания във връзка с ромите, следва да обмислим някои утвърдителни действия, особено назначаване на експерти роми в Съвета, Комисията и Парламента. В този ред на мисли подготвих писма до председателя Ван Ромпой и председателя Барозу, като им препоръчвам да дадат личен пример и да назначат за съветници роми.

Jean Lambert, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-н председател, бих искала да се присъединя към отправените тук призови за една всеобхватна стратегия.

Както вече беше посочено, живеем в Европейската година на борбата с бедността и социалното изключване, която, както знаем, е трудна във времена на рецесия, и ето защо искаме спасителните пакети да бъдат обвързани със социални условия, така че тези, които са най-изключени, да не се окажат отхвърлени още по-назад.

Вече чуваме, че неравнопоставеността се увеличава и ето защо нашата стратегия „ЕС 2020“ също трябва да отчита необходимостта от намаляването на разликите между бедни и богати.

Промените във фондовете за регионално развитие са важни. Местните органи, бихме се съгласили със Съвета, са важни, защото именно там толкова често дискриминацията се чувства най-отчетливо при жилищното настаняване и специфичните нужди на ромското население, при образованието и при полицията, чиято работа е да защитава, а не просто да инкриминира, както изглежда се случва в някои държави-членки.

И искаме да има висококачествени обществени услуги. Съветът помни препоръката си за активно приобщаване на тези, които са най-далеч от пазара на труда, като в това отношение се смята, че висококачествените обществени услуги са от решаващо значение.

Искаме да научим дали Съветът и Комисията са доволни от процента на усвояване на средствата, който е постигнат за момента.

Приветствам също промяната в средата, която беше категорично внесена от Комисията от гледна точка противопоставяне на расизма и ксенофобията и се надявам всички правителства на държавите-членки да се ангажират с тези идеали.

Peter van Dalen, *от името на групата ECR*. – (NL) Г-н председател, едновременно е добре и необходимо залата да прояви загриженост за съдбата на ромите. През последните векове дискриминацията е може би най-малката от злините, които са ги сполетели. Необходимо е да се използват европейски фондове и европейски директиви, за да се насърчи интеграцията на ромите и да се преодолее неравностойното им положение. Смятам също за важно да бъде разработена добра стратегия за да се гарантира, че европейските милиони наистина ще стигнат до хората, които се нуждаят от тях. Във връзка с това акцентът трябва да се постави върху образованието. Трябва да подготвим ромските деца да се откъснат от порочния кръг, който е една достойна за съжаление реалност.

Искам обаче да добавя два елемента в днешното обсъждане. Първо, не мисля че е добре много роми да бъдат все в ролята на жертви. Самите те също трябва да предприемат действия за изкореняване на много от злоупотребите в техните общности.

Второ, интеграцията на ромите не може да бъде наложена посредством европейски фондове и европейско законодателство. В крайна сметка държавите-членки, в които ромите живеят и често са живели от много поколения, ще трябва да поемат водещата роля в решаването на въпроса за интеграцията на ромите в техните собствени страни. Това е много повече социално, отколкото политическо или финансово предизвикателство. Европейските фондове могат и следва най-много да бъдат в помощ.

Cornelia Ernst, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н председател, през месец декември 2009 г., когато бях в Прищина и в Митровица и видях как живеят хората в махалата, и по-конкретно в замърсените с олово лагери, бях доста шокирана, особено от окаяното положение на децата. В почти всички разговори, които водих, ми беше казано, че не само в Косово, но и в много държави в Европа, положението е бедствено за една от най-старите групи на населението на Европа, а именно за ромите. Срешихах се с Беким Сила от Центъра за документация на ромите и ашкалите в Прищина, който ни посрещна с думите, че са се уморили да говорят.

Трябва да се предприеме действие и поради това абсолютно най-големите ни очаквания от срещата на високо равнище в Кордоба са, че ще има нещо повече от приказки и че ще бъдат предприети незабавни действия. Незабавни действия означава да не лежим върху лаврите си и да се крием зад директивите на ЕС, въвеждащи принципа на равното третиране, на равното третиране на хората, независимо от раса или етнически произход, също и Рамковата директива по заетостта, тъй като от това няма да има полза. Незабавните действия изискват признаване и приемане, че директивите не са достатъчни за защита на ромите в Европейския съюз от унижаващо и дискриминационно третиране и – най-важното – за да стане възможна трайната им интеграция. Следователно това, което е необходимо, е една европейска стратегия за ромите, която да е съставна част във всички области на политиката – неразделна част от всички политики.

Повечето от правителствата обаче осъществяват проекти, които са само спорадични мерки. Необходими са средносрочни и дългосрочни политически инициативи. Спешно са необходими мерки за икономическо развитие на ромските общности. ЕС не трябва да чака до 2014 г., за да направи структурното и регионалното си финансиране по-гъвкаво; той трябва да направи това сега, за да могат ромите също да се възползват от него. Това включва заеми за микрокредитиране, които трябва да се отпускат при възможно най-малко бюрокрация например за реконструкция на ромски селища. Това включва много конкретни мерки за подпомагане на здравеопазването и за образование, квалификация и развитие на пазара на труда. Искам да заявя категорично, че никое дете не следва да се проваля заради образователни или езикови бариери. Конфедеративна група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица не иска ромски училища, а училища за всички, където и ромите да могат да живеят и учат.

Искам да добавя, че не става дума само за пари, но също и за вземане на решителни мерки за борба с расизма. Антициганските прояви не трябва да се разглеждат като или да останат банални нарушения, а да се наказват като престъпления. ЕС носи голяма част от отговорността за степента, до която, да се надяваме, скоро ще успеем да донесем справедливост за повече от 10 млн. роми в Европа, тъй като се започва с правосъдие и трябва да продължи с равенство. За тази цел е необходимо едно много категорично политическо „да“ и решителна, силна европейска рамкова стратегия и – съвсем честно – необходим е нашият искрен ангажимент като членове на ЕП и като хора към тази група от населението – роми и синти. Нека предприемем действия сега.

Jaroslav Paška, *от името на групата EFD*. – (SK) Втората европейска среща на високо равнище относно ромите със сигурност би била отлична възможност за участниците да споделят опита си във връзка с резултатите от многобройните мерки, предприети за насърчаване на успешната интеграция на ромите в обществото.

Историците твърдят, че ромите са дошли в Европа между V и IX век от новата ера и оттогава много европейски държави търсят начини за възможно най-добро съвместно съществуване с ромите. Трябва обективно да бъде признато, че дори и след хиляда години в търсене на такъв модел не сме успели да намерим начин за правилно интегриране на ромите в нашето общество. Не знам дали причината за постоянните проблеми е в нас или в другата страна, но според опита в моята родина знам със сигурност, че да им се помага само с даване е безсмислено.

Нашето правителство събра значителни суми с данъци върху всички работещи и ги даде на ромските граждани, за да им позволи да водят достоен живот. Бяха построени и им бяха дадени модерни апартаменти, същите, каквито другите хора трябва да купуват. Нашето правителство им даде достъп до работа, медицинска помощ и образование при равни условия с всички други граждани. На ромите се предоставят същата подкрепа и социални придобивки, както и на другите граждани.

И какъв е резултатът? Модерните жилища бяха унищожени, а санитарното и друго оборудване – демонтирано и откраднато. Отпадъчни води и боклуци се изхвърлят от хората в тези апартаменти направо на улицата. Те не искат да отидат да работят, дори и ако местните органи им предлагат това. Медицинските работници, които се грижат за защитата им от заразни болести, биват гонени от ромските селища. Децата са пренебрегвани, гладни и често дори не ходят на училище. Затова съм убеден, че ако искаме наистина да помогнем на ромите, ще трябва да се опитаме преди всичко да научим ромските деца на цивилизован, културен и достоен начин на живот.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Тъй като ще говоря на унгарски – моят роден език, вместо стандартния термин роми ще използвам думата цигани, която няма отрицателен смисъл на моя език и също така се използва в нашата конституция.

Точката от дневния ред е действията против изключването и дискриминацията на циганите. Съществената предпоставка на решението е социалната интеграция на циганския народ. Училището е важно средство за това. В много случаи има причина за отделно третиране или за положителна дискриминация, ако предпочитате, с цел преодоляване на обремененостите. Когато чуят това, активистите за права на малцинствата веднага вдигат тревога за сегрегация, дори и целта да е бързо приобщаване.

Поколения цигани в определени региони на Унгария са израсли в семейства, живеещи от помощи, вместо да си заработват прехраната. Няма да има изход без разкриване на работни места. Ето защо трябва да се откажем от неолитералните икономически политики. Дори и трудното положение в обществото не може да оправдае нарушаването на закона. В Унгария циганите участват в много голям дял от престъпността. Трябва да действат срещу това не само в интерес на мнозинството от обществото, но също и в интерес на честните цигани. Никога не сме конкретизирали генетични или етнически етикети като причина. Така че не става дума за расизъм, а за посочване на социално-културните обстоятелства като фон. Ако постоянно заклеяваме като расисти хората, които отбелязват това, ще се окаже, че следва политика на шрауса.

Трябва заедно да намерим изход. За да успеем, е задължително циганите да имат лидери, признати от техните общности и от обществото като цяло. И наистина, необходима е обща европейска стратегия, но това следва да бъде стратегия, която разглежда всички аспекти на въпроса и цели да намери решение за тях, като ги проучва честно.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Г-н председател, ще започна, като поздравя г-жа Járgóka за застъпничеството ѝ за ромското население в институциите на Европейския съюз. Следва да се отбележи, че г-жа Járgóka и групата на Европейската народна партия (Християндемократи) изготвиха първата европейска стратегия за интеграция на ромското малцинство, предлагайки конкретни общностни действия в полза на повече от девет милиона граждани, живеещи в Европейския съюз. Положението на ромското население е различно от това на другите национални малцинства в Европа, като затова е необходимо да бъдат предприети конкретни мерки по отношение на тях.

Втората европейска среща на високо равнище относно приобщаването на ромите, която ще се проведе в Кордоба, следва да послужи като форум, на който решително да се заемем с проблемите, които среща тази общност, и да изберем конкретни финансови и правни инструменти в полза на малцинството, което трябва да играе водеща роля в определянето на собственото си бъдеще, оставяйки зад нас патерналистските подходи. Съгласен съм, че никой не бива да трупва политически капитал за тяхна сметка.

Само многодисциплинарни и съгласувани действия на Комисията, Съвета и държавите-членки могат да донесат положителни резултати за ромското население. Различните компетентни членове на Европейската комисия ще трябва да съгласуват подхода си, за да се сложи край на всички действия, които изключват или дискриминират ромския народ. Съветът, заедно с държавите-членки, следва да насърчава пълната интеграция на ромското население.

Накрая, държавите-членки носят отговорност за насърчаването на мерки за борба с дискриминацията, на която толкова често са подложени ромите. Достъпът до здравни грижи, качествено образование, по-нататъшна квалификация и професионална преквалификация са цели от жизненоважно значение, за да може ромският народ да може да постигне достойна заетост и пълноценно участие в гражданското общество. Във връзка с това е от жизненоважно значение участието на местните органи и много добре знам за какво говоря. Трябва да направим за тях всичко, което е по силите ни, но нищо не може да се направи без тях и в тази зала, г-н председател, ние вече имаме няколко отлични колеги роми.

Kinga Góncz (S&D). – (HU) Считаю, че втората европейска среща на високо равнище относно ромите в Кордоба дава отлична възможност да се направи равностойно какво беше постигнато през последните няколко години във връзка с интеграцията на най-многобройното и най-уязвимото етническо малцинство в Европа – ромите. На първо място, бих искала да подчертая, че сме предприели много важни стъпки, за да направим от това европейски въпрос. Това не е просто въпрос на Централна и Източна Европа, а по-скоро общоевропейски въпрос. За да успеем да намерим решения, трябва да приложим същия подход и в бъдеще. Европейският парламент предприе важни стъпки с приемането на резолюция за необходимостта от стратегия за ромите. За съжаление, такава все още не е приета и искрено се надяваме да бъдат направени по-нататъшни значими стъпки през мандата на триото на председателствата и сегашната Комисия. Докладът за 2009 г. на Европейския парламент относно социалното положение на ромите и положението им на пазара на труда беше важен етап

и вече сме преполовили Десетилетието на ромското включване, което също е важна програма. За да направим стратегията си успешна, трябва да видим степента, до която се използват структурните фондове и кохезионният фонд, и дали и при какви обстоятелства те са допринесли за социалната интеграция на ромите. Трябват ни данни, но сме наясно, че данните за етническия произход винаги са чувствителни и трябва да сме внимателни, когато ги изискваме и работим с тях. Макар да са направени редица положителни стъпки, отбелязваме също така, че прилагането на споразуменията за реадмисия създаде и многобройни проблеми. Косово вече беше споменато тук. Искрено се надявам срещата на високо равнище да допринесе за решаването на тези въпроси.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, ромският въпрос се чувства остро в моя регион, Западна Франция. В Нант над 1 000 роми биват непрекъснато отхвърляни от различни места поради липса на регулирани от правителството места, в които те да бъдат настанени. Малкото общини, които имат възможности за настаняване на ромите например Rezé и Indre, намиращи се в предградията на Нант, са препълнени до краен предел и нямат подкрепата на органите. Поради това най-активните и открити кметове се сблъскват с огромни трудности. Отговорите не могат да бъдат на местно равнище. Те трябва да са глобални. Приобщаването на ромите трябва да стане част от всяка политика на Европейския съюз, за да се сложи край на дискриминацията, която търпят тези европейски граждани.

Бих искала също да привлече вниманието към специфичното положение на жените. Проблемите, пред които са изправени ромските жени, са особено стряскащи, например по отношение на насилието в семейството или нежеланите бременности. Във Франция например по данни на организацията „Лекари на света“ (*Médecins du monde*) една от две ромски жени или 43% от групата, ще са направили аборт до 22-годишната си възраст. Средната възраст за първа бременност е 17 години. Само 10% от ромските жени прибавят до средства за предпазване от бременност. Поради това Европейският съюз трябва да включва измерението за пол във всички изследвания и закони, които имат отношение към ромите. Образованието трябва да бъде основен приоритет. Трябва да действаме незабавно с ромските общности, за да ги запознаем с основните им права и за улесним достъпа им до обществени услуги.

Надявам се, че на втората европейска среща на високо равнище относно приобщаването на ромите, Европейският съюз ще покаже решимостта си да се справи с ромския въпрос по един цялостен начин.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, ромският въпрос става все по-сложен и изисква ефикасни и незабавни отговори. Техните представители, институциите, сдруженията и част от гражданското общество призовават за приобщаването им в обществено-икономическата структура, но рядко на преден план се поставя същественият елемент; а именно, че интеграцията е двустранен, исторически и културен процес.

Без искреното желание на някои от ромите да приемат правилата и културата на държавите, в които живеят, и същевременно без въздържане от всякакво поведение, което е несъвместимо с гражданската хармония, приобщаването им няма да се случи никога: във връзка с това можем да продължим да предлагаме проекти и да отделяме средства, но никога няма да видим приложими резултати.

Предизвикателството не следва да бъде посрещано с демагогия: искаме към въпроса да се подхожда с необходимия прагматизъм и с мисълта, че тревожното положение в икономиката и заетостта ще бъде фактор, който затруднява включването на ромите на пазара на труда. Считаме, че, както ни учи вековната история, тази проблематична интеграция не може да се отдава само на приемащите държави и че отговорността за сегашната липса на интеграция трябва най-малкото да се приписва и на двете страни.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) И аз бих искал да изразя подкрепата си, по-конкретно, за члена на ЕП Livia Járóka, която работи неуморно по тази чувствителна и важна тема. Г-н председател, както каза колегата ми, положението на ромското население в Европа засяга не само ограничен брой държави. Това положение засяга целия Европейски съюз, тъй като ромската общност е най-многобройното етническо малцинство в Европа. В това отношение е необходимо да преценим какво прави понастоящем Европейският съюз, за да видим как можем да подобрим работата си. Със задоволство изслушах заместник-председателя на Европейската комисия, Вивиан Рединг, която ни даде пълни обяснения по въпроса. И сега е подходящ момент да направим това предвид срещата на високо равнище относно ромите, която ще се проведе в Кордоба идния месец. Това, което е сигурно, е, че не можем да оставим положението без промяна, тъй като то няма да се реши от само себе си, и ако не предприемем необходимите стъпки, тези хора ще си останат маргинализирани, хванати в капана на бедността. Поради това трябва да възприемем политика на интеграция, която да води до това ромската общност наистина да има достъп до възможностите, които са налице за други. По-конкретно, на тези хора трябва да се даде възможността да работят, да приложат способностите си, да живеят достоен живот и да успеят. Така те не само ще могат да издържат себе си, но и да дадат принос за обществата, в които живеят. За да се постигне

това обаче, трябва да предприемем необходимите стъпки за отстраняване на съществуващите препятствия. Надявам се посланието ни в залата, в Парламента, посланието ни на солидарност с ромския народ, да бъде възприето предвид срещата на високо равнище другия месец.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Г-н председател, 10-милионният ромски народ в Европа би представлявал една средна по големина държава-членка, ако бяха държава. И все пак, те не са такава. Ромите винаги са поставяли своя европейски дух над всякакви граници. Всъщност те са като граждани от втора ръка поради дискриминацията, с която са се сблъскали през историята не само в областите на образованието, здравеопазването и жилищното настаняване, но и като мигранти, което е самата им същност.

Комисарят по правата на човека на Съвета на Европа беше казал, че в някои държави в Европейския съюз ромските мигранти не се третирали по същия начин, както други европейски мигранти, което е явно нарушение на правото на свободно движение.

Групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент е ангажирана с изграждането на Европа, в която етническите и културните малцинства се признават и в която напредваме по посока приобщаващо европейско гражданство и пространство на свобода, равенство и съвместно съществуване в разнообразието. Поради тази причина приветстваме Директивата относно недопускането на дискриминация във всички области – директива, която не винаги получаваше подкрепа от всички политически групи в залата.

Приветстваме също програмата на испанското председателство в тази област; считаме, че тя е необходима, тъй като не може да има повече забавяния, когато става дума за въвеждане на европейски инициативи, които признават и подкрепят ромския народ.

Срещата на високо равнище в Кордоба, която ще бъде проведена при испанското председателство, е значима възможност да се установи цялостен план за ромския народ, оставяйки зад нас годините на мълчание и расизъм.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (EN) Г-н председател, много малко може да се добави – само един призив. Както беше казано, нека не забравяме, че срещата на високо равнище относно ромите беше инициатива на Парламента и тя беше внесена по време на словенското председателство, като целта ѝ беше правителствата на ЕС да бъдат събрани, за да работят заедно по въпросите на ромите.

Това е още една причина за Парламента да бъде активен по този въпрос. Зелените обаче се отличават и ние няма да сме горди, ако всички държави-членки не признаят, че можем да постигнем повече по ромския въпрос. Въпроси като този трябва да бъдат част от съвместен призив за европейска стратегия за включване на ромите. Нуждаем се от тази стратегия; нуждаем се от нея, защото има загуба и на доверие към Европейския съюз на международно равнище. Много държави ни сочат с пръст заради този въпрос. Това е важно също и защото, дори и в миналото, ние разбрахме, че това е въпрос, свързан с правата на човека и социалното приобщаване.

Разбираме също, че това е и въпрос на политиката. Трябва да сме наясно, че е необходимо решението да се търси в рамките на политическия дебат.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Като се има предвид, че те са едно от най-многобройните и при все това уязвими малцинства в Европа, ромската общност трябва да фигурира дори още по-активно в европейския дневен ред. Безработицата, бедността, злоупотребите, дискриминацията и не на последно място, ограниченият достъп до образование са все проблеми, с които ромското малцинство често се сблъсква и които в крайна сметка водят до социално изключване. Мисля, че е необходима една интегрирана европейска програма, която да е подходяща за тяхната култура и ценности, имайки предвид, че те свободно се придвижват от едно място на друго.

Деца представляват 46% от ромското население, поради съчетанието от висока раждаемост и, за съжаление, ниска средна продължителност на живота. Достъпът до образование би им дал истинска възможност. Макар и достъпът до и правото на образование да са гарантирани от европейските регламенти, мнозинството от децата от бедните ромски общности изобщо не посещават училище или го напускат. Една конкретна мярка би било тези деца и млади хора да бъдат включени в система за задължително училищно образование, с което да им се попречи да напускат училище. През учебната 2009-2010 г. румънското Министерство на образованието предвиди 7 483 специални места в средните училища в страната, за които се регистрираха само 2 460 ученици, от които бяха приети 2 246.

Въпреки това усилия трябва да се полагат и от двете страни. Ромското малцинство трябва да действа отговорно, за да подобри равнището на жизнения си стандарт. Липсата на образование пречи на ромите да вземат активно участие в обществения, стопанския или политическия живот на държавата, в която живеят. Европейският

съюз подкрепя интеграцията на ромите в обществото чрез различни програми за финансиране като Европейския социален фонд, Европейския фонд за регионално развитие, както и програмите „Прогрес“ и „Младежта в действие“.

Благодаря ви.

Emine Bozkurt (S&D). – (EN) Г-н председател, ромите, най-многобройното европейско малцинство, се сблъскват с институционална дискриминация, антицигански настроения, особено високи равнища на бедност и социално изключване, сегрегирани системи в жилищното настаняване, образованието и социалните грижи. Краткосрочните решения не са отговор на широко разпространените и дълбоко вкоренени проблеми на ромите. Трябва да оценим съществуващите добри практики, както и отрицателните последици от някои съществуващи политики за ромското население.

Един, но не и единствен пример е отнемането на ромски деца от семействата им и настаняването им в отделни интернати. Такива мерки не решават проблемите: те по-скоро водят до по-голяма сегрегация и влияят силно и отрицателно на живота на ромските семейства. На Европа е необходима ефикасна дългосрочна стратегия за ромите. Срещата на високо равнище ни дава нова възможност за утвърдително действие, различна от първата среща на високо равнище относно ромите, която не доведе до реални политически ангажменти в ЕС. ЕС следва да започне, като даде добър пример, предлагайки повече позиции на ромския народ и включвайки ромите и гражданското общество в стратегията.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Г-н председател, срещата на високо равнище в Кордоба ще бъде изпитание за всички нас, европейските институции и държавите-членки. Тя следва да докаже ясни ангажменти на Европа да разгледа една напълно разработена политическа и оперативна стратегия, която би отишла, при разглеждането на въпросите на ромите, по-далеч от очевидните аспекти на правата на човека, колкото и да са основни те, в посока към реално икономическо и социално приобщаване.

Необходима е политика за интегрирана стратегия и план за действие, обхващащи всички области, имащи отношение към икономическата и социалната принадлежност. Много е направено и постигнато, но несъмнено пред нас има още доста път. Необходимо е Комисията, Парламентът, държавите-членки, но също и, както каза министър Лопес Гаридо, местните и регионалните органи да работят съвместно.

Очакваме от Комисията ясно разпределение на задълженията по този въпрос и ефикасна координация между всички компетентни служби. Очакваме пилотният проект на стойност 5 млн. евро, който в момента се изпълнява от Комисията, да отвори пътя за ефикасни и ефективни решения в най-важните области: образованието в ранна детска възраст и икономическото приобщаване и да осигурят напредък в обучението и оценката на политиката.

Оценяваме усилията на Комисията, особено тези на Генерална дирекция „Регионална политика“, и насърчаваме Комисията да продължи да засилва участието на местно и регионално равнище в практическите действия, подобряващи икономическото приобщаване на ромската общност.

В Парламента, много колеги от различните политически групи вече демонстрираха съпричастността си, но наше задължение е да вложим много повече политическо въздействие по този въпрос.

Приобщаването на ромите ще ни даде шанс да постигнем напредък в това европейският пазар на труда да е наистина приобщаващ. Това ще ни даде шанс за напредък в справянето с демографските предизвикателства пред Европа.

Така че позволете ми да приключа, като заявя, че срещата на високо равнище в Кордоба е последният влак за истинското приобщаване на ромите.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Като участник в изготвянето на първата средносрочна правителствена програма за Европа във връзка с ромския въпрос и докладчик на доклада за ромите за 2002 г. на Съвета на Европа съм съгласен с тези, които казват, че това е един от най-сложните въпроси пред Европа днес. Не завиждам на длъжността на члена на Комисията Рединг, тъй като понастоящем това е най-сложният въпрос в Европа. Очевидно ромите не са просто етническо и национално малцинство, но също и социално малцинство, което се намира в неравностойно положение по отношение на множество аспекти. Разпределението на отговорността между мнозинството и малцинството обаче не е очевидно. Социалната отговорност е асиметрично разпределена между мнозинството и малцинството, тъй като мнозинството има много по-голяма отговорност, но малцинството, в случая ромите, също носи своя отговорност. Четвъртата и особено важна бележка е, че е необходима интеграция без асимилация.

Накрая, това не е просто бюджетен въпрос и той не зависи само от ресурси. Въпросът е дали са налице хора и механизми както в обществото на мнозинството, така и сред ромите. Като бивш държавен секретар трябва да кажа, че бяха постигнати резултати в регионите, където имаше местни лидери на мнозинството, ангажирани с въпроса, и заслужаващи доверие местни лидери на малцинството, способни да го мотивират и подкрепени от неправителствени организации. Това не е въпрос на финансиране. Необходимо ни е европейско равнище, но успехът трябва да се постигне на равнище на държави-членки и на местно равнище. Ето защо аз подкрепям стратегията на Съюза.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Икономическото и социалното развитие на ромската малцинствена група е един от най-деликатните и спорни въпроси, пред които са изправени държавите от Централна и Източна Европа. Не разполагаме с точни оценки за действителния брой на ромите в ЕС. Знаем обаче, че ромското малцинство е най-многобройното и най-бедно трансгранично етническо малцинство.

Европейският съюз трябва да има съгласуван дългосрочен подход, тъй като националните политики не са достатъчни, когато се става въпрос за промяна на положението на ромите. Всяка държава е отговорна за подобряване условията на живот на ромското население. И все пак, успехът на този процес зависи до голяма степен от справянето с този въпрос в неговата цялост чрез съгласувани действия.

Според мен липсата на перспективи пред младото поколение е един от най-големите проблеми, пред които сме изправени. Ромското население е младо население, като значителен дял от тях не са навършили 20 години. В обществото, основано на знанията и иновациите, което Европа иска да развие, ако не вземем незабавни мерки, неравнопоставеността между младите роми и останалото население ще се увеличава. Децата и младите хора са включени в малко от настоящите политики и стратегии, макар че големият брой деца и млади хора в ромското население ги прави поколение на промяната. Процесът на устойчиво развитие трябва да започне от поколение деца, които имат достъп до образование, медицинска помощ и всички възможности, с които се ползват децата на населението на мнозинството.

Ето защо искам да привлека вниманието ви към факта, че предложението на Комисията относно стратегията „ЕС 2020“ не съдържа никакви цели за решаване проблемите на ромската общност. Ако не смятаме да предприемем конкретни мерки и ако не смятаме за направим големи промени в подхода си, милиони млади роми ще продължават да се сблъскват със социално изключване и маргинализация през целия си живот. Липсата на надежда ще превърне тези общности в области на несигурност за техните жители и за останалото население. Трябва да предложим на ромската общност истинска възможност да промени перспективите си. Солидарността е основната ценност в същината на европейския проект. Ето защо трябва да преминем от политическа воля към предприемане на мерки и действителното им осъществяване на практика.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н McMILLAN-SCOTT

Заместник-председател

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Госпожи и господа, според едно неотдавнашно проучване на общественото мнение 76% от чехите не искат роми за съседи. През последните 10 или повече години съм се занимавала в ежедневието си на кметица с проблемите на съвместното съществуване и съседските отношения между граждани роми и граждани, които не са от ромски произход, в родния ми град. Вследствие на това съм твърдо убедена, че финансовите решения не са отговорът, което и без това е ясно от невзрачните общи резултати от финансираните от ЕС проекти до момента, имали за цел да се подобри социално-икономическото положение на ромите.

Според мен решението може да бъде само в сближаването на местните общности в градове и села, които трябва да приемат ромите като пълноправни граждани, за добро или зло. Това обаче важи и в обратната посока. Ромите също трябва да имат чувство на принадлежност към своята общност и да приемат нейните правила и стандарти. Техните собствени положителни примери и примери за подражание са изключително важни за отношенията с общността на мнозинството и за ефективна работа в рамките на ромската общност. От основно значение обаче е да има последователна и безкомпромисна борба срещу ксенофобията и расизма в обществото като цяло. Нека заявим напълно категорично чрез всички възможни ресурси, конкретни действия и позиции, че те са напълно неприемливи за нас. Следва да направим общо усилие в това направление в бъдеще.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Бих искала от самото начало да изразя надежда, че срещата на високо равнище относно ромите в Кордоба ще бъде решаващият момент за приемането на обща стратегия, посветена на приобщаването на ромите.

Условията на живот на тази общност остават неприемливи и дискриминацията срещу тях се засилва, въпреки факта, че сумите, отделени през последните години за проекти, имащи за цел подобряване на положението им, наблизават 0,5 млрд. евро. Мисля, че е дошъл моментът да преминем от добри намерения към дела.

За съжаление, Европейската комисия все още не е доказала, че има необходимото желание да координира действията за подобряване стандарта на живот и социалната интеграция на ромите и за борба с расистките прояви срещу тях. Мисля, че ромският въпрос трябва да бъде специална задача, ясно възложена на члена на Комисията, отговарящ за социалните въпроси. Също така би било изключително полезно, ако сред експертите на Комисията, на които е възложено да се занимават с този въпрос бъдат включени и експерти от ромски произход.

Считам също, че трябва да има и социален и културен подход, за да се избегне задълбочаването на и без това съществуващите неравенства по отношение равнищата на грамотност и заетост. Имайки това предвид, призовавам Комисията да насърчава програми за достъпа до пазара на труда за роми мигранти и за сътрудничество между местните органи и ромските общности, както и да обмисли по-тясно сътрудничество с неправителствени организации.

Milan Zver (PPE). – (SL) Г-н председател, г-жо член на Комисията, г-н Лопес Гаридо, преди всичко бих искал да поздравя Испания за включването на тази среща на високо равнище сред приоритетите ѝ. В същото време позволяте ми също да поздравя Комисията за решението да подготви цялостен доклад относно положението на ромите в Европа. Това е свидетелство за факта, че сме наясно колко е актуален този въпрос. Той обаче стана актуален едва през последните години с разширяването на Европейския съюз.

Друго нещо, което ме радва, е че на практика всички парламентарни групи или повечето от тях са подхождали сериозно към решаването на въпроса. Договорът от Лисабон ни даде допълнително правно основание, което ни позволява да подходим по-задълбочено към разработката на цялостна и силна стратегия за решаване на ромския въпрос в рамките на това, което обикновено се нарича актове с незадължителна юридическа сила (soft law).

Ясно е, че не сме в състояние да разработим обща политика относно ромите на равнище на ЕС, тъй като водещата компетентност в това отношение е на държавите-членки. Това, което можем да разработим обаче, са някои показатели и обща база данни; можем да обменяме добри практики и в това отношение държавите-членки могат много да си помогнат една на друга.

Аз съм от Словакия където например сме въвели ролята на „помощник на ромите в класната стая“, чиято работа е да посредничи между училището и родителите и който е от голяма помощ за включване на ромските деца в образователната система.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Първата европейска среща на високо равнище относно ромите отчете неспособността на отделните европейски държави да гарантират правата и интеграцията на ромите и стана първата стъпка към приемането на обща дългосрочна стратегия на равнище на ЕС.

За съжаление, продължава да съществува огромно разминаване между плановите и изследванията и прилагането им на практика с оглед на осезаемото подобряване на живота на ромската общност, която остава най-уязвимата етническа група в Европа в момент, в който те се сблъскват с най-високото равнище на бедност и социално изключване. Наистина, перспективите им не са никак окуражаващи, като имаме предвид, че около половината от ромското население е непълнолетно вследствие на високата им раждаемост и кратката средна продължителност на живота.

Считам, че първата стъпка към една съгласувана стратегия за приобщаване трябва да бъде да се гарантира на младото поколение роми достъп до образование с недопускане на дискриминация. Това е единствената мярка, която може да изиграе решаваща роля за улесняването на промяната, така че ромите да могат да бъдат интегрирани на пазара на труда и да се измъкнат от порочния кръг на социалното изключване.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Ромите са трансгранична етническа и културна общност, наброяваща над 10 млн. души в цяла Европа. Социалните проблеми, пред които са изправени ромите, изискват съгласувани дългосрочни действия от страна на Европейския съюз и държавите-членки.

В тази област бяха предприети важни инициативи, но считам, че трябва да отидем по-далеч. Трябва да приемем подходяща европейска стратегия за ромите, основаваща се на добре насочени действия и редовна оценка на въздействието ѝ.

Аз съм от държава с голяма ромска общност и приветствам факта, че днес признаваме, че ромският въпрос е такъв, с който трябва да се занимае цяла Европа. В Румъния се прилага стратегия, която е от преди присъединяването на държавата към ЕС, насочена към подобряване на положението на ромите. Осигуряват им се безплатно специални места в държавните университети, което помага за значително повишаване на образователното и културното равнище сред членовете на тази общност. Централните и местните държавни органи полагат усилия за насърчаване на социалното включване на ромите и за интегрирането им в пазара на труда с цел борба с ужасната бедност и да им се осигури достъп до здравни услуги. За постигането на желаните резултати обаче е необходима последователна финансова подкрепа от Европа.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) За циганчетата, за ромските деца, единственият начин да се избягат от участието си е редовно да посещават училище. За съжаление, редовно чуваме като проява на политическа коректност да се търсят оправдания на различни основания за родители, които не насърчават или дори възпрепятстват посещаването на училище от техните деца. От тази гледна точка момичетата, циганските момичета, са подложени и жертва на дискриминация в особена степен, тъй като безотговорните им родители често им стоварват грижите за многобройните им братчета и сестричета и домакинските задължения, вместо да ги пускат на училище. Единственият подход, който отговаря на международните стандарти по правата на човека, е правителството да поеме задължение да се намеси в такива случаи и да защити правата на детето чрез наказания, санкции и, ако бъде необходимо, чрез оттегляне на семейни помощи или други форми на подпомагане, за да накара родителите да зачитат правата на детето.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Най-бедната група хора в Европейския съюз със сигурност са ромите. Поради това подкрепям използването на всички мерки за интегриране на ромите в социалните и икономическите дейности. Преди всичко смятам, че решението е в образованието на децата и младите хора.

Съгласна съм също, че е необходимо да се премахне прикритата и явната дискриминация на ромите. Подкрепям също и да се говори съвсем открито за потискането на правата на ромските деца от страна на собствените им родители. Всеки има право на достоен живот. Ромските деца, в преобладаваща степен, не разполагат с това право. На следващата среща на високо равнище нека говорим и за това как преди всичко самите роми трябва да бъдат активни в решаването на собствените им проблеми; първо, във връзка с образованието на децата им, но също и за личното им участие в процеса на подобряване на собствените им условия на живот. И тъй като не възнамерявам в бъдеще да ставам член на Комисията, искам да кажа тук, в тази зала, че на следващата среща на високо равнище следва също да говорим и за това как с подкрепата за ромите се злоупотребява от страна на самите роми.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, разискването, което току-що проведохме относно ромското население, и предстоящата среща на високо равнище в Кордоба ясно показва още веднъж, че социалната и икономическата интеграция на ромите е проблем на европейско равнище и поради това изисква европейска стратегия. След недостатъчния напредък, който е постигнат, именно това се надяваме да постигнем на срещата на високо равнище в Кордоба, което вече беше споменато многократно.

Необходима е стратегия, основана на план за действие, който Съветът възнамерява да следва, имайки предвид общата програма, определена от триото на председателствата; тъй като тя е всеобхватна програма, работен план за действие, който следва, без съмнение, да използва структурните фондове като един от основните си инструменти – защото това е най-мощното средство на Европа за социално приобщаване – и който трябва да бъде приложен чрез конкретни действия.

Според мен някои от тези действия следва да са съсредоточени върху конкретните проблеми, пред които е изправен ромският народ: дискриминацията, която търпят като роми, например затрудненията при достъпа им до обществени услуги и заетост. Трябва също да разгледаме въпроса за ромските жени, които се сблъскват с особени проблеми на бедност, достъп до жилищно настаняване, дискриминация и насилие; а също и проблемът на младите роми, тъй като лишаването им от квалификация още повече затруднява достъпа им до заетост през сегашния период на икономическа криза. Налице е въпросът и за ромските деца: твърди се, че средната продължителност на живота им е 10 години по-малка от тази на средното европейско дете.

В същото време обаче трябва да предприемем общи действия, които са в интерес на ромското население като цяло; те са една от общностите, която е подложена на най-тежката дискриминация, и антидискриминационна политика ще им помогне. Такъв е също случаят при предприемането на мерки срещу насилието, основано на пола, и ето защо е толкова важно възможно най-скоро да има директива за европейска заповед за осигуряване на защита, която ще е средство за борба с насилието, основано на пола, тъй като това действие ще бъде особено в интерес на ромските жени; такъв е също и случаят с директивата относно недопускането на дискриминация, която ще бъде в интерес, по-конкретно, на ромското население.

Не трябва да възприемаме патерналистки подход към всичко това, защото преди всичко трябва да зачитаме идентичността и културните характеристики на ромското население.

Вивиан Рединг, *заместник-председател на Комисията*. – (EN) Г-н председател, бих искала да благодаря на Парламента за многобройните идеи и предложения, които бяха изразени. Те ще бъдат взети предвид от члена на Комисията Андор и от мен, когато представяме съобщението си пред срещата на високо равнище. В съобщението ще бъде също категорично заявено, че Комисията не може и няма да приеме ромите да бъдат дискриминирани и изключени от нашето общество на етническо основание.

Сега действително имаме инструменти; имаме политики. Въпросът е как ги използваме? Как включваме въпроса и проблемите на ромите в тези инструменти и политики? Считам, че е необходима директива относно ромите или фонд за ромите. Това, което трябва да направим, е да отчитаме в пълна степен въпросите на ромите, когато прилагаме правото на ЕС и фондовете на ЕС. Ключът към това – и това беше казано от мнозина от вас – е партньорството и сътрудничеството между всички основни участници. Комисията следва този подход в Европейската платформа за включване на ромите и в своите вътрешни процедури.

Но бих искала също да подчертая съвсем ясно, че макар, разбира се, изключването на ромите да е тясно свързано с основните права, то е най-вече свързано със социални и икономически въпроси. Например бих искала да се позова на проучване на Световната банка относно икономическата цена на изключването на ромите и да кажа, че това е едно много важно показателство, от което става ясно, че трябва да намерим решения в интерес на обществото като цяло. Така че за да се приложат инструментите, с които разполагаме, по най-икономичния начин, разбира се, ще е необходим стратегически подход – интегриран, както казаха някои от вас. Този подход се опира на сътрудничеството, на мобилизирането на необходимите ресурси и на стратегия за извличане на поуки както от успехите, така и от неуспехите.

Това, което следва да избегнем, е създаване на стратегия, която да остане само на хартия. Необходими са резултати; резултати, водещи до интегриране на ромите в обикновените училища. Чух мнозина от вас да говорят за училищното обучение. С нетърпение очаквам да видя подробностите за действията ни относно предучилищната възраст, какви резултати дават те. Обикновеният пазар на труда; тук колегата ми г-н Андор ще обмисли точните показатели, които трябва да бъдат постигнати, и обикновеното общество, което е целта на всички наши политики.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Г-н председател, има технически проблем. Току-що установих, че компютърът ме е клонирал, тъй като името ми, името Tabajdi, се появи при мои колеги, които поставиха картите си. Забелязах го и при г-жа Gomez и също и в други случаи. Така че трябва да има някакъв проблем в компютъра. При колегата ми Kinga Göncz името Tabajdi също се изписа на картата. Моля да проверите това, тъй като не искам да имам толкова много клонинги в Европейския парламент. Моля да уведомите техническата служба. Благодаря Ви. Zoli, и при теб ли е същото?

Председател. – Благодаря Ви. Техническите служби ще вземат това предвид.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе на следващата месечна сесия.

Писмени изявления (член 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Бих искала да подчертая, че със споделянето на отговорността за недопускането на дискриминация срещу ромите и за съдействие за интеграцията им в обществото ромският въпрос стана част от европейската политика по правата на човека. Поради това с оглед на приближаването към втората европейска среща на високо равнище относно ромите в Кордоба трябва да обсъдим социалните проблеми, пред които са изправени ромите, и средствата за решаване на тези проблеми. Със задоволство отбелязвам, че домакин на срещата е испанското председателство, тъй като трябва да дадем гласност и да признаем съществуването на въпросите на ромите. Бих искала да подчертая, че в едно демократично и свободно общество е неприемливо група хора да бъде изолирана от обществото и основните права и свободи на тези хора открито да се нарушават. Членовете на ромската общност се сблъскват с расистки нападения, неравнопоставен достъп до обществени услуги и социални придобивки и огромна сегрегация в живота и образованието. Нещо повече, трябва да привлечем вниманието към факта, че ромите не само се сблъскват с пряка дискриминация, но и с прикрита, косвена дискриминация, например отказ от наемане на роми и в същото време липса на интегрирането им в обществения живот. Поради това съм съгласна, че трябва да призовем Европейската комисия да насърчи правителствата на държавите-членки, регионалните и местните органи да осъществяват по-успешно проектите на ЕС по отношение на ромите. Призовавам също Комисията

да предприеме конкретни действия и инициативи за борба с пряката и косвената дискриминация на ромите в Европа.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), в писмена форма. – (EN) Статистиката сочи, че, за съжаление, ромите са най-мразеното и най-дискриминирано етническо малцинство в Европа. Свидетели сме на трудностите, които срещат няколко държави-членки, включително моята страна, във връзка със социалното приобщаване на ромите. Това ясно показва, че става дума за по-широк европейски въпрос, с който трябва да се заемем заедно. По-добрият достъп до образование и заетост е от решаващо значение, за да се избегне тенденцията при ромите да избират други по-лесни, но по-вредни начини за печелене на пари. Трябва в пълен обем да приложим анти-дискриминационното законодателство спрямо ромския народ и да предприемем по-нататъшни инициативи за интегрирането им в нашето общество. Досега не сме имали съгласувана стратегия. Иска ми се сегашната втора европейска среща на високо равнище относно ромите да доведе до приемане на истинска стратегия на ЕС за ромите. Структурните и предприемаческите фондове следва да се използват по-ефективно за финансиране на такива инициативи. Бих искал също да заявя настоятелно, че стратегията следва да бъде средство за координация и стимул за държавите-членки. Инициативите трябва да бъдат приложени на местно равнище, ползвайки опита на местните неправителствени организации и самите роми, които познават основните трудности, така че стратегията наистина да отговори на потребностите на ромския народ.

Vasileia Viorica Dăncilă (S&D), в писмена форма. – (EN) Ромите продължават да бъдат едно от малцинствата в най-неравнопоставено положение в цяла Европа, подложено на широко разпространена дискриминация във всички области на живота.

През изтеклото десетилетие Европейският съюз и неговите държави-членки отделиха внимание и ресурси за подобряване на положението на ромите. Работейки в сътрудничество с движението за права на ромите, някои държави-членки започнаха да прилагат политики, насочени към осигуряване на равен достъп до качествено образование за ромските деца. Продължаването на усилията в тази област следва да остане най-висок приоритет през идните години.

Политиките трябва да бъдат всеобхватни, за да постигнат максимално систематично въздействие за намаляване на неравнопоставеността между ромите и населението, което не е от ромски произход, във всички области: образование, заетост, жилищно настаняване и здраве. Европейският съюз и държавите-членки следва да продължат да оценяват своите политики, свързани с ромите, до момента и да търсят начини за преодоляване на патерналистските подходи към ромския въпрос, които третират ромите като зависими, пасивни ползватели на изгодите от политиката.

Следва също да се създаде система за стипендии за младите роми за натрупване от тях на професионален опит чрез програми в отделите на Комисията и подходящи държавни институции.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), в писмена форма. – (RO) Вече преполовихме десетгодишния период (2005-2015 г.), посветен на приобщаването на ромите. Това, което виждаме е, че се говори много за ромското малцинство, създават се различни програми и платформи, а резултатите са ограничени. Проблемите, свързани с образованието, заетостта, регионалното развитие и други, си остават и дори се усложняват в някои от държавите-членки. Втората европейска среща на високо равнище относно ромите, която ще се проведе тази година в Кордоба, има за цел да вдъхне жизненост на европейското измерение и да намери нови направления за действие. Съгласен съм, че принципите трябва да бъдат определени наново, но считам, че трябва вместо това да приемем една напречна, хоризонтална стратегия, която да разглежда проблемите на това малцинство по един комплексен, но не изключващ начин. Най-важният аспект е предприемаческите фондове и структурните фондове да бъдат използвани правилно и да дадат резултатите, които бихме искали като хора, вземащи политически решения, и които гражданското общество, преди всичко ромското малцинство, би желало.

Marian-Jean Marinescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Първата среща на високо равнище относно ромите имаше поне един положителен резултат: изводът, направен на равнище на Общността, че ромите се нуждаят от образование като първа крачка към социална интеграция. Във връзка с това приветствам и втората среща на Европейската платформа за приобщаване на ромите, която е посветена изключително на въпроса за образованието на ромите в Европа. Процесът на реформа в образованието изисква участие не само на държавните институции, но също и на неправителствените организации, чиято основна цел вече не трябва да бъде идентифицирането на актове на дискриминация, а да образуват етническите групи. Намаляването на неграмотността, осигуряването на това децата да завършват училище и необходимостта от професионално обучение и преквалификация предоставят възможности за достъп до пазара на труда, както и средства за социално приобщаване. Ясно е, че има неотложна необходимост от положително развитие при това малцинство,

но това е нещо, за което носят отговорност както държавните органи, така и самата ромска общност. Втората европейска среща на високо равнище относно ромите трябва достатъчно да мотивира Европейската комисия, за да представи законодателни предложения, целящи постигане на осезаеми резултати в тази област. Европейската комисия трябва също да направи преглед на Социалния фонд и да предложи увеличаване на финансирането за проекти, имащи за цел подобряване на социално-икономическото положение на най-многобройното малцинство в Европейския съюз.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма.* – (DE) Срещата на високо равнище относно ромите в Кордоба цели да даде възможност да се говори открито за паралелните общества в Европа и това трябва да става на основата на ефективна интеграция на всички равнища. Тя следва да бъде насърчавана както на национално, така и на европейско равнище. Има едно нещо, което обаче не бива да забравяме във връзка с това, и то е, че за да има ефективна интеграция, и двете страни трябва да работят заедно. Ромският народ също трябва да изпълни задълженията си за интеграцията и да работи отвътре, за да не се допусне създаването на паралелни общества. Във връзка с това съм особено загрижен за училищното образование на децата, и по-конкретно на момичетата. Не трябва да се допуска в Европа деца почти или изобщо да не са включени в съществуващата училищна система и след това рано и масово да отпадат от училище. Вследствие на това бъдещото им положение на пазара на труда е сериозно застрашено и впоследствие те търсят дори в по-голяма степен убежище в периферията на обществото, изолирайки се по този начин. Това предопределя проблеми със социалната система и условията на живот и порочният кръг е завършен. Поради това е от жизненоважно значение да се апелира към ромите в Европа да променят архаичното си отношение към училищното образование и правата на жените и активно да се борят със собственото си изключване, както и да работят, за да се интегрират в обществото, и по-конкретно в пазара на труда.

Csaba Sógor (PPE), *в писмена форма.* – (HU) Макар държавите-членки вече да са изразходвали значителни ресурси на ЕС и свои национални ресурси за създаване работни места за трайно безработния ромски народ, не е намерено съгласувано решение на равнище на Европа: държавите-членки се сблъскват с положението по различни начини и в различна степен. Счита, че е важно да разработим съгласувана и ефективна стратегия за решаване на ромския въпрос, който остава нерешен и до ден днешен и представлява общ проблем за Европейския съюз като организация и за държавите-членки. Най-важният въпрос на срещата на високо равнище относно ромите, която ще се проведе на 8 април в Кордоба, следва да бъде формулирането на принципите на стратегията на европейско равнище, за да не се допусне по-нататъшната „миграция“ на ромския въпрос и за да се позволи на всички държави-членки да намерят решение на основата на общата европейска стратегия. Убеден съм, че основното средство за справяне с това е образованието. Счита за необходимо да се разработи цялостен пакет програми, който да подпомага и насърчава връщането на младите роми интелектуалци в общността и работата им в рамките на общността и за общността. Изграждането на тясно партньорство между различните организации за защита на правата на ромите, компетентните държавни органи, гражданското общество и съдействащите институции на ЕС би могло до голяма степен да подпомогне това. По-голяма роля следва да се отдели на методите за отпускане на субсидирани микрокредити или за поемане на лихвените плащания от държавата. Достъпът на ромските общности до условия, необходими за да могат да работят издръжката си, следва да бъде важна цел в рамките на концепцията за селскостопанските субсидии. Положението е по-сериозно, отколкото човек би си помислил: делът на трайно безработните се увеличи скокообразно сред ромите и все повече от тях се маргинализират.

13. Време за въпроси (въпроси към Комисията)

Председател. – Следващата точка е време за въпроси (B7-0017/2010). Тя ще бъде малко по-кратка от обикновено, защото предходното разискване продължи 25 минути повече заради предишни забавяния. Съжалявам за това. Ще приключим някъде след 19,30 ч. Ще бъде много стриктен с времето. Ораторите на трибуната ще разполагат с 30 секунди.

Бяха отправени следните въпроси към Комисията.

Първа част

Въпрос № 28, внесен от **Vilija Blinkeviciute** (H-0063/10)

Относно: Регулиране на частните пенсионни фондове

През последните години размерът на активите на частния пенсионен фонд е намалял значително. Нуждата от по-точно регулиране на сектора на частния пенсионен фонд беше изтъкната от групата на високо равнище относно финансовия надзор, председателствана от Jacques de Larosière.

Финансовата криза очерта степента, до която държавите-членки са уязвими на редица видове рискове. Тези рискове са пряка грижа за инвеститорите в тези фондове и за стабилността и целостта на европейските финансови пазари, като сериозно засягат и участниците във финансовите пазари. В този нестабилен период за икономиката, много европейски граждани загубиха доверието си в регулирането на частната фондова система на пенсионно осигуряване.

Не смята ли Комисията, че трябва да предложи всеобхватни правни мерки за да установи стандарти за упражняване на контрол с цел регулиране на частните пенсионни фондове?

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Г-жа Blinkevičiūtė зададе много важен въпрос за пенсионната реформа, която е ключов проблем за идните години, имайки предвид предизвикателствата, с които трябва да се справим заедно: застаряването на населението, жизнеспособността на публичните финанси и в частност мобилността на служителите. Освен това пенсионните фондове са големи институционални инвеститори.

Финансовата криза извади на бял свят пропуските в замисъла на някои пенсионни схеми и, госпожи и господа, ние ще предприемем някои инициативи като последващи действия във връзка с доклада „де Ларозиер“. Председателят Барозу обяви пред Европейския парламент някои насоки на политиката по този въпрос.

През 2010 г. ще представим Зелена книга относно пенсиите, която се очаква да насърчи широка дискусия за регулирането на частните пенсионни фондове. С оглед на това може да се предвиди и преразглеждане на директивата относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване. Комисията остава ангажирана с усилията за укрепване на вътрешния пазар в областта на пенсионните фондове. Евентуалният преглед на директивата ще включва и правилата за платежоспособност за пенсионните фондове. Освен това, г-н председател, това е отговор на искане, отправено от Европейския парламент по време на преговорите по Директивата за платежоспособност II.

За да избегна евентуални неясноти по този много важен въпрос, който засяга гражданите, бих искал да добавя, че в името на субсидиарността Комисията ще подходи много внимателно, за да уважи избора, направен в много от държавите-членки, относно тяхното предпочитание към разходопокривната схема.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Благодаря Ви за отговора, г-н член на Комисията, и се надявам, че Европейската комисия ще внесе Зелена книга относно пенсиите във възможно най-кратък срок, тъй като в повечето държави-членки на Европейския съюз този въпрос се нуждае от спешно решение. В някои държави-членки, като моята страна – Литва, и без това малките пенсии се намаляват още повече в резултат на сегашната икономическа и финансова ситуация. Бих искала обаче, г-н член на Комисията, да Ви попитам защо в стратегията „ЕС 2020“ Европейската комисия е отделила толкова малко внимание на сигурността и стабилността на пенсиите и пенсионните гаранции, при положение че трябва да отчетем сегашната ситуация на пазара на труда и сегашната демографска ситуация, и след като на практика това е един от най-важните въпроси – какви пенсии ще получават хората след 10 години.

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Г-жо Blinkevičiūtė, очевидно е, че документът относно Стратегията 2020, който е документ за „зелен“ растеж, за интелигентен, справедлив и приобщаващ растеж, не може да обхване всички проблеми. За тази цел имаме други инструменти, други възможности и други рамки, с помощта на които можем да изпълним дълга си да потърсим решение на основни въпроси, като пенсиите и зависимостта на гражданите на Европа от социалната система.

Току-що казах, г-жо Blinkevičiūtė, че пенсионните фондове са големи институционални инвеститори. Различните видове пенсионни схеми, действащи на базата на законово установено финансиране, било то професионално или доброволно, днес играят все по-важна роля в общите пенсионни схеми в много държави-членки.

Повтарям, че ще зачитаме, в името на субсидиарността, ангажимента и предпочитанието на много държави – и аз съм добре запознат с някои от тях – към разходопокривната схема и на тази основа ще работим по тази Зелена книга, която ще бъде готова в следващите седмици, или най-късно месеци. Ще се радвам да проведем възможно най-широко разискване с Вас и останалите заинтересовани членове на ЕП.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, родната ми страна, Австрия, субсидира частно пенсионно осигуряване до максимум 210 евро годишно, макар че спекулациите с пенсиите се оказаха един от факторите, които задействаха финансовия срив в Съединените американски щати.

Считам, че Комисията трябва да се запита дали пенсионното осигуряване всъщност не е най-съществената задача на държавата и дали не трябва да контролираме по-изкъсо съмнителните финансови спекуланти в това отношение. Стои и въпросът, дали според Комисията не е недалновидно или дори безотговорно да се отпускат

държавни субсидии за частно пенсионно осигуряване без стандарти за качество, ако съществува рискът, след тези огромни загуби, получателите на пенсии да имат още по-голяма нужда от подкрепа от страна на държавата.

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Г-н Барозу имаше възможността преди малко в тази зала да отговори на няколко въпроса по важните теми, свързани с финансовите движения.

Говорите за спекулации, г-н Obermaier. Като член на Европейската комисия, отговарящ за вътрешния пазар и услугите, както и за регулирането и надзора, мога да кажа, че нито един продукт, пазар или територия няма да бъдат изключени или „имунизирани“ срещу интелигентния надзор и ефективното регулиране.

Затова всеки един на тези пазари, с техните различни продукти, ще бъде засегнат от работата, която ще предприемем – работа, която вече започна под формата на пакет за надзор над пазарите, който вече се обсъжда, и чрез преразглеждане на няколко директиви, в частност Директивата относно институциите за професионално пенсионно осигуряване (ИППО), ще установим стриктни правила за инвестирането.

Отново заявявам, че няма да освободим нито един от тези продукти или пазари от изискването за подчинена на надзор прозрачност и интелигентно, ефективно регулиране.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Считам, че за реформирането на пенсионната система както в частния, така и в държавния сектор, се изисква стратегическо мислене в дългосрочен план. Тук имам предвид факта, че през 70-те години на XX век имаше бум на раждаемостта. След 30 години тези хора ще се пенсионират, а към момента раждаемостта е много ниска. Родените днес ще съставляват работната сила след 30 години и няма да могат да осигурят ресурсите, които тогава ще са необходими за пенсионните фондове.

Затова бих искала да Ви попитам: какви мерки приемате, за да осъществите подходяща реформа на пенсионните системи в дългосрочен план, по устойчив начин и за благото на европейските граждани?

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Г-жо Țicău, в първата част от изказването си, което беше доста кратко в сравнение с предвиденото в Правилника, споменах, че едно от големите предизвикателства, освен мобилността, е демографията. Освен това, макар че въпросът за семейната и демографската политика не спада към основните области на отговорност на ЕС, считам, че всички ще имаме полза, ако проведем разискване и направим някои сравнения по този въпрос, който повече или по-малко засяга всички европейски държави. Нашият континент вероятно е един от малкото в света, където населението ще намалее в сравнение с останалите континенти, ако раждаемостта не се възстанови.

Именно на този изключително сериозен фон, г-жо Țicău, и надхвърляйки рамките само на проблема с пенсионирането, трябва да работим по пенсионния въпрос и по въпроса за поемането на отговорност за зависимостта от социалната система. Затова считам, че тази Зелена книга е добър инструмент, който идва в точния момент. Няма да се наложи да чакаме прекалено дълго. Работим по въпроса и ще нанесем финалните штрихи, за да зададем всички тези въпроси, като в същото време обърнем дължимото внимание на това, кое спада към националната отговорност за пенсионните системи и кое е възможно да се направи на европейско равнище, особено във връзка с всички онези частни пенсионни фондове и тяхното разпространение на европейските пазари.

Във всеки случай всички тези въпроси – нито един от които няма да бъде изключен – ще бъдат част от въпросите, които ще разгледаме, като в същото време ще предложим някои насоки за действие или напътствия в Зелената книга, която вече споменах и която ще бъде публикувана след няколко месеца.

Председател. – Въпрос № 29, внесен от **Seán Kelly** (H-0068/10)

Относно: Системи за застраховане срещу наводнения в ЕС

Неотдавнашното наводнение в Ирландия нанесе щети на приблизителна стойност 500 милиона евро както на частната, така и на обществената инфраструктура. Ирландското правителство подаде искане до фонд „Солидарност“ на ЕС за покриване на част от щетите, нанесени на обществената инфраструктура.

Често обаче няма никакви обезщетения за частните домакинства и предприятия поради прекалено високата цена на частните застраховки срещу наводнения. Струва си да се отбележи, че един от факторите, причинили безпрецедентното наводнение, беше несъгласуваното планиране на развитието, включително, в някои случаи, в алувиални долини, както и това, че някои застрахователи отказват да застраховат частни домакинства и предприятия.

С оглед на това, би ли могла Комисията да очертае плановете, които има, при наличие на такива, за изготвяне на законодателни предложения за хармонизиране предоставянето на застраховки срещу наводнения в ЕС,

като се има предвид, че в определени държави-членки пазарът не осигурява адекватно покритие? Ако това не е възможно, би ли могла Комисията да предостави коментар относно разработените от нея програми за обмен на най-добри практики в тази област между държавите-членки?

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, г-н Kelly задава въпрос, свързан с неотдавнашно трагично събитие, което сполетя Мадейра и Атлантическото крайбрежие, особено в моята страна, отнемайки живота на десетки хора. Бих искал да използвам случая още веднъж да изразя солидарността си с всички жертви; моят колега, членът на Комисията г-н Хан, посети и двете места, които току-що споменах.

В този случай също трябва да се изправим пред глобално предизвикателство, породено от изменението на климата, и ще бъдем свидетели на нарастващ брой природни бедствия; нещо повече – ще продължим да сме свидетели на бедствия, които не са природни и които могат да имат сериозни последици за човешкия живот, природата и икономиката. Имам предвид например промишлените бедствия, пожарите и морските бедствия.

Това е проблем, с който съм лично ангажиран от много дълго време. Бях тук, в тази зала, през 1999 г., когато, в качеството си на новоназначен член на Комисията, отговарящ за регионалната политика, трябваше да отговоря на гръцки членове на ЕП, които бяха обезпокоени от последиците от земетресенията, които малко преди това бяха станали в страната им.

Тогава предложих, първо, създаването на Фонд „Солидарност“ и, второ, създаването на Европейски сили за гражданска защита. Наложено се да изчакаме до 2002 г. и големите наводнения, които засегнаха Германия, Австрия и Словакия, преди Комисията да може да създаде, в рамките на три месеца, с помощта на Парламента и Съвета, Фонд „Солидарност“, който ще се намеси в Мадейра и по Атлантическото крайбрежие, както направи и при няколко други големи бедствия от 2002 г. насам.

Моята колега г-жа Георгиева работи заедно с баронеса Аштън по учредяването на Европейски сили за гражданска защита и се надявам, че няма да се наложи да чакаме някое ново бедствие, за да съберем нашите ответни мерки и усилията за оказване на помощ под една общо европейско знаме при бедствия като това в Хаити или вълната цунами.

Зададеният въпрос се отнася до застраховането, защото не всичко е свързано с неподлежаща на застраховане публична собственост, която може да бъде обхваната от Фонд „Солидарност“. Считам, че тепърва трябва да бъде постигнат напредък по отношение на рисковете, които могат да бъдат покрити от застрахователните полици.

Бялата книга относно приспособяването към изменението на климата от 2009 г. предлага да се създадат държавно финансирани застрахователни системи там, където не съществува застраховане. В рамките на последващите действия на тази Бяла книга искам да разгледам ролята, която застрахователните продукти могат да играят за допълване на тези мерки. Смятам да започна със съпоставителен анализ: поисках от моите служби да проучат какво е положението в различните държави-членки. В случаи, когато може да има трансгранично въздействие, може дори да е подходящо да се насърчат застрахователни схеми, които да са по-скоро общоевропейски, отколкото национални.

Напълно съм запознат със сложността на проблема, г-н Kelly. Ще направя всичко това в сътрудничество с всички заинтересовани страни, със застрахователните дружества, с държавите-членки и експертите, за да можем да обменим най-добри практики и да определим приоритетите на подходящото равнище. Убеден съм, че можем да подобрим защитата на европейските граждани от нарастващия брой природни бедствия. Затова искам да изпълня тази изключително практична задача – изготвянето на преглед, съпоставителен анализ на съществуващите различни застрахователни схеми за природни бедствия в 27-те държави-членки.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Всички бяхме изключително загрижени за случилото се в Мадейра и Франция. В моята страна, за щастие, не загинаха хора, но проблемът със застраховането се появи много бързо. Много домакинства не могат да получат застраховки, а в град Клонмел, където преди няколко години имаше наводнение, застраховките поскъпнаха шесторно. Това съвсем очевидно е голям проблем и поздравявам члена на Комисията за вниманието, което му обръща.

Бих искал също да го попитам за държавите и правителствата, които не прилагат Директивата за наводненията. Би ли обмислил възможността да им се наложат някакъв вид санкции?

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Директивата за наводненията датира от 2007 г. През 2009 г. имаше и съобщение на Комисията относно предотвратяването на природни и причинени от човека бедствия като цяло.

Г-н Kelly, Вие говорите за директиви, които са приети съвсем наскоро, но за тях и за всички останали директиви важи едно и също правило от момента, в който влязат в сила: Комисията трябва и ще проверява дали държавите-членки прилагат тези директиви или не. Когато говорим за наводнения, както пролича ясно във Вашата страна, последиците за управлението на земите от липсата на предохранителни мерки и строителството в алувиални зони са очевидни. Комисията ще действа в тази област, както и във всички останали, като следи това, което правят или не правят държавите-членки, и като предприема подходящи мерки, включително действия срещу нарушенията, за да гарантира, че тези директиви се прилагат.

Jim Higgins (PPE). – (EN) По повод въпроса, който повдигна г-н Kelly, а именно прилагането на Директивата за наводненията: както знаете, тя трябваше да бъде транспонирана в националното законодателство тази година, 2010, във всички 27 държави-членки. Бих искал да призова настоятелно Комисията да следи националните органи във връзка с нейното прилагане. През 1995 г. като министър в Ирландия отговарях за наводненията. Тогава представихме доклад, в който се посочваше, че не трябва да се строят нови къщи в алувиални долини. И въпреки това много от къщите, за които се искат обезщетения в някои части на Ирландия, са построени след този доклад.

Затова наистина трябва да прилагаме Директивата за наводненията много стриктно и да налагаме наказания на ирландското правителство и местните органи, както и на всеки, който нарушава условията на Директивата за наводненията.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Г-н Барние, бих искал да Ви попитам за друго. Говорим за застраховане, но считам, че когато става дума за бедствия, са необходими две мерки от друго естество. Във връзка с това бих искал да Ви попитам следното – не трябва ли в Европа да се създаде по-скоро център за бързо реагиране? Не разполагаме с един център, който да може да реагира при бедствени ситуации. Второ, не трябва ли да вложим по-големи усилия в изграждането на граждански капацитет? Все още например не разполагаме с транспортен самолет. С други думи, освен застраховането, се нуждаем от един център и от по-голям капацитет за оказване на помощ.

Мишел Барние, член на Комисията. – (FR) Бяха зададени два различни въпроса. Първо, по въпроса за наводненията, дойдох тук в качеството си на член на Комисията, отговарящ за вътрешния пазар и услугите, да отговоря на конкретен въпрос, г-н Kelly, който беше следният: как може най-добре да се използват застрахователните полици, в частност за обезщетяване на хора, чиято лична собственост е била засегната? Ще работя по изготвянето на тази моментна снимка на различните, повече или по-малко усъвършенствани частни застрахователни схеми; в някои държави почти не съществува застраховане за този вид бедствие, а в други, като Франция, има схема, която изплаща обезщетение от 100% в случай на природно бедствие.

Наводненията, г-н Kelly, не са въпрос, за който отговарям аз. Ще поискам от г-н Поточник, моя колега, който отговаря за околната среда, да Ви даде писмен отговор, в който да Ви информира дали и как се прилага Директивата за наводненията. Вие обаче сте прав, че ключовият въпрос се крие в националните и дори регионалните или местните правомощия в областите на строителството или пригодността за строителство. Не можем да питаме Брюксел за всичко, макар че общото правило е очевидно: има области, където не трябва да се извършва строителство или допълнителното застрояване. В моята страна дори беше прокаран закон, който предвижда преместване на къщи и фабрики, разположени в райони, които често биват засегнати от наводнения. Законът беше приет през 1995 г. и хората получават обезщетения, за да могат да напуснат тези райони, преди да възникне ново бедствие.

Това са идеите, които бих искал да съчета, преди отново да дойда тук с някои предложения по въпроса за застрахователните полици.

Накрая, бих искал да кажа няколко думи по въпроса за гражданската защита, макар че той е от компетентността на други колеги. Това е проблем, по който съм работил – както знаете – и моята работа беше подкрепена от Европейския парламент по искане на председателя Барозу през 2006 г. Тази работа ме подтикна да предложа създаването на Европейски сили за гражданска защита, които да се подсигурият от държавите-членки на доброволни начала. Бихме могли да въведем засилено сътрудничество на възходящ принцип, за да свикнем да подготвяме ответните си действия. Когато връхлети цунами или се случи трагедия в Хаити, не добрата воля е това, което ни липсва, а сътрудничеството. Така ще се спаси човешки живот, ще се спести време, ще се спестят пари и в същото време ще има повишена прозрачност, ако европейските доброволци подготвят ответните си действия при различните категории бедствия.

Естествено, не може да има едни и същи ответни действия при промишлено бедствие, произшествие от рода на „Ерика“, наводнения в Германия или Франция, пожари в Гърция, цунами, големи пандемии или дори терористична атака като тази на 11 септември, каквато за съжаление все още може да се случи в Европа.

Целта на тази идея, по която работят моите колеги – ще се върнем тук с някои конкретни предложения – е да се подготвят съвместни планирани ответни действия. Във всеки случай аз продължавам да подкрепям твърдо тази идея, по която свърших много работа с подкрепата на Европейския парламент.

Председател. – Въпрос № 30, внесен от **Silvia-Adriana Tica** (H-0109/10)

Относно: Мерки на Европейския съюз за борба с бедността

Съгласно публикуваните от Евростат данни, през 2008 г. около 85 милиона европейски граждани, 20% от децата и 19% от гражданите на възраст над 65 години, са били изложени на риска от бедност. На равнището на Съюза 8% от активното население и 44% от безработните са разполагали с доходи под прага на бедността, като наличието на трудова заетост не е било непременно достатъчно, за да гарантира достойно равнище на живот. Мерките за социална защита на държавите-членки са намалили с 32% риска от бедност, на който е било изложено населението на Европейския съюз. Икономическата криза е довела до покачване на процента на безработица до около 10%, с което е утежила още повече социалното разделение.

В състояние ли е Комисията да посочи мерките, които възнамерява да предприеме, с цел създаването и запазването на работни места в рамките на Европейския съюз и за гарантиране на достойно равнище на живот на гражданите на Съюза като цяло, благодарение на подходяща и правилна система за социална защита?

Ласло Андор, член на Комисията. – (EN) Споделям изразените в този въпрос опасения за благополучието и благоденствието на европейците, въпросите за безработицата и социалната защита, както и борбата срещу бедността.

Както знаете, 2010 г. е Европейска година за борба с бедността и социалното изключване, с цел да се повиши осведомеността относно социалните проблеми. Да се надяваме, че тази година ще ни даде възможност не само да обсъждаме бедността, но и да се посветим на борбата срещу нея и да възобновим този политически ангажимент на равнище ЕС и сред държавите-членки.

За да предостави възможност за този възобновен ангажимент, Европейската комисия включи в новата стратегия „ЕС 2020“ водеща цел за намаляване на бедността, която е отражение на нашата загриженост и поуките, които си извадихме през последните десетилетия. Целта сега е да намалим бедността с една четвърт до 2020 г.

За да се преборим с бедността, са необходими просперитет, висококачествени работни места за хората, които могат да работят и да се издържат, и солидарност спрямо нуждаещите си. Всички тези елементи присъстват в стратегията „ЕС 2020“. Изпълнението на водещата цел относно бедността ще бъде подпомогнато от целенасочена водеща инициатива, наречена Европейска платформа срещу бедността. Съществуват конкретни инструменти за запазване и създаване на работни места на европейско равнище по линия на Европейския социален фонд, Европейския фонд за глобализация, както и неотдавнашната инициатива за микрокредитите.

Действията, които предприемат отделните държави-членки, са от особено значение. Трябва да се положат още усилия, за да може като начало да се гарантира, че всички имат достъп до висококачествени работни места, но намаляването на бедността трябва да отиде отвъд проблемите на заетостта. Както признава съобщението „Европа 2020“, ефективната, добре планирана социална защита е жизнено необходима за предотвратяването и справянето с бедността и изключването.

Държавите-членки са отговорни за финансирането и организирането на системите за социална защита, като в изпълнението на тази задача се ползват с подкрепата на Комисията. Като ключов партньор в социалния отворен метод на координация, Комисията спомага за установяването и насърчаването на ясни приоритети на политиката, осигурява рамка за наблюдение и улеснява обмена на знания. Добър пример до този момент са рамката за активно включване, съпоставителният анализ за детската бедност и наблюдението на социалните последици от кризата.

Ще работим много тясно с двете председателства тази година: испанското и белгийското. И двете предлагат важни инициативи: първият етап от срещата на високо равнище относно ромите, който беше обсъден тук преди няколко минути и който има много силно въздействие върху намаляването на бедността; с белгийското председателство подготвяме инициатива за намаляване на детската бедност.

Но нашата задача е да работим не само с правителствата, а и с неправителствените организации. Без тях не можем да изготвим напълно успешни програми. Ние оказваме подкрепа на неправителствени организации, които работят в областта на бедността и социалната защита, главно по линия на фонд „Прогрес“.

Това са основните въпроси и те обхващат различните посоки, в които работи Комисията за намаляване на бедността.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Благодаря Ви за отговора. Бих искала обаче да обсъдим накратко и процеса на деиндустриализация, който протича в много държави-членки и който е една от причините за икономическата и социалната криза, която преживяваме.

Една амбициозна и интелигентна европейска индустриална политика не само ще повиши конкурентоспособността на Европейския съюз, но и преди всичко ще създаде нови работни места. С оглед на това, какви мерки относно европейската индустриална политика ще бъдат включени в сегашната работна програма на Комисията, с цел да се повиши конкурентоспособността на Европейския съюз, но преди всичко да се създадат нови работни места, с което да се даде възможност за осигуряване на достойно препитание на европейските граждани?

Благодаря Ви.

Ласло Андор, член на Комисията. – (EN) Наистина, създаването на повече и по-добри работни места също е включено в стратегията „ЕС 2020“. Бих искал да привлека вниманието ви върху други две водещи инициативи. Вече споменах инициативата, която се съсредоточава върху бедността, но относно количеството и качеството на работните места в Европа разработихме водещата инициатива „Нови умения и работни места“; а в рамките на стълба за устойчивостта на „Европа 2020“ е включена водещата инициатива относно индустриалната политика.

Считам, че това е ключов момент в контекста на този въпрос, защото трябва да се признае, че инструментите на Европейския съюз не трябва да са насочени само към въздействието на дружествата, които напускат Европа, като например Фонда за глобализация. Те играят много важна роля и за предотвратяването на бедността, предотвратяването на загубата на доходи и умения, когато корпорациите решат да преместят дейността си извън Европа; и за пръв път от доста време на насам ще има водеща инициатива относно индустриалната политика за устойчива икономика.

Считам, че това ще бъде решение на много от проблемите на индустриалното развитие и проблема с установяването. Напълно съм съгласен с подтекста на въпроса, а именно, че без последователна икономическа политика и политика в областта на заетостта не можем да се преборим успешно с бедността.

Franz Obermayr (NI). – (DE) По време на икономическа криза опасността от измами, свързани със социалната сигурност, е особено голяма. Запозната ли е Комисията с факта, че в Централна Европа се извършват мащабни измами, свързани със социалната сигурност, сред държавите с големи социални неравенства? Така например обезщетения за минимални пенсии са били поискани неправомерно от граждани на ЕС от девет държави-членки, като тези обезщетения очевидно са надвишавали реалния размер на пенсиите.

Въпросът ми е следният: възнамерява ли Комисията да предостави на отделните държави-членки инструменти, които те да могат да използват за предотвратяване на подобни мащабни измами, свързани със социалното осигуряване?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, в Гърция над 20% от населението живее под прага на бедността. 34% от хората, живеещи в бедност, са безработни, а 14% са работещи бедни.

Проблемът с бедността, който моята колега описва във въпроса си във връзка с Европа, и статистическите данни за Гърция, които ви изложих, се дължат според мен на неолибералния икономически модел, защитаван от Договора от Лисабон и включен в текста на стратегията „ЕС 2020“.

Бих искал да Ви попитам: възможно ли е да се справим с нарастващия процент на хората, живеещи в бедност, с откъслечни политики с елементи на благотворителност или се нуждаем от различна икономическа политика, която да се основава на пълната заетост, което означава, че трябва да преразгледаме стратегията „ЕС 2020“?

Ласло Андор, член на Комисията. – (EN) Ще започна с втория въпрос, ако нямате нищо против: наистина е много важно да разполагаме с по-стабилна макроикономическа среда.

В предишния отговор изтъкнах важността на една последователна икономическа политика, която да даде възможност за създаване на по-стабилна среда и наистина това, което беше определено като „неолиберална тенденция“ на последните десетилетия, трябва да бъде преразгледано. В „Европа 2020“ са включени редица инициативи и бих искал по-конкретно да спомена главата за финансовия регламент. Това е съществена промяна в сравнение с предишния режим и е следствие от намерението да се стабилизира макроикономическата среда, което ще облекчи натиска върху данъчните системи, които трябва да финансират системите за социална защита и политиките в областта на заетостта.

Относно злоупотребите и ефективността на системите за социална защита – наистина кризата ни подлага на тест в това отношение. Това, което Комисията може да направи, е да използва отворения метод на координация и наличния аналитичен и отчетен капацитет, за да помогне на държавите-членки да обърнат по-голямо внимание на мерките за социална защита.

Предизвикателството на кризисния период, което беше споменато във въпроса, но също и на предстоящия период, когато някои държави-членки ще се изправят пред необходимостта от фискална консолидация, наистина ще бъде изпитание и ние не можем лесно да намерим повече ресурси за борба с бедността. Затова трябва да обменяме опит за това, как да използваме по-ефективно нашите инструменти и как по-добре да подходим към уязвимите групи.

Председател. – Въпрос № 31, внесен от **Georgios Papanikolaou** (H-0089/10)

Относно: Оценка на програма "Култура 2007-2013"

Като част от усилията за насърчаване и популяризиране на европейската култура Европейският съюз създаде през 2007 г. програмата „Култура“ със срок на действие до 2013 г. и общ бюджет от приблизително 400 млн. евро.

Сред целите, които тя поставя, са повишаване на съзнаването на културните елементи, които имат значение за Европа, и насърчаване на междудържавната мобилност на работниците в областта на културата.

Как оценява Комисията досегашния ход на реализацията на двете посочени по-горе цели?

Държавите-членки демонстрират ли интерес и участие в програмата „Култура“ или Комисията счита, че следва да предприеме нови, по-динамични инициативи за постигане на целите до 2013 г.?

Андрула Василиу, член на Комисията. – (EL) Г-н председател, както каза г-н Пapanikolaou, целта на програмата „Култура“ е да обогати културния опит на европейските граждани, като популяризира нашето общо културно наследство. Комисията насърчава сътрудничеството в областта на културата между авторите, хората, работещи в тази сфера, и институциите в държавите, участващи в програмата, с цел да стимулира обособяването на европейска националност.

Програмата „Култура“ цели в частност да насърчи трансграничната мобилност на хората, работещи в сферата на културата, да стимулира трансграничното движение на предмети и произведения на изкуството и културата, да подпомогне межкултурния диалог. Така например в рамките на програма „Култура“ през 2009 г. са били подадени 749 кандидатури, а за финансиране са били избрани 256 плана, като основната цел на 127 от тях е била мобилността на хората, работещи в сферата на културата.

В съответствие с правното основание се изисква редовна външна и независима оценка на програмата. През юли 2009 г. Комисията отправи покана към независим изпълнител да оцени прилагането на програма „Култура“ през първите три години, 2007-2009 г., и което е по-важно – придържането към целите, първоначалните резултати и първоначалното въздействие на програмата.

Изпълнителят извърши оценката въз основа на данните за резултатите от плановете, скорошни отделни оценки и проучвания, и интервюта с бенефициери на плановете и заинтересовани лица, работещи в сферата на културата. Окончателният му доклад ще бъде внесен през втората половина на годината. На тази основа Комисията ще изготви доклад относно изпълнението на програмата и ще го внесе в Европейския парламент не по-късно от 31 декември 2010 г.

Обърнете внимание на факта, че програмата не е насочена главно към националните органи, а към хората, работещи в сферата на културата. Участието в плановете на хора, работещи в сферата на културата, е относително равно разпределено между държавите-членки. Националните органи взимат участие в групи от експерти на европейско равнище, за да формулират политиката за развитие на програмата.

След два кръга пилотни проучвания относно мобилността на творците, на които Европейският парламент даде ход за 2008 г. и 2009 г., и вземайки под внимание вече проведените разговори в рамките на отворения метод на координация, Комисията понастоящем оценява постигнатия до момента напредък и търси начини за подобряване на изпълнението на настоящата програма.

По-късно, преди края на годината, Комисията ще започне процедура на обществено допитване, за да подготви почвата за новата програма „Култура“ за периода след 2014 г.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Благодаря Ви за отговора, г-жо член на Комисията. Ако не се лъжа, за първи път сте тук в рамките на тази процедура. Искам да Ви пожелаем успех в работата и на добър час!

Наистина е от жизнено значение да повишим съзнанието на европейските граждани за културните елементи, които са важни за Европа и които служат за опорна точка на нашата европейска култура и общи ценности. Считам, че тази идея придоби особено значение през последните години, включително за Гърция, особено – позволете ми да сменя малко посоката на разискването – предвид използването на културни паметници за цели, които не са свързани с културата, за да се осмее моята страна. Имам предвид статията в германското списание „Фокус“ с колаж на Венера Милоска; имам предвид публикациите в интернет, които описват Акропола като развалина.

Опасявам се тази практика да не стане нещо повече от изключение и затова Ви питам, г-жо член на Комисията, ако осъждате тези практики и ако – в рамките на програмата, която обсъждаме, но и не само в тази рамка – Комисията планира да приеме по-решителна, и ако мога да се изразя така, по-агресивна политика за насърчаване на културния...

(Председателят отнема думата на оратора)

Андрюла Василиу, член на Комисията. – (EL) Ако ми позволите, бих предпочела да не коментирам точно сега статии в различни издания, защото не считам, че ще постигнем нещо, като отговаряме на подобни статии.

Това, което бих искала да кажа, е, че културни паметници, като Акропола и други паметници в Гърция и други държави-членки, са извор на вдъхновение и общокултурно богатство, и точно днес Европейската комисия прие нова система за етикетиране на големите културни паметници на Европейския съюз, включително Акропола.

Считам, че това говори само по себе си какво мисли Европа за тези паметници.

Председател. – Въпрос № 32, внесен от **Liam Aylward** (H-0090/10)

Относно: Укрепване и финансиране на масови спортни организации в ЕС

Масовите спортни организации имат огромен принос за европейското общество, култура и здравето на европейските граждани; но в настоящия икономически климат много масови спортни организации изпитват финансови затруднения. Какви действия може да предприеме Комисията, за да укрепи масовия спорт и да насърчи неговото развитие сред държавите-членки?

Комисията наскоро прекрати общественото допитване относно финансирането на масовите спортове. Може ли Комисията да даде повече информация относно целите на това обществено допитване и кога ще има повече информация относно резултатите от него?

Андрюла Василиу, член на Комисията. – (EN) Комисията напълно признава важната роля на масовия спорт в европейското общество.

Затова Бялата книга за спорта от 2007 г. се съсредоточи върху обществените аспекти на спорта и предложи редица действия, включително насърчаване на укрепването на общественото здраве чрез физическа активност или възпитателната роля на спорта за социалното включване във и посредством спорта и доброволческата дейност в спорта, които бяха изпълнени или се изпълняват в момента.

Също така новата компетентност на ЕС за спорта, установена в член 165, изтъква специфичния характер на тази област, нейната социална и възпитателна функция и нейните структури, основаващи се на доброволческата дейност.

Така тя осигурява рамката за бъдещата дейност на ЕС и дава насока за насърчаване на спорта в целия ЕС, както и за развиване на европейското измерение в спорта.

Комисията възнамерява да предложи по-късно тази година инициативи за прилагане на Договора от Лисабон в областта на спорта. Тези инициативи ще вземат под внимание необходимостта от укрепване на сферата на масовия спорт.

Уважаемият член на ЕП с право изтъква, че масовите спортни организации са изправени пред предизвикателства в сегашния икономически климат. Протичащото в момента проучване на ЕС относно бариерите на вътрешния пазар пред финансирането на спорта, което беше обявено в Бялата книга и което се фокусира върху финансирането на масовия спорт, обръща внимание на тези предизвикателства. Целта на проучването е да опише ключовите източници на финансиране, да идентифицира моделите на финансиране в различните

държави-членки и за различните спортни дисциплини, и да анализира регулаторната среда на ЕС и националните политики, които оказват въздействие върху финансирането на спорта.

И накрая, проучването следва да изложи ефективни бизнес модели, които да могат да се справят с бъдещите предизвикателства, като например въздействието на икономическата криза върху бюджетите на държавния сектор или спонсорството, и да идентифицира средства за активизиране на развитието на масовия спорт в целия Европейски съюз.

Допитванията относно финансирането на масовия спорт, които уважаемият член на ЕП спомена, бяха проведени в рамките на това проучване. Първоначалните резултати от тези допитвания бяха представени на заинтересованите страни на конференция за устойчивите модели на финансиране на масовия спорт на вътрешния пазар, организирана от изпълнителя на проучването на 16 февруари в Брюксел.

Резултатите от конференцията ще бъдат публикувани скоро на уебсайта на Генерална дирекция „Вътрешен пазар и услуги“.

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Бих искал да благодаря на члена на Комисията за отговора. Приветствам заявената от нея ангажираност с развитието на масовия спорт.

Вследствие на ратифицирането на Договора от Лисабон приветствам факта, че Европейският съюз сега разполага с компетентност в областта на спорта с помощен бюджет. Може ли Комисията да обясни как възнамерява да оформи спортните програми на Европейския съюз и, второ, да каже кога можем да очакваме първото съобщение на Комисията по този въпрос?

Андрюла Василиу, член на Комисията. – (EN) Наистина възнамеряваме да публикуваме съобщение за спорта през лятото на тази година. Така че съобщението ще е готово преди лятната почивка. Това следва да осигури рамката за засилено сътрудничество, нов дневен ред за спорта на равнище ЕС, както и проект на решение за двегодишна програма на ЕС за спорта за 2012 г. и 2013 г.

Разбира се, както добре знаете, междувременно протичат дейностите в областта на спорта за 2009 г., 2010 г. и 2011 г., които се фокусират върху масовия спорт и социалния аспект на спорта. Действията за 2009 г. вече бяха одобрени и ще бъдат изпълнени тази година. На път сме да одобрим действията за 2010 г., които ще бъдат готови до два месеца.

Разбира се, както добре знаете, за съжаление бюджетът за 2010 г. беше намален от 6 милиона евро на 3 милиона евро. Съгласно бюджета, с който разполагаме за 2011 г., имаме нови действия и нов тестов материал, за да формулираме програмата си за 2012 г. и 2013 г.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Г-н председател, г-жо Василиу, бих искал да изразя огромната си благодарност за изказването относно създаването на нов дневен ред за спорта, но бих искал също да изложа някои идеи по този въпрос, за които говори и комисията по култура и образование. Те са свързани с новите ключови умения, към които днес могат да се добавят и способностите в спорта, общата култура и знанията за Европейския съюз. Г-жо Василиу, предвиждате ли да се включите в обсъждането на новия и много важен аспект на ключовите умения на младите хора в Европейския съюз, така че да се наблегне и на въпросите за спорта, знанията за Европейския съюз и общата култура, които са толкова важни за изграждането на европейска идентичност?

Андрюла Василиу, член на Комисията. – (EN) Без съмнение, когато говоря за обществената роля на спорта, въпросите, свързани с образованието и подготовката, са много важни и считам, че образованието е още по-важно за нашата обща европейска идентичност. Това със сигурност ще бъде взето предвид при формулирането на нашата постоянна програма за спорта.

Председател. – Въпрос № 33, внесен от **Jim Higgins (H-0072/10)**

Относно: Смъртността по пътищата

Може ли Комисията да посочи как възнамерява да се бори срещу трите главни причини за смърт по пътищата, а именно превишена скорост, шофиране под въздействието на алкохол/наркотици и неподходяща пътна инфраструктура?

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) В рамките на третата европейска програма за действие относно безопасността по пътищата до 2010 г. бяха изпълнени редица действия за борба с превишената скорост, шофирането под въздействието на наркотици и алкохол, както и за подобряване на пътната инфраструктура. В много от тези действия участва и Европейският парламент в рамките на процедурата за съвместно вземане на решение. Но, разбира се, са необходими по-нататъшни усилия.

В момента Комисията работи по Европейската стратегия за безопасност по пътищата за следващото десетилетие. Тя ще подчертае важността на подходящото правоприлагане и санкциониране на опасното поведение, в частност шофирането в нетрезво състояние и превишената скорост. Гражданите на държавите-членки не могат да разберат защо на други граждани на ЕС не се налагат санкции, когато нарушават закона. Затова е необходимо спешно да се подновят обсъжданията по предложенията за директива относно трансграничното правоприлагане, която получи пълната подкрепа на Европейския парламент, но беше блокирана в Съвета. Комисията е решена да придвижи това предложение.

Освен контрола и санкциите, просветата и повишаването на осведомеността са области, върху които Комисията ще постави силен акцент. Следва да бъдат предложени специфични действия относно алкохола и скоростта, като например системи за блокиране при употреба на алкохол или по-строги изисквания за новите водачи. Шофирането под въздействие на наркотици е разрастващ се проблем. Комисията очаква протичащият в момента изследователски проект DRUID да предложи идеи за конкретни действия. Що се отнася до инфраструктурата, Европейският парламент и Съветът приеха законодателство относно безопасното управление и изискванията за безопасност за пътищата и тунелите на трансевропейската мрежа.

Комисията, разбира се, ще следи отблизо тяхното стриктно изпълнение от страна на държавите-членки. Но безопасността на пътната инфраструктура не се ограничава само до големите пътища от мрежата TEN; 56% от смъртните случаи при пътни произшествия стават на селски пътища. Затова Комисията ще проучи разширяването на действащото законодателство за безопасното управление с включването на второкласната пътна мрежа в държавите-членки. И накрая, Комисията ще се увери, че инфраструктурните проекти, ползващи се с финансиране или заеми от ЕС, вземат под внимание изискванията за безопасност по пътищата.

Трябва също да подчертая, че за безопасността по пътищата споделена отговорност носят институциите на ЕС, държавите-членки, местните и регионалните структури, асоциациите и, разбира се, гражданите. За да постигнат максимална ефективност, решенията трябва да отговарят на конкретни проблеми. Следващата Европейска стратегия за безопасността по пътищата ще предложи редица действия, основаващи се на този принцип. Главната ѝ цел е да създаде общо европейско пространство на безопасност по пътищата, което ще бъде част от единно европейско транспортно пространство, където всички граждани на ЕС ще се ползват от едно и също равнище на безопасност навсякъде в Европа.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Г-н председател, бих искал да изкажа благодарността си на члена на Комисията. От думите му става ясно, че е свършена много работа по въпроса за ролята на превишената скорост и алкохола в предизвикването на пътни произшествия. И все пак ясно е, че не проучваме въздействието на наркотиците в тези случаи. Шофирането под въздействието на алкохол или наркотици е основна причина за почти 25% от пътните произшествия в Европейския съюз всяка година. 10 000 души загиват всяка година в резултат на такива произшествия.

Трябва обаче да направим повече по отношение на наркотиците, тъй като е ясно, че те са сред главните причини за пътни произшествия и смъртни случаи по пътищата. Обръщам внимание на члена на Комисията, че трябва да направим много повече.

Приветствам проучването, но трябва да направим много повече, за да може то да бъде ефективно.

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) Разбира се, само мога да се съглася с Вашите опасения. Проблемът с наркотиците, както добре знаете, е, че макар и да разполагаме с относително развита технология за засичане на водачи, които са под въздействието на алкохол, много по-трудно е да се установи въздействието на наркотици. Наистина трябва да извършим проучване, за да открием необходимата технология, защото днес подобно състояние се засича единствено благодарение на наблюдателността на полицаите, които след това пращат хората на медицински изследвания; едва тогава става ясно, че има проблем. Разбира се, имаме нужда от нещо повече.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Благодаря Ви за внесените предложения за решаване на този проблем. Бих искал да попитам дали сте съгласен с изследванията, според които използването на мобилен телефон при шофиране може да забави реакцията на шофьора също толкова, колкото и въздействието на алкохол и наркотици. Другите ми въпроси се отнасят до тежкотоварните автомобили. Те са носители на повишен риск, особено по време на тъмните часове от денонощието, а освен това, както добре знаете, тежкотоварните автомобили влошават състоянието на пътищата, което също допринася за броя на произшествията. Според Вас трябва ли да дадем максимално предимство на политиките за пренасочване на превоза на стоки от пътищата към железопътния транспорт.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н член на Комисията, проблемът, който обсъждаме и който моят колега повдигна във въпроса си, е много сериозен. Това, което наричаме „пътнотранспортни произшествия“ според мен са сблъсъци, които се дължат на различни причини и са реална причина за голям брой смъртни случаи в Европа.

Затова бих искал да Ви задам два конкретни въпроса:

Първо, тъй като повечето от тези сблъсъци се случват в градовете и повечето жертви са пешеходци или колоездачи, какви инициативи според Вас трябва да бъдат разработени, за да се следва политика на „визия за нула ПТП“, с други думи, да няма жертви в градовете, да се проявява специално внимание към училищата, велосипедните алеи и т.н.?

Вторият ми въпрос е: какво възнамерявате да направите, за да се въздаде правосъдие за жертвите и техните близки в рамките на тази визия, така че да можем да я използваме за предотвратяване на произшествията?

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) Разбира се, Комисията проявява явно предпочитание към пренасочването към друг вид транспорт, за да се даде предимство на железопътния превоз на стоки, но това е така вече десетилетия наред. Сега трябва да открием и да отстраним препятствията, които ни пречат да се възползваме максимално от железопътния транспорт. Много неща трябва да бъдат направени и считам, че в рамките на настоящия мандат на Комисията можем да постигнем някакъв напредък.

Искам да припомня, че използването на мобилни телефони по време на шофиране, поне в някои държави – включително моята – е забранено.

Относно действията за ограничаване на смъртните случаи при пътнотранспортни произшествия, в рамките на този план за действие Комисията имаше амбициозната цел да намали броя на загиналите с 50%. Тя не беше постигната, но намаляването на броя на смъртните случаи беше значително.

Това, разбира се, беше постигнато с общите усилия на европейските институции, но преди всичко на всички държави-членки. В моята страна например беше постигнато още по-забележително намаляване на броя на смъртните случаи през настоящото десетилетие – почти три пъти. Имаме още ресурси и макар че никога няма да постигнем нулев брой произшествия, можем да направим много за намаляване на броя на жертвите. Това несъмнено е много сложен въпрос, който включва неупотреба на алкохол, по-добри пътища, по-добри условия, просвета, подготовка – всички тези неща.

Председател. – Тъй като се отнасят за едно и също, следните въпроси ще бъдат разгледани заедно: Въпрос № 34, внесен от **Ivo Belet (H-0077/10)**

Относно: Железопътната злополука в Buizingen и електронната система за сигурност

Сериозната железопътна злополука в Buizingen, Белгия на 15 февруари 2010 г. се отдава на липсата на електронна система за сигурност, която автоматично да задейства спирачките на влаковете, в случай че преминат червен семафор.

В допълнение към националните системи за автоматична защита на влаковете (АЗВ), които съществуват от години в някои държави-членки, усилено се работи по въвеждането на ERTMS (Европейската система за управление на железопътния превоз) в Европа.

В каква степен и откога различните държави-членки са оборудвали железопътните си линии и влакове с национални системи за АЗВ?

Какво е състоянието с въвеждането на ERTMS в различните държави-членки (по влаковете и по железопътните линии)?

В държавите-членки, които нямат национални системи за автоматична защита на влаковете, целесъобразно ли е все още да инвестират в такива, като се има предвид текущото въвеждане на ERTMS и основните инвестиции следва да се насочат към тази смяна?

Как се избягва опасността от това железопътната инфраструктура да е оборудвана с ERTMS, а влаковете не и обратно?

Възниква ли този проблем в момента, например за междуградското железопътно движение по линията Лиеж - Аахен?

Какви са поуките, които може би следва да извлечем с оглед либерализирането на железопътните компании в Европа?

Въпрос № 35, внесен от **Frieda Brepoels** (H-0091/10)

Относно: Причини за ужасната железопътна катастрофа от понеделник, 15 февруари в Buizingen

Може ли Комисията да покаже дали либерализацията е повлияла върху сигурността?

През юни 2008 г. Комисията изпрати до Белгия обосновано становище, в което критикуваше сложното устройство от три части на белгийските железници. Взети ли бяха необходимите мерки в отговор на направените от Комисията забележки? Как?

Откога е достъпен европейският стандарт ERTMS? Имаше ли закъснение от предвидената дата за въвеждане? Ако да, какви бяха причините за закъснението и какви коригиращи мерки взе Комисията?

Разискванията относно европейския стандарт попречиха ли на железниците да въведат собствени системи за гарантиране на сигурността на вътрешния транспорт? Откога са достъпни спецификациите за такива национални системи? В колко държави от ЕС-27 вече съществува такава национална система? Кои държави се представят най-добре?

Какво е положението на Белгия в сравнение с държавите от ЕС-27 по отношение на сигурността на железопътната мрежа?

Сийм Калас, *заместник-председател на Комисията*. – (EN) Железопътната злополука в Buizingen в понеделник, 15 февруари, беше шокираща трагедия и в дните след това сериозно произшествие могат да бъдат зададени няколко технически и политически въпроса относно безопасността на железопътния транспорт.

Причините за злополуката все още не са напълно известни; беше даден ход на техническо разследване в съответствие с разпоредбите на Директивата на ЕС за безопасността. Белгийският разследващ орган е отговорен за провеждането на това разследване. Двама следователи от Европейската железопътна агенция се присъединиха към белгийския екип, натоварен с разследването, само няколко часа след инцидента.

Бих искал да подчертая, че не е уместно да се правят заключения, докато не се изяснят причините за катастрофата.

Както често се случва при железопътни злополуки, се изказват твърдения за връзка между европейските правила или разпоредби и произшествията. Бих искал първо да бъда пределно ясен по въпроса за отварянето на пазара. Наред с отварянето на сектора на железопътния товарен транспорт за конкуренция и установяването на изисквания за отделяне на дейностите на управителите на инфраструктурата и железопътните предприятия, беше въведена и строга регулаторна рамка, която обхваща безопасността на железопътния транспорт и оперативната съвместимост. Наблюдавахме отблизо това отваряне на железопътния сектор за конкуренция, за да гарантираме, че то няма негативно въздействие върху безопасността на железопътния транспорт, и показателите ясно сочат, че такова въздействие няма.

Не виждам и връзка между злополуката и обоснованото становище, което изпратихме на Белгия през 2008 г. относно липсата на независимост между управителите на инфраструктурата и железопътните предприятия.

Всеки опит да се направи връзка между равнището на безопасност на железопътния транспорт и отварянето на железопътния пазар според мен е просто претекст за отклоняване на разискването от истинските причини за злополуката.

В този контекст може да се постави въпросът за паралелното съществуване на национални и европейски системи за контрол на влаковете. В Европа днес се използват повече от 20 различни национални системи за гарантиране на безопасното движение на влаковете. Несъвместимостта на различните национални системи създава огромен проблем за международните влакове, защото локомотивите трябва или да се сменят на всяка граница, или да бъдат оборудвани с няколко бордови системи.

По тази причина беше проектирана и разработена единна система за използване на европейско равнище, която в момента се инсталира по големите международни линии и влакове в Европа. Системата е известна като ERTMS, Европейската система за управление на железопътния превоз.

Що се отнася до синхронизацията, повечето национални системи са разработени в началото на 80-те години на XX век, но тяхното разгръщане е дълъг и скъпоструващ процес. В повечето държави, където съществуват

такива системи, до момента са оборудвани само част от националните мрежи и локомотивите, като това частично инсталиране на оборудването отне приблизително 20 години.

Спецификациите на ERTMS съществуват от 2000 г. насам. Между 2000 г. и 2005 г. бяха осъществени редица пилотни проекти. От 2005 г. насам в експлоатация бяха пуснати няколко оборудвани линии ERTMS.

Към момента 10 държави-членки имат линии с ERTMS, а в почти всички държави-членки са в ход проекти. В Белгия например линията между Аахен и Лиеж и пътуващите по тази линия междуградски влакове са оборудвани.

Затова ERTMS вероятно ще съществува съвместно с националните системи за период от 20 години. Някои държави-членки ще ползват европейската система по-рано от други. Така например виждаме, че италианската и испанската високоскоростна мрежа е почти напълно оборудвана, както и конвенционалната мрежа на Люксембург, докато в 15 държави-членки има само пилотни линии или проекти.

Следва да се отбележи, че системите за автоматична защита на влаковете са само един елемент, който допринася за безопасността на мрежата. Подходящата подготовка, правилната поддръжка и по-добрата защита на железопътните прелези са други важни елементи от гледна точка на безопасността.

Ако разгледаме един по-широк спектър от показатели за безопасност, общите данни сочат, че стандартите за безопасност на железопътния транспорт в Европа като цяло са много високи.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Г-н председател, г-н член на Комисията, поуките, които трябва да си извадим от тази трагедия, наистина са работа на белгийските служби: белгийското правителство. В белгийския парламент скоро ще бъде съставена специална анкетна комисия по случая.

Имам още един въпрос към Вас, г-н член на Комисията. Какво е мнението Ви за социалния аспект, този за работното натоварване на влаковия персонал, и в частност на машинистите? Не трябва ли да обърнем внимание и на този въпрос и не са ли необходими европейски правила, особено предвид факта, че се очаква конкуренцията в пътническия превоз да нарасне през следващите няколко години?

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Бих искала да изкажа горещата си благодарност на члена на Комисията за отговорите, които даде на редица много специфични въпроси. Той обаче не отговори на един от моите въпроси, който е свързан с обосноващото становище, изпратено на Белгия от Комисията през 2008 г. През 2009 г. отново беше установена липса на независимост на управителя на белгийската железопътна инфраструктура (Infrabel) от Националната железопътна компания на Белгия (SNCB) и холдинговото дружество. Бих искала да разбера още колко време Комисията ще възлага на SNCB да извършва необходимите операции за реструктуриране?

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) Първо, относно операторите и социалните въпроси. Можем да разгледаме този въпрос в дълбочина и да анализираме ситуацията, тъй като, разбира се, ако има повече конкуренция и по-интензивен трафик, следва да обърнем много сериозно внимание и на тези социални аспекти. Вече са в сила различни разпоредби относно пилотите във въздухоплаването например. Ще бъдете информирани за Директивата за времето на шофиране в автомобилния транспорт, а такъв контрол над времето на шофиране следва да се прилага спрямо всички водачи, включително машинистите.

Затова считам, че трябва да погледнем много сериозно на този въпрос. Съществува и национално законодателство, това са въпроси, които се регулират на първо място от националното законодателство, но без съмнение трябва да обърнем внимание на този проблем.

Казах, че през 2008 г. Комисията съобщи на Белгия своето обосноващо становище относно липсата на предпазни мерки за гарантиране на независимостта на управителя на инфраструктурата от железопътните предприятия при упражняването на ключови функции, разпределянето на коридорите и таксуването. Белгийските органи отговориха на това становище и службите на Комисията анализират техния отговор, за да предложат последващи действия.

Но да се върнем на железопътната злополука – това беше трагично събитие, което трябваше да бъде предотвратено, но не е възможно да не се случват абсолютно никакви инциденти в света. Това е много сложен въпрос. Предполагам, че разследването ще ни даде конкретни отговори за причините за злополуката и, както при много други случаи, става въпрос за трагично съчетаване на няколко фактора, включително човешки. От XIX век насам червената светлина винаги е била сигнал за спиране. Така че едва ли можем да намерим един-единствен прост отговор на въпроса, защо се случи този инцидент.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Г-н Калас, считам, че трябва да си извадим изводи от тази трагедия. Разбира се, една детайлна процедура ще изясни дали човешкият фактор носи вина или може би е било въпрос за оборудване, или липсата на система. Според Вас колко време ще е необходимо, за да влезе ERTMS в употреба и смятате ли, че с либерализирането както на пътническия, така и на товарния железопътен транспорт системата за ясна проверка на качеството на услугата и оборудването следва да бъде отделена от националните системи?

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) Според плана системата ERTMS трябва да бъде въведена в рамките на основните европейски железопътни мрежи преди 2015 г., така че има дата, до която смятаме, че този план за разгръщане ще бъде изпълнен, но това не означава, че всяка линия, особено регионалните линии, ще бъде снабдена с такова усъвършенствано оборудване, така че винаги трябва да има и други системи. Такъв план за разгръщане съществува, но това е скъпоструваща операция и голяма инвестиция.

Въвеждането на европейска система за проверка на качеството е добра идея. Когато излагам идеята за развитието на транспорта като цяло като единна структура в Европа, евентуално наречена единно европейско транспортно пространство, това без съмнение означава, че трябва и да хармонизираме изискванията за качество, а качеството на услугите трябва да се поддържа на много високо равнище.

Председател. – Въпрос № 36, внесен от **Jacek Włosowicz** (H-0103/10)

Относно: Смяна на часовото време от зимно на лятно и обратно

Обръщам се с въпрос към Комисията дали понастоящем съществуват анализи, обосноваващи двукратната смяна на часовото време всяка година, която предизвиква много смущения в ежедневието на жителите на Европейския съюз?

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) Разбира се, разполагаме с директива от януари 2001 г. насам, когато Съветът и Парламентът приеха настоящата Директива относно лятното часово време в Европейския съюз. Тази директива хармонизира графика на прилагането на лятното часово време в ЕС. Това е деветата директива по въпроса от 1980 г., когато беше приета първата Директива относно лятното часово време.

В съответствие с гореспоменатата директива, през 2007 г. Комисията представи доклад относно въздействието на настоящия режим на лятното часово време. Докладът стигна до заключението, че, въз основа на предоставената на Комисията информация, режимът на лятното часово време няма негативно въздействие и е довел до спестяване на електроенергия. Действащите в момента разпоредби не предизвикват никакво безпокойство в държавите-членки на Европейския съюз. Нито една държава-членка не е поискала досега, и след публикуването на доклада, изменение в действащите разпоредби.

Уважаемият член на ЕП едва ли би могъл да намери по-подходящ човек, който да отговори на този въпрос, не защото отговарям за транспорта, а защото бях част от естонското правителство, което направи точно това, което предлагате във Вашия въпрос. Първо, през 1999 г. отменихме смяната на часовото време, считано от 2000 г. Променихме този режим и запазихме само един часови режим. През 2002 г. се върнахме към старата система и отново въведохме лятното часово време. Така че имам опит от първа ръка по този въпрос.

Тази стъпка, предприета през 2000 г., стана крайно непопулярна поради две причини, свързани с неудобства. Едната е, че вечер сме лишени от дневната светлина. На сутринта отново става светло, но човек няма как да се възползва от тази светлина сутрин. Вечер се стъмва прекалено рано и когато се върнеш вкъщи от работа и искаш да поспортируваш или да излезеш навън с децата, вече е станало тъмно. На хората това никак не им хареса.

Втората причина, разбира се, беше пълното объркване на разписанията и графиците – както можете да си представите – при пътуванията до други държави. Така че се върнахме към сегашния режим на лятното часово време, връщайки стрелките на часовника два пъти в годината. Хората са доволни и този въпрос не е бил повдиган отново.

Jacek Włosowicz (ECR). – (PL) Г-н председател, г-н Калас, имам някои съмнения във връзка с факта, че някои държави в Европа, например Обединеното кралство, използват различно часово време от това в континентална Европа, и фактът, че не сменят времето, не им създава никакви проблеми. В крайна сметка стандартизирането на времето навсякъде в Европа с въвеждането на една-единствена часова зона няма ли да бъде от полза именно от гледна точка на транспорта?

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) Както казах, имам личен опит с това и не виждам никаква причина отново да сменяме системата или да въвеждаме промени в настоящата система. Това само може да усложни нещата.

Председател. – Въпрос № 37, внесен от **Gay Mitchell** (H-0071/10)

Относно: Равновесието между свобода и сигурност

В много страни от Европейския съюз страхът, породен от световния тероризъм, доведе до плашеща ерозия на гражданските свободи. Един от основните принципи, върху които се гради гражданският договор, гласи, че правителството трябва да обоснове всяко ограничаване на правата на гражданите, като покаже ясно и неоспоримо необходимостта от това ограничаване за общата сигурност на нацията. Изглежда, че тежестта на доказването е прехвърлена от органите, прилагащи мерките за сигурност, на хората, които са изложени на тях.

Съгласна ли е Комисията с тази оценка? Какво смята да предприеме Комисията, за да оправи нарушеното равновесие между сигурност и свобода?

Вивиан Рединг, *заместник-председател на Комисията.* – (EN) Защитата и насърчаването на основните права не трябва да се противопоставя на мерките за справяне с продължаващата заплаха от тероризма: те трябва да вървят ръка за ръка. Антитерористичните дейности трябва да се извършват при пълно спазване на принципа на правовата държава и на основните права, заложи на равнище Европейски съюз в Хартата на основните права.

Не става въпрос да се прави компромис или едното изискване да се противопоставя на другото, а да се изпълнят и двете, но без, разбира се, да се поставят под въпрос основните права.

Спазването на основните права не пречи на приемането на ефективни мерки за сигурност и това между другото беше признато в Програмата от Стокхолм, която призовава европейските институции да гарантират, че всички инструменти, използвани в борбата срещу тероризма, напълно спазват основните права. Затова считам, че това е въпрос на балансиране, а не на противопоставяне на едното срещу другото.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Ако питате мен, трябва да ударим силно по терористите и престъпниците. Нямам никакви възражения срещу това, но съм загрижен, че ние, в качеството си на парламентаристи, не наблюдаваме достатъчно – било то в Европейския парламент или в държавите-членки – на това, че очакваме тази задача да се изпълнява по начин, който защитава хората, а не застрашава неприкосновеността на личния им живот, както и да се защитават данните и неприкосновеността на личния живот на гражданите, а гражданите, които са невинни и спазват закона, да не бъдат обект на вмешателство от страна на държавата. Това е крайно наложително.

Вивиан Рединг, *заместник-председател на Комисията.* – (EN) Напълно съм съгласна с уважания член на ЕП. От моето изслушване, както и от предишните ми действия в качеството ми на член на Комисията, отговарящ за далекосъобщенията, знаете, че защитата на данните е сред основните ми приоритети.

Обещах Директивата за защита на данните от 1995 г. да бъде реформирана, за да се адаптира към модерния свят на технологията, но също така заявих много ясно, че не можем да изнасяме данни, за да защитим обществото. Личните данни на хората не могат да бъдат излагани на риск от други мерки.

Видях как Парламентът оспори и гласува по въпроса за SWIFT. Комисията ще вземе предвид мнението на Парламента при разработването на нов мандат за ново споразумение SWIFT с нашите американски партньори – такова, което да постига баланс между правото на неприкосновеност на личния живот и необходимостта от борба срещу тероризма.

Председател. – Въпрос № 38, внесен от **Marian Harkin** (H-0087/10)

Относно: Зелена книга относно доброволческата дейност

С цел повишаване на информираността относно приноса на доброволческата дейност в ЕС, би ли разгледала Комисията възможността заедно с предложените инициативи за отпразнуване на Европейската година на доброволческата дейност да разработи изчерпателна зелена книга относно доброволческата дейност, за да улесни и признае доброволческата дейност и да повиши нейния принос?

В допълнение към разработването на подобна зелена книга, би ли счела Комисията за съществено създаването на взаимодействие между други международни организации, като МОТ и ООН във връзка с проекта на МОТ и Университета "Джонс Хопкинс" за измерване на доброволческата дейност и Наръчника на ООН за организациите с нестопанска цел?

Вивиан Рединг, заместник-председател на Комисията. – (EN) Съжалявам, но при мен няма такъв въпрос. Тук имам много въпроси, но не и този.

(Председателят предлага въпросът да получи писмен отговор)

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Нямам нищо против да получа писмен отговор от члена на Комисията.

Вивиан Рединг, заместник-председател на Комисията. – (EN) Съжалявам. Сигурно е станало някакво объркване в организацията.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Надявам се членът на Комисията да проучи внимателно това, което предлагам, предвид възможностите, които предоставя 2011 г. като Европейска година на доброволчеството, както и може би да проучи възможността за изготвяне на зелена книга след допитване до доброволчески групи и т.н. Надявам се също, че ще разберете важноста на използването на наръчника на Международната организация на труда или ръководството на ООН за оценка на доброволчеството в държавите-членки.

Вивиан Рединг, заместник-председател на Комисията. – (EN) Мога да уверя уважаемия член на ЕП, че ще получи подходящи отговори на зададените от нея въпроси относно доброволчеството – много важен въпрос, по който Комисията работи.

Председател. – Въпрос № 39, внесен от **Bernd Posselt** (H-0088/10)

Относно: Традиционно установените малцинства

Какви възможности вижда Комисията в Договора от Лисабон и Хартата на ЕС за основните права за разработването на стратегия за защита и насърчаване на традиционно установени етноси и малцинства и какви конкретни стъпки са планирани?

Вивиан Рединг, заместник-председател на Комисията. – (EN) Известно ви е, че една от основните ценности, на които се основава Европейският съюз, е спазването на правата на лицата, които принадлежат към малцинствата, и с влизането в сила на Договора от Лисабон това се споменава изрично в член 2 от Договора. Член 21 от Хартата на основните права изрично забранява всяка дискриминация, основана на език или принадлежност към национално малцинство. В рамките на своя мандат Комисията ще гарантира, че тези основни права се зачитат в правото на ЕС, включително при неговото прилагане от стана на държавите-членки.

Съществуват и редица законодателни актове и програми на ЕС, които могат да допринесат за подобряване на положението на лицата, принадлежащи към малцинствата; Комисията възнамерява да съчетае тези инструменти, за да потърси решение на трудностите, включително актовете на дискриминация, които могат да засегнат лица, принадлежащи към малцинствата.

Известно ви е също, че съществува и антидискриминационно законодателство на ЕС, което ще бъде използвано, за да гарантира равно третиране на лицата, принадлежащи към малцинства; Комисията прие предложение за нова директива, което в момента се обсъжда и което ще разшири защитата срещу дискриминация, основана на религия и убеждения, увреждане, възраст и сексуална ориентация в области, различни от заетостта и професиите.

Рамковото решение на Съвета относно борбата с определени форми и прояви на расизъм и ксенофобия посредством наказателното право също цели да гарантира, че словото на омразата, основана на раса, цвят на кожата, религия, произход или принадлежност към национални или етнически групи, както и престъпленията от омраза се наказват във всички държави-членки. Сега Комисията наблюдава отблизо прилагането на това рамково решение, като за тази цел беше създадена група от национални експерти.

Съществува и Агенцията на ЕС за основните права, която играе ключова роля, съдействайки на Комисията в изпълнението на тази задача; съществуват и Хартата на Съвета на Европа за регионалните и малцинствените езици и Рамковата конвенция за защита на националните малцинства.

Бих искала също да кажа на уважаемия член на ЕП, че се надявам повече държави-членки да последват примера на онези, които вече подписаха и ратифицираха тези важни конвенции.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-жо член на Комисията, последното, което казахте, е именно това, което ме безпокои. Бих искал да попитам още веднъж: има ли някакви инструменти за положителна дискриминация в полза на традиционно установените национални малцинства? Трябва да разработим стратегии за тях, както правим за всички останали.

Второ, Агенцията за основните права във Виена отговаря ли за това и как урежда контактите си с гражданското общество? Това, разбира се, все още е в ход, но традиционните малцинства включени ли са в него? Няма нищо по-несправедливо от равното третиране на неравнопоставени групи.

Вивиан Рединг, *заместник-председател на Комисията*. – (EN) Съгласна съм с уважаемия член на ЕП. Няма нищо по-несправедливо от третирането на неравнопоставени групи по един и същи начин.

Трябва наистина да помислим как да използваме оскъдните ресурси, с които разполагаме, по много активен и интелигентен начин.

Агенцията на ЕС за основните права, разбира се, има задачата да изпълни определени цели, но ако Парламентът или Комисията поискат от нея да изпълни определена задача, тя със сигурност ще го направи.

Затова бих помолила члена на ЕП да ми предаде въпросите, които според него Агенцията на ЕС за основните права трябва да разгледа, и ще видя какво може да се направи по въпроса.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Г-н председател, разбирам напълно какви са изискванията за времето. Бих искал само да подчертая необходимостта от специална година, посветена на насилието над жените с оглед на табутата, които често съществуват в това отношение.

Прекалено голям брой жени стават жертва на насилие, което често е физическо, но може да бъде и словесно и психологическо. Освен това то често се случва в семейна среда и тези жени се срамуват да го признаят. Ако има година, посветена на този проблем, това със сигурност ще спомогне за ограничаването на това явление, което все още е табу, и за по-ефективната борба срещу насилието над жени.

Председател. – Въпросите, на които не беше отговорено поради липса на време, ще получат писмен отговор (вж. приложението).

Времето за въпроси приключи.

(Заседанието, прекъснато в 19,50 ч., се възобновява в 21,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н SCHMITT

Заместник-председател

14. Изпълнение на първия пакет от директиви относно железопътния транспорт (разискване)

Председател. – Следващата точка от дневния ред е разискването по въпрос, изискващ устен отговор, към Комисията, зададен от Brian Simpson, от името на комисията по транспорт и туризъм, относно изпълнение на първия пакет от директиви относно железопътния транспорт (2001/12/ЕО, 2001/13/ЕО и 2001/14/ЕО) (О-0030/2010 - В7-0204/2010)

Brian Simpson, *автор*. – Г-н председател, аз не мисля, че тази вечер ще използвам козове си по отношение на този конкретен въпрос, изискващ устен отговор, относно изпълнението на първия пакет от директиви относно железопътния транспорт. Вие, г-н член на Комисията, ще разберете, че трите директиви, които образуват първия пакет относно железопътния транспорт, бяха приети през 2001 г. със срок за тяхното транспониране в националните законодателства през 2006 г. Мое задължение като председател на комисията по транспорт и туризъм е да повдигна този въпрос пред вас посредством този въпрос, изискващ устен отговор.

И ето сега, девет години по-късно, ние разискваме факта, че до октомври 2009 г. 21 държави-членки не успяха да въведат тези директиви и във връзка с това им бяха изпратени мотивирани становища. Не е за въярване, че с наближаването на преразглеждането на първия пакет от директиви относно железопътния транспорт някои държави – включително така наречените влиятелни държави и онези, които обичат да ни информират за своите про-европейски препоръки – не успяха да транспонират този така важен дял от европейското законодателство. Тези държави-членки следва засрамят и да си спомнят и изпълнят задълженията, които са поели пред Парламента през 2001 г.

Един от най-смайващите факти в политиката е този, че в много области в целия Европейски съюз успяваме да създадем единен пазар, но не можем да го постигнем в железопътния сектор. Това не е неуспех на Парламента. Това е неуспех на държавите-членки, често подкрепяни от представители на железопътната промишленост и, честно казано, търпението на Парламента започва да се изчерпва.

Този въпрос, изискващ устен отговор, е породен от неудовлетворението, че умишлено се пренебрегва един закон и че досега Комисията не успява да потърси сметка от държавите-членки. Сега настояваме да узнаем кой аспект от директивите не е бил изпълнен от всяка държава-членка. Трябва да разберем защо определени държави-членки не са изпълнили правилно тези директиви. Искаме да знаем също кои държави-членки все още възпрепятстват лоялната конкуренция в железопътния сектор и умишлено предпазват собствените си национални предприятия.

Загрижени сме по отношение на правомощията и независимостта на регулаторите и управителите на инфраструктурата в някои от тези държави-членки. Считаме, че липсата на прозрачност и липсата на хармонизация на таксите за инфраструктура водят до протекционистки практики и се явяват спирачка за осъществяването на общия пазар в железопътния сектор, и задушават трансграничната дейност. Ако към това прибавите и различните национални мерки като такси за подвижния състав, трябва да се запитате дали определени държави-членки изобщо някога са възнамерявали да изпълнят тези директиви.

Днес трябва да разберем много неща. Трябва да разберем как чрез преработката Комисията ще улесни пълното прилагане на пълния пакет относно железопътния транспорт. Днес трябва да разберем какво прави Комисията, за да приведе в действие европейското законодателство по този въпрос. Днес трябва да научим защо мина толкова много време, преди да се предприемат действия срещу онези държави-членки, които не успяха да изпълнят директивите.

Ние от транспортната комисия често подчертаваме необходимостта от ефективна оперативна съвместимост в железопътния сектор. Без това и без отварянето на националните инфраструктури европейските железопътни товарни превози са обречени. Трансграничните европейски пътнически влакове ще бъдат смазани. Общият пазар никога няма да се осъществи и ERTMS никога няма да се случи.

Дойде времето да разработим истинска европейска перспектива за нашата железопътна мрежа и първата стъпка в такова развитие е първият пакет относно железопътния транспорт. Без да се направи тази първа стъпка, не може да се пристъпи към следващи такива. Нуждаем се от непосредствени действия, и то сега. Нека назовем и порицаем онези държави-членки, които не се справят, и нека сега предприемем действия срещу тях.

Сийм Калас, заместник председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, бих искал да благодаря на г-н Simpson и на комисията по транспорт и туризъм, че инициираха това обсъждане и за това, че насърчават конкурентоспособността и откритостта в железопътния сектор. Винаги съм имал силна подкрепа в парламента и се надявам, че това ще продължи.

Докладът относно наблюдението на железопътния пазар, който Комисията публикува в края на 2009 г., показва, че задълбочаващият се упадък в железниците, настъпил след 1970-те години, е спрял във всички пазарни сегменти след отварянето на пазара и приемането на първия пакет. Така че има и някои положителни наблюдения.

Икономическата криза обаче оказва сериозно въздействие върху железниците, като операторите на товарни железопътни превози изгубиха до 30% от своята стопанска дейност; кризата изостри и увеличи съществуващите структурни проблеми в железниците.

От една страна, тези проблеми са свързани с икономиката на железниците и постоянната финансова слабост на някои от участниците. Някои държави-членки все още не успяват да гарантират достатъчен бюджет за управителите на инфраструктурата. Това води не само до недостатъчни инвестиции, което подкопава качеството и функционирането на железопътната мрежа, води и до увеличаване на нивата на задлъжнялост.

От друга страна, все още има икономически и технически бариери за навлизане на пазара. Много често новонавлизащите на този пазар се оказват дискриминирани, по-конкретно, там, където титулярите железопътни оператори имат и непряк контрол над предоставянето и използването на инфраструктурата.

Не всички от новосъздадените регулаторни органи имат необходимите правомощия и независимост да гарантират справедливи и прозрачни пазарни условия. Комисията прие двуетапен подход за справяне с тези проблеми: процедури за нарушения в случаи на неправилно прилагане на правилата и промени в правилата в случаи, когато те не са достатъчно ясни или точни.

Първият етап на подхода – процедури за нарушения – изискваше подробен анализ на правното положение във всички 25 държави-членки, които имат железопътни системи, и в резултат от него бяха изпратени мотивираните становища през 2009 г. Основните проблеми са на първо място, недостатъчно изпълнение на разпоредбите на директивата относно таксуването за достъп до железопътните линии; на второ място, липсата

на независимост на управителя на инфраструктурата по отношение на железопътните оператори и неуспехът да се гарантират достатъчно независимост, ресурси и правомощия на регулаторния орган.

Втората линия от подхода беше да се използва предимството на обявеният процес на преработка на съществуващите пакети относно железопътния транспорт, за да бъдат предложени подобрения на съществуващите правила относно достъпа до железопътния пазар.

Успоредно с това ще преследваме холистичен подход с оглед на постигането на истински вътрешен железопътен пазар. Ние ще продължим да насърчаваме техническата хармонизация на железниците съвместно с Европейската железопътна агенция.

Mathieu Grosch, *от името на групата PPE.* – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, ако белгийският художник Магрит беше нарисувал първия пакет с директиви относно железопътния транспорт, отдолу щеше да напише „Това не са директиви“. Фактически, цялото разискване, което водим от известно време, ми изглежда сюрреалистично. През 2003 г. решихме, че транспонирането следва да завърши през 2006 г. и сега, през 2010 г., задаваме въпроса защо 21 държави не изпълняват това, за което са се подписали.

Либерализацията беше предназначена да допусне нови участници на пазара. Такава беше теорията. На практика нещата в това отношение изглеждат доста по-различни. Днес сме в положение, в което, независимо дали сме за или против либерализацията в тази област, трябва да оценим тази либерализация, и сме изправени пред проблема, че тя не е транспонирана в много държави. Самите дружества, както видяхме в много държави, взеха решения в името на либерализацията, свързани с персонала и технологията, които не винаги бяха приятни, въпреки че либерализацията не беше транспонирана.

В светлината на това трябва да заключим, че погледнато по този начин, историческите бенефициери от железниците все още държат ключовете за отварянето на пазара в свои ръце – достъпа до железопътните линии, техническата оперативна съвместимост, обучението и сертифицирането – като това са само някои примери. С тези ключове те могат да отворят вратата към един отворен пазар, но могат и да я затворят. Това се случи в много държави и все още продължава да е така.

Следователно предложенията, които направихте тук и които набързо прегледахме, представляват една начална стъпка. За мен, за да се оцени правилно либерализацията, е важно бързо да я приложим или да я приведем в действие, като използваме средствата, с които разполага Комисията, или средствата, които самата тя все още трябва да си отпусне.

Saïd El Khadraoui, *от името на групата S&D.* – (NL) Г-н председател, г-н член на Комисията, бих искал в началото да отбележа, че пазарният дял на товарните железопътни превози първо намаля от приблизително 13% през 1995 г. до 10,5% през 2002 г. и след това се стабилизира, докато при пътническия транспорт, където либерализацията също беше неуспешна или не беше въведена, фактически наблюдавахме увеличение през последните години.

Основното, което имам предвид, като казвам това, е, че отварянето на пазара е само инструмент и че успешният единен европейски железопътен пазар в действителност изисква съчетание от мерки. Това включва мерки, свързани с пазарните сили, разбира се, но също и социално обусловени правила, аспекти на човешките ресурси, по-развита оперативна съвместимост – във връзка с които мисля, че имаме да свършим още много работа – и наистина достатъчно инструменти за финансиране на инфраструктурните проекти. Само ако се заемем с това по последователен и съгласуван начин, можем да постигнем целта си.

Имам още един въпрос към г-н члена на Комисията. Чуваме, че наистина предстои преразглеждане на първия пакет за железопътния транспорт. Моят въпрос е: кога можем да очакваме това преразглеждане и каква е според г-н члена на Комисията основната цел, която ще се постигне по този начин?

Gesine Meissner, *от името на групата ALDE.* – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, на изслушването в комисията по транспорт и туризъм бях много доволна да Ви чуя да казвате, че най-доброто нещо, което успяхме да постигнем в Европа, е мобилността и свободата на движение на хората. По отношение на свободата на движение, както и на вътрешния пазар, Вие споменахте също, че е важно не само хората да могат да се придвижват от точка А до точка Б, но това да е възможно и за стоките. През 1992 г. в Европейския парламент *de facto* приехме вътрешния пазар, а с първия пакет относно железопътния транспорт през 2001 г. създадохме и условията за свободния вътрешен пазар в железопътния сектор. Вече беше казано, че сега е 2010 г., а ние все още нямаме такъв. Действително е срамно, че 21 държави все още поставят препятствия. Това е протекционизъм – както също вече беше споменато – за което можем само да съжаляваме.

Разбира се, сега ние трябва да обмислим защо това е така. Вие споменахте различните железопътни системи, г-н член на Комисията, но това не може да бъде единствената причина. В действителност все още има много държави, които считат, че могат да избегнат това, ако се опитат да се върнат към старите времена, като твърдят, че нищо, свързано с разделянето на инфраструктурите и услугите, не би трябвало да се приема много сериозно. Това е напълно погрешен начин на действие.

Нетърпелива съм също да видя кога ще успеете да преразгледате тази директива. Бих искала също настоятелно да призова конкретно Вас – и това вече беше казано от предишни оратори – да бъдете стриктен с държавите-членки. Ние, разбира се, сме от различни държави-членки, но относно транспортния сектор всички сме съгласни, че е много важно най-накрая да въведем някакъв ред. Вие сте нов член на Комисията и не може да бъдете винен за това, което е направено или не е направено в миналото. Следователно Вие сега имате уникална възможност сравнително бързо да постигнете напредък в железопътния сектор и наистина да придвижите напред вътрешния пазар, а с всичко това и европейските граждани. Разчитам на това и вече с нетърпение очаквам да видя какво ще направите в близко бъдеще.

Isabelle Durant, *от името на групата Verts/ALE*. – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, вдъхновението за първия пакет относно железопътния транспорт дойде преди почти 15 години. По време, когато приоритетната цел за железопътния транспорт, която разбира се аз споделям, беше да се увеличи пазарният му дял. Либерализацията, която беше един от начините за постигане на това, показва смесени и не винаги много убедителни резултати. Вече беше казано, че пазарният дял на товарния железопътен транспорт стагнира, докато автомобилният транспорт печели пазарен дял.

В същото време броят на пътниците се увеличи значително, дори без процеса на либерализация, а високоскоростната железопътна мрежа, която е построена по-скоро въз основа на сътрудничество, отколкото на конкуренция, е доста успешна.

Освен това споменахте новодошлите. Има съвсем малко такива новодошли и много от тях бяха погълнати от големи дружества. Казано по друг начин, не съм сигурна, че монополът на големите дружества беше преднамерена цел.

Що се отнася до приложението, ако разгледаме процедурите за нарушения, обективно казано, налице е добре познат проблем, с други думи, липса на независимост на регулаторните и апелативните органи, дори когато са разделени функционално или институционално, а това разделение може също да доведе до други проблеми и разходи, свързани с вътрешната координация.

Докато чакаме Вашите отговори, г-н член на Комисията, мога само настоятелно да Ви призова да възприемете благоразумно отношение без да има принуда, което предполага и споменатия от Вас холистичен подход, който пълно и обективно оценява предходните пакети, но който прави цялостната оценка преди предприемането на следващата стъпка. Следователно такава оценка трябва да бъде изчерпателна и трябва да включва въпросите относно условията на труд, сигурността и безопасността, задълженията за обществени услуги и отказа за интернализация на външните разходи, преди какъвто и да било по-нататъшен напредък в процеса на либерализация.

Ето защо за мен е интересно да чуя какви са Вашите приоритети по отношение на този въпрос, при условие че е постигнат известен напредък – той трябва да бъде признат и други оратори говориха за това – а именно, по-голяма прозрачност в счетоводните отчети, напредък в оперативната съвместимост, хармонизация в обучението и лицензирането и подобрена сигнализация и безопасност. Остава да се направи много обаче и аз ще настоявам за благоразумна, задълбочена оценка без табу, така че да не напредваме прекалено бързо към следващите етапи.

Oldřich Vlasák, *от името на групата ECR*. – (CS) Госпожи и господа, когато беше одобрена европейската регулаторна рамка за железопътния транспорт, ние всички се надявахме, че това ще доведе до по-голяма прозрачност във финансирането на този сектор от икономиката и че ще се създадат нови възможности за участие на още играчи. Изглеждаше, че европейският железопътен сектор стои на прага на нова ера. Либерализацията, на която се надявахме, обаче не успя да се материализира. Както всички ние знаем, в 21 държави-членки, включително в Чешката република, първият пакет относно железопътния транспорт не беше изпълнен правилно, тъй като остават нерешени въпросите, отнасящи се, по-конкретно, до отварянето на железопътните пазари за икономическа конкуренция.

Положението в Чешката република предоставя доказателства за факта, че е налице истински проблем. Въпреки че сега държавата направи първите стъпки, които позволяват навлизането на пазара на други оператори в железопътния транспорт, в действителност политическата воля за допускане на реална конкуренция липсва.

Това се потвърждава от поведението на социалистическите лидери от различни региони, които в края на миналата година сключиха десетгодишни споразумения с възможност за продължаване за още пет години с чешката железопътна компания *České dráhy* за предоставяне на регионални железопътни услуги, и всичко това без каквато и да е форма на публичен търг. Местни лидери, които спечелиха четиригодишни мандати на изборите, фактически затвориха железопътния пазар за 15 години. Монополистът *České dráhy* сега няма да бъде принуден да подобри услугите по никакъв начин и това ще има фатални последици за железниците.

В този контекст следователно възниква въпросът дали настоящият дебат относно облагането на надбавките на служителите, който профсъюзите в Чешката република започнаха и с който са свързани заплахи от стачки, в действителност не служи само за отвличане на вниманието от истинските проблеми. Резултатът от тези проблеми е, че железопътният транспорт все повече бива изтиква към периферията на обществените и икономическия интерес, докато, напротив, автомобилният транспорт, толкова силно критикуван от Зелените, логично набира популярност. Ето защо искам настоятелно да призова Европейската комисия да увеличи усилията си за насърчаване на истинската либерализация в железопътния сектор и да наблюдава отблизо дали непазарното поведение на различните участници е в съответствие с европейското право.

Jaromír Kohlíček, *от името на групата GUE/NGL*. – (CS) Искам да започна с това, че съвсем не съм съгласен с г-н Vlasák, чието правителство също участваше в това, което той критикува. А сега по разисквания въпрос. Тъй като целта на този пакет относно железопътния транспорт беше да отвори железопътния пазар, като раздели инфраструктурата, пътническият транспорт и товарния транспорт, възможно е сравнително лесно да се установи дали държавите-членки след преходни периоди с различна продължителност са изпълнили формалните изисквания на директивата. Това, което не е толкова лесно да се установи и върху което директивата не се фокусира, са различните правила за безопасност в отделните държави, минималното съответствие на условията на труд за екипажите на влаковете и работниците, които осигуряват експлоатацията на инфраструктурата, и многото различия в техническите регламенти. Очаква се ERTMS да бъде магическа формула, която ще унифицира както инфраструктурата така и подвижния състав. Ето защо аз с нетърпение очаквам ясен отговор относно съвместимостта на железопътната мрежа на ЕС със стандарта на ERTMS. Досега не съм чул такъв.

Този въпрос вероятно има отношение към логично свързания въпрос във връзка с това как отварянето на пазарите на железопътния транспорт понастоящем се разработва от чуждестранни и национални субекти в различните държави. Разбира се, аз не се интересувам от субекти с взаимосвързана собственост, които предлагат регионални транспортни услуги на официално независима база в държави, като например Германия, а от независими оператори на пазара.

Бих искал да завърша, като подчертая, че нито първият, нито следващите пакети относно железопътния транспорт ще решат въпроса със социалните условия за служителите. Това скоро може да се превърне в основен проблем за отварянето на железопътния пазар. Не е приемливо най-ниският възможен стандарт да се възприема като решение.

Mike Nattrass, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-н председател, в ущърб на Обединеното кралство правителството му изпълни пакета относно железопътния транспорт на ЕС. Това стана преди всичко, защото в днешно време либерали, лейбъристи и консерватори (Lib-Lab-Con) седят в Уестминстър и обичат да им се казва какво да правят, като са предали контрола на ЕС.

Отделянето на влаковите оператори и отделянето на железопътната мрежа води до големи проблеми благодарение на ЕС. Не е чудно, че 21 държави са достатъчно мъдри, за да не се хванат в мрежата на ЕС за железниците, която води до осакатяване на всички гари до Брюксел.

Аз не съм социалист, но ако има необходимост от интегрирана транспортна система, най-добра е държавната собственост, а не разделянето в множество частни ръце. Присъствието на шест различни компании по мрежата между Бирмингъм и Берлин ще създаде пълна „каша“ или вероятно би трябвало да кажа „*Dachshunds Frühstück*“ (неразбория).

Когато еврожелезниците се разпокъсват, за да се позволи излишният капацитет да се управлява от различни компании, вече няма да имаме подвижен състав, а само едно посмешище.

Brian Simpson, на когото се дължи това разискване, е член на лейбъристката партия. Някога да си лейбърист означаваше, че си социалист и той беше избран от хора, които още мислят така. И все пак, ето го тук, скрит в ЕС и далеч от верните си поддръжници. Към какво призовава той? Призовава към приватизация. Освен това той призовава към модел на ЕС, който не работи и е против желанията на собствените му избиратели.

Той фактически е „дебелият контролор“, който създава тлъсти заплати за богатшите. В едно нещо можем да сме сигурни, и то е, че има голям шанс тази директива на ЕС да бъде приета, тъй като тя ще „извади от релси“ железопътната мрежа на ЕС.

Georges Bach (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, аз приветствам прегледа на транспонирането на първия пакет относно железопътния транспорт и планираната преработка. Считаю, че този преглед е доста закъснял. Със съжаление отбелязвам факта, че Комисията не получава или получава недостатъчно информация от държавите-членки. Това прави ефективната и честна оценка изключително трудна. Да се направи само оценка обаче не е достатъчно. Ние трябва също да призовем настоятелно държавите-членки действително да извършат необходимите стъпки.

От основно значение при всяка оценка е важността, която се придава на безопасността. Поучихме ли се от неотдавнашния си негативен опит и ще бъде ли той взет предвид? Това е въпросът ми. Комисията е твърде резервирана по този въпрос към обществеността, която пък е изключително загрижена. Това се отнася и до качеството. Бих искал да помоля Комисията да обмисли как може да се създадат общо обвързващи критерии за качество. Много се изговори за неадекватното качество, но не е възможно то да се измери надеждно. Липсата на инвестиции, която вече споменахте, г-н член на Комисията, също буди съжаление. Въпреки съфинансирането от кохезионния фонд, в повечето държави инвестициите в пътища все още са значително по-високи, отколкото в железопътната система. Във връзка с това бих искал да спомена ERTMS – тази система категорично трябва да се въведе в Европа за мрежата, но също и за подвижния състав, за да се повиши безопасността на маршрута.

Бих желал да отправя предупреждение относно по-нататъшните стъпки в посока към планираната либерализация на националния пътнически транспорт. Вече предприетите в тази връзка инициативи показваха, че все още има много препятствия за преодоляване и че Комисията ще направи добре, ако преди всичко извърши пълна техническа хармонизация и гарантира цялостното транспониране на приетите директиви.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Железопътният транспорт трябва да бъде приоритет в транспортната политика на ЕС до 2020 г., като се подкрепят такива цели като отварянето за конкуренция, подобряването на оперативната съвместимост и безопасността на националните мрежи и развитието на железопътната транспортна инфраструктура.

Конкуренцията обаче не трябва да се увеличава в ущърб на безопасността или качеството на железопътните услуги. Считаю, че прегледът на първия пакет относно железопътния транспорт трябва да идентифицира проблемите пред държавите-членки, които получиха мотивирани становища от Комисията, както и да предложи начин за решаването им.

Искам да привлека вниманието ви към факта, че поради кризата бяха извършени хиляди съкращения в сектор на железопътния транспорт, което може да окаже неблагоприятно въздействие върху европейския железопътен транспорт. В края на миналата година ERTMS беше въведена, покривайки приблизително 2 700 км железопътни линии в Европейския съюз, а до 2020 г. ще бъде покрити 24 000 км. Това означава, че ще са необходими огромни инвестиции и ние очакваме, г-н член на Комисията, нови решения и финансови инструменти, способни да осигурят необходимото финансиране, както и инвестиции в адекватното модернизиране на подвижния състав.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) В моята страна имаме поговорка, която казва, че ако един човек каже, че си пиан, няма за какво да се безпокоиш, но ако пет човека кажат, че си пиан, по-добре си легни и се наспи.

Ако само една или две държави-членки не бяха въвели този първи пакет, днес щяхме да можем да наложим санкции и да силен огън и жупел в тази зала, но ако повече от 20 държави-членки не бяха изпълнили пакета, значи вероятно той – меко казано – не е най-добрият. Причината навярно е в това или това е проблемът. След като преди малко чух съществена критика от колегата от Обединеното кралство, а тази държава фактически е въвела пакета, бихме могли да се замислим дали изпълнението на пакета в действителност е напълно подходящо.

Монетата, разбира се, има и друга страна по отношение на неотдавнашните злополуки, за които също говорихме преди два часа във времето за въпроси към Комисията. Имам предвид въпроса за безопасността. От тази гледна точка безопасността наистина е повишена. Заместник председателят на Комисията, г-н Калас, ни обърна внимание върху един важен проблем, когато каза, че някои държави-членки не инвестират в железниците и че възможностите за инвестиране в инфраструктурата не се използват. Една такава държава е моята родина Полша, където през последните две години по отношение на финансирането на железниците настъпи нещо подобно на срив с всички последствия от него.

И накрая, мисля, че поначало много лесните дефиниции и много лесните рецепти са подозрителни.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Г-н председател, някои хора тук оплакват трудностите и бавния напредък в изпълнението на първия пакет с директиви относно железопътния транспорт. Колкото до мен, аз съм доволен. В моята родина, в моя район ние се борим заедно с железничарските профсъюзи и с комитетите на потребителите, за да гарантираме, че тези порочни директиви не се прилагат и така се изпращат в кофата за боклук на историята.

Във Франция едно от предизвикателствата на регионалните избори е именно фактът, че регионалните съвети блокират изпълнението на Регламента относно задълженията за обществени услуги за отварянето на регионалния железопътен транспорт за конкуренция. Ние не искаме железници с двоен стандарт, където частните дружества държат пазара на бързите и удобни бизнес влакове със запазени места и цени на билетите, които само богатите могат да си позволят, докато държавните дружества имат небезопасни, некомфортни, остарели, второкласни влакове за бедните.

Всеки изминал ден доказва това: отделянето на инфраструктурата от транспортния бизнес, наложено от директивите, така че да дадат възможност за отваряне на системата за брутална конкуренция е техническа и организационна безсмислица, скъпоструваща и на данъкоплатците, и на потребителите. Докато за големите корпорации това е полезно, то разстройва обществения транспорт и на него се дължи западането на мрежата и на безопасността. Споменатите директиви унищожават работни места и представляват кражба на публична собственост в полза на частни интереси.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) С приемането на три директиви, които управляват движението по железопътните линии, Европейската комисия поема съвместна отговорност за организирането на железопътния транспорт в Европейския съюз.

Няма съмнение, че изпълнението на новите правила за железопътния транспорт в различните национални законодателства може да доведе до определени проблеми и повишаване на цените. Определено е в наш общ интерес обаче да имаме добре организиран транспорт и добре оперираща железопътна транспортна структура като смислена алтернатива, по-конкретно, на автомобилния транспорт, който несъмнено е много тежко бреме за околната среда. Ето защо със сигурност е правилно да говорим открито за проблемите, които възпрепятстват по-бързото развитие на железопътния транспорт. Макар че не само правилата, но и вникване в бъдещето също биха могли да са в наш интерес.

Европейските железници, започващи в три от посоките на компаса, завършват в пристанища, докато на изток достигат чак до Тихия океан. Добрите връзки между европейските железници на източната граница на ЕС ще открият нови възможности за европейските превозвачи да транспортират стоки. И следователно, ако в близко бъдеще високоскоростните железопътни линии бъдат успешно продължени от Париж до Виена и Братислава и ако в същото време ширококорелсовата железница бъде продължена от Čierna nad Tisou на украинската граница до Братислава и Виена, три различни железопътни системи – класическата, високоскоростната и ширококорелсовата – биха се срещнали в участъка между Братислава и Виена. Заедно с две летища – Виена и Братислава, две пристанища на река Дунав – отново Виена и Братислава, и автомобилните пътни възли, точно в центъра на Европа се създава нов важен логистичен и транспортен център.

Няма спор, че освен поддръжката и конкретизирането на правилата, ние все още имаме значителни резерви да подобрим ефективно динамиката на железопътния транспорт. Трябва само да погледнем възможностите за инвестиции и вероятно да направим правилата по-точни, както и да инвестираме в нови проекти за подпомагане на железопътния транспорт, така че той да стане по-печеливш и по-способен да обслужва гражданите на Европа.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, през този период ние говорихме много за транспортно планиране и ще говорим за него и през следващия период. Считаю, че е обезсърчително да започнем с преразглеждане на първия пакет в светлината на случилото се досега. Следователно трябва да сме по-смели и да опитаме да обърнем нещата. Считаю, че всичко почива на и засяга три основни въпроса.

Първият въпрос според мен е либерализацията на железопътния транспорт за създаване на конкуренция и стимулиране на конкурентоспособността, очевидно с ясни и прозрачни правила за всички, както вече беше споменато. Вторият ключов въпрос е оперативната съвместимост между държавите-членки и между различните вътрешни видове железопътен транспорт. Третият въпрос, разбира се, е безопасността, а сертифицирането за безопасност трябва да е предпоставка за получаване на лиценз за опериране. В продължение на темата за безопасността и с оглед на общия пазар, не е достатъчно да се санкционира неефективността на държавите,

свързана с регулаторните структури: правомощията на Европейската железопътна агенция трябва да бъдат разширени, така че тя да получи по-голяма власт при инспекции и контрол.

Считам, че това са усилията, които трябва да направим в предстоящия период, като работим за устойчивото бъдеще на транспорта, преразглеждането на Трансевропейските транспортни мрежи (TEN-T) и товарния транспорт, което вече се случва в нашата комисия, и не на последно място, преразглеждането, което ние трябва да контролираме и извършваме, за да променим пътя, изминат досега.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Г-н председател, моята страна беше една от 20-те, които получиха предупреждение през октомври 2009 г., и мога да ви уверя, че оттогава работим по въпроса.

Не е случайно, че Испания е на първо място в списъка на държавите от Европейския съюз, където пътническият железопътен транспорт се увеличи най-много през 2007-2008 г. Превозът на стоки обаче е друг въпрос.

И все пак, ще Ви попитам, г-н член на Комисията: когато отдалечена държава е отделена от Европа чрез планинска верига, дълга повече от 500 км – Пиренеите – която влаковете могат да пресичат само в двата края и която изисква смяна на осите на всеки влак, който пресича границата заради различната ширина на релсите, исторически наследени от дългите години на самоуправление, какъв евентуално би бил стимулът за други оператори да пресекат границата с Франция, когато има толкова много пречки? Въпреки че „Дойче бан“ (Deutsche Bahn) купи „Трансфеса“ (Transfesa), те все още минават през труден период.

По тази причина аз искрено вярвам, че се нуждаем както от наказанието с предупрежденията и санкциите, които моите колеги искат, така и от поощрението, свързано с инфраструктурата на европейско равнище. Спешно са необходими трансевропейски мрежи.

Ето защо ние се нуждаем от незабавен и решителен тласък към амбициозни трансгранични железопътни проекти, като пресичането на централните Пиренеи с тунел на ниска кота специално за транспортиране на стоки. Това ще задължи по-протекционистките и резервирани държави-членки да се присъединят към железопътните мрежи север-юг и изток-запад, от които Европа се нуждае за своята стратегия 2020.

Brian Simpson, автор. – (EN) Г-н председател, бях поименно споменат от един от колегите в опозицията. Г-н Nattrass отправи някои много лични забележки против мен, преди да се измъкне от залата, без да изслуша разискването. Разбира се, това е човек, който не може да различи единия край на локомотива от другия и чийто специализирани познания се ограничават до локомотивчето Томас.

Действително разбирам, че Партията на независимостта на Обединеното кралство няма представа от правилата за поведение и парламентарната процедура, това стана ясно неотдавна в Брюксел. Като демократ обаче, който се придържа към демократичните принципи и процедури, аз представих този въпрос, изискващ устен отговор, от името на комисията по транспорт и туризъм, като неин председател – мой дълг, който изпълнявам с гордост. Ето защо аз го поставих като такъв, така че наистина не мисля, че следва да бъде обвиняван от другата страна на залата, от групата на измамниците.

Като странична тема аз мислех просто между другото да спомена, че при лейбъристкото правителство в Обединеното кралство през последните години подкрепата за железниците се увеличи с 20 % – дори по маршрута от Лондон до Бирмингам!

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, позволете ми само да ви разкажа нещо от личен опит. Живея в близост до важна железопътна линия – линията през прохода Бренер до Верона. Италианските национални железници пренебрегват и товарния, и пътническият транспорт от години. Сега австрийските железници пътуват по този маршрут пет пъти дневно. В италианските железопътни гари обаче няма разписания за тези влакове, нито пък се издават билети за тях. Сега се обмисля реконструкция на този маршрут на стойност 20 млрд. евро и Европейският съюз също инвестира доста пари в нея. Така че можем да видим колко абсурдни са понякога нещата в тази област. Не винаги сложността на проблема е в най-големите неща, понякога тя се крие в малките неща.

По тази причина, г-н член на Комисията, аз Ви призовавам настоятелно да предприемете решителни действия за налагане на санкции и активно да гарантирате съответствие с директивите на Комисията.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, сега става ясно каква беше истинската цел на т.нар. пакет относно железопътния транспорт, който беше въведен със заявената похвална цел да се създадат точки на свързване, които биха осигурили оперативна съвместимост. Истинското намерение, което беше разкрито с времето, беше да се отвори железопътният транспорт, по-конкретно товарният, за конкуренция и частни интереси като първа стъпка към пълната либерализация на сектора на равнище на Общността.

Както и в други случаи на либерализация, процесът започва с насочване на усилията към нещо, което в даден момент не работи добре, като се пренебрегват истинските причини за положението, по-конкретно годините на упорита политика на разрушаване и пренебрегване на обществения сектор, за да се оправдаят мерките по либерализацията и да се насърчи гореспоменатата конкуренция без никаква реална представа как или защо те ще подобрят положението. Опитът, както вече чухме днес тук, ни показва точно обратното: либерализацията е причината, а не решението на принципните проблеми в сектора, съвсем очевидно на тези, свързани с качеството и достъпността на услугите и правата на работниците.

Не може да има съмнение, че публичните инвестиции в железопътния сектор са от стратегическо естество поради причини, свързани с енергетиката и околната среда, но те не трябва обслужват стремежа към печалби на големите частни интереси, които възнамеряват чрез либерализацията му на равнището на вътрешния пазар на ЕС да поемат контрол над този жизненоважен обществен сектор във всяка държава.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Аз бих искала още веднъж да спомена положението, в което е поставен обученият и акредитиран персонал на железопътния сектор по време на криза.

В Румъния през този период ще бъдат направени повече от 6 000 съкращения в сектора на железопътния транспорт. Европейският социален фонд и Европейският фонд за приспособяване към глобализацията, разбира се, ще бъдат мобилизирани в подкрепа на засегнатите, но това са само временни решения. Затова, г-н член на Комисията, аз се надявам, че ще успеем заедно да изработим стратегия, която насърчава устойчивото развитие на железопътния транспорт, така че да можем да предлагаме безопасни, висококачествени услуги и работни места за квалифицирания персонал в сектора на железопътния транспорт.

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, искам да благодаря на уважаемите членове на Парламента за техните бележки. Ще имаме достатъчно възможности да обсъждаме преработката на първия пакет относно железопътния транспорт. Искам само да отговоря на някои от забележките.

Първо, информацията относно тези 21 държави-членки и конкретните причини, поради които им бяха изпратени мотивирани становища, е публична, така че всеки, който иска, може да я получи.

В този първи пакет относно железопътния транспорт има много добри намерения: да бъдат премахнати бариерите и да бъдат подобри условията за по-добро функциониране на транспорта. При преработката на пакета ние ще преследваме същата цел. Проблемът не е, че пакетът беше лош, а че не беше достатъчно добре изпълнен. Все още съществуват бариери и съпротивата да бъдат премахнати те е много силна. Ние трябва да променим старата система на държавните монополи с големи привилегии и липса на оперативна съвместимост. Трябва да променим тази система и да повишим оперативната съвместимост. Това е целта на разработването на реформата на железопътния транспорт.

Проблемът е именно, че това не е изпълнено. Ние, разбира се, винаги трябва да балансираме всички стъпки, които предприемаме с контрол на качеството. И в това отношение пакетът относно железопътния транспорт има идеи как да се засили ролята на регулаторните агенции. Проблемът е, че регулаторните агенции в голяма степен остават замесени в интересите на държавните дружества. Следователно не може да се очаква високо ниво на контрола на качеството.

Тези проблеми трябва и ще бъдат разгледани в процеса на преработка на пакета относно железопътния транспорт, а вероятно и в някои други стратегически документи. Адекватното финансиране остава много голям проблем и ние трябва да намерим иновативни начини за финансиране на проблемните направления. Много членове на Парламента споменаха необходимостта от инвестиции. Ние трябва да съчетаем всички възможни инструменти и да открием нови такива за набиране на средства за инвестиране в железниците, включително в съвременни системи за управление на движението, системи за запазване и закупуване на билети, подобни на тези за въздушния транспорт, а също и в по-добра връзка между Източна и Западна Европа, което е друг съществен проблем.

Подробният списък на всички елементи на процеса на подготовка на тази преработка на пакета относно железопътния транспорт е много дълъг. Бих бил много щастлив да се върна при вас с конкретни предложения, когато разполагаме с конкретните законодателни документи.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Ádám Kósa (PPE), в писмена форма. – (HU) Приветствам факта, че като обяви първия пакет относно железопътния транспорт, Европейската комисия започна процес, който може да се счита за първа стъпка в

хармонизирането на железопътните услуги в Европа. Фактът, че транспонирането на трите директиви, включени в пакета, причини сериозни проблеми в 21 държави-членки, предизвика значителни затруднения, които могат да попречат на правилното транспониране на всеки следващ пакет. Насочвам вниманието на Европейската комисия към едно противоречие между високото ниво на икономически изисквания и изисквания за ефективност, установено във връзка с железопътните системи в Европа, от една страна, и положителния ефект на железниците за развитието на регионите, подобряването на мобилността на селското население и хората в неравностойно положение, и околната среда, от друга страна. Предполагам, че Комисията ще реши това противоречие, като намери подходящ баланс и компромис, имайки предвид принципа на подялба на разходите между държавите-членки и Европейския съюз и значението на създаването на хармонизиран транспорт в рамките на ЕС. Следва да се развие здравословна конкуренция между всички участници в отрасъла, където действителната конкуренция е по-скоро между индивидуалния и обществен транспорт, отколкото между различните видове обществен транспорт.

Artur Zasada (PPE), в писмена форма. – (PL) Проблем на правилното функциониране на железопътния пазар в новите държави-членки и следователно фактор, който ограничава либерализацията на пазара, е неправилното финансиране на железниците, с други думи – липса на достатъчно средства за поддръжка на железопътната инфраструктура. Това води до високи цени за достъп и като следствие ограничава конкурентоспособността на този бранш от транспортната промишленост поради високите разходи за транспорт. Следващ проблем е недостатъчното финансиране на услугите, които са публични, а резултатът от това са дълговете на дружествата, извършващи дейност в пътническият сектор. Следователно това ограничава възможностите за инвестиции например в нов подвижен състав. В контекста на един подходящ регламент на европейския железопътен пазар е от съществено значение да се укрепят националните регулатори на пазарите. Под укрепване имам предвид да се увеличи тяхната независимост и ефикасност, да се подобри качеството на персонала и т.н. Ще се окаже легитимно и създаването на европейски пазарен регулатор, който ще наблюдава правилното изпълнение на функциите на националните регулатори и ще се докладва пряко на Европейската комисия относно откритите нередности.

15. Търговско споразумение против фалшифицирането (ACTA) (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването по въпроса с искане за устен отговор, зададен от Carl Schlyter, от името на групата Verts/ALE, Daniel Caspary, от името на групата PPE, Kader Arif, от името на групата S&D, Niccolò Rinaldi, от името на групата ALDE, Helmut Scholz, от името на групата GUE/NGL, и от Syed Kamall, от името на групата ECR, към Комисията относно прозрачността и текущото състояние на преговорите по Търговското споразумение против фалшифицирането (ACTA) (O-0026/2010 - B7-0020/2010)

Carl Schlyter, автор. – (SV) Г-н председател, всяка институция трябва да защитава своята роля. Парламентът е гласът на народа на Европейския съюз и трябва да защитава интересите на своите граждани. Комисията нарича себе си пазител на Договора, но в този случай трябва да защитава не друго, а принципите на прозрачност, правата на човека и парламентарните права. Ако не ни бъде даден достъп до документите, нито една от институциите на Европейския съюз няма да изпълни ролята си или да отговори на очакванията на гражданите ни.

Някои от членовете на Комисията подчертаха по време на техните изслушвания, че Парламентът трябва да има достъп до документи при същите условия като Съвета на министрите, и Парламентът очаква от Комисията да изпълни обещанията си. Много от гражданите ни са загрижени, че биват лишавани от техните свободи и права чрез непрекъснат поток от агресивно законодателство, като законодателството в областта на запазването на данни, Ipred 1, Ipred 2, SWIFT, и т.н. Европейският съюз не може да продължава преговорите по ACTA, ако не бъде дадена възможност на гражданите му да вземат участие в процеса.

Основният въпрос днес е прозрачността, въпреки че съдържанието също е чувствително, естествено. Европейският съюз трябва ясно да даде да се разбере, че условията за участието ни в процеса по ACTA са прозрачност и защита на правата на човека и свободите. Едва когато определим неотменимите права, които съществуват в едно свободно и отворено общество, ще бъдем в състояние, в рамките на тези права, да се борим с престъпността и да обсъдим формата, която различните споразумения трябва да приемат.

Напълно абсурдно и неприемливо е да трябва да питае Комисията при закрити врата относно съдържанието на споразуменията, за които се очаква да вземем решения. Гражданите ни искат гаранции, че електронните им устройства няма да бъдат претърсвани на граничните пунктове, че те имат право на свързаност и че няма да им бъдат наложени наказателни санкции. Очакваме днес да излезете с обещание за пълно участие в ACTA; в противен случай ще трябва да завърша с един класически отговор: ще се видим в съда.

Daniel Caspary, автор. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, фалшифицирането, контрабандата и нарушаването на правата върху интелектуалната собственост без съмнение представляват огромен проблем, преди всичко за нас като Европейски съюз общо, но също и за много държави-членки. Проблем за предприемачите, работниците и потребителите представлява и навлизането на все повече фалшифицирани стоки на европейския вътрешен пазар. Пазарът е зает от фалшифицирани стоки, чиято стойност се изчислява на близо 250 млрд. евро. В най-добрия случай, ако лекарство като противозачатъчно хапче е фалшифицирано и не действа – както неотдавна беше казано по друг повод – жената просто ще забременее. В най-лошия случай обаче може да се отнася до въпрос на живот и смърт и това не може да бъде в наш интерес.

Спешно трябва да направим нещо във връзка с нарушаването на правата върху интелектуалната собственост, контрабандата и фалшифицирането. Недопустимо е, че през 2008 г. конфискувахме 178 милиона фалшифицирани стоки на границата, като 20 милиона от тях бяха опасни, а повече от 50% от стоките идваха от Китай. Затова трябва да предприемем действия в тази област. Проблемът е ясен: Договорът от Лисабон влезе в сила на 1 декември. Преговорите по отношение на АСТА продължават вече три години и затова ние в Европейският парламент, които не сме взимали толкова активно участие в миналото, трябва да го направим за в бъдеще.

Затова се надявам, че през следващите няколко седмици и месеци определено ще постигнем повече прозрачност в тази област. Нуждаем се от достъп до данни, които ясно да ни кажат какво се случва в момента с преговорите и каква е позицията на Европейската комисия. Преговорите трябва да продължат. Необходимо е успешно приключване на въпросното споразумение. Критиките от страна на различните групи са добре известни в Парламента. В интерес на работниците, работодателите, промишлеността и потребителите се надявам, че ще постигнем едно съдържателно заключение, но впоследствие при преговорите ще вземем предвид достиженията на действащото право на Общността и няма да излизаме извън неговите рамки.

Bernd Lange, в качеството на заместник на автора. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, искам да задам три въпроса. Първият е, защо все още липсва прозрачност, когато Договорът от Лисабон е в сила от 1 декември и имаме Междунституционално споразумение с Комисията от 10 февруари? Не мога да разбера защо Съветът все още е само наблюдател в преговорите, Парламентът не участва и документите не са обществено достъпни? Каква е причината за това, г-н член на Комисията?

Вторият въпрос, от който се интересувам, е следният: кой всъщност преговаря по споразумението АСТА? За него не се водят преговори като някакъв вид последващо споразумение към TRIPS в рамките на Световната търговска организация. За него се преговаря от отделните държави и – както чуваме, от Съединените американски щати – и от мощни икономически интереси. Задавам си въпроса, дали в действителност не се определят стандарти, които в крайна сметка ще се прилагат за всички, въпреки че не всички седят на масата за преговори.

Третият въпрос, който ме тревожи, г-н член на Комисията, е следният: какво всъщност е естеството на преговорите? На изслушването отговорихте на въпроса ми и ме уверихте, че спазването на достиженията на правото на Общността е осигурено. Когато обаче погледна отделните документи, които станаха обществено достояние, аз се съмнявам в това, за съжаление. Разбирам, че се провеждат преговори, че е възможно блокиране относно интернет, че доставчиците ще бъдат използвани, така да се каже, да помагат за контролирането на интернет за икономически интереси, че понякога могат да бъдат наложени ограничения върху изследователската и научна дейност и че някои хора дори се опитват да въведат системи за общо наблюдение. Затова си задавам въпроса, къде във всичко това са достиженията на правото на Общността?

Налице е също въпросът за компенсациите. Фактът, че се водят преговори за включването на пропуснати ползи в компенсациите, не е уместно за политиката ни.

Разбира се, третият ми въпрос, г-н член на Комисията, е каква е действителната връзка между онлайн и офлайн? Когато чета, че онлайн и офлайн трябва да представляват цифровия свят, това означава ли, че ще има и ограничения и претърсвания на преносими компютри, iPod устройства и MP3 плеейри на граничните пунктове? Бихте ли дали отговор на тези три въпроса?

Niccolò Rinaldi, автор. – (IT) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, считам, че има един първороден грях в темата, която обсъждаме тази вечер, и това е потайността, с която се водела преговорите до този момент. Тази потайност вероятно е била задълбочена от един дисбаланс, ако е вярно, че промишлените отрасли на САЩ, за разлика от европейската общественост и институции, са имали достъп до редица информационни ресурси въз основа на пакт за поверителност. Непрозрачността на преговорите представлява

проблем, пред който сме изправени и в други случаи – говорихме за това в рамките на споразумението с Корея – и е нещо, което сега, с влизането в сила на Договора от Лисабон, трябва да приключи.

Струва ми се, че този първороден грях е също така в резултат на злоупотреба: а именно използването на борбата с фалшифицирането за водене на други борби, като че ли тя е един вид лозунг, в името на който всичко е позволено. А без съмнение това е изключително важна борба за една търговска сила като Европейския съюз. Г-н член на Комисията, аз съм от Венеция, град, който познавате добре, където правилата относно фалшифицираните продукти – говоря за муранското стъкло например – са били много строги (предвиждало се е дори смъртно наказание). Ето защо със сигурност това е въпрос, който трябва да разгледаме сериозно в една все по-глобална икономика, каквато е нашата.

Споразумението обаче води до появата на сериозни заплахи, които тревожат обществеността, и Комисията, разбира се, трябва да бъде наясно с това. В действителност въпросът, който всъщност следва да е от компетентността на комисията по международна търговия, все повече се отдалечава от нея, доколкото същата комисия върши работата на комисията по граждански свободи, правосъдие и външни работи.

Ние се тревожим за проблемите, свързани със свободата на информация и на изразяване в интернет, правото на лична неприкосновеност и възможните наказателни и гражданскоправни последици за доставчиците на интернет. Съществува един вид червена линия, която не трябва да бъде пресичана, и аз бих поискал Комисията да подходи много внимателно към този въпрос.

По-точно от гледна точка на търговията бих поискал от члена на Комисията уверение, че търговското споразумение против фалшифицирането (АСТА) няма да бъде използвано за възпрепятстване на продажбата на лекарствени продукти на по-конкурентни цени; безопасни, генерични лекарствени продукти, които не нарушават авторското право и чието единствено престъпление е, че се произвеждат в новоразвиващи се държави, като Индия и Бразилия, и че могат да засегнат западната фармацевтична промишленост.

Helmut Scholz, автор. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, г-н Де Гухт, ако се срещате с представители на десет правителства в малка група задкулисно, за да се споразумеете за регламент за глобално наблюдение, в който се съдържат такива чувствителни заглавия като „правоприлагане“ и „гражданскоправни наказателни мерки във връзка с граничния контрол и интернет“, едва ли може да бъде изненада, ако се появят слухове и се повдигнат въпроси, на които гражданите с право искат отговори.

Напълно съм съгласен с критиките, отправени от моите колеги. Трябва обаче да сте наясно с опасенията, които се крият зад въпросите от страна на комисията по международна търговия, които са подкрепени от различни парламентарни групи, а именно, че едно споразумение, което първоначално трябваше да бъде за защита на инженерните постижения и патенти, сега се намира дълбоко в областта на гражданските права, демокрацията на комуникациите, децентрализирания потенциал за иновации и културно развитие и защитата на личните данни. Членове 7 и 8 от Хартата на основните права обаче също така уреждат преговорите и ние постоянно ще Ви напомняме за това.

Едно такова споразумение ще окаже влияние върху целия свят. Вие обаче изключвате нововъзникващите икономики и развиващите се държави, както и организациите на гражданското общество, профсъюзите и националните парламенти от преговорите – с други думи изключвате широката общественост, в служба на която и под чийто контрол трябва да бъдете. Водите преговори без мандат от Европейския парламент. Продължавате да ни пробутвате обобщения от две страници на резултатите от целия кръг на преговорите. Отказвате да следвате новото законодателство и да ни представите същите документи, които държавите-членки получават във връзка с преговорите. Ако сега твърдите, че опасенията на групата ми са неоснователни, тогава докажете го. Представете ни документите от преговорите незабавно. Ако си въобразявате, че един ден ще получите одобрението на Парламента за резултатите от тези преговори, тогава трябва се поучите от опита на демократичното решение, взето срещу споразумението SWIFT. Мога само да Ви кажа: добре дошли в демокрацията. Парламентът вече няма да позволява потайни разисквания и решения.

Syed Kamall, автор. – (EN) Г-н председател, считам, че членът на Комисията може да види колко разгорещени са страстите в Парламента, във всички парламентарни групи, и че независимо от различията ни по отношение на различни аспекти от АСТА и търговията с фалшифицирани стоки и правата върху интелектуалната собственост, всички споделяме мнението за необходимостта от по-голяма прозрачност. Надявам се, че това е станало съвсем ясно.

Г-н член на Комисията, всички сме обезпокоени, че когато се провеждат преговори, при които няма достатъчно прозрачност – не сме наясно с принципите и каква е преговорната ни позиция в този случай – на практика създават вакуум, а когато е налице такъв вакуум, всички знаем, че той се запълва със слухове. Станаме

свидетели на изтичане на информация, която претендира да е свързана с официални документи. Няма как да знаем дали те в действителност са официални документи или не, но това само показва какво се случва, когато няма достатъчно прозрачност и когато информацията не се споделя.

Считам, че някои от нас наистина разбират необходимостта от известна поверителност в някои случаи. Със сигурност, когато провеждаме преговори, не искаме да издаваме всичките си преговорни позиции; не искаме да разкриваме всичко.

Това, което искаме обаче, е прозрачност в допустими граници. Защо да нямаме достъп до тези документи? Защо да нямаме достъп до текстовете? И ако мислите, че от съображения за прозрачност и заради преговорите не можете да ни дадете това, тогава поне представете обобщени позиции и ни кажете какви са основните ни принципи в преговорите.

Така например ще подкрепим ли предложенията, които изглежда са внесени, според информацията в блогосферата, за конфискуване на MP3 плейъри и преносими компютри на граничните пунктове? Ще има ли наказателни санкции? Позицията на Европейския съюз подкрепя ли това? Смятам, че трябва да знаем, а фактът, че успяхме да постигнем един широк компромис, показва решимостта на Парламента, въпреки че тук може и да имаме малки различия и нюанси, за постигане на съгласие по един общ текст.

Затова, г-н член на Комисията, сега от Вас зависи да покажете прозрачност и да покажете, че признавате демократичната отговорност, към която всички се стремим.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, разбирам опасенията на членовете на Парламента по отношение на преговорите за АСТА.

Позволете ми първо да припомня, че договаряме това споразумение, за да подобрим защитата на иновациите, „произведени в Европа“, във всички области, където правата върху интелектуалната собственост могат да бъдат нарушени. Ако искаме да продължим да бъдем конкурентна икономика, ще трябва да разчитаме на иновации, творчество и изключителност на правата върху марки. Това е едно от основните ни конкурентни предимства на световния пазар. Затова се нуждаем от инструменти, за да гарантираме, че това конкурентно предимство е добре защитено на основните износни пазари.

Опитвахме се да повдигнем въпроса в продължение на няколко години в многостранните организации, като Световната търговска организация и Световната организация за интелектуална собственост. Тези опити бяха систематично блокирани от другите държави. Затова въпреки предпочитанията ни за едно наистина глобално решение, няхмахме друг избор, освен да започнем преговори с коалиция на желаещите.

Окончателното споразумение ще бъде обвързващо за подписалите го държави, въпреки че, разбира се, ние ще бъдем доволни, ако повече държави, и особено нововъзникващите икономики, могат да се присъединят впоследствие.

Както казах по време на изслушването, тези международни преговори са поверителни. Това не е необичайно. Преговорите имат за цел постигане на договорен резултат и изискват минимална поверителност, за да може всяка страна свободно да прави отстъпки и/или да пробва варианти, преди окончателно да даде съгласието си.

От друга страна, съгласен съм, че Парламентът трябва да бъде надлежно информиран за развитието на преговорите. Правим всичко възможно в две области: да информираме Парламента и да убедим партньорите си в преговорите да се съгласят на по-голяма прозрачност. Първо, по отношение на информирането на Парламента, ние сме ви представили преговорните насоки, подробни доклади от преговорните кръгове и като цяло всички съответни документи от Главна дирекция „Търговия“, които бяха споделени с държавите-членки чрез комитета „Търговска политика“. Направихме това в съответствие с рамковото споразумение. Също така АСТА беше обсъдено няколко пъти в комисията по международна търговия в рамките на последните три години.

Нека добавя към това, че Комисията организира две конференции на заинтересованите страни относно АСТА през юни 2008 г. и април 2009 г., които бяха отворени за всички граждани, промишлеността, неправителствените организации и медиите. Още една публична конференция ще се проведе на 22 март в Брюксел.

Разбирам, че може би смятате, че това не е достатъчно, за да имате ясна представа за позицията ни в преговорите. Инструктирах службите си да предоставят отделни брифинги на заинтересованите членове на Европейския

парламент относно всички аспекти на преговорите. Те ще бъдат на ваше разположение преди и след всеки следващ кръг от преговорите.

Второ, осъзнавам, че най-добрият начин да разберете какво се случва в преговорите би било да прочетете проекта на преговорния текст. Това би ви дало много ясна представа за точната ни позиция в преговорите. Както вероятно знаете, налице е споразумение между страните по АСТА, че преговорният текст може да бъде направен обществено достояние само ако всички страни дадат съгласието си. Комисията одобрява публикуването на преговорните документи възможно най-скоро. Няколко страни по преговорите за АСТА обаче продължават да се противопоставят на предсрочното им публикуване. Аз изобщо не съм съгласен с подхода им, но не мога едностранно да наруша задължението за поверителност. Заложено е доверието в мен като преговарящ.

Въпреки това ще се погрижа на следващия кръг от преговорите през април Комисията енергично да настоява пред партньорите си в преговорите да се съгласят текстът да бъде публикуван и ще повдигна опасенията на Парламента двустранно пред страните по АСТА, като САЩ, с които е предвидено да се срещна преди това. В интерес на всички е всеки да има ясна представа за какво точно са тези преговори и още по-важно – за какво не са.

И накрая, по отношение на опасенията ви по същество, бих искал да припомня основните принципи, които ръководят Комисията в преговорите на това споразумение.

Първо, целта е да се разгледат големите нарушения на правата върху интелектуалната собственост, която имат значително търговско въздействие. Това няма да доведе до ограничаване на гражданските свободи или тормоз на потребителите.

Второ, АСТА има за цел единствено прилагане на правата върху интелектуалната собственост. В споразумението няма да се включват разпоредби, които изменят по същество закона за интелектуалната собственост, като създаването на нови права, обхвата на защитата или продължителността. То обаче трябва да определи минимални правила за начините, по които новаторите могат да налагат правата си в съда, на границите или в интернет. Така например един европейски моден дизайнер, когато се сблъска с фалшифициране на негови творения извън Европа, може да гарантира, че правата му са адекватно защитени в чужбина.

Трето, АСТА трябва и ще продължи да бъде в съответствие с достиженията на правото на Общността, включително настоящото равнище на хармонизация на прилагане на правата върху интелектуалната собственост (ПИС), директивата за електронната търговия, регулаторната рамка за далекосъобщения и, не на последно място, приложимото законодателство на Европейския съюз в областта на защитата на личните данни и пиратството. Няма да има задкулисна хармонизация или промени в законодателството на Европейския съюз.

В този смисъл АСТА няма да има въздействие върху европейските граждани, защото няма да създаде нови задължения за Европейския съюз и необходимост от прилагане на законодателство. То обаче ще предостави на новаторите ни по-голяма защита на чуждестранните пазари.

Наясно съм с опасенията, изразени от някои от вас, относно въвеждането на задължително правило „с три предупреждения“ или степенуван отговор за борба с нарушенията на авторското право и интернет пиратството. Нека бъде много ясен по този въпрос, за да няма място за двусмисленост. Правилото за три нарушения или системите за степенуван отговор не са задължителни в Европа. Различните държави-членки на Европейския съюз разполагат с различни подходи и ние искаме да запазим тази гъвкавост, като същевременно напълно зачитаме основните права, свободи и граждански свободи. Европейският съюз не подкрепя и няма да приеме създаването от АСТА на задължение за недопускане на хората до интернет заради незаконно изтегляне.

По същия начин ще се уверим, че АСТА няма да възпрепятства достъпа до генерични лекарствени продукти. Знам, че имаше известен спор по отношение на въздействието на митническото законодателство на Европейския съюз върху търговията с генерични лекарствени продукти. Какво вече заявих на изслушването ми, този проблем ще бъде разгледан при предстоящото преразглеждане на митническото ни законодателство.

И накрая, попитахте също за оценка на въздействието на АСТА. В действителност като се има предвид, че Комисията няма да излиза от рамките на достиженията на правото на Общността, за основа взехме изследванията, направени за директивата от 2004 г. относно прилагане на правата върху интелектуалната собственост и за предложението за директива от 2005 г. относно прилагането на ПИС чрез наказателни санкции (което не беше прието).

Взехме предвид и заключенията от проучването на ОИСР от 2008 г. за икономическото въздействие на фалшифицирането и пиратството. Според проучването фактическият размер на международната търговия с

фалшификати възлиза на 250 млрд. щатски долара, което е повече от отделния БВП на 150 държави. То съдържа и подробен анализ на пиратството на цифрово съдържание.

Накратко, разбирам опасенията ви и ще ги защитавам възможно най-добре. Доверието и подкрепата ви ще ми помогнат в тази важна задача.

Tokia Saïfi, *от името на групата PPE*. – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, след като Договорът от Лисабон влезе в сила, вече имаме нови правомощия, които искаме да се спазват занапред. Затова Ви послушахме и поискахме от Вас да се въведе постоянна, прозрачна процедура на консултация за търговското споразумение против фалшифицирането (АСТА) и да се гарантира, че Европейският парламент и гражданите, представлявани от Парламента, са редовно и подробно информирани за напредъка на преговорите, като същевременно се зачитат клаузите за поверителност, които, както току-що ни уведомихте, са свързани със споразумението. Днес искаме да имаме достъп до текста и обобщението на преговорите, за да можем да вземем пълно участие в законодателния процес.

Освен това аз и моята група Ви препоръчваме да продължите преговорите, за да се постигне многостранен договор, който подобрява стандартите на прилагане и на зачитане на правата върху интелектуалната собственост, които в крайна сметка могат да бъдат възприети от новоразвиващите се икономики, като Китай. Фалшифицирането е напаст, незаконна дейност и един аспект на нелегалната конкуренция, който освен че представлява заплаха за организма, обществото и икономиката, е и психическа заплаха.

Като лишава авторите, както и дружествата, които са инвестирали много години в изследване и развитие на плодовете на техния труд, то обезсърчава други да продължат с усилията си за създаване на иновации. Ние знаем обаче, че именно на това се опира конкурентоспособността на Европейския съюз.

И накрая, считам, че с развитието на цифровата среда не може да се отрече, че фалшифицирането е вече нематериално. Затова продължавам да смятам, че е възможно да се потърси отговорност от потребителите на интернет, и особено от тези, които нарушават авторското право, без да се прави компромис със зачитането на основните права и граждански свободи. Нека работим заедно, за да намерим баланса между права и отговорности.

David Martin, *от името на групата S&D*. – (EN) Г-н председател, благодаря на члена на Комисията за изявлението му. Г-н член на Комисията, казахте в края на изявлението си, че сте разбрали опасенията ни и им отговаряте. Е, според мен „само донякъде“, както се казва. Не съм убеден, че напълно сте разбрали всичките ни опасения за преговорите по АСТА. Вярно е, че сме на едно мнение по отношение на факта, че носителите на права върху интелектуалната собственост заслужават справедливо заплащане за правата им, но фалшифицираните стоки могат понякога да представляват и заплаха за човешкото здраве.

И така, и ние като Вас не сме против международното сътрудничество за справяне с пиратството, фалшифицирането и с другите нарушения на правата върху интелектуалната собственост. Но отново повтаряме, това трябва да се основава на достиженията на действащото право на Общността. Ако ни дават абсолютна гаранция за това, тогава я приемам, но заявихте, че няма да го направите задкулисно – което според мен Ви дава възможност да го направите открито – но ако казвате, че няма да се излиза извън границите на достиженията на правото на Общността, тогава се радвам да го чуя и вярвам на думите Ви.

Също така заявихте, че няма да инкриминирате физически лица за изтегляне от интернет, но след това говорихте за външните граници на Общността и какво може да се случи с хората, които излизат, а не влизат в Европейския съюз, затова отново – не искаме АСТА да включва нищо, което инкриминира личното ползване. Може и да не ни харесва, но никой не трябва да бъде инкриминиран за лично ползване на авторски материал.

Разбира се, всяко действие чрез АСТА трябва да бъде пропорционално на целите. Това не представлява картбланш за носителите на авторски права. Проблемът е, както заявиха моите колеги, че не знаем какво е положението заради потайността във връзка с това.

Приветствам факта, че поехте един сериозен ангажимент за получаване на проекта на преговорния текст и че ще окажете натиск върху другите страни. Според мен трябва да кажете на другите страни, въпреки че това няма да укрепи позицията Ви на преговарящ: това ще я отслаби, ако не можете да публикувате проектния текст, защото няма да имате – както стана пределно ясно тази вечер – подкрепата на Парламента, ако не можем да видим проектния текст, по който работите.

За да завършва с нещо положително, приветствам коментарите Ви за генеричните лекарствени продукти и с нетърпение очаквам преразглеждането на митническия регламент.

Sophia in 't Veld, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, когато се подготвих за разискването за авторски права, права върху интелектуалната собственост и как искаме да защитим творческите и интелектуални усилия на съгражданите ни, си спомних за кражбата от преди две години на камион с новите книги „Хари Потър“ само няколко дни преди пускането им на пазара. Днес обаче крадецът няма да открадне камион; той просто незаконно ще изтегли файловете на своя преносим компютър или MP3 плейър и ще ги пренесе зад граница.

Приветствам ангажимента на Комисията за прозрачност, но според брифинга, любезно предоставен от службите Ви, твърдението, че преговорните страни са били задължени да подпишат споразумение за поверителност, не е вярно. Току-що заявихте, че сте подписали, или че предишната Комисия е подписала, такова споразумение и затова сте обвързани от него. Бих искала да разбера кое от двете твърдения е вярно. Ако не съществува такава клауза за поверителност, всички необходими документи трябва незабавно да станат обществено достъпни.

Ако, от друга страна, съществува такава клауза, трябва да чуем от члена на Комисията, че той ще се постарее да гарантира пълна прозрачност и информиране на обществото, а не само на Парламента, защото ограниченият достъп само за членове на Парламента, обект на поверителност, не е достатъчен. Европейските граждани имат право да знаят за решенията, които сериозно засягат техните права и свободи. Във всеки случай такива споразумения за поверителност трябва да останат в миналото. Европейският съюз трябва в бъдеще да настоява за прилагане на европейските стандарти за прозрачност.

Демократичната легитимност на тези преговори е слаба. Нямахме разискване за установяване на целите и принципите на Европейския съюз. Мандатът не е получил одобрението на Парламента. Може да твърдите, че няма законово изискване, но това е напразно, защото, ако 27 лица – национални министри – смятат, че могат да си дадат мандат за тайни преговори по основните права и свободи на европейските граждани, мога само да заключа, че разбирането им за демокрация се различава съществено от моето.

Парламентът гледа сериозно на нещата. Никакви „три предупреждения“; никакво претърсване и конфискация на преносими компютри или мобилни телефони без съдебна заповед. Парламентът трябва да разполага със сериозни гаранции, че такива клаузи няма да бъдат въведени задкулисно в едно международно споразумение.

И накрая, пожелавам Ви едно чудесно пътуване до Нова Зеландия следващия месец – и моля, уверете се, че Вашето iPod устройство не съдържа никакви незаконно изтеглени материали!

Christian Engström, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-н председател, преди всичко бих искал да поздравя Комисията, че най-накрая постигна това, за което лидерите на Европейския съюз говорят в продължение на десетилетия. Те всъщност успяха да накарат обикновените граждани да се интересуват от политиката на Европейския съюз.

АСТА е въпрос, от който хората в интернет наистина се интересуват. Въпреки това аз все още считам, че трябва да отправя критика към Комисията за използвания от нея метод. Причината толкова много граждани да се интересуват от АСТА е защото са разгневени. Те са разгневени от предложенията за ограничаване на свободата им и нарушаване на правото им на лична неприкосновеност, само защото някои големи дружества искат това.

Те са разгневени, защото виждат как интересите на промишлеността вземат превес над основните им граждански свободи. Те са разгневени от пълната липса на прозрачност. Това не трябва да бъде така в една демокрация.

Утре ще гласуваме за една резолюция, която призовава Комисията да спази Договора и да представи всички документи по АСТА. Надявам се, че резолюцията ще бъде приета с убедително мнозинство. Правото на лична неприкосновеност, на свобода на информацията и на справедлив съдебен процес са крайъгълните камъни на едно свободно и отворено общество.

Утре ще покажем, че това е един Парламент, който е готов да се застъпи за тези права в информационната епоха. Ще поискаме информацията, която е наше право и ни се полага като избрани представители, и почтително ще напомним на Комисията, че това е Парламент, а не изтривалка.

Edvard Kožušník, *от името на групата ECR*. – (CS) Г-н председател, аз първоначално исках да благодаря на г-н Карл де Гухт, че не продължи подхода на предшественика си, който заобиколи Европейския парламент като единствената пряко избрана европейска институция и не успя да представи информация за процеса на договаряне на това споразумение, но се чувствам малко неудобно, защото винаги са ме учили да показвам уважение към важните личности, а фактът, че г-н Де Гухт привидно си почистваше очилата, докато колегата ми г-н Камалл стоеше тук, донякъде ме смути. Въпреки това сега ще се върна на настоящия въпрос.

Лично аз приветствам факта, че се изготвя това споразумение, защото интелектуалната собственост заслужава по-добра защита от съществуващата в момента. Въпреки това съм загрижен, че страните, подписали споразумението, не включват Русия и Китай, които са основният източник на нарушения на авторското право. Имам и опасения относно действителната ефективност на споразумението. Понеже съдържанието на споразумението винаги е забулено в нещо като мъгла, както много членове на Парламента споменаха тук, бих искал да призова Комисията, която договаря споразумението от името на държавите-членки, да гарантира, че не служи за инструмент за износ на френската цифрова гилотина към други държави и в същото време не се превръща във вносител на софтуерни патенти в Европейския съюз.

Eva-Britt Svensson, *от името на групата GUE/NGL*. – (SV) Г-н председател, г-н член на Комисията, изненадана съм и съм дълбоко загрижена, че Комисията защитава използването на поверителни преговори по отношение на законодателство в областта на свободите, основните права, личната неприкосновеност на нашите граждани и други подобни въпроси. Откажът да се даде на гражданите информация за преговорите в никакъв случай не може да бъде основателно.

Настоявам преговорите да бъдат прекъснати незабавно. Можем да възобновим преговорите, когато страните по АСТА се съгласят преговорите да се проведат прозрачно и демократично. Искам да разполагам с всички документи сега, за всички граждани. Прозрачността и информацията са сред най-основните принципи на демокрацията, особено по-отношение на основните свободи и правата на гражданите. Затова внасяме искане всички документи да бъдат представени сега и за всички граждани, защото несъмнено именно това се очаква от една демокрация.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Г-н председател, когато се изготвят досиета при затворени врата, това буди тревога в групата ми. Търговското споразумение против фалшифицирането (АСТА) е едно такова досие. Много хора в моята страна се чудят защо нидерландската Партия за свобода (PVV) трябваше да бъде избрана в Европейския парламент. Ето защо – така ние можем да се противопоставим на „кухнята на Европейския съюз“, която е готова тайно да приготви какви ли не отвратителни буламачи без участието на обществеността.

Този път дори не знам още какво ще излезе от кухнята на Европейския съюз; очаква се Европейският парламент да има становище за нещо, което все още е тайна. Има ли нещо по-абсурдно? Това показва абсолютно неуважение към Парламента и обществеността. Информацията, която стана ясна за този съд на АСТА до настоящия момент е много обезсърчаваща. Потребителят ще бъде жертвата, ако се позволи на гражданите да бъде отказван достъп до интернет: много сериозен въпрос.

Европа винаги е била континентът, където свободата на хората да трупат знания е била от първостепенно значение. Тази свобода е сега под сериозна заплаха, което не може и не трябва да се случва. Също така сме свидетели на нарушение на принципа на субсидиарност. Държавите-членки вече нямат думата в това досие. Моята група подкрепя пълната прозрачност и категорично се противопоставя на инкриминирането на гражданите. АСТА поражда една култура на задушавашо наблюдение и вменияване на вина, усещането, че Държавата ви наблюдава. АСТА заобикаля всички съществуващи международни организации, като Световната търговска организация (СТО).

Какво се опитва да направи Комисията в тази тайна кухня? Защо почти само американски дружества участват в консултациите; какво правят те там? Дали са там, за да защитят търговските си интереси? А какво да кажем за интересите на европейските граждани? Може би те не са толкова важни? Тук е мястото, където значението на PVV става ясно. Ние се борим за интересите на гражданите навсякъде, където има потайност и задкулисна политика.

Искам да се отбележи, че PVV не одобрява фалшифицирането на лекарства и продукти. В разискването не става въпрос за това; става въпрос за факта, че членовете на Парламента не са в състояние да обсъдят досието чисто и просто защото то беше пазено тайна и затова не знаем съдържанието му. Не можем да си представим по-грубо нарушение на парламентарния мандат. Нашето мнение е, че цялата воняща, потайна кухня трябва да бъде затворена и на вратата трябва да се постави голяма табела „Затворено заради нарушение на правилата“.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Г-н член на Комисията, госпожи и господа, знаем, че глобализацията, и в частност влизането на Китай в СТО, създаде един огромен проблем. Европа е затрупана с фалшифицирани стоки, които са все по-опасни за човешкото здраве и представляват големи икономически загуби за дружествата. Гражданите и дружествата не приемат добре факта, че механизмите за контрол на държавите-членки са напълно недостатъчни и с право призовават за по-ефективни мерки на европейско равнище, включително големи глоби за фалшификаторите. Това споразумение трябва основно да подобри международното сътрудничество при откриване на фалшификаторите, но не смятам, че целта ни трябва да бъде преследване на ученици от средното училище, които изтеглят игри от интернет. Съдържанието на споразумението, по

което се водят преговори вече повече от две години, е тайна и затова липсва почти всякаква информация по отношение на спорните стоки, които могат да окажат влияние върху настоящите права на европейците, тяхната лична неприкосновеност и личните им данни. Не сме дали на Комисията мандат за това.

Затова се опасявам, че ратифицирането на това крайно необходимо споразумение може да бъде отхвърлено в Европейския парламент, подобно на споразумението SWIFT, освен ако Комисията не осведомява редовно Парламента за структурата и ограниченията на договорното споразумение. Не искам отново да бъдем изправени пред готов продукт, с други думи акт, който трябва да одобрим или отхвърлим, без да можем да обсъдим съдържанието му в подробности и да разсеем опасенията на гражданите ни.

Според мен е стратегическа грешка, че Китай, който е най-големият източник на фалшифицирани стоки, не беше поканен да участва в преговорите по това споразумение. Затова бих искала членът на Комисията да ни обясни използваните тактики и да отговори дали се водят преговори с китайската страна за подписване на споразумението от Китай на по-късна дата. Наистина ли смятате, че това ще се случи?

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, амбицията на Европа да остане най-голямата икономика в света трябва да се свързва все повече с възраждането на нейната конкурентоспособност, качеството на производствените й системи и способността й да завладява нови пазари.

Борбата срещу фалшифицирането и търговските нарушения играе съществена роля в този контекст. Защитата на търговските марки, патентите и интелектуалната собственост обаче не са само нефинансови инструменти, които правят системата по-конкурентоспособна – те са и един реален пример за прилагането в промишлената икономика на принципите на една демократична правна култура, основана на зачитане на правилата, на тези правила, които през последните години бяха нарушени под натиска на международните финансови спекулации.

Търговското споразумение против фалшифицирането (АСТА) е основен инструмент за борба с фалшифицирането, едно явление, което генерира невероятни приходи в размер на 500 млрд. щатски долара годишно, което е свързано с организираната престъпност и което засяга – дори заплашва – основни права на човека, като здравето, ако става въпрос за фалшифицирането на лекарствени продукти. Ако трябва да направим оценка на необходимостта от АСТА, трябва да имаме предвид международния контекст.

От друга страна, трябва да настояваме договорът да зачита определени основни принципи на съвместно съществуване, вдъхновени от зачитане на правилата. Не може да се скрие фактът, че сме загрижени за правното основание на договора, за договорния мандат и неговата прозрачност. Тези, които представляват, както и Парламентът, 500 милиона граждани, трябва да бъдат информирани официално, не поверително. Преговарящите от Комисията трябва да докладват на Парламента за състоянието на напредъка на работата и трябва да бъде даден достъп до документите и да се даде информация, за да може да се излезе с подробно становище.

Трудното, но и ползотворно сътрудничество между Парламента и Комисията може да помогне на Европейския съюз да осъществи потенциала си по възможно най-добрия начин. Това са насоките на резолюцията и затова тя заслужава вот на ни.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Г-н председател, г-н Де Гухт, получавате тежко наследство и ако темата не беше толкова сериозна, бих могъл почти да се усмихна на спекулациите, предизвикани от АСТА. Но има две причини това категорично да не предизвиква усмивка. Първо, фалшифицирането и нарушенията на закона за авторското право и търговските марки представляват заплаха както за надеждността на икономиката, така и за здравето на хората.

Световните икономически загуби вследствие на фалшифициране и нарушения на закона за авторското право и търговските марки се изчислява на 1 85 млрд. евро само през 2007 г. Това е значително повече от бюджета на Европейския съюз. Това застрашава предприятията ни, насърчава престъпността и води до загуба на работни места. Това със сигурност не може да бъде в наш интерес.

Освен това фалшифицираните лекарствени продукти могат да имат животозастрашаващи последици за хората, които приемат тези лекарства, без да знаят, че са фалшиви. Това също е неприемлив риск.

От само себе си се разбира, че е в наш интерес да предприемем действия в тази насока. Второ, безспорно трябва да е ясно, че преговорният мандат на Европейската комисия трябва да бъде строго ограничен в рамките на достиженията на правото на Общността, за да се гарантира, че в бъдеще АСТА няма да означава „още един налудничав договор“.

След влизането в сила на Договора от Лисабон това включва и предоставяне на подробна и навременна информация на Европейския парламент по отношение на настоящото състояние на преговорите по споразумението. В крайна сметка ние ще трябва да дадем одобрението си. С други думи Европейският парламент очаква пълна прозрачност и публикуване на преговорните документи, заедно с всички други съответни документи. Ако Комисията иска да избегне по-нататъшни слухове и предположения за АСТА, не виждам друга възможност, освен да се предостави подробна информация на заинтересованата общественост.

Имам три важни въпроса в това отношение. Първо – въпреки че вече се спряхте на това – може ли Комисията да гарантира, че няма да има въвеждане на правилото „три предупреждения и си въл“? Разбира се, това би било в противоречие с новата рамкова директива за електронните комуникации.

Второ, може ли Комисията да гарантира, че няма да има въвеждане на отговорност по отношение на трети лица за доставчиците на интернет услуги относно съдържанието, което предават? Разбира се, това би било в противоречие с директивата за електронната търговия.

Трето, може ли Комисията да представи гаранции, че в рамките на АСТА няма да бъдат въведени наказателни мерки, които попадат извън областта на компетентност на Европейския съюз, и аз много добре знам, че държавите-членки ще носят отговорност в това отношение. Предполагам все пак, че като пазител на Договорите ще направите това, което се очаква от вас.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, г-н Де Гухт, преди повече от година Европейският парламент много ясно поиска от вас, Комисията, да направите преговорите по споразумението АСТА прозрачни в бъдеще и да включите обществеността и парламентите в преговорите. Също така призовахме акцентът да се запази върху борбата с фалшифицирането, както се посочва в заглавието на споразумението. Какво направихте оттогава? Нищо, абсолютно нищо. Напротив, заедно с Вашата нечестива така наречена коалиция на желаещите, и по-специално богатите индустриални държави, водите преговори по едно споразумение с помощта на крайно недемократична, дори незаконна, тайна дипломатия и в много области това споразумение очевидно излиза извън рамките на действащите правилници за прилагане на закона за интелектуалната собственост в Европа. Разбира се, не можем да бъдем сигурни в това, защото не сме получили никаква информация от Вас.

Истинският скандал обаче тепърва предстои. Към 1 декември на миналата година в много области вече няма да можете да ни пренебрегвате и да провеждат задкулиската си политика със Съвета, защото гражданите – представлявани от Парламента – най-накрая с право сложили край на това поведение чрез Договора от Лисабон. Затова си задавам въпроса, какво всъщност правите в това отношение? Комисията е пазител на Договорите. Следователно сте отговорни да гарантирате спазването на ясно формулирания Договор на ЕС. Ако не сте в състояние да гарантирате пълно зачитане на договора, тогава отново ще получите „не“ от Парламента. Ако не смятате, че можете да гарантирате зачитането на Договорите в тези преговори, прекратете преговорите, докато не бъдете в състояние да го направите. Затова групата на Зелените/Европейски свободен алианс казва: действайте по АСТА сега!

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, всички тук сме против фалшифицирането и пиратството. Въпреки това, г-н член на Комисията, току-що ни разказахте някои небивалици, за да оправдаете факта, че обсъждате едно международно споразумение зад гърба на хората и зад гърба на представителите им.

Г-н член на Комисията, ще Ви припомня, че в член 218 от Договора от Лисабон се казва, цитирам: „Европейският парламент получава незабавно изчерпателна информация на всички етапи на процедурата“ в рамката на преговорите или сключването на международни споразумения. Търговското споразумение против фалшифицирането (АСТА) представлява точно такъв случай, затова спазете обещанието си и собствения си Договор! Не може да не се тревожим за основните свободи. В действителност търкуването на едно престъпление – пиратството – и наказанието му в бъдеще изглежда вече няма да се делегира на съдебните органи, а на доставчиците на интернет услуги.

Нещо повече, в бъдеще на митническите служби в държавите, които са подписали споразумението, изглежда ще им бъде дадено разрешение да претърсват телефони, преносими компютри и лични стереоуредби под претекст за борба с пиратството, в съответствие със споразумението на Дружеството за световна междубанкова финансова телекомуникация (SWIFT), което беше предназначено за борба с тероризма. Запомнете обаче, г-н член на Комисията: Парламентът Ви победи за SWIFT, ще Ви победи и за АСТА, ако е необходимо.

Затова някои искат да се съчетае борбата с фалшифицирането и пиратството, нарушенията на личната неприкосновеност и интелектуалната собственост и дори, в случая с лекарствата, нарушенията на правото на здраве. Г-н член на Комисията, незабавно представете това споразумение.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, Търговското споразумение против фалшифицирането (АСТА) е от основно значение за постигане на пълна хармонизация на мерките за защита на европейската търговия от фалшифицирането и пиратството. Преговорите по АСТА засягат чувствителни европейски законодателни въпроси, като гарантирането на прилагането на правата върху интелектуалната собственост, предаването на данни и защитата на данни, и затова отново отправяме искане за по-голяма прозрачност.

Комисията трябва да се ангажира изцяло, в съответствие със степента на поверителност. Настоящите преговорни текстове трябва да бъдат предоставени на Парламента, така че той да може да контролира споразуменията и евентуално да дава предложения на участниците в АСТА. Думите на члена на Комисията от тази вечер ни дават надежда, но ние искаме не само думи, а и действия.

Парламентът винаги се е борил да защити европейските потребители и производители от фалшифицирането и мерките, които нарушават личната неприкосновеност в интернет. Ето защо е от съществено значение Комисията да продължи да играе активна роля в настоящите преговори, като привлича все по-голям брой участници; за съжаление, понастоящем те са само дванадесет. Надяваме се, че все повече държави – както развиващи се, така и нововъзникващи пазари – ще бъдат изкушени да вземат участие в преговорите и ще подпишат окончателното споразумение, което ще даде възможност за една по-широка перспектива.

Държавите трябва да спазват и зачитат общите си задължения за по-ефективна борба с фалшифицирането и пиратството. Тази икономическа напаст унищожава много производствени сектори, които развиват дейност в съответствие с правилата. Затова потребителите, които са изложени на сериозни заплахи за тяхното здраве, трябва да разполагат с ясни правила, защото, г-н член на Комисията, при отсъствие на ясни и приложими правила, включително за използването на интернет, интернет вече няма да представлява възможност; напротив, това ще има „ефект на бумеранг“. Всички трябва да поемем ангажимент това да бъде прекратено, защото тук не става въпрос само за лична неприкосновеност, а и за сигурността на нашите държави.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Г-н председател, г-н член на Комисията, едно споразумение при затворени врата не е нещо, което европейската общественост заслужава или иска. Европейският съюз е в процес на преговори за едно много важно търговско споразумение, Търговското споразумение против фалшифицирането (АСТА), и отново това се прави задкулисно. Националните парламенти и Европейският парламент не са имали нито една възможност за демократичен контрол на същността или обхвата на преговорите, защото преговарящите страни са се споразумели за клауза за поверителност.

Ето защо Парламентът и европейската общественост отново биват изолирани, което отново накърнява доверието в Европа. Този път въпросът не е борбата с тероризма, а търговските интереси. Не ме разбирайте погрешно; европейската икономика трябва да бъде стимулирана, а интелектуалната собственост е важен аспект в това отношение. Въпреки това несигурността, която се създава в момента от поверителността на преговорните документи, доведе до появата на много слухове.

Бих искала да попитам как работи комуникацията в това отношение между члена на Комисията, отговарящ за търговията, и члена на Комисията, отговарящ за основните права. Г-н Де Гухт ще осведоми ли колегите си за същността на споразумението на всеки етап? Г-жа Рединг планира ли, на всеки етап, да поиска от своя колега, отговарящ за търговията, да осигури прозрачност? Европейският парламент настоява за такава прозрачност и сега е моментът тя да бъде осигурена, преди институцията ни да трябва да одобри търговското споразумение.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, по време на изслушванията на новите членове на Комисията „прозрачност“ беше една от най-често използваните думи. Днес отново заявихте, че вече всичко е прозрачно и открито. Трябва да Ви кажа честно, че за съжаление аз не мога да се съглася с това определение на прозрачността. Това със сигурност важи и за много мои колеги тук, в залата. Прозрачността не е само да се подхвърли малко информация и да се каже: „Е, за съжаление, не можем да разкрием останалата част, защото сме обещали да си остане поверително“.

Навялязохме в нова ера. Вече не е възможно да се използват международни договори за сключване на тайни споразумения с търговските партньори, които впоследствие ще засегнат европейското законодателство. След като вече разполагаме с Договора от Лисабон, това вече не е възможно. Това означава, че тайните споразумения, както и потайността и липсата на прозрачност, трябва да останат извън Европейския парламент. Необходимо ни е доверие за защитата на иновациите, което представяте тук като основен довод. Вие обаче няма да постигнете доверие, ако водите преговори задкулисно и след това се опитвате да успокоите хората, като казвате, че няма да е толкова зле в края на краищата. Това, г-н член на Комисията, не е правилният начин.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, нека ясно заявим: начинът, по който се водят преговорите по Търговското споразумение против фалшифицирането, е неприемлив за Европейския парламент.

Като нови съзаконотатели по този въпрос, Договорът от Лисабон вече ни гарантира правото на пълна информация по същото време, по което тя се получава от Съвета. Документите, които „изтекоха“ до момента, ни доказаха, че що се отнася до формата, това измерение изобщо не е било спазено.

Какво може да се каже за съдържанието? Неизгодната сделка, която изглежда е била предложена на доставчиците на интернет, е следната: ако решат да сътрудничат за системното наблюдение на съдържание на техните мрежи, настоящото им освобождаване от отговорност за такова съдържание ще бъде запазено. В противен случай те могат да бъдат съдени от носителите на права и да бъдат системно наказвани.

Считам един такъв обрат за изключително опасен, защото той би поставил под съмнение достиженията на правото на Общността, не само на принципа на обикновен пренос – наричан на френски *simple transport* – в директивата за електронната търговия, но и по въпроса за зачитането на основните права на гражданите, който неотдавна беше повдигнат в разискването относно пакета за телекомуникациите.

Ще завърша с припомнянето, че Парламентът вече показва привързаността си към тези принципи, като отхвърли споразумението на Дружеството за световна междубанкова финансова телекомуникация (SWIFT). Не се съмнявам, че е в състояние да започне отново. Затова искам да подчертая значението на резолюцията, която се обсъжда тази вечер. Приветствам работата на нашия координатор, г-н Arif, и на всички преговарящи от комисията по международна търговия, които гарантираха, че сигналът, който Европейският парламент ще изпрати утре, ще бъде изключително знаков, защото ще бъде единодушен.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Г-н председател, фалшифицираните стоки не само вредят на конкурентоспособността на европейските предприятия, но и крият опасности за човешкото здраве. Решението е да се засили прилагането на правата върху интелектуалната собственост в световен мащаб.

Необходимо е възможно най-голям брой търговски партньори да се присъединят към обсъжданото многостранното споразумение. Споразумението, по което се водят преговори, трябва да бъде изцяло в съответствие със съответното право на Общността, трябва да зачита основните свободи и да защитава личните данни, трябва да гарантира свободния поток на информация и не трябва да налага неоправдани тежести върху законната търговия.

И накрая, Парламентът трябва да разполага с подробна и съществена информация на всички етапи от преговорите, като съответно спазва в разумна степен поверителността на информацията.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, г-н член на Комисията, нещо относително ясно се очертава от неясния процес, ръководен от Европейската комисия, а именно намерението за разширяване на обхвата и стойността на правата върху интелектуалната собственост, което води до още по-голяма печалба за големите корпорации.

За да се постигне тази цел, не са били спазени основни правила за демократични, прозрачни процедури, като същевременно е била укривана информация, която не е била предмет на демократично разглеждане и контрол. За да се постигне тази цел, е бил ограничен глобалният достъп до основни стоки, като безопасни лекарства, включително генерични продукти, а правото на лична неприкосновеност и зачитане на поверителността на кореспонденцията, както и защитата на личните данни, е било нарушено.

Въздесъщото присъствие на пазара и на защитата на икономическите интереси, които имат за цел да постигнат собствените си цели в съответните сектори, не са съвместими със защитата и опазването на общото благо. Резултатите от тази политика вече се виждат съвсем ясно.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, трябва да кажа, че като слушам ораторите след моето изказване, си мисля, че мнозина от вас не са чули правилно казаното от мен, защото дадох да се разбере, че ще спазим достиженията на правото на Общността и че ще се опитам да убедя другите страни по споразумението да дадат съгласието си за публикуването на текста, по който в момента се водят преговори; дадох да се разбере, че то ще се прилага само за търговските нарушения на правата върху интелектуалната собственост – мога да продължа в тази посока още. Затова няма да отговарям отново на всички зададени въпроси, защото, честно казано, смятам, че вече им отговорих в първото си изказване.

David Martin постави следния въпрос: какво се случва, когато дадено лице излиза всъщност не само от Европейския съюз, но и от държава, която е страна по споразумението АСТА? Това е интересен въпрос, защото,

разбира се, зависи къде отива. Ако отива в държава, която не е страна по споразумението АСТА, тогава ще зависи от митническите и полицейските органи на съответната държава, но това е извън обхвата на нашите правомощия. Стига да попада в техния обхват, ние ще осигурим това да не се случва, но, разбира се, не можем да говорим от името на другите.

Не съм напълно съгласен с всички доводи на г-жа in 't Veld относно одобрението на Парламента и парламентарния контрол, но нека изкажа много ясно мнението си за Договора от Лисабон. В случая Съветът дава мандат на Комисията и Комисията преговаря, а Съветът е взел решение за мандата в съответствие със собствения си правилник за дейността. Дали даден министър в Съвета на министрите предварително се нуждае от одобрението на националния си парламент не е въпрос на европейското право, а на националното право, което се различава във всяка отделна държава. Знам, че във Вашата държава например за много позиции от този вид е необходимо предварителното одобрение на Парламента – добре, но има и други държави, където това не е така. Считаю, че не трябва да оценяваме начина, по който Съветът взема решения. Стига Съветът да зачита Договора и собствения си правилник за дейността, считам, че това е тяхна работа и не ни засяга пряко.

До известна степен ме защитихте, като казахте, че не трябва да проверяват моя iPod. Аз нямам iPod, така че все още няма проблем. Всъщност от вчера вече имам, но все още не съм го използвал и няма да ходя в Нова Зеландия. Малко далеч е. За това ви трябва длъжностни лица, които разполагат с малко повече време да отидат там.

(NL) Ще оставя цялото обсъждане за кухнята, спомената от г-жа Stassen...

член на Комисията. – (EN) Интересен въпрос, какво за Китай? Е, както знаете, г-жо Roithová, Китай не е страна по настоящите преговори. Китай е сериозен проблем, защото, както с право заявихте, те са най-големият източник на фалшифицирани стоки.

Вече сме водили няколко преговори и разисквания с тях, както и икономически диалог на високо равнище. Многократно сме поставяли акцент върху правата върху интелектуалната собственост, което е един от основните проблеми не само в областта на търговията в интернет, но и по отношение на много други дейности. Щом споразумението АСТА бъде сключено, то ще може да бъде подписано от всички държави и аз се надявам, че Китай ще стигне до заключението, че ще е в интерес на собствената им промишленост да има по-добра защита на правата върху интелектуалната собственост, и рано или късно това ще стане. Погледнете държавите, където това се случи в миналото: сега те имат много по-голям интерес от правата върху интелектуалната собственост.

Не съм напълно съгласен с тълкуването на г-н Le Hyaric и г-жа Trautmann във връзка с член 218. Това, което се казва в член 218, е, че Парламентът трябва да бъде информиран за всички етапи на процедурата; добре, информирани сте и дори нещо повече. Направеното от нас по отношение на информацията е много повече от посоченото в член 218, много повече, но аз нямам проблем с това. Във встъпителното си изявление дадох да се разбере, че ще настояваме пред другите страни да сме в състояние да публикуваме настоящия проект на текста, но е вярно, че няма да спазваме разпоредбите на член 218.

Между другото, нека кажа на г-жа in 't Veld, изпратихме Ви приложение 16 съобразно договореното изявление от страна на всички участници в АСТА за запазване на поверителността на документите. Това Ви беше изпратено от генералния директор, г-н David O'Sullivan, на 21 януари 2009 г. Разбира се, това беше при предишния Парламент, но става дума за едно и също лице. Г-н O'Sullivan си е същият и г-жа in 't Veld си е същата, така че сте го получили. Затова е малко обидно да ме разпитвате за какво става въпрос.

И накрая, нека ясно заявя, че казаното от мен и това, което казах по време на изслушването, трябва да се приема сериозно. Ще направя всичко възможно да получа съгласието на всички страни по споразумението да ви информирам. Докато това не стане, не мога да ви разкрия проекта на споразумението, защото това би било в нарушение на споразумението за поверителност, а нарушаването му би имало последици, които не са само в рамките на преговорите по АСТА, но биха засегнали и много други преговори, които водим с тези държави. Това би нарушило поверителността като такава и ще направи всички преговори много трудни, ако не и невъзможни, но ще направя всичко възможно да получите това, което искате.

Председател. – Внесени са пет предложения за резолюции⁽¹⁾, в съответствие с член 115, параграф 5 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

(1) Вж. протокола.

Гласуването ще се проведе в сряда, 10 март 2010 г.

Писмени изявления (член 149)

Françoise Castex (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Докато Парламентът настояваше за достъп до текстовете в продължение на месеци, преговорите по Търговското споразумение против фалшифицирането (АСТА) се водеха с възможно най-голяма потайност зад гърба на гражданите и техните представители, а това е неприемливо. Самата Комисия не може нищо да разбере. Тя ни казва, че вече ни е изпратила документите, и в същото време, че ще поиска от Съвета да публикува всичко: кого се опитва да заблуждава?

Освен въпроса за прозрачността, тук искаме да напомним на Комисията и Съвета, че те ще трябва да получат съгласието на Парламента в края на преговорите. От излезлите напаяе документи, които достигнаха до нас, изглежда, че имаме един троянски кон: под претекст за напълно законна борба срещу фалшифицирането, държавите-членки, начело с френското правителство, искат да гласуват текст, който може да подкопае достъпа до лекарства, свободата на изразяване, неутралността на интернет и правната отговорност на съответните посредници.

Факт е, че Парламентът ще се противопостави на всяко подкопаване на достиженията на правото на Общността. Ако Комисията и Съветът не променят стратегията си, ще защитим личните свободи на съгражданите си, като отхвърлим АСТА, както отхвърлихме и споразумението на Дружеството за световна междубанкова финансова телекомуникация (SWIFT).

Ioan Enciu (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Приветствам въпроса, внесен пред Комисията, относно прозрачността и състоянието на преговорите по Търговското споразумение против фалшифицирането (АСТА). Според мен трябва да се предприемат спешни действия за решаване на проблема, пред който сме изправени. Неприемливо е Европейският парламент да бъде изключен от Комисията от преговорите по изготвянето на АСТА, като се има предвид, че трябва да одобрим разпоредбите на договора. Както вече беше казано, възможно най-скоро Комисията трябва да направи обществено достъпни всички преговори, проведени във връзка с АСТА, както и перспективите, предвидени за срещата през април. Въпроси като принуждаването на доставчиците на интернет да следят трафика и да налагат ограничения в мрежите си могат да имат обратен ефект върху обществеността както от гледна точка на зачитането на правото им на неприкосновеност, така и заради допълнителните разходи, направени от потребителите. Един такъв въпрос трябва да бъде обсъден открито и трябва да се направи обществено допитване в тази връзка. Позицията на европейските граждани и промишлеността относно тези мерки трябва да се знае и да се зачита, за да може да се избегнат всякакви злоупотреби и антидемократични прояви.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Госпожи и господа, Търговското споразумение против фалшифицирането, за което в момента се водят преговори от Европейската комисия, излиза извън принципа на пропорционалност, който е залегнал в законодателството на Европейския съюз. Според този принцип всяко действие, предприето от Съюза, не трябва да надхвърля необходимото за постигане на целите на Договора. Главата за интернет е особена причина за безпокойство. Казва се, че споразумението съдържа разпоредби, които могат да ограничат свободата на словото в интернет, от една страна, и търговската дейност, от друга. Това ще бъде резултат от предполагаемото предложение да се вмени отговорност на доставчиците на интернет за съдържанието на изпращаната информация, както и наказателни санкции за изтегляне на файлове за лично ползване. Според мен тези неща се казват, защото информацията за съдържанието на споразумението не се предоставя от официални източници, а само от слухове и изтичане на информация, понеже Комисията не информира Парламента за напредъка на преговорите. Договорът от Лисабон обаче вече предвижда такава процедура. Освен това съгласието на Парламента, изразено с мнозинство от гласовете, е от съществено значение за всяко споразумение със Съвета. Новият Договор предоставя и нови правомощия, които позволяват да се предприемат действия в областта на интелектуалната собственост, а това принадлежи в еднаква степен на Парламента и Съвета. Затова аз давам гласа си за тези колеги, които искат повече прозрачност по отношение на настоящите преговори, и считам, че междуинституционалното сътрудничество по въпросите, свързани с АСТА, трябва да покаже, че всички институции гледат сериозно на новия Договор, който е вече в сила. В момента това не е така.

Alan Kelly (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Търговското споразумение против фалшифицирането има мандат, който е от жизнено значение за защитата на правата върху интелектуалната собственост. След кризата трябва да има стимул за интелектуалците и творците да използват творчеството си и без страх да публикуват нови материали в интернет. Това право трябва да бъде балансирано срещу правото на даден човек на достъп до информация, като освен това санкции трябва да бъдат налагани само на по-големите субекти, които злоупотребяват с авторското право с цел търговия. Това обаче е въпрос за друг ден. В момента съм по-загрижен

за степента, в която Парламентът е информиран за преговорите. По силата на Договора от Лисабон споразумението изисква одобрението на Парламента и ако съдя за развитието на споразумението по колегите ми, то няма да получи топъл прием. Преговорите по АСТА трябва да бъдат по-отворени, а Комисията и Съветът трябва да покажат готовността си в това отношение, като гарантират, че Парламентът има пълен достъп до документите по този въпрос.

Stavros Lambrinidis (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Надявам се, че писмената декларация по АСТА, която внесох преди две седмици заедно с моите колеги Castex, Alvaro и Roithová, и днешното разискване ще послужат за предупредителен сигнал за Съвета и Комисията. Парламентът няма да бездейства, докато основните права на милиони граждани биват договаряни при затворени врати. Ние сме против каквото и да е „законодателно пране“ на международно равнище на нещо, което много трудно би било прието от националните законодателства – да не говорим за Европейския парламент. Тук, разбира се, имам предвид скандалните норми относно „трите предупреждения“. Парламентът е убеден, че правата върху интелектуалната собственост трябва да бъдат защитени, но не като на частни дружества се дават всеобхватни права за безразборно следене на действията на всеки гражданин в интернет – нещо, което отказваме да позволим и на нашата полиция в борбата с тероризма – и със сигурност не чрез непропорционалното наказание да се отказва достъп на цели домакинства до интернет. Достъпът до интернет сам по себе си представлява основно право. То трябва да бъде разглеждано и защитено като такова.

Michael Theurer (ALDE), *в писмена форма*. – (DE) Преговорите на Европейската комисия, свързани с Търговското споразумение против фалшифицирането (АСТА), повдигнаха няколко въпроса. Въпреки че споразумението разглежда основателни проблеми, а именно борбата с фалшифицирането и контрабандата на продукти и марки, то трябва повече да се основава на европейските ни принципи. То не трябва да води до хармонизация на законодателството в областта на авторското право, патентното право или търговските марки в Европейския съюз – напротив, принципът на субсидиарност трябва да продължи да бъде най-важният ни принцип. С търговските споразумения не трябва да се злоупотребява с цел да се ограничат основните права и свободи на хората. Преди Парламентът да даде одобрението си, което се изисква за ратифицирането на споразумението, трябва да бъдат направени значителни подобрения, и то не само от гледна точка на съдържанието. Парламентът трябва да вземе по-голямо участие в преговорите и всички преговорни документи трябва да ни бъдат предоставени.

16. Регламент за прилагане на схемата за общите тарифни преференции (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискване по въпроса с искане за устен отговор от Daniel Caspary, от името на групата PPE, Kader Arif, от името на групата S&D, Niccolò Rinaldi, от името на групата ALDE, Yannick Jadot, от името на групата Verts/ALE, Joe Higgins, от името на групата GUE/NGL, и Robert Sturdy, от името на групата ECR, към Комисията относно регламент за прилагане на схема на общи тарифни преференции (O-0022/2010 - B7-0018/2010)

Daniel Caspary, *автор*. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, с Общата система на преференции (ОСП) Европейският съюз понастоящем предоставя достъп до пазара чрез по-ниски вносни мита на 176 развиващи се страни. Това са ползи, които ние, Европейският съюз, предлагаме, без да очакваме нещо в замяна от нашите партньори. Има и ОСП+ за някои държави, които са изправени пред специфични предизвикателства, и други, които отговарят на специални условия.

Каква е нашата изходна позиция? Ще ни е необходим нов регламент след 1 януари 2012 г., тъй като старият ще е изтекъл. Нужно ни е време за процедурата и възможност за две четения. Затова от името на моята група заявявам, че очаквам Комисията да представи ново предложение възможно най-скоро. Както казах, необходимо ни е достатъчно време за процедура с две четения и би било неприемливо ние, Европейският парламент, да трябва да вземаме съмнителни решения под натиск. Необходима ни е и оценка на настоящата система. Надявам се, че съвсем скоро ще получим факти, цифри и данни, които разкриват доколко успешна е настоящата система на практика. Настоящата система действително ли улесни търговията за държавите, които се ползват от нея? Увеличи ли се обемът на износа? Подходящите държави ли имат полза от нея? Питам всички вас тук: всичко наред ли е с настоящата система? Например ако държави като Катар, чийто доход на глава от населението е по-висок от този на 25 държави-членки на Европейския съюз, са включени в ОСП, съм сигурен, че трябва да разкритикуваме цялата система при преразглеждането ѝ.

Има едно нещо, което ще поискам от колегите от всички групи във връзка с гласуването утре: резолюцията трябва да остане много обща, както беше договорено в първоначалния проект. Ще съм много благодарен на моите колеги, ако не включваме в резолюцията конкретните случаи, които бяха обсъждани.

David Martin, в качеството на заместник на автора. – (EN) Г-н председател, също като г-н Caspary приветствам трите преференциални режима съгласно ОСП: „Всичко освен оръжие“, ОСП и ОСП+.

Правилно е 49-те най-бедни държави в света да получат свободен достъп до нашите пазари за всичко освен оръжията им. Правилно е, както каза г-н Caspary, 176-те развиващи се страни да получат преференциален достъп до пазара ни. Правилно е също така 16 държави да разполагат с още по-добър достъп до пазара ни, чрез ОСП+, в замяна на въвеждането и прилагането на 27 определени международни конвенции за правата на човека, трудовите норми, устойчивото развитие и доброто управление.

Редно е и да очакваме 16-те страни бенефициери да прилагат и спазват своите ангажименти по тези конвенции.

Ако позволим на страните безнаказано да не изпълняват ангажиментите си или да не спазват разпоредбите съгласно конвенциите, тогава ще загубим стимула, предоставен с ОСП+. Това не е всичко, тъй като ние на практика ще накажем другите държави в рамките на ОСП, подкопавайки преференциите за тях и предоставяйки преференции на 16-те страни, които не зачитат правата им.

Затова приветствам факта, че Комисията разследва Шри Ланка и предложи действия срещу нея. Затова също така категорично считам, че Комисията следва да започне разследване дали Колумбия спазва 27-те конвенции. Това не означава, че ще предприемем действия срещу Колумбия. Означава само, че ще я разследваме, както направихме с Ел Салвадор, но решихме, че няма нужда от действия.

Имам три въпроса към члена на Комисията.

Комисията съгласна ли е, че в бъдеще Парламентът трябва да разполага с правото на искане за разследване по ОСП+?

Второ, междувременно Комисията ще представи ли на Парламента искания доклад относно статута на процеса на ратификация и изпълнението на конвенциите от страна на настоящите бенефициери по ОСП+?

И накрая, кога възнамерява Комисията да представи на Парламента преразгледания регламент за следващия етап на ОСП? Беше ни обещан до юни и се надяваме да го получим дотогава.

Niccolò Rinaldi, автор. – (IT) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, скоро след избирането на Парламента бяхме изправени пред въпроса за суспендиране на Общата система на преференции (ОСП+), по-специално във връзка с прилагането или неприлагането на този механизъм по отношение на Шри Ланка и Колумбия.

В първия случай сме свидетели на поредица от грешки, някои от които сериозни, от страна на Шри Ланка – държава, която се ползва от смекчаващото обстоятелство, че излезе от много дълга гражданска война с ужасна терористична организация. Комисията според мен реагира прибързано в този случай, което бързо доведе до предложението за суспендиране на ОСП+. Шри Ланка не разполагаше с „бранители“, ако можем да ги наречем такива, в Съвета и така решението беше взето. Колкото до Европейския парламент, той нямаше никаква роля: никой не се поинтересува от нашето мнение.

Във втория случай имаме държава, която трябва да се бори с ужасна вътрешна партизанска война и в която има сериозни нарушения на правата на човека, включително честите убийства на синдикалисти. До момента Комисията не е изразила становище по навременността на започването на разследване и в действителност продължава със споразумението за свободна търговия, с което аз лично съм съгласен. В Съвета, знаем, има правителства, които много активно защитават интересите на колумбийските власти, и отново ролята на Европейския парламент липсва: никой не се поинтересува от мнението на Парламента, въпреки че той трябва да изслушва мненията на останалите почти всеки ден.

И в двата случая не разполагаме с оценка на трудовите и икономическите последици от евентуалното суспендиране. Обаче сред всички несъответствия има един общ елемент: периферната роля на Европейския парламент. Но решенията са изключително политически, а не технически, и намирам това за неприемливо. Затова ни е необходим нов регламент, като се възползваме от изтичането на стария в края на 2011 г., и считам, че двата конкретни примери го доказват. Междувременно обаче, би било полезно да обсъдим случващото се през последните месеци в конкретните две държави.

Например би било интересно да научим какъв според Комисията е прагът за нарушения на правата на човека, след преминаването на който ще започне разследване на Колумбия или на друга държава, и какви конкретни стъпки правителството на Шри Ланка трябва да предприеме, например отмяна на военното положение, за да спре суспендирането.

Г-н член на Комисията, искаме следното: ново предложение, ако е възможно до юни; ясни критерии за подходящите страни бенефициери, като се има предвид, че ОСП е инструмент за развитие и че някои от държавите на практика не са развиващи се страни; подписване и прилагане на 27-те конвенции на Международната организация на труда от страните бенефициери; прозрачност на правилата за поведението им; система за оценка на въздействието на ОСП и съобщение до Европейския парламент. Както каза и г-н Martin, Парламентът трябва да има пълноценна роля в случай на суспендиране, тъй като това е, повтарям, изключително политическо решение.

Nicole Kiil-Nielsen, *заместник-автор*. – (FR) Г-н председател, днешното разискване е мотивирано от три аспекта по отношение на Общата схема за тарифни преференции.

Първо, настоящият регламент изтича на 31 декември 2011 г. За да позволи на Европейския парламент да упражнява правомощията, които притежава по силата на Договора от Лисабон, Комисията трябва да ни предостави нов проект на регламент не по-късно от юни 2010 г.

Второ, начинът, по който Общата система на преференции плюс (ОСП+) работи, е всичко друго, но не и перфектен. Кой определя кои да са страните бенефициери и въз основа на какви критерии? Невероятно! Кой в действителност следи прилагането на 27-те международни конвенции относно социалните и екологичните въпроси, което е изискване, за да стане държавата бенефициер по ОСП+? Не знаем.

Какви резултати показва ОСП+? Доведе ли до устойчиво развитие, диверсификация на производството и създаване на значителна заетост или доведе по-скоро до разпространение на краткосрочните договори, увеличаване на броя на изоставените земеделски стопанства и концентрация на големите дружества, занимаващи се с износ? Нямаме представа.

Следователно е необходима цялостна реформа на регламента, за да се гарантира демократичния контрол и че предприетите мерки наистина постигат желаните цели.

Но истинската причина за разискването тази вечер е достойния за съжаление случай с Колумбия. До момента Комисията отказва да започне разследване на наистина сериозните нарушения на правата на човека в държавата. Такова разследване обаче е предвидено в регламента.

Немислимо е, предвид застъпването от Европейския съюз ценности, преследвайки печалба в млекопроизводството, автомобилостроенето, фармацевтиката, телекомуникациите и банковия сектор за нашите собствени мултинационални компании, ЕС да се откаже от условията на ОСП и, в последните няколко дни, да се впусне в споразумение за свободна търговия с Колумбия. Това е фатален удар за профсъюзите, дребните селскостопански производители и потребителите в Колумбия, както и за националното й промишлено производство.

Joe Higgins, *автор*. – (EN) Г-н председател, системата, по която ЕС предоставя преференции в търговията на някои държави, е в сила от 1971 г. Би трябвало да представлява механизъм за преодоляване на търговския дисбаланс между развитите капиталистически държави и по-бедните страни в света и да допринася за устойчивото развитие.

Г-н член на Комисията, ще се съгласите ли, че в това отношение тя действително се провали и че търговските споразумения на ЕС са от полза главно за базираните в ЕС транснационални корпорации, които използват по-големите си ресурси, за да смачкат дребните местни производители в много по-бедни държави, причинявайки сериозни смущения, включително загуба на местни работни места и унищожаване на околната среда? Не е ли това истинското значение на стратегическия документ на Комисията на ЕС „Глобализирана Европа: в условията на световна конкуренция“, публикуван само преди три години?

И, г-н член на Комисията, каква е надеждата за работещите хора в Африка, Азия и Латинска Америка, когато Вашата Комисия през последните седмици страхливо клекна пред престъпните спекулации на разбойническите фондове за хеджиране, преследващи бързи печалби чрез скандални спекулации спрямо еврото и Гърция по-специално? А Вие оставихте работническата класа на Гърция и бедните в Гърция на милостта на тези паразити – престъпници в действителност. Каква е надеждата за бедните и трудещите се извън границите на Европа с оглед на това положение?

Въпросът е как Европейската комисия преценява дали държавите, които се ползват от преференциални търговски споразумения с ЕС, защитават правата на работниците и правата на човека. Обяснете ни.

И как можете да продължите отношенията с правителството на Колумбия, когато очевидно контролирани от правителството служби, особено армията, са винаги виновни за най-отвратителните престъпления, като неотдавнашното ужасяващо откриване на масовия гроб на невинни жертви на убийство в Ла Макарена.

И накрая, какво е актуалното становище на Комисията по отношение на продължаването на ОСП+ с Шри Ланка, като се има предвид, че след изборите политиките на правителството на г-н Раджапакса продължават да бъдат насочени срещу правата на човека и правата на работниците в държавата?

Syed Kamall, *заместник-автор*. – (EN) Г-н председател, по мое мнение всички разбираме, че една от целите на ОСП беше интегрирането на по-бедните държави в световната търговска система. Предоставянето на преференции се считаше за положителен начин за справяне с някои от търговските дисбаланси между по-богатите държави и по-бедните страни.

Като човек, който има много приятели и роднини в много от по-бедните страни, считам, че трябва да говорим само за правителствата им: лошо управление; държавни монополи и корумпирани правителства, които пречат на предприемачите да създават благосъстояние; затруднен внос на необходимите суровини за създаването на добавена стойност и благосъстояние; както и факта, че на много от гражданите се отказва достъп до стоки и услуги, които ние в ЕС и в други по-богати държави приемаме за даденост.

Нека признаем, че най-добрият начин да помогнем на бедните е да помогнем на предприемачите. Предприемачите ще създадат работните места, ще създадат благосъстоянието и ще изведат хората от бедността.

По време на неотдавнашните преговори относно споразуменията за икономическо партньорство (СИП) много колеги от целия политически спектър изразиха загриженост поради универсалния подход на Комисията към СИП.

В един от случаите, в който участвах, при запитване в комисия служителят на ЕК заяви, че СИП не засягат само търговията, а също така регионалната интеграция и износът на модела на ЕС. Но когато попитахме дали някои от страните от АКТЕ със специфични проблеми биха могли да получат ОСП+ като алтернатива, ни отговориха, че това не е възможно, тъй като нарушават някои от конвенциите и поради това не отговарят на изискванията за ОСП+.

В бъдеще със сигурност ще трябва да обмислим по-гъвкаво прилагане на ОСП+, може би като алтернатива на СИП. Можем да го направим по няколко начина. Можем или да налагаме санкции на държавите, които не отговарят на нормите, или да участваме в постоянен диалог, за да гарантираме подобряване на условията в тези държави, и да разберем, че нито Рим е построен за един ден, нито високите стандарти на Европа. Време е да се ангажираме с подкрепа за предприемачите в развиващите се страни, вместо да политизираме прекомерно въпроса.

Карел Де Гухт, *член на Комисията*. – (EN) Г-н председател, настоящата схема за ОСП изтича на 31 декември 2011 г. Комисията вече работи по съществено актуализиране и преглед на настоящата схема. По-късно този месец ще стартирам широко обществено обсъждане на възможните подобрения и промени, последвани от цялостна оценка на въздействието. Предложението на Комисията за новия регламент може да се очаква да бъде готово през първото тримесечие на 2011 г. Предложението, разбира се, е предмет на обикновената законодателна процедура, която може да продължи и след изтичането на настоящата схема на 31 декември 2011 г.

Всички ще се съгласите, че трябва да избегнем ситуация, при която бенефициерите по ОСП ще загубят всичките си преференции на 1 януари 2012 г. Затова едновременно със започването на важната подготовка за новата схема за ОСП ние ще представим предложение за удължаване на настоящия регламент за осигуряване на непрекъснатост до приемането на новата схема. Това трябва да ви даде времето да работите сериозно по новата схема, като същевременно гарантира, че бенефициерите по ОСП няма да бъдат изоставени. Трябва да получите документа през април.

Отбелязах си въпроса във връзка с опасенията ви за начина, по който Комисията следи дали страните бенефициери отговарят на настоящите критерии за ОСП+. Основният критерий за ОСП+ е ратифицирането и ефективното прилагане на 27-те международни конвенции в областта на правата на човека, трудовите норми, устойчивото развитие и доброто управление. Задача на Комисията е да следи отблизо спазването на критериите от всички страни бенефициери.

Комисията е задължена и решена да използва ОСП по честен, обективен начин. Във връзка с това базираме мониторинга и оценката на ефективното изпълнение на договореностите по ОСП+, доколкото е възможно,

на констатациите и докладите на международни организации, като ООН, МОТ и други, както и на механизмите за мониторинг, предвидени в конвенциите.

Това гарантира ясен и безпристрастен преглед. Мониторингът е подкрепен и от двустранния диалог на Комисията със страните по ОСП+ по въпроси, свързани с практическото прилагане. Ако докладите съдържат информация, че критериите за ОСП не са изцяло изпълнени, регламентът относно ОСП предвижда възможността Комисията да започне разследване за изясняване на фактическото положение и да предложи подходящи мерки.

Разследването е сериозен инструмент, който трябва да се използва, когато положението го изисква, но започването на разследване не е стъпка, която се предприема с лекота, тъй като може да повлияе отношенията ни със страните партньори в по-широк план. Помислете например за последния случай с Шри Ланка.

Тъй като целта на схемата за ОСП+ е да стимулира държавите да се придържат към международните норми за добро управление, страните по ОСП+ трябва първо да получат възможност да докажат ангажимента си към целите на ОСП+, готовността си да сътрудничат на международните структури за мониторинг и да се справят с явните слабости.

Този подход вдъхва доверие в стъпките, вече предприети от държавите, и е в съответствие с общия подход на предоставяне на стимули, който е в основата на ОСП+.

Готов съм да обсъдя с вас бъдещето на схемата за ОСП и за ОСП+ по-специално. В подготовката за прегледа на настоящата схема, който ще включи също критериите за ОСП+ и спазването им, ще бъдат внимателно разгледани въпросите, повдигнати от Европейския парламент.

Тъй като прегледът вече ще следва обикновената законодателна процедура, Европейският парламент ще има равни позиции със Съвета при определянето на окончателния вид на новата схема за ОСП.

Laima Liucija Andrikiienė, от името на групата PPE. – (EN) Г-н председател, в продължение на казаното от моя колега Daniel Caspary, когото подкрепям напълно, искам да подчертая няколко неща. Преди всичко влизането в сила на Договора от Лисабон в много отношения променя ролята на Парламента в разработването на търговската политика на ЕС. ОСП е една от областите, в които Парламентът ще има по-голяма роля и власт.

Г-н член на Комисията, настоятелно Ви призовавам също така да гледате благоприятно на по-голямата роля на Парламента във Вашата област. Призовавам Ви да се консултирате с Парламента относно изготвянето или прегледа на ОСП и бенефициерите по ОСП+.

Трето, Парламентът трябва да бъде включен и в процеса на наблюдение дали бенефициерите по ОСП поддържат – не само да ратифицират, но и ефективно да изпълняват – 27-те конвенции на МОТ и ООН. Комисията следва най-малкото да се консултира с Парламента по въпроса и, разбира се, наше – на Парламента – задължение е да разработим механизми в съответните структури, в нашите комисии, за да допринесем за наблюдението. И накрая, искам да повторя призива, съдържащ се в проекта на резолюция, който ще гласуваме утре. Комисията следва да изготви новия регламент за ОСП възможно най-скоро.

Не на последно място, не съм съгласна с казаното относно Колумбия от някои мои колеги. Колумбия е държава, подобна на много други в региона, и ние не можем да пренебрегваме положителното развитие, постиженията в областта на правата на човека и спрямо положението на защитниците на правата на човека в страната. Не е нужно да назоваваме и порицаваме публично конкретната държава, тъй като нашата резолюция засяга новия регламент и необходимостта от него.

Vital Moreira, от името на групата S&D. – (PT) Г-н председател, г-н член на Комисията, хубаво е, че г-н Де Гухт гарантира, в общи линии, че Комисията ще изпрати на Парламента законодателната инициатива, насочена към преразглеждане на схемата за общите преференции, така че законодателният процес да разполага с достатъчно време преди изтичането на настоящата схема за общи преференции в края на следващата година.

Системата трябва да бъде преразгледана. Първо, тя е инструмент на помощта за развитие, осигуряващ на държави привилегирован достъп до европейския пазар, без никаква реципрочност. Второ, схемата е инструмент за подобряване на състоянието на правата на човека и доброто управление в държавите, тъй като възползването от нея зависи от определени условия, които трябва да бъдат изпълнени от страните бенефициери.

Поради тези две причини Европейският съюз трябва да обнови използването на инструмента, който поставя търговията в услуга на развитието и на правата на човека. Дори и така, обновяването трябва да се основе на оценка на резултатите от предходния период.

От друга страна, новият регламент трябва да спазва следните изисквания, които се основават на практиката до момента. Първо, временно запазване на настоящата обща схема на преференции, която да бъде отменена, когато вече не е необходима. Второ, задълбочаване и усъвършенстване на методите за диференциране и подбор на страните бенефициери според нивото на развитие и външната конкурентоспособност на всяка от тях. Трето и последно, подобряване на механизмите за наблюдение на спазването на условията, свързани с общата схема на преференции, особено по отношение на правата на човека.

И накрая, г-н член на Комисията, полезно е, че становището на Парламента беше взето под внимание от самото начало на законодателния процес.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Г-н председател, отношението, което произтича от общата система на преференции, като изключение от принципа на най-облагодетелствана нация на СТО, трябва да бъде целенасочено; с други думи да бъде прието от развиващите се страни, тъй като те имат по-голяма нужда. Новият списък на държавите бенефициери трябва да отразява реалната икономическа стабилност и конкурентоспособност на развиващите се страни.

Освен това липсата на разграничение между развиващите се страни в крайна сметка е в ущърб на най-слабо развитите страни. Логично е предложеното преразглеждане да се предхожда от оценка на въздействието на системата върху държавите бенефициери през предишния период.

Търговската политика, и по-специално търговските условия, несъмнено могат да допринесат за по-ефективно световно управление чрез упражняване на умерена власт. Могат да допринесат, чрез предоставяне на стимули, за насърчаването на социалното измерение на глобализацията в широк смисъл: достойни условия на труд, жизнеспособно развитие и демократична отчетност.

Европейският парламент трябва да има възможност за творческо участие в рамките на новата, преразгледана система и за ефективен мониторинг на прилагането на договорите от страните бенефициери.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, всички знаем, че ОСП е добра система и че ОСП+ е много добра система. Трябва да осигурим продължението им и затова се нуждаем от Вашето предложение, за да можем да го обсъдим в Парламента. Така че, г-н Де Гухт, ускорете нещата.

Може да сме в състояние да представим някои подобрения дори и за ОСП+. Във връзка с това имам пет въпроса относно области, в които може да сме в състояние да направим допълнителни подобрения. Първо, който определя как действително са приложени 27-те стандарта – не само приети на практика, но и формално изпълнени? Това задача единствено на МОТ ли е и не се ли нуждаем от комисия за оценка, която да предоставя специфична помощ при изпълнението?

Второ, какво е участието на гражданското общество? Координирането на гражданското общество в дадена държава трябва да присъства в оценката на прилагането на ОСП+, както договорихме в споразумението с Южна Корея.

Трето, кой в действителност започва разследване, ако бъдат открити проблеми? Парламентът трябва да има участие, защото имам чувството, че в рамките на Съвета има интереси, различни от действителното провеждане на разследване. Парламентът следва също да може да започне разследване в това отношение.

Със сигурност имаме нужда и от ясни структури за следващите стъпки, които трябва да предприемем, както и от по-ясни структури за оттегляне, но може би ще ги обсъдим по-подробно друг път.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Г-н председател, ОСП главно предоставя търговски привилегии на развиващи се страни и нововъзникващи икономики. Този модерен тип помощ за развитие, от по-ниски мита до тарифни облекчения на пазара на индустриалните нации, постигна много. Специалният режим ОСП+ е предназначен да доведе до прилагането на социални и екологични норми. Той е и причината за по-големия брой държави, подписали конвенциите на ООН и на МОТ.

Но, г-н Де Гухт, как Комисията контролира изпълнението на критериите? Отмяната на привилегиите системно ли се прилага при износ на стоки, произведени чрез принудителен или робски труд, при разкриването на нечестни търговски практики и при липса на контрол над произхода на продуктите? Освен това не следва ли подобряването на правата на човека, което целим да постигнем с ОСП+, в крайна сметка да включи и по-големи държави? Например Китай. Всички наши резолюции, демонстрации и двустранни преговори между ЕС и Китай не доведоха до подобрение на състоянието на правата на човека. В резултат на това стотици хиляди хора ще излязат на улицата утре, в Международния ден в памет на Тибет, и тибетски знамена ще бъдат

издигнати в десет хиляди градове и общности в Европейския съюз. Ще изразим солидарността си с хората, които се борят за своята културна, езикова и религиозна автономия.

Г-н Де Гухт, споделяте ли мнението, че нормите за правата на човека, социалните норми и екологичните норми трябва да бъдат премахнати от специалните договори и да бъдат включени в списъка на критериите за ОСП? Сътрудничеството с нашите търговски партньори не трябва да се ограничава до чисто икономически въпроси.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, това е важна възможност да потвърдим преди всичко значението на Общата система на преференции. И основната ОСП, и ОСП+, свързани с инициативата „Всичко освен оръжие“, допринасят за намаляване на бедността, в строго съответствие с основното задължение за гарантиране на зачитането на правата на човека. Нарушаването на основните принципи на съвместно съществуване неотдавна накара Европейския съюз да оттегли преференциалните тарифни ползи за Шри Ланка след шателно разследване от страна на Комисията.

Новата институционална рамка обаче трябва изцяло да включи Парламента в законодателния процес на изменение на действащото законодателство. Затова се надяваме, че ще включва цялостно преразглеждане на регламента съгласно обикновената процедура, тъй като има няколко недостатъка, включително и по отношение на разследванията. Следващата стъпка ще бъде общата резолюция.

Ефективността на регламента зависи от надеждността му, от обективността на критериите, на които се основава, и от строгостта, с която се прилага. В Европа, в която по-голямата част от гражданите не са съгласни демокрацията да се изнася насила, търговията и свързаната с нея помощ са основните средства за разпространяване на принципите на съвместно съществуване, основаващо се на зачитането на основните права на човека. Наш дълг е да не изпадаме в безразличие – което би било погрешно – но и да избягваме вземането на прибързани решения за някои държави, решения, които звучат като неотменими присъди, както в случая с Колумбия.

Ето защо не мога да подкрепя почти едностранчивото, непреклонно отношение към една или друга държава, но твърдо подкрепям необходимостта от засилен мониторинг на всички проблемни ситуации в духа на действащото законодателство и в съответствие с принципите, на които искаме да базираме желаното законодателно преразглеждане.

Christofer Fjellner (PPE). – (SV) Г-н председател, разискваната днес Обща система на преференции е изключително добър и важен инструмент, защото улеснява някои от вероятно най-бедните страни в света да изнасят за Европа и да търгуват с Европа. Много от европейските държави са изградили благосъстоянието си по този начин и затова е важно да опитаме да го предоставим и на други страни.

В разискването и предстоящата работа по преразглеждането на Общата система на преференции трябва да помислим и да се съсредоточим върху основната задача и основната цел на Общата система на преференции, а именно борбата с бедността. Търговията до момента е най-ефективният начин за борба с бедността и за постигане на икономически растеж и е важно да го помним.

Разбира се, Общата система на преференции също е и добър начин за оказване на натиск върху държавите за спазване на международните споразумения и конвенции, както и на ангажиментите по отношение на правата на човека и т.н. Не трябва да забравяме обаче, че целта е развитието. Естествено ЕС трябва да може да отказва или да отменя преференциалния режим за страни, които не изпълняват ангажиментите си, но е важно да помним, че вървим по тънка линия. На държава, на която са отказани по-свободна търговия и нови възможности за износ, няма да ѝ е по-лесно да отговори на ангажиментите и изискванията, които ѝ поставяме.

Има връзка: корупцията, лошите условия на труд и лошото състояние на правата на човека допринасят за бедността, а бедността затруднява борбата с корупцията, с проблемите с правата на човека и с лошите условия на труд. Искам да попитам какво е мнението на члена на Комисията за параграф 22, с други думи за риска оттеглянето на търговските преференции да затрудни държавата да се измъкне от ситуации като лоши условия на труд.

Искам да отбележа също, че изискваме редица държави да ратифицират 27 конвенции на МОТ и на ООН и да ги приложат изцяло. Бих искал да видя истински анализ на това, дали всички държави-членки на ЕС са приложили изцяло и ратифицирали всички тези конвенции на ООН и на МОТ. Считаю, че е най-малкото невероятно всички да са изцяло приложени и е важно да го имаме предвид, когато поставяме изисквания към другите.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Имам прост въпрос към члена на Комисията. Съгласно Регламент (ЕО) № 732/2008 държавите, които желаят да получат преференциални условия в рамките на ОСП+, имат

възможност да подадат заявления до края на април тази година. Като се има предвид, че крайният срок наближава, искам да попитам члена на Комисията дали разполага с информация кои държави са кандидатствали до момента и дали следва да предоставим преференциални условия на нови държави, когато се подготвяме за промяна на критериите. Подкрепям моите колеги, които подчертаха, че трябва да има консултации с Европейския парламент относно прилагането на Общата система на преференции.

Благодаря.

Карел Де Гухт, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, бяха отправени няколко въпроса относно Шри Ланка и Колумбия, както и защо в единия случай решихме да има разследване и да вземем решение, а в другия – не.

В случая с Шри Ланка вниманието на Комисията беше привлечено от обществено достъпни доклади и отчети на Организацията на обединените нации, както и на други източници, включително неправителствени организации, които посочваха, че Шри Ланка не прилага ефективно различни конвенции за правата на човека, по-конкретно Международния пакт за граждански и политически права, Конвенцията против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително третиране или наказание и Конвенцията за правата на детето.

Но за разлика от Колумбия, подходът на Шри Ланка беше да отрича съществуването на проблеми, вместо да сътрудничи на Комисията на всеки етап от разследването.

В случая с Колумбия резултатите от мониторинга на Организацията на обединените нации и МОТ показват, че има въпросителни за степента на ефективно изпълнение на определени конвенции на ООН и МОТ, но също така е ясно, че Колумбия се ангажира със структурите на МОТ и ООН, че е направила съществени промени в правната си система и че правителството е предприело стъпки за изменение на законодателството и подобряване на прилагането му. Има постоянен диалог в сътрудничество с Организацията на обединените нации и МОТ.

Относно въпроса, зададен от г-н Могойга, искам да кажа, че в преразглеждането на регламента за ОСП работим за намиране на баланс между различните искания, отправени тук. Поискахте да го изготвим възможно най-скоро и ще го направим. Поискахте оценка на въздействието и ще получим данните от ОСП за 2009 г. през юли тази година, което ще бъде последвано, разбира се, от консултации с Парламента.

Искам също така да припомня ангажимента, който поех пред комисията по международна търговия по време на моето изслушване и след това, да предоставя график за законодателните ни предложения, както ще направя през следващите няколко месеца. Както знаете, ще имаме заседание утре. Ще се опитаме заедно да направим така, че да се осигури на Парламента максимално голяма възможност да обсъди открито различните досиета, включително новия регламент за ОСП и смяната на системата, които трябва да представим още през април.

Председател. – Внесени са две предложения за резолюции⁽²⁾ на основание член 115, параграф 5 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в сряда, 10 март 2010 г.

17. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

18. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 23,40 ч.)

(2) Вж. протокола.